

கணபதி துணை.

சே ர ர் ப ர ம் ப ர யி ன ரா கி ய

ஐ.ய னா ரி த னா ர்

அருளிச்செய்த

புறப் பொருள் வெண்பா மாலை

மூலமும் உரையும்.

இவை

சென்னை, ப்ரஸிடென்ஸிகாலேஜ்

தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமநாணபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

பலபிரதிருபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

சென்னை :

வைஜயந்தி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

இரண்டாம் பதிப்பு

ஆனந்தஸ்ரீ மகிஷாசூரம்
1915
NATHANMAHOPADHYAYA,
DR. U. V. SWAMINATHAIYAR, P. S. S. S.
TIRUVANNIYUR, MADRAS.

விலை ரூபாய் 1-8-0.

Copy right Registered.

Gr
P3, 528, 1, 9
E5;

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

பக்கம்.

க.	இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை	1
உ.	முதற்பதிப்பின் முகவுரை	3
ங.	புறப்பொருள் வெண்பா மூலமும் உரையும்	க
	கடவுள் வாழ்த்து
	சிறப்புப்பாயிரம்
க.	வெட்சிப்படலம்	உ
உ.	கரந்தைப்படலம்	கஉ
ங.	வஞ்சிப்படலம்	ககூ
ச.	காஞ்சிப்படலம்	ங0
ரு.	நொச்சிப்படலம்	சஉ
சு.	உழிஞைப்படலம்	சசு
எ.	தும்பைப்படலம்	சூ0
அ.	வாகைப்படலம்	எங.
கூ.	பாடாண்படலம்	அஅ
க0.	பொதுவியற்படலம்	ககக
கக.	கைக்கிளைப்படலம்	கங0
கஉ.	பெருந்திணைப்படலம்	கஙகூ
ச.	துறையகராதி	கசுங
ரு.	கொளுவின் முதற்குறிப்பகராதி	கசுஎ
சு.	வெண்பாவின் முதற்குறிப்பகராதி	கஎக
எ.	இடம் விளங்காமேற்கோள்கள்	கஎசு
அ.	அரும்பதமுதவியவற்றின் அகராதி	கஎஎ
கூ.	பிழையும் திருத்தமும்	உகசு

இரண்டாம்பதிப்பின் முகவுரை.

இந்நூலும் உரையும் 1895 - ஆம் ஆண்டுத் திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றன. அதன்பின்பு கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகளாலும், பல நூல்களின் ஆராய்ச்சி முதலியவற்றாலும் இவை அடைந்த திருத்தங்களும் இந்நூல் சம்பந்தமாக யான் அறிந்த விஷயங்களும் பல.

இப்பதிப்பில், அத்திருத்தங்கள் ஆங்காங்கு அமைக்கப்பெற்றும், முற்பதிப்பில் வேறு வேறுக இருந்த அரும்பத அகராதி முதலியவை ஒருங்கே தொகுக்கப்பெற்றும், முதற்பதிப்பிற் சேர்க்கப் பெறாதனவும் மூலம் உரை இரண்டிலும் உள்ளனவாய்த் தமிழ்நூல்களின் ஆராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாதனவுமாகிய பற்பல அரும்பதங்கள், பற்பல விஷயங்கள், இன்பம் விளைவிக்கும் அநேகந்தொடர் மொழிகள், பல உவமைகள் ஆகியவைகள் நூதனமாகச் சேர்க்கப் பெற்றும் உள்ளன. மேற்கூறிய அரும்பதங்களுட் பெரும்பாலானவற்றிற்குப் பொருள்கள் எழுதப்பெற்றிருக்கின்றன.

இந்நூலின் உரைக்கையெழுத்துப் பிரதிகளிலெல்லாம் இப்புத்தகத்தின் முதல் இரண்டு படலங்களின் இறுதிகளில் திணைப்பாட்டு ஒன்றும் துறைப்பாட்டுக்கள் இவ்வளவும் முடிந்தனவென்றிருப்பன போன்ற வாக்கியங்கள் மற்றப் படலங்களின் இறுதிகளிற் காணப்படவில்லை. ஆனாலும், சூத்திர இறுதிகளிலுள்ள ஆதாரங்களைக் கொண்டு, வஞ்சிப்படலமுதற் பாடாண்படலமிறுதியாகவுள்ள ஒவ்வொன்றன் முதலிலிருக்கும் வெண்பாவைத் திணைப்பாட்டென்றும் பின்னுள்ளவற்றைத் துறைப்பாட்டுக்களென்றும் கொள்ளுதல் முறையென்று தோற்றுகிறது.

இந்நூலின் கூ - ஆம் படல முதலியவற்றின் முதற் சூத்திரங்களுக்கு ஒரு பிரதியிலும் உரைகள் காணப்படவில்லை [பக். 89, 111, 130, 139].

இன்னும் இங்கே எழுதவேண்டிய சில குறிப்புக்கள், இதன்பின்னுள்ள முதற்பதிப்பின் முகவுரையில் உரிய இடங்களிற் கீழ்க் குறிப்பிக்கப்பட்டன.

இப்பதிப்பிற்கு உடனிருந்து உதவிபுரிந்தவர்கள், மயிலாப்பூர் பி. எஸ். ஹெஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் பிரஹ்மஸ்ரீ இ. வை. அருந்த ராமையர் முதலியோர்கள்.

இந்நூல் சம்பந்தமாகத் தொகுக்கப்பெற்றிருக்கும் குறிப்புக்கள் பலவற்றை ஒழுங்குபடுத்தி இப்பதிப்பில் வெளியிட எண்ணி யிருந்தும் சில இடையூறுகளால் அவ்வெண்ணம் நிறைவேறவில்லை.

வெண்பா.

“ஒன்றை நினைக்கி னதவொழிந்திட் டொன்றாகும்
அன்றி பதவரினும் வந்தெய்தும்—ஒன்றை
நினையாத முன்வந்து நிற்பினு நிற்கும்
எனையானு மீசன் செயல்.”

சென்னை, }
25 - 2 - 1915. }

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

இந்நூலாசிரியர், சேர்பரம்பரையிலுதித்த ஐயனாரிதன ரென்பவர்; இதற்கு முதலால், ஆசிரியர் அகத்தியனார் மாணக்கர் பன்னிருவராலும் அருளிச்செய்யப்பட்ட பன்னிருபடலமென்பது; இவை, “மன்னியசிறப்பின்” என்னும் இந்நூற் சிறப்புப்பாயிரத்தாலும், “மெய்யி னுத்தமிழ் வெண்பா மாலை, னைய னாரித னமர்துரைத் தனவே” என்னும் இந்நூலின் இறுதிச் சூத்திரத்தாலும், ‘பன்னிருபடல முதலாலாக வழிநூல்செய்த வெண்பாமாலை ஐயனாரித னாரும் இதுகூறினார்’ (தொல். மர. கூச - சூ. உரை) என்பதனாலும் உணரப்படும்.

இந்நூல், எழுத்துச் சொற் பொருள் யாப்பு அணியென்னும் தமிழிலக்கணமைந்தனாள், பொருளின் பகுதியாகிய அகம்புறமென்னுமிரண்டிற் புறத்தின் இலக்கணமாகிய சூத்திரங்களையும், அவற்றின் இலக்கியமாகிய * வெண்பாக்களையும், அவ்வெண்பாக்களின் கருத்தைத் தனித்தனியே புலப்படுத்தி ஒவ்வொன்றன் முன்னும் நிற்பனவாகிய † கொளுக்களையுமுடையது; பன்னிருபடலத்தின் வழிநூலென்பதற்கேற்ப வெட்சிப்படலமுதற் பெருந்திணைப்படலமறுதியாகவுள்ள பன்னிரண்டுபடல உறுப்புக்களமைந்துள்ளது. [கொளு - கருத்து.]

மேற்கூறியபொருளின் பகுதியாகிய அகம்புறமென்னுமிரண்ட

.....

அகமாவது, ஒத்த அன்பினராகிய தலைவனும் தலைவியும் தம் முட்கூடுகின்ற காலத்துப்பிறந்து அக்கூட்டத்தின் பின்னர் அவ்விருவராலும் ஒருவருக்கொருவர் தத்தமக்குப்புலனாக இவ்வாறிருந்த தெனக் கூறப்படாததாய் எப்பொழுதும் உள்ளத்துணர்வாலேயே அனுபவிக்கப்படும் இன்பம்; இன்பம்பற்றி அகத்தேதிகழும் ஒழுக்கத்தை அகமென்றது ஆகுபெயர்; [அகம் - உள்.]

புறமாவது, மேற்கூறிய ஒத்த அன்புடையார் தாமேயன்றி எல்லாராலும் அனுபவித்து உணரப்பட்டு இஃது இவ்வாறிருந்த தெனப்

* வெண்பாக்கென்றது, பெரும்பான்மை பற்றி; கைக்கிளைப்படலத்தின்மை மருட்பாக்களே.

† பெருந்திணைப் படலத்தின் பகுதியானது, வென்றிப்பெருந்திணையுள்ள வெண்பாக்களுக்கு முன்புள்ளும் கொளுக்கள் காணப்படவில்லை.

*முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

நர்க்குக் கூறப்படுவதாய் அறனும் பொருளுமென்னும் இயல்பினை உடையதாய் புறத்தேவிகழுமொழுக்கம்; அறனும்பொருளும்பற்றிப் பறத்தேவிகழும் ஒழுக்கத்தைப் புறமென்றது ஆகுபெயர் [புறம் - வளி].

. புறத்தே அறனும்பொருளும் பற்றிநிகழும் ஒழுக்கமாயிவ பாருணப் புலப்படுத்தும் வெண்பாக்களின் வரிசையையுடையதாக இன், இந்நூல், புறப்பொருள் வெண்பாமாலைபென்று பெயர்பெற்றது [மாலை - வரிசை]. இது *வெண்பாமாலைபெனவும் வழங்கப்படும். இதிலுள்ள வெண்பாக்களுட் பல, பரிமேலழகர் முதலிய வருகையினும் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டும் உரையாக எழுதப்பட்டு முள்ளன.

இதனால், பன்மைக்காலத்திருந்த அரசர் பகைவருடைய பசுக்களைக் கவர்ந்தல்முதலிய யுத்தமுறையும், பிறவும் நன்கு புலப்படும். இதற்குறப்பட்ட யுத்தமுறை முதலியவற்றிற்கும் நோல்காப்பியப் புறத்திணையிலிற் கூறப்பட்டுள்ளவற்றிற்கும் ஆங்காங்குச் சிறு சில வேறுபாடுகள் காணப்படும். அவ்வனம் காண்பபடினும், 'சொன்முடிபும் பொருளன்முடிபும் வேறுபடாமையின், மாபுரிநிலைதிரியாதன' என்று பெரிபேர் கூறுவர்.

இந்நூலுறுப்புக்களாகிய பன்னிரண்டுபடலத்தும் முறையே அமைந்த வெட்சிமுதலிய திணைகளுள்,

க. வெட்சித்திணையாவது:—பகைவருடைய பசுக்களைக் கவர்ல்; இதற்கு 'வெட்சிமாலை குடுதல் உரித்து; இது வெட்சிபாவ முதலிய பத்தொன்பது துறைகளையுடையது. இதனை அகத்திணைகளுள் ஒன்றாகிய குறிஞ்சியின் புறமென்பர் நோல்காப்பியர்.

உ. கரந்தைத்திணையாவது:—பகைவர்கவர்ந்த பசுக்களை மீட்டல்; இதற்குக் கரந்தைமாலைகுடுதல் உரித்து; இது கரந்தைபாவ முதலிய பதினமூன்று துறைகளையுடையது; இது வெட்சித்திணைக்கு புறத்திணை; கரந்தையென்று ஒருதிணைகொள்ளாது நிரையிட்டலை வெட்சித்திணையுள் அடக்குவர் நோல்காப்பியர்.

ஈ. வஞ்சித்திணையாவது:—பகைவருடைய நாட்டைக்கொள்ள

*இதனை "வெண்பாமாலை பெண்பெயர் தீநீதி," "மெய்யினுத் தமிழ் வண்பாமாலைபுள்" (இப்புத்தகம், பக். உ, ௪௦௯) 'வழிதல்செய்த வெண்பாமாலை இயலுரிதலாகும்' (தொல். மா. கு. ௧௪ - உரை), 'இவையாமாத வன்னிருபடவத்தான்கும், வெண்பாமாலைபுள்கும் காண்ட.' (யாப். வி. இறுதிச்சூத்திர உரை) என்பவற்றாலறி.

+ பகைவர்களைக் கவர்ந்தென்பர்; மற்றத்திணைகளுக்கும் முான். .

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

நினைந்து போர்செய்தற்கு மேற்சேரல்; இதற்கு வஞ்சிமாலைகுடுதல் உரித்து; இது வஞ்சிபாவமுதலிய இருபது துறைகளையுடையது; இதனை முல்லைத்திணையின்புறனென்பர் தொல்காப்பியர்.

ச. காஞ்சித்திணையாவது:—அங்ஙனம் போர் செய்தற்கு வந்த பகைவர்க்கு எதிர்ப்புச் சூழலுண்டாதல்; இதற்குக் காஞ்சிமாலைகுடுதல் உரித்து; இது காஞ்சியெதிர்ப்புமுதலிய இருபத்தொரு துறைகளையுடையது; இது வஞ்சித்திணைக்கு மறுதலைத்திணை. இதனை, “வஞ்சியுங் காஞ்சியுந்தம்முண்மாரே” என்னும் பன்னிருபடலச்சீர்த் திராத் தாலுணர்க. இத்திணை, கிரியேறுநிமித்தமாகப் பல்வேறு நிலையாமை பைச் சான்றோர் சாற்றுங் குறிப்பினதென்றும், பெருந்திணையின் புறமென்றும் கூறுவர் தொல்காப்பியர்.

ரு. நொச்சித்திணையாவது:—தம்மதிலைக் காத்தல்; இதற்கு நொச்சி மாலைகுடுதல் உரித்து; இது மறனுடைப்பாசி முதலிய எட்டுத்துறைகளையுடையது; நொச்சியென ஒருதிணைகொள்ளாது, மதில் காத்தலை உழிஞைத்திணையுள் அடக்குவர் தொல்காப்பியர்.

கூ. உழிஞைத்திணையாவது:—பகைவருடைய மதிலை வளைத்துக்கொள்ளாதல்; இதற்கு உழிஞைமாலைகுடுதல் உரித்து; இது குடைநாட்கோள் முதலிய இருபத்தெட்டுத் துறைகளையுடையது. இதுவும் நொச்சித்திணையும் ஒன்றற்கொன்று மறுதலைத்திணை; இதனை மருதத்தின்புறனென்பர் தொல்காப்பியர்.

எ. தும்பைத்திணையாவது:—பகைவரோடு போர் செய்தல்; இதற்குத் தும்பைமாலைகுடுதல் உரித்து; இது தும்பையாவமுதலிய இருபத்துமூன்று துறைகளையுடையது. இதனை நெய்தற்றிணையின்புறனென்பர் தொல்காப்பியர்.

அ. வாகைத்திணையாவது:—பகைவரைவெல்லுதல்; இதற்கு வாகைமாலைகுடுதல் உரித்து; இது வாகையாவமுதலிய முப்பத்திரண்டு துறைகளையுடையது. அந்தணர்முதலிய நான்குவருணத்தோரும் அறிஞரும் தாபதர்முதலியோரும் தம்முடைய கூறுபாடுகளை மிகுத்தல் வாகைத்திணையென்றும், அது பாலைத்திணையின்புறனென்றும் கூறுவர் தொல்காப்பியர்.

கூ. பாடாண்டிணையாவது:—ஒருவனுடைய கீர்த்தி வலிகொடை தண்ணளி முதலியவற்றை ஆராய்ந்துசொல்லுதல்; இது வர்ப்பினிலை முதலிய நான்குத்தேழு துறைகளையுடையது; இதனைக் கைக்கிளைத்திணையின்புறனென்பர் தொல்காப்பியர். பாடாண்டிணை பழை, பாடிதல்களையையும் பாடப்படும் ஆன்மகளையும் நோக்காது

அவனது ஒழுகலாறையிதனினையே யுணர்த்தினமையின், வினைத் தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையென்பர் நீச்சினூர்க் கினியர்.

க0. பொதுவியலாவது:—மேற்கூறியபுறத்தினாகட்கெல்லாம் பொதுவாயுள்ளவும் அவற்றிற்குறுதொழித்தனவுமாகிய இலக்கணங்களைக் கூறுவது.

கக. கைக்கிளைத்தீணையாவது:—ஒருமருங்குபற்றிப் கேண்மை; இஃது ஆண்பாற்கூற்று, பெண்பாற்கூற்று என இருவகைப்பட்டு ஒவ்வொன்றிலும் காட்சிமுதலிய துறைகளைப்பெற்றுவருவது. பிரமமுதலிய எண்வகைமணத்தினுள்ளே ஆசாம் இராக்கதம் பைசாசம் என்னும் இம்முன்றும் இதற்குரியனவென்பர் தொல்காப்பியர்.

கஉ. பெருந்தீணையாவது:—பொருத்தாக்கமம்; இது வேட்கைமுந்துறுதல் முதலிய பலதுறைகளையுடையது. கைக்கிளை முதலிய ஆறுதினைகளும் பிரமமுதலிய எண்வகைமணத்தினுள்ளே ஆசாம் இராக்கதம் பைசாசம் காந்தநுவமென்னும் நான்குமணங்களைப்பெறத் தான்ஒன்றுமே பிரமம் பிராசாபத்தியம் ஆரிடம் தெய்வமென்னும் நான்குமணம்பெற்று நடத்தலான், எல்லாவற்றினும் பெரிதாயினையென்று பொருட்காரணங் கூறுவர் நீச்சினூர்க்கினியர்.

மேற்கூறிய பன்னிரண்டுதினைகளுள் வெட்சிமுதல் தும்பையீறுகவுள்ள ஏழும் புறமென்றும், வாகை பாடான் பொதுவியலென்னு முன்றும் புறப்புறமென்றும், கைக்கிளை, பெருந்தீணையென்னுமிரண்டும் அகப்புறமென்றும் கூறப்படும்.

இதற்கு முதனூலாகிய பன்னிருபடலக்குத்திரங்களுட் சில பழைய வுரைகளில் ஆங்காங்குக்காணப்படுகின்றனவேயன்றி, அந்நூல் முழுவதும் இக்காலத்து அகப்படாமைபால் இதினுள்ள சில தினைகளின் இலக்கணமும் துறைப்பெயர்கள் பலவற்றின் பொருட்காரணமும் நன்குபுலப்படவில்லை. இந்நூலுரைபாலும் அவை விளங்கவில்லை. ஆயினும், தொல்காப்பியப் புறத்தினையிப்பற்கு நீச்சினூர்க்கினியரிப்பற்றிய உரையால் அவற்றுட் பெரும்பாலான நன்கு புலப்படுகின்றன.

உரை, பதவுரைபாகமட்டும் இருப்பதன்றிப் பெரும்பாலும் அந்நூலித்த எழுதப்படவில்லை. பதவுரையின்பின் முடிபுகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இலக்கணக்குறிப்பு முதலியன மிகுதியாகக் காண்ப

படவிலில். ஆனாலும், இவ்வுரையில்கையாயின், இந்நூலின் அருமை பெருமைகளும் பாடல்களின் பொருள்களும் நன்கு புலப்படா.*

உழிஞைப்படலத்தின் பின்னிற்றற்குரிய நொச்சிப்படலம், எல்லாப்பிரதிகளிலும் அதற்குமுன்பே காணப்பட்டமையால், அது அவ்வாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது. உரையிலுள்ள சிலமொழிகள் யான் அறிந்தமட்டில் இக்காலத்து உலகவழக்கிலும் செய்யுள்வழக்கிலும் காணப்படாமையால் அதனைப் புலப்படுத்தவேண்டி அவற்றின் முதலிறுதிகளில் [] இவ்விருதலைப் பகரங்கள் அமைக்கப்பட்டன. பின்னும், இந்நூலிலும் உரையிலும் விளங்காதவைகள் சிலவு; அவை விளங்கியபின் இவற்றைப்பதிப்பிக்க விருப்பமிருந்தும், கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகளை உடையவர்களிடம் விரைவிற் சேர்ப்பிக்க நேர்ந்தமையால், இன்னும் இயன்றவரையில் ஆராய்ந்து மற்றொருசமயத்துப் பதிப்பிக்கலாமென்று எண்ணி ஒருவாறு பதிப்பித்தேன்.

இந்நூலின் பெருமையையும் எனது சிறுமையையும் நோக்காது இதனைப் பரிசோதித்தற்குப்புருந்த குற்றத்தைப் பொறுத்தருளும்படி பெரியோர்களைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இதனைப் பரிசோதிக்கும்பொழுதும் பதிப்பிக்கும்பொழுதும் உடனிருந்து உதவிபுரிந்துவந்த சிவகங்கை ஸப் டிவிஷன் சிறுவயல் அரண்மனை வித்வானாகிய பிரஹ்மஸ்ரீ திரு. கிருஷ்ணையாவுகளையும், கும்புகோணம் நெடில் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய மணலூர் ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ இராமானுஜாசாரியாவுகளையும் ஒருபொழுதும்மறவேன்.

தமிழ்நூல்கள் பலவற்றிலும் அமைந்துள்ள புறப்பொருளின் உறுபாடுகளைத்தெரிந்துகொடற்குச்சிறந்தகருவியாகிய இந்நூலை இவ்வுரையுடன் பதிப்பித்தலில் எனக்குச் சிறிதும் பொருட்கவலை யில்லாத வண்ணம், பாலவந்தம் ஜமீன்தாராவுகளாகிய இராமநாதபுரம் ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ பாண்டித்துரைத்தேவராவர்கள் பேருதவிபுரிந்தார்கள். அவர்களுடைய பெருந்தகைமையையும் அன்புடைமையை

* இத்தவ்வரையாசிரியர் சாமுண்டி தேவராயசென்றும் அவருடைய பாடு முதலியவை இன்னவென்றும் சேது மைஸ்தான வித்வான் ஸ்ரீமத்-ஈ. ராவையவர்களே, செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் ஆதாரத்துடன் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அவற்றை டி. பத்திரிகையின் முதலாவது தொகுதியில் ச. இ. ஆம் பக்க முதலியவற்றிற் காண்க.

† இவர்கள், இப்பொழுது கும்பகோணம் காலேஜில் தமிழ்ப்பண்டிதராக இருக்கிறார்கள்.

யும் எப்போதும் நினைத்திருத்தலையன்றி அவர்களுக்கு என்னுற்
செய்யப்படும் கைம்மாறு யாதானது?

“கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்
டென்னுந்நாங் கொல்லோ வுலகு.”

இந்நூலைப்போலவே யான்பதிப்பிக்க எண்ணிய நூல்கள் ஒவ்
வொன்றையும் எண்ணியவண்ணம் நிறைவேற்றுதற் பொருட்டும்,
பிரதியுதவி பொருளுதவி முதலியன புரிந்தோர் பெருவாழ்வடையும்
பொருட்டும் திருவருள் ஈடக்கும்படி, எல்லாம்வல்ல முழுமுதற்கடவு
னாகிய இறைவனுடைய திருவடித்தாம்பரைகளைப் பிரார்த்திக்கின்
றேன்.

இந்நூற்பரிசோதனைக்குக்கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகள்.

- திருக்கலையபாம்பரைத்
திருவாவடுதுறை ஆதினத்துப் பிரதி - க.
மேற்படி ஆதினத்து மறையித்வாக்
ம-அ-அ-பு மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் ,, க.
திருத்தநூலத்தைக்காத்த
மேலநாம்
,, திரிகடராசப்பக்கவிராயரவர்கள் ,, க.
திருநெல்வேலி
,, திருவம்பலத்தின்னமுதம்பிள்ளை
யவர்கள் ,, க.
சுழுவாதிருநகரீ
,, தேவப்பிரான்கவிராயரவர்கள் ,, க.
திருச்சிபுரம்
,, அண்ணாசாமி பிள்ளையவர்கள் ,, க.
திருக்கோணமலை
,, த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் ,, க.

ஆசுப்பிரதி எ.

சென்னை,
மே சாமிநாதையன்.

கணபதிதுணை.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்.

கடவுள் வாழ்த்து.

நடையூறு சொன்மடந்தை நல்குவது நம்மே
விடையூறு நீங்குவது மெல்லாம் - புடையூறு
சேனைமுகத் தாளிரியச் சீறுமுகத் தூறுமதத்
தாளைமுகத் தாளைநினைத் தால்.

எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப கண்ணுதற்
பவள மால்வரை பயந்த
கவள யானையின் கழல்பணி வோரே.

கண்ணவனைக் காண்கவிரு காதவனைக் கேட்கவாய்
பண்ணவனைப் *பாட பதஞ்சூழ்க - வெண்ணிறைந்
நெய்யொத்து நின்றனை நீலமிடற் றுணையென்
கையொத்து நேர்க்புக.

தவளத் தாமரைத் தாதார் கோயி
லவளைப் போற்றுது மருந்தமிழ் குறித்தே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மன்னிய சிறப்பின் வாணோர் வேண்டத்
தென்மலை யிருந்த சீர்சான் முனிவான்
றன்பாற் றண்டமிழ் தாவின் றுணர்ந்த
துன்னருஞ் சீர்த்தித் தொல்காப் பியன்முதற்
ரு பன்னிரு புலவரும் பாங்குறப் பகர்ந்த
பன்னிரு படலம் பழிப்பின் றுணர்ந்தோ
னோங்கிய சிறப்பி னுலகமுழு தாண்ட
வாங்குவிற் றடக்கை வானவர் மருமா
பாடப்பதஞ்சூழ்கவென்றும்பாடம்.

ஈய னுரித னகலிடத் தவர்க்கு
க0 மையறு புறப்பொருள் வழாவின்று விளங்க
வெண்பா மாலை பெண்பெயர் நிரீஇப்
பண்புற மொழிந்தனன் பான்மையிற் றெரிந்தே.

என்பது பாயிரம்.

இதனுட் பாயிரமுரைத்தவெல்லாமுரைத்துக்கொள்க.

இதன்பொருள். நின்றநிலைதநன்மையினையுடைய தேவர்கள் வேண்
டிக்கொள்ளப் பொதியின்கலையிலிருந்த அழகமைந்த இருடிதன்னிடத்துக்
குனிந்த தயைமு வருத்தமன்றியறிந்த கிட்டெற்கரிய மிக்க புகழினையுடைய
தொல்காப்பியனென்னும் ஆசிரியன்முதலான பன்னிருவரான அறிஞரும்
பகுதியில் மகச்சொன்ன பன்னிருபடவென்னும் துலினைக் குற்றமன்றியே
அறிந்தோன், உயர்ந்தமேம்பாட்டினையுடைய பூய்யை முழுதுமாண்ட வளைந்த
வில்லைப் பெருந்த கைவிலையுடைய சோமான் கவழியினுள்ளான், ஈயனுரித
னென்னும் பெயரினையுடையவன், பரந்தநிலத்திலுள்ளவர்க்குக் குற்றமற்றபுற
ப்பொருளை, வழவுதலின்றியேதெரிய வெண்பாமாலையென்னு காமத்தினை
நிறுத்தி நன்மையகச்சொன்னான், முறைமையாலே ஆராய்ந்து. என்றவாறு.

வகாரம் - ஈற்றகை.

பான்மையிற்றெரிந்து பண்புறமொழிந்தனன் ஈயனுரிதனெனக்கூட்டுக.

மன்னிய - தெரிந்தவென்றுமாம். முனிவரன் - இருடிகளில் *வாளு
யுள்ளான்; அவன் அகத்தியன்.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

மு த ல வ து

வெட்சிப்பலம்.

வெட்சி, வெட்சி பாவம் விரிச்சி செலவு
வேவே புறத்திறை பூர்கொலை பாக்கோள்
பூசன் மாற்றே புகழ்காத் துப்த்த
நலைத்தோற் றம்மே தந்துகிறை பாதி
மெண்டாட் பெர்கொடை புலனறி சிறப்பே
பிள்ளை வழக்கே பெருந்துடி நிலையே
கொற்றவை நிலையே வெறிபாட் ளெப்பட

* வரிட்டனெனவும் பிரதிபேதமுண்டு

வெட்டிரண் டேனை நான்கொடு தொகைஇ
வெட்சியும் வெட்சித் துறையு மாசும்.

என்பதுகுத்திரம்; என்னுதலிற்றேவெனின், வெட்சித்திணையும் துறை
புமாமாறு உணர்த்துதல்துதலிற்று.

இ - ள். வெட்சி, வெட்சியரவம், விரிச்சி, செலவு, வேய், புறத்திறை,
ஊர்கொலை, ஆகோள், பூசன்மாற்று, சுரத்துய்த்தல், தலைத்தோற்றம், தந்து
நிறை, பரிதீடு, உண்டாட்டு, கொடை, புலனறிசிறப்பு, பின்னாவழக்கு, துடி
நிலை, தொற்றவைநிலை, வெறியாட்டு என இவை இருபதும் வெட்சித்திணை
யும் துறையுமாம். எ - று.

வெட்சியென்பது, இருவகைத்து; மன்னுறுதொழிலும் தன்
னுறுதொழிலுமென.

வென்றி வேந்தன் பணிப்பவும் பணிப்பின்றியுஞ்
சென்றி கன்முனை யாதந் தன்று.

இ - ள். வெற்றியினையுடைய அரசன் வவவும் வவலின்றியும்போய் மாறு
பாட்டினையுடைய வேற்றுப்புலத்துப் பசுநிறையைக் கைக்கொண்டது. எ - று.

அவற்றுள், மன்னுறுதொழில் வருமாறு:—

இ - ள். முன்புசொன்ன இரண்டனுள்ளும் மன்னுறுதொழில் வரு
முறைமை. எ - று.

மண்டு மெரியுண் மார்தடிந் திட்டற்றாக்
கொண்ட கொடுஞ்சிலையன் கோறெரியக் - கண்டே
படைபார் முணையலற வையிலவேற் காளை
விடையாய்க் கொள்கென்றான் வேந்து.

இ - ள். மிகக் கொளுந்தியெரியாநின்ற நெருப்பினுள்ளே மரத்தை
வெட்டியிட்டதன்மைத்தாகக் கையிலே வாங்கிக்கொண்ட கொடியவிலை
யுடையவன் அம்பை ஆராயக்கண்டும் பகைவர்போர்கலங்க வியக்கத்தக்க
இலைத்தொழில்களாற் சிறந்தவேலினையுடைய காளாய், ஏற்றையுடையநிறை
யைக் கொள்கவென்றுசொன்னான் அரசன். எ - று.

யாளை? கொடுஞ்சிலையான. கண்டுமென உம்மைவிரித்துரைக்க. ஏகா
ரம், சுற்றகை.

கொண்ட - கொள்ளப்பட்டன; யாவை? நிறை என்முற்றாக்கிச் சூத்
திரத்திற்கேற்பப் பொருளுரைப்பாருமுளர். (எ)

இனித் தன்னுறுதொழில் வருமாறு:—

- ள். இனித் தன்னுறுதொழில் வருமுறைமை. எ - று.

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.

அருஅ நிலச்சாடி பாடுறு தேறன்
மருஅன் மறைத்தடங் கண்ணி - பொருஅன்
கடுக்கன் மறவன் கழல்புனைந்தான் காலை
நெடுங்கடைய நோர் நிறை.

இ - ன். கன்னாது நிலத்தாழியில் அடுத்தலுற்றமதுத்தெயினைமருதே;
குன்றித்த பெரியகண்ணினையுடையாப், *தனிகபொருள் தறகண்கான்,
காலிலே கீரக்கழலைக்கட்டினான், காலிலே நின் நெடியவாசவிடத்தினவான்,
பகைவர்நிறை. ஏ - று.

நிறை காலை நின்னடைபவாதலால் மருதே வார்ப்பாபாகென்க.

நெடியகடையிலேவந்துநின்றன நோர்நிறைபென்று இறத்தகாலப்பொ
ருளாக்கிக் கடுக்கண்மறவன் கழல்புனைத்தவனைப்பெயராக்கிப் பின்பு வார்ப்
பெனைப்ப பொருளென்றலுமொன்று. (உ)

வெட்சியரவம்:—

கலவார் முனைமேற்
செல்வமர்த் தன்று.

இ - ன். பொருத்தாதார் முனையிடத்துப் போதலை விரும்ப்பது. ஏ - று.
வருமாறு. இ - ன். *வருமுறைமை. ஏ - று.

நெடிபடு கானத்து நீள்வேன் மறவ
ரடிபடுத் தாரதர் செல்வான் - றுடிபடுத்து
வெட்சி மலைப விரவார் மணிநிறைக்
கட்சியுட் காரி †யெழுந்.

இ - ன். சிவ்வீடுதற்குங்காட்டிடத்து நீண்ட வேலினையுடையமறவன்
காலிலேசெருப்பைத்தொட்டுக் கடத்தக்கரியவழியிடத்துச் செல்வான்வேன்
டித் துடியைக்கொட்டப்பண்ணி வெட்சிப்பூவைக்குடப் பகைவர்மணிவார்
நிறத்த பகலினையுடைத்தான காட்டிடத்துக் காரியென்னும்புள்ளுத் துச்சியி
த்தமாக எழாநிற்கும். ஏ - று. (உ)

விரிச்சி:—

வேண்டிய பொருளின் விளைவுகள் கறிதற்
கெண்டிருண் மாலைச் சொல்லோர்த் தன்று.

*இ - ன். விரும்பியபொருளின் ஆக்கத்து அநுகூலத்தற்குச் செறியும்
இருண்ட மாலைபிடத்து நற்கொத்தேட்டது. ஏ - று.

தனிக - கடன்.

வருசெறிபென்றும் பிரதிபெதமுண்டு.

'கலையும்' எனவுப்பொருள் அழாநிற்குமெனவும் பிழிபெதமுண்டு.

“வ-று. எழுமணி சீமா ரிருண்மலை முன்றிற்
குழுவினங் கைகூப்பி நிற்பத் - தொழுவிற்
குடக்கணீ கொண்டுவா வென்றான் குனிவிற்
றடக்கையாய் வென்றித் தரும்.

இ - ன். கணையஞ்சூழ்த்த சீமரில் இருளையுடையமாலக்காலத்த முற்
றத்திலே திரண்ட நம்கூட்டம் கைகுவித்துநிற்பத் கட்சாடியிருக்கும் ‘எணி
யிற் குடித்துக்கண்ணை எடுத்துக்கொண்டு வாவென்றான்; ஆதலால், வளைந்த
வில்லைப் பெரியகையிலே உடையவனே, நமக்கு வெற்றியைத்தரும். எ - று.

‘குடக்கணுகொண்டுவாவென்றான்’ என்று பாடமோதி மேல்பாற்றொழு
வத்திற் பசுவைவடித்துக் கொண்டுவாவென்றானென்று பொருளுரைப்பாரு
முனர். (ச)

சே ல வு :—

வில்லே குழவர் வேற்றுப் புலமுன்னிக்
கல்லேர் கானங் கடந்துசென் றன்று.

இ - ன். வில்லாகிய வரினையுடைய உழவர் மாற்றாரிடத்தைக்கருதித்
கற்பொருத்தினகாட்டைக் கழித்துபோனது. எ - று.

வ-று. கூற்றினத் தன்னார் கொடுனி விடனேந்திப்
பாற்றினம் பின்படா முன்படர்ந் - தேற்றின
சின்ற நிலைகருதி யேகினார் நீள்கழைய
குன்றங் கொடுகில் லவர்.

இ - ன். கூற்றின்குழுவினையொப்பார் வளைந்தவில்லை இடப்பக்கத்திற்
கொண்டு கழுகும் பருத்தும் பின்னேதொடர்ந்துவாத் தமது வலியானேநெரு
ங்கிப்போனார், வளைந்தவில்லானாதம் ஏறுபொருத்திய பசுகிரைநின்ற நிலையை
யுடைய உயர்ந்தமூங்கிலையுடைத்தான குன்றத்தைநினைத்து. எ - று.

போனார் கூற்றினத்தன்னாரெனக்கூட்டுக. (இ)

வே ய் :—

பற்றார் தம்முனைப் படுமணி யாயத்
தொற்றுறாய்ந்த வகையுரைத் தன்று.

இ - ன். பகைவர்தம்முனையிடத்து ஒலிக்குமணியினையுடைய சிரை
யிடத்து ஒற்றினைத்தெரிந்த கூறுபாட்டினைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. நிலையு நிரையு நிரைப்புறத்து சின்ற
நிலையுஞ் சேருமுனையுள் வைகி - நிலையுனைந்த
கள்ளமிழ் கண்ணிக் கழல்வெய்யோய் சென்றறிந்து
நள்ளிருட்கண் வந்தார் நமர்.

- று. = வருமாறு மேனியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இ - ன். பசுநின்ற இடமும் பசுவினுடைய அளவும் பசுவினுடைய புறங்காத்துநின்ற படையினனவும் போர்ப்புலத்திறற்க்கிப் பச்சிலையுடனே விரவித்தொடுத்த தேன்பொழியுமாலையினையும் வீரக்கழலினையுமுடைய போராலிரும்பியோய், வேற்றுப்புலத்திலேபோய் ஆராய்த்த அடுவிருளிடத்து எஞ்சுற்றத்தார்வந்தார். எ - று. (க)

x புறத்திறை:-

கோக்கருக் குறும்பு னுழையும் வாயிலும்

போக்கற வளைஇப் புறத்திறத் தன்று.

இ - ன். பகைவாத எண்ணுற்பார்த்தற்கரிய குறும்பின் னுழையும் பெருவாயிலும் யாவரும் புறப்படாதபடிவளைத்து வளர்மருக்கேவிட்டது. எ - று.

வ - று. உய்த்தொழிவா ரீங்கிலை யூழிக்கட் டியேபோன்

முத்தமரு னேற்றார் முண்முருங்கத் தத்தமரி

னொற்றின னாய்தாய்த் துராவோர் குறம்பினைச்

சுற்றினர் போகாமற் சூழ்த்து.

இ - ன். பிகழத்திருப்பார் இவ்விடத்து யாவருமில்லை; யுகந்தாலுத்தொருப்பையொப்ப முற்படப் பூசலில் எதிர்த்தார் மாறபாடுகெடத் தம்முடைய உற்றராய ஒற்றாலே ஆராய்த்தாராய்த்த மிகுத்தவலியினையுடையோர் அரணின வளைத்துகொண்டார், ஒருவரும் தப்பிப்போகாதபடி விராரித்தது. எ - று.

சூழ்த்த சுற்றினொன்ச.

(எ)

ஊர் கோலை:-

கிண்பரி கடலி கிலுடை மறவர்

சுரையழ னடப்பக் குறும்பெறித் தன்று.

இ - ன். கெடுதலெவையுடைய பரிசைமுடிக்கி வில்லினையுடைய வீரர் முழங்கெரிபாப்ப அரணின அழித்தது. எ - று.

வ - று. இகலே துணைபா வெரிதவழச் சிறிப்

புகலே பரிதென்னுர் புக்குப் - பசுலே

தொலைவிலர் கிழத் தொடுகழ லார்ப்பக்

கொலைவிலர் கொண்டார் குறம்பு.

இ - ன். மாறபாடுதனைபாடு கெடுப்புடப்படி வேசித்துப் புகுதற்கரிய இடமென்றபாறே உள்புக்குப் பகற்பொழுதே ஒருவர்க்குத்தொலாதார்ப்பக் கடும் வீரக்கழல் ஆவாரஞ்செய்யக் கொண்டுதொழிவார் சிறத்த வில்லினையுடையர் அரணினத் தகைக்கொண்டார். எ - று. (அ)

* 'உறவலி போரணம்' எனவும்பாடும்.

ஆகோள்:—

வென்றூர்த்து விறன்மறவர்

கன்றோடு மாதழீஇயன்று.

இ - ன். பகைவர்முனையினைக்கடந்து ஆரவாரித்து வெற்றியினையுடையவீரர் கன்றுடனே பகடிரையைக்கைக்கொண்டது. ஏ - று.

வ-று. கொடுவரி கூடிக் குழுவக்கொண்டனைத்தா

னெடுவரை நீள்வேய் நாலு - நடுநூர்க்

கணநிறை கைக்கொண்டு கையகலார் நின்ற

நிணநிறை வேலார் நிலை.

இ - ன். புலி தம்மில் இணையொத்துத் திரட்சிகொண்டதன்மைத்து; உயரியமையிடத்து நீண்டமூங்கிலொலிக்கும் முனினுத் திரண்டபகவீனைக் கைப்பற்றி அவ்விடத்துநின்றூரீங்காராய் நிணத்தைக்கோத்த வேலினையுடையார் நின்றநிலை. ஏ - று.

ஆல் - அசை.

(க)

பூசன்மாற்று:—

கணம்பிறங்கக் கைக்கொண்டார்

பிணம்பிறங்கப் பெயர்த்திட்டன்று.

இ - ன். கரைத்திரட்சிபெருக்கக் கைப்பற்றினகார்தையார்தம் பிணம்பெருக்க வெட்சியார்பெடுத்தது. ஏ - று.

வ-று. குழந்த நிறைபெயாச் சுற்றித் தலைக்கொண்டார்

வீழ்ந்தனர் வீழ்ந்தார் விடக்குணியத் - தாழ்ந்த

குலவுக் கொடுஞ்சிலைக்கைக் கூற்றையா ரெய்த

புலவுக் கணவழிபோய்ப் புள்.

இ - ன். வெட்சியார்விரைந்துகொண்டநிறையினச் சூழ்ந்துகிட்டின கார்தையார் பட்டுவீழ்ந்தார்; வீழ்ந்தவருடைய தசையைத்தின்னவேண்டிப் படித்தனர்; விரைந்த கொடியவில்லாற் றிறந்த கையினையுடைய கூற்றத்தையொப்பார் எய்த புலால் நாரும் அம்புபோனவழியேபோய்ப் பறவைகள். ஏ - று. ()

சுரத்துய்த்தல்:—

அருஞ்சாத்து மகன்கானத்தும்

வருந்தாம னிரையுய்த்தன்று.

இ - ன். அரியவழியிடத்தும் பரந்தகாட்டின்கண்ணும் லோவுபடாத படி பகடிரையைச்செலுத்தியது. ஏ - று.

வ-று. புன்மேய்ந் தசைஇப் புணர்ந்துடன் செல்கென்னும்

விண்மே லசைஇபகை வெல்கழலான் - நன்மேற்

கோடை:—

ஈண்டியநிறை யொழிவின்றி
வேண்டியோர்க்கு விரும்பிவிசின்னு..

இ - ள். திரண்ட பசுநிறையொன்றும் தப்பாமே தம்மை வேண்டின வர்களுக்குப் பிரியப்பட்டுக் கொடுத்தது. எ - று.

வ-று. அங்கட் கிணையன் றுடியன் விறலிபாண்
வெங்கட்கு வீசும் விலையாகும் - செங்கட்
செருச்சிலையா மன்னர் செருமுனையிற் சீறி
வரிச்சிலையாற் றந்த வளம்.

இ - ள். அழகிய கண்ணாற்சிறந்த கிணையயுடையவனும் துடிக்கொட் டெவனும் பாணிச்சியும் பாணனும் வெவ்விய கள்ளிற்குக்கொடுக்கும் விலையா கும்; சிவந்த கண்ணினையுடையாய்ப் போர்க்கு இடையாதமன்னர் பூசன் முகத்துக்கோபித்து வரிதலையுடைய வில்லாலேகொண்ட ஆனிரையாகிய செல்வம். எ - று.

வளம் வெங்கட்கு வீசும் விலையாகுமெனக்கூட்டுக. (கசு)

புலனறிசிறப்பு:—

வெம்முனைநிலை யுணர்த்தியோர்க்குத்
தம்மினுமிகச் சிறப்பிந்தன்று.

இ - ள். வெவ்விய வேற்றுப்புலத்தினது நிலைமையை அறிவித்தார்க் குத் தம்முடையகூற்றினும் பெருகச் சிறப்புக்கொடுத்தது. எ - று.

வ-று. இறுமுறை யெண்ணு திரவும் பகலுஞ்
செறுமுனையுட் சென்றறிந்து வந்தார் - பெறுமுறையி
னட்டுக் கனலு மயில்வேலோ யொன்றிரண்
டிட்டுக் கொடுத்த வியல்பு.

இ - ள். தாம் இறும்வகையை ஆராயாதே இரவுள்கண்ணும் பகலின் கண்ணும் கொல்லும்பகைப்புலத்துப்போய் ஆராய்ந்துவந்தார் பெறக்கடவபங் கின்மேலும் கொன்று எரியும் கூர்வேலினையுடையோய், ஒன்றாதல் இரண் டாதல் பசு ஏற்றிக்கொடுத்தல் முறைமை. எ - று. (கஎ)

பிள்ளைவழக்கு:—

பொய்யாது புண்மொழிந்தார்க்கு
வையாது வழக்குரைத்தன்று.

இ - ள். தப்பாமல் நிமித்தஞ்சொன்னார்க்கு வஞ்சியாதே பெறுமுறை மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. புல்லார் நிரைகருதி யாஞ்செல்லப் புண்ணலம்
பல்லா ரறியப் பகர்த்தார்க்குச் - சொல்லாற்
கடஞ்சுட்ட வேண்டா கடுஞ்சரையா னுன்கு
குடஞ்சுட் டினத்தாற் கொடு.

இ - ள். பகைவரது ஆணிரையைக் கொள்ளநினைந்து யாம்போக நிமி
த்த நன்மையைப் பலரு முணரச்சொன்னார்க்கு மொழியாற் பெறுமுறைமை
இதுவென்று கருதவேண்டா; ஒன்றொருகுடம்பால்போதும் மிக்கமடியினை
யுடைய பசு நான்கு இனங்கடொறுங்கொடு.

கடஞ்சுட்டவேண்டா கொடுவென்க.

(கஅ)

துடிநிலை :—

தொடுகமுன் மறவர் தொல்குடி மரபிற்
படுக ணிமிழ்துடிப் பண்புரைத் தன்று.

இ - ள். கட்டும் கழல்வீரர் பழங்குடிமுறைமையில் மிக்ககண்ணினை
யுடைத்தாய் ஒலிக்கும் துடியைக்கொட்டிமவன் குணத்தைச்சொல்லியது.
எ - று.

வ-று. முந்தை முதல்வர் துடிய ரிவன்முதல்வ
ரெந்தைக்குத் தந்தை யிவனெனக்கு - வந்த
குடியொடு கோடா மரபினோற் கின்னும்
வடியுறு தீர்த்தேறல் வாக்கு.

இ - ள். என்(பாட்டனுடைய)பாட்டன் முதலாயினார்க்குத் துடிகொட்
டினார் இவன்(பாட்டனுடைய)பாட்டன் முதலாயினார்; என்நந்தைக்கு இவன்
நந்தை துடிகொட்டினான்; இவன் எனக்குத்துடிகொட்டுவான்; வழிவந்தகுடி
முறைமையோடு பிறழாத முறைமையினையுடையவனுக்கு இன்னமும் வடி
த்தலுற்ற தித்தித்தமதுவினதுதெளிவை வார்ப்பாயாக. எ - று. (கக)

கொற்றவைநிலை :—

ஒளியினீங்கா ஶிறற்படையோ
ளளியினீங்கா வருளுரைத்தன்று.

இ - ள். விளக்கத்தினின்றும் ஒழியாத வெற்றியான்மிக்க ஆயுதத்தை
யுடையோளது இரக்கத்தினின்றும் ஒழியாத கருணையைச்சொல்லியது.
எ - று.

வ-று. ஆளி மணிக்கொடிப் பைங்கிளிப் பாய்கலைக்
கூளி மலிபடைக் கொற்றவை - மீளி
யாண்முருங்க வாகோள் கருதி னடையார்
முாண்முருங்கத் தாண்முந் துறும்.

அரண்மனைச் சுவரைப் பாடலை.

௧ - க். சிவந்தாத்திர்த்த அழகியகொடியினையும் பசுக்களியினையும் பசுக்களையினையும் பெய்க்கப்பெடையினையுமுடைய தூர்க்காதேவ், தலைவன் பகைவர் குறம்புமுறிய ஆனிரையைக் கொள்கையைநினைக்கிற் பகைவர் மறபாடுகெடத்தான்முன்னே எழுந்தருளும். எ - று. (௨௦)

வெறியாட்டு :-

வாணிழையோர் வினைமுடிய
வேலனொடு வெறியாடின்று.

இ - ள். அழகிய ஆபரணத்தைபுடையார் நினைத்ததொழில்முடிபு முருக பூசைபண்ணுவனொடு வள்ளிக்கூத்தை ஆடியது. எ - று

வ - று. காணி லானுங் களிக்குங் கழன்மறவன்
பூணிலங்கு மென்முலைப் போதரிக்கண் - வாணுத
முன்முருகு மெய்ந்நிறீஇத் தாமம் புறந்தினைப்ப
வேன்முருகற் காடும் வெறி.

இ - ள். கண்டானாயின் நிருத்தப்பிரியனாகிய நீலகண்டனும் மகிழ்வன் ; கட்டும்கழலினையுடைய மறவினையாளன்றன் ஆபரணம்விளங்கும் மெல்லிய முலையினையும் பூப்போன்ற அரிபரந்தகண்ணினையும் ஒளிமிக்கதூதலினையு முடையவடான் நறுநாற்றத்தை உடம்பிலேநிறுத்தி மாலை பக்கத்தேஅசைய வேலினையுடையபிள்ளையார்க்கு ஆடும்வள்ளிக்கூத்தை. எ - று.

வள்ளிக்கூத்தைக்காணின் அரணும்களிக்குமென்க. (௨௧)

வெட்சித்திணைப்பாட்டு இரண்டும் துறைப்பாட்டுப் பத்தொன் பதும் முடிந்தன.

முதலாவது வெட்சிப்படலமுற்றிற்று.

இரண்டாவது

காந்தைப்படலம்.

கதமலி காந்தை காந்தை யாவ
மதரிடைச் செலவே யரும்போர் மலைதல்
புண்ணொடு வருதல் போர்க்களத் தொழித
லாளெறி பிள்ளை பிள்ளைத் தெளிவே

இ பிள்ளை யாட்டொடு கையறு நிலையே
நெடுமொழி கூறல் பிள்ளைப் பெயர்ச்சி
வேத்தியன் மலிபே மிகுகுடி நிலையென்

வருங்கலை யுணர்ந்தோ ரவைபதி னுன்குங்
கரந்தையுங் கரந்தைத் துறையு மென்ப.

என்-னின், கரந்தைத்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதனுதலிற்று.

கு - ன். கரந்தை, கரந்தையரவம், அதரிடைச்செலவு, போர்மலைதல், புண்ணெடுவருதல், போர்க்களத்தொழிதல், ஆளெறிபின்னை, பின்னைத்தெளிவு, பின்னையாட்டு, கையறுநிலை, நெடுமொழிகூறல், பின்னாப்பெயர்ச்சி, வேத்தியன்மலிபு குடிநிலை என இவைபதினுக்கும் கரந்தைத்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

க ர ந் தை :—

மலைத்தெழுந்தோர் மறஞ்சாயத்
தலைக்கொண்ட நிரைபெயர்த்தன்று.

கு - ன். மாறுபட்டெழுந்தார் மாற்சரியங்கடெக் கைப்பற்றினநிரையை மீட்டது. எ - று.

வ-று. அழுங்கனீர் வையகத் தாருயிரைக் கூற்றம்
விழுங்கியபின் வீடுகொண்டற்றாற் - செழுங்குழிக
டாரார் கரந்தை தலைமலைந்து தாங்கோட
னேராரகைக் கொண்ட நிரை.

கு - ன். ஆரவாரியானின்ற கடல்குழந்த ஞாலத்துப் பெறுதற்கரிய உயிரைக் கூற்றுவன் உண்டின்பு மீட்ட தன்மைத்து; வளப்பத்தினையுடைய மறக்குடிகள் கொத்துநிறைந்த கரந்தையைத் தலையிலேகுடித் தாங்கொள்ளுமது; பகைவர்கைப்பற்றின ஆனிரையை எ - று.

கோடல் வீடுகொண்டற்றென்க.

ஆல் - அசை.

தாம்கோடலைப்பொருத வெட்சியார்கையினின்றும் கொள்ளப்பட்டன நிரை: இது வீடுகொண்டற்றென்றுமாம். (க)

கரந்தையரவம் :—

நிரைகோட் கேட்டுச் செய்தொழி லொழிய
விரைவனர் குழுஉம் வகையுரைத் தன்று.

கு - ன். பசுநிரையைக் கைப்பற்றினமைகேட்டுச் செய்யாநின்ற காரியந்தவிரக் கடுகினராகித் திரளுங்கூறுபாட்டைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. காலார் கழலார் கடுஞ்சிலையார் கைக்கொண்ட
வேலார் வெருவந்த தோற்றத்தார் - காலன்
கிளர்ந்தாலும் போல்வார் கிணைப்பூசல் கேட்டே
யுளர்ந்தார் நிரைப்பெயர்வு முண்டு.

இ - ள். காலிலே நிறைந்த வீரக்கழலினையுடையார், கொடியவில்லினையுடையார்; கையிலேயெடுத்த வேலினையுடையார், அஞ்சத்தக்க காட்சியினையுடையார், கூற்றவன்கோபித்தாலுமொப்பார், தடாரியோசையைக்கேட்டு அசைந்தார்; வெட்சியார்கொண்ட ஆனிரை மீள்கையும் கூடும். எ - று. (1)

அதரிடைச்சேலவு:—

ஆற்று ரொழியக் கூற்றெனச் சினைஇப்
போற்றார் போகிய நெறியிடை யேகின்று.

இ - ள். செருவினைப்பொருதார் ஊரிலேநிற்கக் காலனையொப்பக் கோபித்துப் பகைவர்போன வழியிடத்தேசென்றது. எ - று.

வ-று. சங்குந் கருங்கோடுந் தாழ்பீலிப் பல்லியமு
மெங்கும் பறையோ டெழுந்தார்ப்ப - வெங்க
லழற்சுரந் தாம்படர்ந்தா ரான்சுவட்டின் மேலே
நிழற்கதிர்வேன் மின்ன நிரைத்து.

இ - ள். சங்கும் கரிய வீரக்கொம்பும் தாழ்ந்தபீலியையுடைய சிலவிசேடவாச்சியங்களும் பறையோடு எங்கும் எழுந்து ஆரவாரிப்ப வெவ்விய கல்லினையுடைய அழற்பாரந்தகாட்டிலே தாம்போயினர், நிரைபோன அடிப்பாடே நிழல்விடும் சுடர்வேல் ஒளிவிட நிரைத்து. எ - று. (ங)

போர்மலை தல்:—

வெட்சி யாரைக் கண்ணுற்று வளைஇ
யுட்குவரத் தாக்கி யுளர்செருப் புரிந்தன்று.

இ - ள். வெட்சியாரைக்கிட்டிச்சூழ்ந்து அஞ்சத்தாக்கி எடுப்பும் சாய்ப்புமான பூசலை மேற்கொண்டது. எ - று.

வ-று. புலிக்கணமுஞ் சீயமும் போர்க்களிறும் போல்வார்
வலிச்சினமு மானமுந் தேச - மொலிக்கு
மருமுனை வெஞ்சுரத் தான்பூசந் கோடிச்
செருமலைந்தார் சீற்றஞ் சிறந்து.

இ - ள். புலியினதுதிரளும் சிங்கமும் யோர்பொருமயானையுமொப்பார், வலிமிக்க சீற்றமும் அபிமானமும் பெருமையும்; ஆரவாரிக்கும்கிட்டு தற்கரியபகைப்புலவழியிலே நிரைகொண்டார் வெட்சியாரென்னும் ஆரவாரத்தாற்கடுகிப் பூசலைச்செய்தார், கோபமிக்கு. எ - று.

சிறந்து செருமலைந்தாரென்க.

(ச)

புண்ணோடுவருதல்:—

மண்ணோடு புகழ்நிறீஇப்
புண்ணோடு தானவந்தன்று.

இ - ள். பூமியுடனே இசையைநிறுத்தி ஆயுதம்பட்டபுண்ணுடனே வீரனான வந்தது. எ - று.

வ-று. வெங்குருதி மல்க விழுப்புண் ணுகுதொறுஉ
மிங்குலிகஞ் சோரும் வரையேய்க்கும் - பைங்க
ணிணம்போக்கி நின்ற ரிகல்வாட்டி வேந்தன்
மணம்போல வந்த மகன்.

இ - ள். வெவ்விய உதிரம் மிக முகத்தினும் மார்பினும் பட்ட புண்ணி
ரின்றும்விழவிழச் சாதிலிங்கஞ்சொரியும் வரையையொக்கும்; பைங்கண்
னிளையுடைய பசவினத்தை முன்னேசெலுத்திநின்ற வெட்சியாகுடைய
ஶாறுபாட்டைக்கெடுத்து மன்னனெஞ்சினையொப்ப வந்தவீரன். எ - று.

வீரன் இங்குலிகஞ் சோரும்வரையையொக்குமென்க.

வேந்தன்மனம் வெற்றியையேநிளையும்.

(இ)

போர்க்களத்தொழிதல் :—

படைக்கோடா விறன்மறவரைக்

கடைக்கொண்டு களத்தொழிந்தன்று.

இ - ள். பகைவராயுதத்திற்குப் புறங்கொடாத வெற்றியினையுடைய
வீரரைக்கூட்டித் தான் பூசற்களரியிலேபட்டது. எ - று.

வ-று. உரைப்பி னதுவியப்போ வொன்னார்கைக் கொண்ட
நிரைப்பி னெடுத்தகை சென்றான் - புரைப்பின்
றுளப்பட்ட வாயெல்லா மொள்வாள் கவரக்
களப்பட்டான் றேன்றான் கரந்து.

இ - ள். சொல்லுவேமாயின் அஃது அதிசயமோ, பதைவர்கைப்பற்
ரின நிரையின்பின்னே பெரிய மேம்பாட்டினையுடையவன் சென்றான்; ஒப்
பின்றிக் கருதப்பட்ட உடம்பிடமெல்லாம் ஒள்ளியவாள் கொள்ளைகொள்ளப்
போர்க்களரியிலே விழுந்தான், ஒளித்துத் தோற்றுகிலன். எ - று.

‘நிரைப்பி னெடுத்தகை சென்றான்’ என்றது, இந்நாள்மீண்டநிரை
யென்னும் புகழுடனே சென்றனென்றல்.

(ஈ)

ஆளேறிபிள்ளை :—

வருவாரை யெதிர்விலக்கி

யொருதானாகி யாளெறிந்தன்று.

இ - ள். பொருவாரை எதிர்விலக்கித் தானொருவனுமேயாகி வீரரை
வெட்டியது. எ - று.

வ-று. பிள்ளை கடுப்பப் பிணம்பிறங்க வாளெறிந்து
கொள்ளைகொ ளாயந் தலைக்கொண்டா - ரொள்ளிப்

பொருதழிந்து மீளவும் பூங்கழலான் மீளா
நெருதனியே தின்ற னுளன்.

இ - ள். விளைவறியாதபிள்ளையொப்பப் பிணம்பெருக்க வீரரை
வெட்டி வெட்சியார்கொள்ளுகொண்ட ஆன்றிரையைக் கிட்டினார் இகழ்ந்து
பூசற்செய்து கெட்டு மீண்டுபோகவும் மீளாநுகித் தனியேநின்றான் ஒருபூங்
கழலாநுளன். எ - று. (எ)

பிள்ளைத்தேளிவு:—

கண்மகிழ்ந்து துடிவிம்மப்
புண்மகிழ்ந்து புகன்றாடினாறு.

இ - ள். துடியின்கண் மகிழ்ந்தொலிப்பத் தன்புண்ணைப் பிரியப்பட்டு
விரும்பிக் கூத்தாடியது. எ - று.

அதனைப் புகழ்ந்தாடியது உமாம்.

வ-று. மேவா ருயிருணங்க மேன்முடித்த பிள்ளையன்
பூவா னுறைகழியாப் போர்க்களத்து - னோவான்
துடியிரட்டி விம்மத் தொடுகழலார் முன்னின்
முடியிரட்டித் திட்டாடு மாட்டு.

இ - ள். பகைவர் உயிருலரத் தலையினரீக்கிக் கவந்தமாக்கிநின்ற பிள்
ளைத்தன்மையை எய்தியவன் பொலிவினையுடையவாளினை உறையினின்றும்
வாங்கிப் பூசற்களரியிலையொழியான் துடிகொட்டி ஆர்ப்பாவமிசைக் கட்டிய
வீரக்கழலினை யுடையார்முன்னேநின்று இட்டவடியின்மேல் அடியிட்டு
ஆடுங்கூத்து. எ - று.

ஓவான் = ஒழியான்.

ஆட்டு ஓவானென்க.

(அ)

பி ள் னை ய ா ட் டு:—

கூடலர்குடர் மாலைசூட்டி
வேறிரித்து விரும்பியாடினாறு.

இ - ள். பகைவர்குடராகியமாலையைச்சூட்டிக் கையிலே வேலைத்திரு
ப்பிப் பிரியப்பட்டு ஆடியது. எ - று.

வ-று. மாட்டிய பிள்ளை மறவர் நிறந்திறந்து
கூட்டிய வெஃகங் குடர்மாலை - சூட்டியபின்
மாறிரியச் சீறி றுடங்குவான் கைக்கொண்ட
வேறிரிய விம்முந் துடி.

இ - ள். பகைவரை மாளப்பண்ணின பிள்ளைத்தன்மையை எய்திய
வன், வீரருடைய மார்பங்களைத் திறந்து தெரிந்துபறித்தவேலைப் பகைவரு
டைய குடர்மாலையைச்சுற்றியபின் மாறுபாடுகொடக் கோபித்து ஆடுமவன்
கைக்கொண்டவேலைத் திருப்பக் கறங்கா நின்றது துடி. எ - று. (க)

கையறுநிலை :—

வெருவரும் வாளமர் விளிந்தோற் கண்டு
கருவி மாக்கள் ஐகயற வுரைத்தன்று.

இ - ள். அஞ்சத்தரும் வாட்பூசலிலே பட்டோனைப்பார்த்து யாழ்ப்பாணர் அவன்பட்டபடியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. நாப்புலவர் சொன்மலை நண்ணார் படையுழக்கித்
தாப்புலி யொப்பத் தலைக்கொண்டான் - பூப்புனையு
நற்குலத்துட் டோன்றிய நல்லிகையாழ்த் தொல்புலவீர்
கற்கொலோ சோர்ந்திலவெங் கண்.

இ - ள். செந்நாப்புலவருடைய கீர்த்திமலை, பகைவர்சேனையைத்
துகைத்து வலியுபுலியையொப்பப் பட்டான்; பொற்றாமரைப் பூவைச்சூடும்
நல்லகுலத்திலே பிறந்த அழகிய இசையினையுடைய யாழாற்சிறந்த பழைய
அறிவினையுடையீர், கல்லோ அறியோம், விழுந்தில எமமுடையகண்கள்.
எ - று. (க0)

நெடுமொழிகூறல் :—

மன்மேம் பட்ட மதிக்குடை யோற்குத்
தன்மேம் பாடு தானெடுத் துரைத்தன்று.

இ - ள். மன்னரின்மேம்பட்ட நிறைமதிபோலும் கொற்றக்குடையினையுடையோற்கு ஒருவீரன் தன்னுடையமேம்பாட்டைத் தான் உயர்த்திச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. ஆளமர் வெள்ளம் பெருகி னதுவிலக்கி
வானொடு வைகுவேன் யானாக - நானாக
கழிமகிழ் வென்றிக் கழல்வெய்யோ யீயப்
*பிழிமகி முண்பார் பிறர்.

இ - ள். வீராகிய போர்ப்பிரளயம் கைவளரின் அதனைவிலக்கி
வானுடனே அங்கேதங்குவேளை யான், நாடோறும் மிக்க உவகையாற்சிறந்த
வெற்றியினையும் வீரக்கழிவினையுமுடைய வெய்யோனே, நீ கொடுப்ப நினைபு
இயைந்து பிழியுமதுவை துகர்வாராக, வேறுசிலர். எ - று.

உண்பாராக, பிறரெனத் தொழிற்படச்சொல்லுக. யான் வானொடு
வைக, உண்பார்பிறரென்றுமாம். (க4)

• பிள்ளைப்பெயர்ச்சி :—

போர்தாங்கிப் புள்ளிலங்கியோனைத்
தார்வேந்தன் றலையளித்தான்.
* பிழிமது வுண்பார் பிறர் என்னுமபுரம்.

இ - ள். புள்ளைவிலக்கிப் பூசலைத்தாக்கினவனை மாலையினையுடையமன்
னன் தண்ணளிசெய்தது. எ - று.

வ-று. பிணங்கமருட் பிள்ளை பெயர்ப்பப் பெயரா
தணங்கருர்செய் தாளெறித னோக்கி - வணங்காச்
சிலையளித்த தோளான் சினவிடலைக் கன்றே
தலையளித்தான் றண்ணடையுந் தந்து.

இ - ள். மாறுபடும்பூசலிடத்துக் காரியென்னும்புள் விலக்கவும் விலங்
கானும் பகைவரை வருத்துந் துன்பத்தைச்செய்து வீரரைவெட்டுதலைப்பார்
த்து வளையாத மலையினையொத்ததோளான் செற்றத்தினையுடையவீரனுக்கு
அற்றைகளே வரிசைகொடுத்தான், மருதநிலம்பலவுக்கொடுத்து. எ - று.(.)

வேத்தியன்மலிபு:—

தோள்வலிய வயவேந்தனை
வாள்வலிமறவர் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். தோளால்வலிய மறமன்னனை வாளால்வலியவீரர் மேம்பாட்டி
னைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. அங்கையு ணெல்லிய தன்பய மாதலாற்
கொங்கலர் தாரான் குடைநிழற்கீழ்த் - தங்கிச்
செயிர்வழங்கும் வாளமருட் சென்றடையார் வேல்வா
யுயிர்வழங்கும் வாழ்க்கை யுறும்.

இ - ள். உள்ளங்கைவெல்லிப்பழத்தினது தன்மையாதலால், தேன்
மலருமாலையினையுடையான் கொற்றக்குடைநிழலின்கீழே அவதரித்துக் கருந்
தத்தினைக்கொடுக்கும் வாட்பூசலிலேபுகுப் பகைவர்தம் கெலின் வாயிலே
உயிரைக்கொடுக்கு செல்வம், யிகவும் உறுதியுடைத்து. எ - று.

செல்வம், செல்லியதன்பயமாதலால், உறுதியுடைத்தென்க. (கூ.)

குடிநிலை:—

மண்டினி ஞாலத்துத் தொன்மையு றறனுங்
கொண்டு பிறாறியுங் குடிவர வுரைத்தன்று.

இ - ள். மண்செறித்தபூமியிடத்துப் பழமையும், ததகண்மையுமுட்
கொண்டு பிறாறியும் குடியின்வாலாற்றினைச் சொல்லியது. எ - று.

மண்டினிஞாலம் - மண்ணுலகு விண்ணுலகென்றப்போலக்கொள்க.

வ-று. பொப்பகை காளும் புகழ்வினைத்த லென்கியப்பாம்
கையகம் போர்த்த வயங்கொலிநீர் - கையகலக்
கற்றோன்றி மண்டோன்றாக் காலத்தே வானோடு
முற்றோன்றி மூத்த குடி.

உ குரோதத்தினையென்றும் பிரதிபெறமுண்டு.

இ - ள். பொய்ம்மைநீங்க நாடோறும் கீர்த்தியுண்டாக்குதல், என்ன அதிகசயமாம்! பூமியைமறைத்த தெளிந்துகறங்கும் உகாந்தவெள்ளம் விட்டு நீங்க, முற்பட மலையேதான்றிப் பூமிதோன்றாத அளவிலே வாளுடனே எல்லா ரிலும் முற்பட மலையிடத்திலேதோன்றிப் பழையதாகிய குடி. எ - று,

குடி புகழ்வினைத்தல் என்னவியப்பாம்.

எவனென்பது, என்னெனக் குறைந்துநின்றது. 'மூத்தகுடியென்றது பூசலிலே வாளாலே பட்டகுடி' என்பாருமுளர். (கச)

கார்த்தத்தினைப்பாட்டு ஒன்றும் துறைப்பாட்டுப் பதின்மூன் றாம் முடிந்தன.

இரண்டாவது கார்த்தப்படலமுற்றிற்று.

மு ள் ற வ து

வ ஞ் சி ப் ப ட ல ம்.

வாடா வஞ்சி வஞ்சி பாவம்
கடார்ப் பிணிக்குங் குடைநிலை வானிலை
கொற்றவை நிலையே கொற்ற வஞ்சி
குற்றமில் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளை
இ பேராண் வஞ்சி மாராய வஞ்சி
நெடுமொழி வஞ்சி முதுமொழி வஞ்சி
புழபுல வஞ்சி மழபுல வஞ்சி
கொடையின் வஞ்சி குறுவஞ் சிப்பே
பொருதனி நிலையோடு தமிழஞ்சி பாசறை
க0 பெருவஞ் சிப்பே பெருஞ்சேற்று நிலையோடு
அல்லிசை வஞ்சிபென நாட்டினர் தொகுத்த
வெஞ்சாச் சீர்த்தி யிருபத் தொன்றும்
வஞ்சியும் வஞ்சித் துறையு மாகும்.

எ - ன், வஞ்சித்தினையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதலுதலிற்று.

இ - ள். வஞ்சி, வஞ்சிபாவம், குடைநிலை, வானிலை, கொற்றவைநிலை, கொற்றவஞ்சி, கொற்றவள்ளை, பேராண்வஞ்சி, மாராயவஞ்சி, நெடுமொழி வஞ்சி, முதுமொழிவஞ்சி, உழபுலவஞ்சி, மழபுலவஞ்சி, கொடைவஞ்சி, குறு வஞ்சி, ஒருதனிலை, தமிழஞ்சி, பாசறைவஞ்சி, பெருவஞ்சி, பெருஞ்சேற்று நிலை, அல்லிசைவஞ்சி என இவை இருபத்தொன்றும் வஞ்சித்தினையும் துறையுமாம்.

வ ள் சி :—

வாடாவஞ்சி தலைமலைந்து
கூடார்மண் கொள்குறித்தன்று.

இ - ள். தோலாதவஞ்சியைத் தலையிலேகுடிப் பகைவர்பூமியைக் கொ
ள்கையைக் கருதியது. எ - று.

வ-று. செங்கண் மழவிடையிற் றண்டிச் சிலைமறவர்
வெங்கண் மகிழ்ந்து விழுவமர - வங்குழைய
வஞ்சி வணங்கார் வணக்கிய வண்டார்ப்பக்
குஞ்சி மலைந்தானெங் கோ.

இ - ள். சிவந்தகண்ணினையுடைய இளமைப்பருவத்து ஆனேற்றை
யொப்பியிகைத்தெழுந்து வில்லினையுடையவீரர் வெவ்வியமதுவையருந்தி
வில்விழாவை விரும்ப, அழகிய தளிரினையுடையவஞ்சியைத் தன்னைப்பணி
யாதாரைப் பணிவிப்பான்வேண்டிச் சுரும்பு ஆரவாரிப்ப மயிரிலேகுடினான்,
எம்முடைய வேந்து. எ - று.

வணங்காரைவணக்கிய வேந்துகுடினானென்க.

(க)

வ ள் சி ய ர வ ம் :—

வள்வார் முரசுமொடு வயக்களிறு முழங்க
வொள்வாட் டானை யுருத்தெழுந் தன்று.

இ - ள். வலியினையுடைய வாராலேவிடுத்த வீரமுரசுடனே வலிய
யானை முழங்க அழகிய வாளினையுடைய சேனை கோபித்துக் கிளர்ந்தது.
எ - று.

வ-று. பெளவம் பனைமுழங்கப் பற்றார்மண் பாழாக்
வெளவிய வஞ்சி வலம்புனையச் - செவ்வே
லொளிறும் படைநடுவ ணாழித்தீ யன்ன
களிறுங் களித்ததிருங் கார்.

இ - ள். கடல்போல வீரமுரசும் ஆர்ப்பப் பகைவார்களும் அழியக் கைப்
பற்றின வஞ்சியை வெற்றியாகச்சூடச் சிவந்தவேல் விட்டுவிளங்கும் சேனை
நடுவே யுகாந்தத்து நெருப்பையொத்த யானையும் மகிழ்ந்துமுழங்காநின்றது,
மேகத்தோற்போல. எ - று.

(உ)

உம்மை - சிறப்பும்மை.

கு டை றி லை :—

பெய்தாமஞ் சுரும்பிமிரப் பெரும்புலவர் புகழ்பாடக்
கொய்தார் மன்னவன் குடைநாட் கொண்டன்னு

இ - ள். தன்மேலிட்டமாலையிலே வண்டுகளொலிப்ப மிக்க அறிவினை யுடையோர் கீர்த்தியைச்சொல்லக் கத்தரிகையால் மட்டஞ்செய்த மாலையினை யுடையவேந்தன் குடையைப் புறவீடுவிட்டது. ஏ - று.

[வ-று. முன்னர் முரசிரங்க மூரிக் கடற்றாணைத்
துன்னருந் துப்பிற் றொழுதெழா - மன்ன
குடைநா னுலந்தனவா லோதநீர் வேலிக்
குடைநா ளிறைவன் கொள.

இ - ள். தன்முன்னே வீரமுரசுமுழங்கப் பெரியகடல்போன்ற சேனை யினையும் கிட்டுதற்கரிய வலியினையுமுடையராய்ப் பணிந்தெழாத வேந்தர் தம் முடைய வாணன் கெட்டன; திரையிருந்தகடலை வேலியாகவுடைய பூமி யிடத்து, குடையை அரசன் புறவீடுவிட்ட. ஏ - று.

புறவீடுவிட்ட உடைநாளுலந்தனவென்க.

ஆல் - அசை.

(க)

வாணிலை :—

செற்றார்மேற் செலவமர்ந்து

கொற்றவா ணுட்கொண்டன்று.

இ - ள். பகைவர்மேல் எடுத்துவிடேலைவிரும்பி வெற்றியினையுடைய வானைப் புறவீடுவிட்டது. ஏ - று.

வ-று. அறிந்தவ ராய்ந்தநா ளாழித்தேர் மன்ன
னெறிந்தில கொள்வா ளியக்க - மறிந்திகவிப்
பின்பகலே யன்றியும் பேணு ரகநாட்டு
நன்பகலுங் கூகை நகும்.

இ - ள். சேரதிடநூல்வல்லவர்தெரிந்தநாளிலே வட்டக்காலாற்சிறந்த தேரினையுடையவேந்தன் வெட்டிவிளங்கும் அழகிய வாளினது புறவீடுவிட்டு தலையுணர்ந்து மாறுபட்டு உச்சிக்குப் பின்பன்றியும் பகைவருண்ணுட்டிட த்து உச்சிப்பொழுதும் கோட்டான் பாடாநிற்கும். ஏ - று. (ச)

× கொற்றவைநிலை :—

நீடோளான் வென்றிகொள்கென நிறைமண்டை வலனுயரிக்
கூடாரைப் புறங்காணுங் கொற்றவைநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். நீண்ட தோளினையுடையவன் வெற்றிபெறுவானாகவெனச் சொல்லி நல்லபொருள்களால்நிரம்பிய பாத்திரத்தை வெற்றியாகவெடுத்து அரசனுடைய பகைவரை முதுகுபுறங்காணும் தூர்க்காதேவிநிலைமையைச் சொல்லியது. ஏ - று.

வ-று. அணங்குடை நோலை பொரிபுழுக்கல் பிண்டி

நிணங்கூடர் நெய்த்தோர் நிறைத்துக் - கணம்புகலக்

கையிரீஇ மண்டை கணமோடி காவலற்கு
மொய்யிரியத் தாண்டுந் தூறும்.

இ - ள். தெய்வத்திற்குரித்தான *எட்கசிவும் நெற்பொரியும் அவரை
தவரை [தருப்பணமும்] நிணமும் குட்கும் உதிரமுநிறைவித்துத் திரட்சி
விரும்பக் கையிலே பாத்திரத்தையிருத்திப் பூதகணங்களையுடைய தூர்க்கா
தேவி வேந்தற்குப் பகைகெடத் தான் முன்னே எழுந்தருளும். எ - ம. (இ)

இ து வு ம து.

மைந்துடை யாடவர் செய்தொழில் கூறலு
மந்தமில் புலவ் ரதுவென மொழிப.

இ - ள். வலியிணையுடையவீரர் செய்யுந்தொழிலைச்சொல்லுதலும் முடி
வில்லாத அறிவினையுடையோர் அத்துறையென்றுசொல்லுவர். எ - ம.

வ-று. தமருட் டலையாத ருர்தாங்கி நிற்க
லெமருள்யா மின்னமென் றெண்ண - லமரின்
முடுகழலின் முந்துறுதன் முல்லைத்தார் வேந்தன்
ரெடுகழன் மைந்தர் தொழில்.

இ - ள். தம்முடையசுற்றத்தாரின்மேலாகுதல் தூசிப்படையைத்தடு
த்துநிற்கல், எங்கள்படைவீரருள் யாம் இன்னதன்மையெமென்றெண்ணு
தல், போரிடத்து விரைந்துசெல்லுநெருப்புப்போல முற்படப்புகுதல், முல்
லைத்தாரினையுடைய மன்னனுடைய கட்டுமவீரக்கழலினையுடைய வீரர்செ
ய்தி. எ - ம.

முல்லைத்தார்கூறியது, †“வஞ்சிதானே முல்லையது புறனே” என்ற
தனல். (சு)

கோற்றவஞ்சி:—

வையகம் வணங்க வாளோச் சினன்னச்
செய்கழல் வேந்தன் சீர்மிகுத் தன்று.

இ - ள். உலகத்துள்ளாரெல்லாருந்தொழ வாளாலே வெட்டினானெ
னச்சொல்லிப் பண்ணின வீரக்கழலினையுடைய அரசனதுன்மையைப்
பெருக்கச்சொல்லியது. எ - ம.

வ-று. அமுலடைந்த மன்றத் தலந்தயரா நின்றார்
நிழலடைந்தே நின்னையென் றேத்திக் - கழலடையச்
செற்றங்கொண் டாடிச் சிலைத்தெழுந்தார் வீர்தவியக்
கொற்றங்கொண் டெஃகுயர்த்தான் னே.

* ‘நோலையென்னுஞ்சொற்கு எட்கசிவென்றது - பின்மொழியாகுபெய
ராய்நின்ற பண்புந்தொகையாதலிற் கள்ளென்னும்பொருட்டு’ என்று சில
பிரதிகளில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

† தொல்காப்பியம், சொல்லுதிகாரம், புறத்தினையியல்பு. சு.

இ - ள். நெருப்புப்பொருந்திய பகைவர்காட்டுஅம்பலத்து நொந்து அழியாநின்றவர் நின்னை நிழலாகச்சேர்ந்தேமென்று புகழ்ந்து போதத்தை வந்துசேரச் சினத்தைப்பாராட்டிக் கேர்பித்துவந்தார் பட்டுத் தம்பெயர்கெட வெற்றியைப்பெற்று வேலை வலமாக உயர்த்தான், வேந்து. எ - று. (எ)

கொற்றவள்ளை :—

மன்னவன் புகழ்கிளந்

தொன்னாநா டழிபிரங்கன்று.

இ - ள். அரசன்கீர்த்தியைச்சொல்லிப் பகைவர்நேசம் கெடுவதற்கு வருந்தியது. எ - று.

வ-று. தாமர மார்பினுன் றுமரைக்கண் சேந்தனவாற்
பாழாய்ப் பரிய விளிவதுகொல் - யாழாய்ப்
புடைத்தே னிமிர்கண்ணிப் பூங்கட் புதல்வர்
நடைத்தே ரொலிகறங்கு நாடு.

இ - ள். ஆரந்தாழ்ந்தமார்பினையுடையவன் தாமரைமலர்போன்ற கண் கள் சிவந்தன, பாழாய்க் கண்டாரிரங்கக் கெடும்போலும்; யாழையொப்பமுர ன்று பக்கத்திலே வண்டுகள் ஆர்க்குமாலையினையும் பொலிவினையுடைய கண் ணினையுமுடைய மைந்தர்சிறுதேரோசை ஆரவாரிக்கும்நாடு. எ - று.

நாடு பாழாய்ப்பரிய விளிவதுகொலென்க.

(அ)

× பேராண்வஞ்சி :—

கேளல்லார் முனைகெடுத்த

மீளியாளர்க்கு மிகவுய்த்தன்று.

இ - ள். உறவல்லாதார் பொரும் செருவைத்தொலைத்த தலைமையை யுடைய வீரர்க்குப் பெரிதுக்கொடுத்தது. எ - று.

வ-று. பவிபெறு நன்னகரும் பள்ளி யிடனு

மொலிகெழு நான்மறையோ ரில்லு - நவிவொரீஇப்

புல்லா ரிரியப் பொருதார் முனைகெடுத்த

வில்லார்க் கருள்சூர்தான் வேந்து.

இ - ள். பலியிடும் நல்கோயில்களும் துறந்தாரிருக்கும் பள்ளியிடங் களும் ஓசைபொருந்திய நான்குவேதத்தோர் அகழும் நெருக்குதலையொழி ந்து பொருந்தாதார் கெட்டோடப் பொருதவீர்செருவைவென்ற தன்னு டையவில்லாளர்க்கு உபகாரம்பண்ணினான், மன்னன். எ - று. (க)

இ து வு ம து.

அருந்திறை யளப்ப வாரிய சினத்தொடு

பேரும்பூண் மன்னவன் பெயர்தலு மதுவே.

இ - ள். பெறுதற்கரியபொருளைப் பகைவர்கொடுப்பத் தணிந்தகோ பத்தோடு பேரணிகலங்களையுடையமன்னன் மீண்டுபோதலும் அத்துறையாம். எ - று.

வ-று. கூடி முரசிரங்கக் கொய்யுளை மா முன்னுங்கள்ப்
பாடி பெயர்ந்திட்டான் பல்வேலான் - கோடி.
நிதியந் திறையளந்தார் நேராருந் தன்கீழ்
முதியமென் றுறி முான்.

இ - ள். பலவாச்சியத்தோடும்பொருந்தி முரசுஅதிரக் கைக்கத்தரிசை யிட்டு நறுக்கின தலையாட்டத்தினையுடைய பரிகள் முன்னே சதியாகநடக்க இருந்த பாசறையினைவிட்டுப் பெயர்ந்தான், வேற்படையினையுடையான்; கோடிபொருளைத் திறையாக இவனுக்குப் பகைவருங்கொடுத்தார், அரசன் தன் அடிக்கீழ்ப் பழையோமென்றுசொல்லி மாறுபாடொழிந்து. எ - று.

மாறுபாடொழிந்து கோடிநிதியம் திறையளந்தார் நேராருமென்க. (௧0)

x மாராயவஞ்சி:—

மறவேந்தனிற் சிறப்பெய்திய
விறல்வேலோர் நிலையுரைத்தன்று.

இ - ள். மாற்சரியத்தினையுடையமன்னனாலே சிறப்புப்பெற்ற வெற்றி மிக்க வேலினையுடையோர் நிலைமையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. நேராரம் பூண்ட நெடுந்தகை நேர்கழலான்
சோரார் முனைநோக்கிக் கண்சிவப்பப் - போரார்
நறவேய் கமழ்தெரிய னண்ணு ரெறிந்த
மறவே விலைமுகந்த மார்பு.

இ - ள். இனமொத்த முத்தாரங்களையணிந்தன; பெரிய மேம்பாட்டினையும் பொருந்திய வீரக்கழலினையுமுடையான் பகைவர்தம் போரைப் பார்த்துக் கோபித்துக் கண்சிவப்பப் போர்வீரர் தேன்மேவிய நாமுமாலையினையுடைய சத்துருக்களெறிந்த மாற்சரியத்தானமிக்க இலைத்தொழிலையுடைய வேலை ஏற்றுக்கொண்ட மார்புகள். எ - று.

மறவேலிலைமுகந்த போரார்மார்பு நேராரம்பூண்டனவென்க. இனி நேராரம்பூண்ட போரார்மார்பு மறவேலிலைமுகந்தனவென்றுமொன்று. (௧௧)

நெடுமொழிவஞ்சி:—

ஒன்னுதார் படைகெழுமித்
தன்னுண்மை பெடுத்துரைத்தன்று.

இ - ள். பகைவர்தஞ்சேனையைக்கிட்டித் தன்னுடைய ஆண்மைத்தன்மையை உயர்த்திச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. இன்ன ரெனவேண்டா வென்றே டெனிர்சிறி
முன்னர் வருக முரணகலு - மன்னர்
பருந்தார் படையாருட் பல்லார் புகழ்
விரந்தா யடைகுறுவார் விண்.

இ - ள். இன்னதன்மையாரென்று சொல்லவேண்டா; என்னுடனே
கோபித்து என்முன்னேப்பொருக, மாறுபாட்டினையிடுக்கும்வேந்தர்; பரு
ந்தாரிறையும் தானிப்போரிடத்துப் பலரும்போற்ற வீரசுவர்க்கத்திற்குப் புதி
யராய் அதனிற் கிட்டதலைப்பெறுவார்கள். எ - று. (௧௨)

முதுமொழிவஞ்சி:—

தொன்மரபின் வாட்குடியின்
முன்னேனது நிலைகளந்தன்று.

இ - ள். பழையவரலாற்றினையும் வாளினையுமுடைய மறக்குடியில்
தமப்பனுடையநிலைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. குளிறு முரசங் குணில்பாயக் கூடா
ரோளிறுவாள் வெள்ள முழக்கிக் - களிற்றெறிந்து
புண்ணெடு வந்தான் புதல்வற்குப் பூங்கழலோய்
தண்ணடை நல்க றகும்.

இ - ள். முழங்கும்வீரமுரசிலேகடிப்புத்தாக்கப் பகைவருடைய வீட்டு
விளங்கும் வாள்வெள்ளத்தைத் துக்கத்து யானையெவட்டிப் புண்ணுடனே
வந்தவனுடைய மகனுக்குப் பொலிந்த வீரக்கழலினையுடையோய், மருதநிலங்
களைக்கொடுத்தல் தக்கதாம். எ - று.

மகனென்றமையால் அவன் தமப்பன்பட்டமை விளங்கும். (௧௩)

உழபுலவஞ்சி:—

நேராதார் வளநாட்டைக்
கூரெரி கொளீஇயன்று.

இ - ள். பொருந்தாதாருடைய நல்ல தேசத்தை மிக்க நெருப்பைக்
கொளுத்தியது. எ - று.

வ-று. அயிலன்ன கண்புதைத் தஞ்சி யலறி
மயிலன்னார் மன்றம் படாக் - குயிலகவ
வாடியிய வுண்டிமிருஞ் செம்ம லடையார்நாட்
டோடெரியுள் வைகின லூர்.

இ - ள். வேலையொத்த விழினையுபுதைத்துப் பயப்பட்டுக் கூப்பிட்டு
மயிலையொத்தகுலமகளிர் மன்றென்றுபாராதேசெல்ல, குயில் பாட, ஆளுலா

வச் சுரும்பு ஒலிக்குத் தலைமையினையுடைய பகைவர் தேசத்து ஊர்கள், பரந்தோடும் நெருப்பினுள்ளே அவதரித்தன. எ - று. (௧௪)

மழபுலவஞ்சி:—

கூடார்முனை கொள்ளைசாற்றி
விடறக்கவர்ந்த வினைமொழிந்தன்று.

இ - ள். பகைவர் வேற்றுப்புலத்தைக் கொள்ளையூட்டி அகவீசன்பாழ்படக் கொள்ளைகொண்டதொழிலைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. களமர் கதிர்மணி காலேகஞ் செம்பொன்
வளமனை பாழாக வாரிக் - கொள்ளன்மலிந்து
கண்ணார் சிலையார் கவர்ந்தார் கழல்வேந்த
னண்ணார் கிளையலற நாடு.

இ - ள். அடியாரையும் ஒளியிடும் வயிர அரதநங்களையும் முத்தினையும் சிவந்த பொன்னினையும் அழகிய அகவகனெல்லாம் வறியவாகத் திரட்டிக் கைப்பற்றிக்கொள்ளும் வகையிக்குக் கண்ணுக்கு நிறைந்தவல்லாளர் கொள்ளைகொண்டார், வீரக்கழலினையுடைய அரசன் நன் பகைவர் சுற்றமிரங்க அவருடைய நாட்டை. எ - று.

நாடு கண்ணார் சிலையார் கவர்ந்தாரென்க.

(௧௫)

கோடைவஞ்சி:—

நீடவுந் குறுகவு நிவப்பவுந் தூக்கிப்
பாடிய புலவர்க்குப் பரிசி வீட்டினு.

இ - ள். உச்சமாகவும் மத்தமாகவும் அதன்மேற் சமமாகவும் இசையை அளந்து பாடின அறிஞர்க்குப் பரிசிலைக்கொடுத்தது. எ - று.

செந்தூக்குமுதலான எழுவகைத் தூக்கினாலுந் தூக்கியென்றுமாம். நண்டு நிவப்பவென்றது - மந்தத்திலே ஓவகியசமத்தை. “ஒருசீர் செந்தூக் கிருசீர் மதலை, முச்சீர் கோயி னாச்சீர் துணிலே, யைஞ்சீர் நிவப்பே யறுசீர் தழாஅ, லெழுசீர் தானெடுந் தூக்கென மொழிப” என்றாகலின்.

வ-று. சுற்றிய சுற்ற முடன்மயங்கித் தம்வயி
றெற்றி மடவா ரிரிந்தோட - முற்றிக்
குரிசி லடையாரைக் கொண்டகூட் டெல்லாம்
(பரிசின் முகந்தன பாண்.

இ - ள். சூழ்ந்த பெருங்கிளை ஒக்கக் கலங்கித் தத்தம்வயிற்றிலே அடித்துக்கொண்டு மகளிர் கெட்டோடப் பகைவரோட்டைவளைத்துத் தலைவன் துருக்களைப் பறித்துக்கொண்ட பொருண்முழுதும் தாம்பெறும் பேருக முகத்துகொண்டன, பாண்கிளை. எ - று. (௧௬)

× குறுவஞ்சி:—

மடுத்தெழுந்த மறவேந்தர்க்குக்
கொடுத்தளித்துக் குடியோம்பின்று.

இ - ன். மண்டிஎதிர்ந்த வீரத்தையுடைய மன்னர்க்குத் திறையைக் கொடுத்து, நாடுடைய அரசன் குடிக்குத் தண்ணளிபண்ணிக் காத்தது. எ - று.

வ-று. தாட்டாழ் தடக்கைத் தனிமதி வெண்குடையான்
வாட்டாளை வெள்ளம் வரவஞ்சி - மீட்டான்
மலையா மறமன்னன் மால்வரையே போலுங்
கொலையாளை பாய்மாக் கொடுத்து.

இ - ன். தாளிலேதாழ்நீண்ட பெரியகையினையும் ஒப்பில்லாத மதியினையொத்த கொற்றக்குடையினையுமுடையான் வாளினையுடைய சேனை வெள்ளம் தங்கள்ளாட்டின்வருதற்குஅஞ்சி விலக்கினான்; எதிர்க்கமாட்டாத மாற்சரியத்தினையுடையவேந்தன், பெரியமலையினையொக்கும் கொலையாளை யினையும் சதிபாயும் குதிரையினையுங் கொடுத்து. எ - று.

கொடுத்துமீட்டானென்க.

(௧௭)

× இதுவுமது.

கட்டுரது வகைகூறினு

மத்துறைக் குறித்தாகும்.

இ - ன். விட்டிருக்கும் பாசறையினது கூறுபாட்டைச்சொல்லினும் முற்பட்ட குறுவஞ்சிக்கு உரிமையுடைத்து. எ - று.

வ-று. அவிழ்மலர்க் கோதைய ராட வெருபா
விமிழ்முழுவம் யாமோ டியம்பக் - கவிழ்மணிய
காய்கடா யாளை யொருபாற் களித்ததிரு
மாய்கழலான் கட்டு ரகத்து.

இ - ன். மலர்ந்தபூவாற்சிறந்த மாலையினையுடைய மகளிர் கூத்தாட ஒருபக்கத்திலே முழங்காநின்றமுழுவம் யாழுடனே ஆரவாரிப்பப் பக்கத்திலே கவிழ்ந்தமணியினையுடைய சிறப்பட்டமதத்தினையுடையயாளை ஒருபால் மகிழ்ந்துமுழங்கும், மேலாக நல்லோர்தெரிந்த வீரக்கழலினையுடையான் விட்டிருந்த பாசறையிடத்து. எ - று.

(௧௮)

ஒரு தனிநிலை:—

பெருநுபடையுட் கற்சிறைபோன்

நெருவன்றாங்கிய நிலையுரைத்தன்று.

இ - ன். போரினைச்செய்யும் சேனையிடத்து வெள்ளம்தன்னாதபடி தல்லாற்றட்டின் கரையேபோலப் பெரும்படையை ஒருவீரன்தடுத்த நிலையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. ஹீணார்ந் தோர்க்கும் வியப்பாமா விர்தின்ற
வாடன் முதியாள் வயிற்றிடங் - கூடார்
பெரும்படை வெள்ள நெரிதரவும் பேரா
விரும்புவி சேர்ந்த விடம்.

இ - ள். முத்தியினை அறிந்து எல்லாப்பற்றுமற்றோர்க்கும் அற்புத
மாம்! இவ்விடத்தாற்றிற் பொலிவழிந்த தன்மையினையுடைய கிழவிதன்
மடியகம், பகைவர் அளவிறந்தசேனை நெருக்கிவந்துமேலிடவும் நின்றநிலை
யினின் றுநீங்காத பெரியபுலியினையான்கிடந்தஇடம். எ - று.

ஆல் - அசை; சொல்விழக்காடாயினுமாம். (௧௧)

× த ழி ஞ் சி :—

அழிகுநர் புறக்கொடையயில்வா னோச்சாக்க
கழிதறு கண்மை காதலித் துரைத்தன்று.

இ - ள். ஒருவரின் தனக்குக் கெட்டோடுவார் முதுகுபுறத்துக் கூரிய
வாளோச்சாத மிக்க மறப்பண்பை விரும்பிச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. கான்படு தீயிற் கலவார்தன் மேல்வரினுந்
தான்படை தீண்டாத் தறுகண்ணன் - வான்படர்தல்
கண்ணியபி னன்றிக் கறுத்தார் மறந்தொலைத

*லெண்ணியபின் போக்குமோ வெஃகு.

இ - ள். காட்டிலேதோற்றின நெருப்புப்போலப் பகைவர் தன்னை
மீ தூர்ந்துவந்தாலும் ஆயுதந்தொடாத மறவன்றான், பகைவர் சுவர்க்கலோ
கத்தேபோதலைக்கருதி எதிரினல்லது அவ்வெருண்டோர் முதுகிடுதல்கருதிய
பின்பு ஓக்குவனொவளினே. எ - று. (௨௦)

பாசறைநிலை:—

மதிக்குடைக்கீழ் வழிமொழிந்து மன்னரெல்லா மறந்துறப்பவும்
பதிப்பெயரான் மறவேந்தன் பாசறையிருந்தன்று.

இ - ள். நிறைமதிபோன்ற கொற்றக்குடையின்கீழே தாழ்வுசொல்லி
வேந்தர்பலரும் மாற்சரியத்தைவிடவும் அவ்விடத்தினின்றும் போகானாகி
மறத்தினையுடையமன்னன் பாடிவீட்டிலே இருந்தது. எ - று.

வ-று. கரும்பொடு காய்நெற் கணையெரி யூட்டிப்
பெரும்புனல் வாய்திறந்த பின்னுஞ் - சுரும்பின்
றொகைமலிந்த தண்குவளைத் துமலர்த் தாரான்
பகைமெலியப் பாசறையு ளான்.

எண்ணியபிளோக்குமோவெனவும்பாடம்.

இ - ன். கரும்பினையும் காய்த்தெல்லினையும் முழங்குநெருப்பின உண்ணப்பண்ணுவித்துப் பெரியநீர்நிலைகள் பலவும் உடைத்தபின்னும் வண்டின்கூட்டமிக்க குளிர்த செங்கழுநீர்த் தூய்தானபூவாற்செய்த மாலையினையுடையான் சத்துருக்கள்பொலிவழிய விட்டபடைவீட்டிலேயிருந்தான். எ - று. (உச)

பெருவஞ்சி :—

முன்னடையார் வளநாட்டைப்

பின்னருமுடன் நெரிகொளீஇயன்று.

இ - ன். தன்னுடையமுன்னேவந்து செறியாதார் நல்லதேசத்தைப் பின்பும் கோபித்து நெருப்பைக் கொளுத்தியது. * எ - று.

வ-று. பிலோ மன்னர் நடுங்கப் பெரும்புகை

யூடுலாய் வானத் தொளிமறைப்ப - நாடெலாம்

பின்னும் பிறங்கழல் வேய்ந்தன பெய்கழற்கான்

மன்னன் கனல மறம்.

இ - ன். பெருமைபாரந்தமன்னர் துளங்கப் பெரியதூமம் நடுவேஉலாவி ஆகாயத்தின்கண் விளக்கத்தினைமறைப்பத் தேயமுழுதும் இரண்டாவதும் மிக்கநெருப்புமுடப்பட்டன, காலிலேயிட்ட வீரக்கழலினையுடைய அரசனுடைய சினம் மூள்கையாலே. எ - று. (உஉ)

பெருஞ்சோற்றநிலை :—

திருந்தார் தெம்முனை தெறுகுவ ரிவரெனப்

பெருஞ்சோ றுடவர் பெறுமுறை வகுத்தன்று.

இ - ன். பகைவர்வேற்றுப்புலத்தை நமக்கு அழித்துத்தருவரிவரென்று சொல்லி மிக்கசோற்றை வீரர்கொள்ளும்வகையிலேகொடுத்தது. எ - று.

வ-று. இயவர் புகழ வெறிமுர சார்ப்பக்

சூயவரி வேங்கை யனைய - வயவர்

பெறுமுறையாற் பிண்டங்கோ ளேவினான் பேண

ரிறுமுறையா லெண்ணி யிறை.

இ - ன். அரசன் வாச்சியக்காரர் துதிப்பக் கொட்டும்வீரமுரசுமுழங்க அரிவானேபோன்ற வரியினையுடைய புலியையொத்த வீர்பெறும்படியே சோற்றுத்திரினையைக் கொள்கையை ஏவினான்; பகைவர்படும்வகையால் விசாரித்து, அரசன். எ - று. (உஉ)

✱ நல்லிசைவஞ்சி :—

ஒன்னுதார் முனிகெடவிறுத்த

வென்வேலாடவன் விறன்மிகுத்தன்று.

இ - ன். சத்துருக்கள் வேற்றுப்புலம் அழியவிட்ட வென்றிவேலினையுடையவன் வெற்றியைமிகுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. மடங்கலிற் சிறி மலைத்தெழுந்தார் மண்மே
விடங்கெடச் சென்றிறத்த பின்னு - தடங்கெரிபோல்
வெல்லப் பெருகும் படைபாற்கு வேந்தர்மேற்
செல்லப் பெருகுஞ் சினம்.

இ - ள். சிங்கம்போற்கோபித்து மாறுபட்டெதிர்த்தார் நிலத்தின் மேல்
வெளிதூரப் படையெடுத்துப்போய் விட்டபின்பும் அசைந்தெரியுநெருப்புப்
போலச் சயிக்கவளரும்சேனையினையுடைய அரசனுக்குப் பகைமன்னர்மேல்
எடுத்துச்செல்ல மிகாநிற்கும், கோபம். எ - று.

வென்றோர் விளக்கங்கூறியது.

(௨௪)

இதுவுமது.

இறுத்தபி னழிபிரங்கன்

மறுத்துரைப்பினு மத்துறையாகும்.

இ - ள். எடுத்துவிட்டபின்பு பகைவர்தேசத்துக்கேட்டிற்கு இரங்கலை
அழித்துச்சொல்லினும் முன்புசொன்னதுறையேயாம். எ - று.

வ-று. குரையழன் மண்டிய கோடுயர் மாட்டுஞ்

*சுரையொடுபேய்ப் பிரக்குஞ் சுமந்த - நிரைநிண்டேர்ப்

பல்லிசை வென்றிப் படைக்கடலான் சென்றிறப்ப

நல்லிசை கொண்டடையார் நாடு.

இ - ள். ஆரவாரமுடைய நெருப்புக்கொளுத்தின மலையையொப்ப
ஒங்கினமாளிகையெல்லாம் பேய்ச்சுரையும் பேய்ப்பிரக்கும்மேற்கொண்டன;
ஒழுங்குபட்ட தின்னையதேரியினையும் பலகீர்த்தியாற்றெறந்த வென்றியினையும்
சேனையாகிய கடலையுமுடையான்போய் எடுத்துவிட, நல்லபுகழைச்சொல்லி
இவனைக்கூடாதார்தேயம். எ - று.

நாடு சுரையொடு பேய்ப்பிரக்குஞ்சுமந்தவென்க.

கொற்றவள்ளை இவ்வாறன்று.

(௨௫)

முன்றாவது வஞ்சிப்படலம்முற்றிற்று.

நா ள் க ள வ து .

கா ஞ் சி ப் ப ட ல ம்.

—***—

காஞ்சி காஞ்சி பெதிர்வே தமிழ்சி

பெரும்படை வழக்கொடு பெருங்காஞ் சிய்யே

வாள்செல வென்ற குடையது செலவே

வஞ்சினக் காஞ்சி பூக்கொ ணிலையே

* சுரையொடு பிரஞ்சுமந்த வென்றும் பாட்டி.

இ புழுத்தலைக் காஞ்சி தலைமா ராயர்
தலையொடு முடிதன் மறப்பெயர்க் காஞ்சி
மாற்றரும் பேய்நிலை பேய்க்காஞ் சிய்யே
தொட்ட காஞ்சி தொடக்காஞ் சிய்யே
மன்னைக் காஞ்சி கட்காஞ் சிய்யே

க0 யாஞ்சிக் காஞ்சி மகட்பாற் காஞ்சி
முனைகடி முன்னிருப் புளப்படத் தொகைஇ
யெண்ணிய வகையா னிருபத் திரண்டும்
கண்ணிய காஞ்சி துறையென மொழிப.

எ - ன், காஞ்சித்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதலுதலிற்று.

இ - ள். காஞ்சி, காஞ்சியெதிர்வு, தமிழஞ்சி, படைவழக்கு, பெருங்
காஞ்சி, வாள்செலவு, குடைச்செலவு, வஞ்சினக்காஞ்சி, பூக்கொணிலை, தலைக்
காஞ்சி, தலைமாராயம், தலையொடுமுடிதல், மறக்காஞ்சி, பேய்நிலை, பேய்க்
காஞ்சி, தொட்டகாஞ்சி, தொடக்காஞ்சி, மன்னைக்காஞ்சி, கட்காஞ்சி, ஆஞ்
செக்காஞ்சி, மகட்பாற்காஞ்சி, முனைகடிமுன்னிருப்பு என இவை இருபத்
திரண்டும் காஞ்சித்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

காஞ்சி:—

*வேஞ்சின மாற்றான் விடுதர வேந்தன்
காஞ்சி சூடிக் கடிமனை கருதின்று.

இ - ள். வெவ்வியசினத்தையுடைய வேற்றுமன்னன்வந்துவிட் அரசன்
காஞ்சியென்னும்பூவையெடுத்து காவலிடத்தைக் காக்கநினைந்தது. எ - று.

வ-று. அருவரை பாய்ந்திற்றுது மென்பார்பண் டின்றிப்
பெருவரைச் சீறார் கருதிச் - செருவெய்யோன்
காஞ்சி மலையக் கடைக்கணித்து நிற்பதோ
தோஞ்செய் மறவர் தொழில்.

இ - ள். செருமுனையிற் படப் பொருவாரில்லாதபடியாலே முன்பு
ரறுதற்கரிய மலையேறிவிழாந்தானும் சாவேமென்னும்வீரர் இக்காலம் இப்
பெரியமலையிடத்துச் சீறாணாக் காப்பான்வேண்டி நினைந்து பூசல்விருப்பத்
தையுடையோன் காஞ்சிப்பூவைச்சூட [அணியிட்டு] நிற்குமதுவோ, குற்றத்
ததப் பண்ணும் வீரர்வினை. எ - று.

ஒகாரம் - எதிர்மறை.

(ச)

*காஞ்சியெதிர்வு:—

மேல்வரும் படைவான்மிகவு மாற்றா
வேல்வ லாடவன் விறன்மிருத் தன்று.

*வெஞ்சினமென்றும் படித்தற்கிடமுண்டு.

இ - ள். எதிரூன்றுஞ்சேனை மேலிதேலைப் பொருத வேற்றொழிலை வல்ல வீரனுடைய வெற்றியை மிகுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. மண்மேல் வருமென நோக்கான் மலர்மார்பின்
வென்வேன் முகந்தபுண் வெய்துயிர்ப்பத் - தன்வேல்
பிடிக்கலு மாற்றாப் பெருந்தகை யேவத்
துடிக்கண் புலையன் றொடும்.

இ - ள். மாற்றாசன் தன்மேலே மீ தூர்ந்துவருமென்று பாராணிக்
அகன்றமார்பிடத்து வென்றிவேல்பாய்ந்து முதகுபுறத்துருவியபுண் வெய்
தாகையிர்ப்பத்தன்னுடையவேலைக் கையாற்பிடிக்கவுமாட்டாத பெரியமேம்
பாட்டினையுடையவன் சொல்லத் துடியின்கண்ணைப் புலையன் கொட்டாநிற்
கும். எ - று. (௨)

× தழிஞ்சி:—

பரந்தெழுதரு படைத்தானை
வாம்பிகவாமைச் சுரங்காத்தன்று.

இ - ள். கைவளர்த்துநடவாநின்ற ஆயுதத்தையுடையசேனை தங்க
ளெல்லையிற்புகுதாதபடி அருமையுடைத்தான வழியிடத்தைக் காத்தது.
எ - று.

வ-று. குலாவுஞ் சிலையார் குறும்புகொள வெல்கி
யுலாவு முழப்பொழிக வேந்தன் - கலாவு
மினவேங்கை யன்ன விகல்வெய்யோர் காவல்
புனவேய் நாலும் புழை.

இ - ள். ஏறிட்டவில்லினையுடையகாஞ்சியார்தம் . அரணிகைக் கைக்
கொள்ளவேண்டி இயங்குமுயற்சியையொழிவானாக, எதிர்மன்னன்; தம்மிற்
கலங்கும் இனத்தாலுயர்ந்த புலியையொத்த மாற்சரியத்தைவிரும்புவோர்காக்
குமிடம், புனத்தின் மூங்கில்ஆர்க்கும்நூழை. எ - று.

இகல்வெய்யோரோனப் பிறர்போற்குறிஞர்.

வஞ்சித்தழிஞ்சி இவ்வாறன்று.

(௩)

× படைவழக்கு:—

முத்தவிர் பூண் மற வேந்த
னெத்தவர்க்குப் படைவழங்கின்று.

இ - ள். முத்துவிளங்கும் ஆபரணத்தையுடையசினமன்னன் தம்மில்
இனமொத்தவர்க்கு ஆயுதத்தைக்கொடுத்தது. எ - று.

வ-று. ஐயங் களைந்திட்ட டடல்வெங்குற் றுலிப்ப
வையினை யெல்க மனுவபலவு - மொய்யிடை^௦

யாட்கடி வெல்களிற் றண்ணல் கொடுத்தளித்தான்
யாட்குடி வன்க ணவர்க்கு.

. இ - ன். கியப்பாட்டையொழித்துக் கொலைத்தொழிலையுடைய வெய்
யகாலின் உணவுபெற்றேனென்று ஆர்த்துக்கொள்ள வியக்கத்தக்க இலைத்
தொழிலான்மிக்க வேல்பவற்றையும் பூசலிடத்து ஆளேக்கடியும் போர்வெல்
லும் யானையினையுடையதலைவன் வழங்கித் தலையளிசெய்தான், மறக்குடியில்
தறுகணவர்க்கு. எ - று. (ச)

இதுவுமது.

கொடுத்தபின்னர்க் கழன்மறவ

ரெடுத்துரைப்பினு மத்துறையாகும்.

இ - ன். அரசன்படைவழங்கினபின்னர்க் கழல்வீரர் உயர்த்துச்சொல்
வினும் முன்புசொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ-று. துன்னருந் துப்பிற் றெடுகழலார் சூழ்ந்திருப்பத்
தன்னம ரொள்வாளென் கைத்தந்தான் - மன்னற்கு
மண்ணகமோ வைகின்று மாலை நெடுங்குடைக்கீழ்
விண்ணகமும் வேண்டும்கொல் வேந்து.

இ - ன். கிட்டெதற்கரியவலியினையும் கட்டியவீரக்கழலினையுமுடையார்
தன்னைச்சுற்றியிருப்பத் தனக்குமேவும் ஒள்ளியவாளை என்னைகயிலேதந்தான்;
அரசற்குப் பூயியிடமோ தங்காநின்றது, முத்தமாலையணிந்த கொற்றக்குடை
க்கீழ்; சுவர்க்கலோகத்தையும் வீரும்புக்கொல் அரசன். எ - று.

இஃது * “ஒருபொரு ளிருசொற் பிரிவில வரையார்” என்பதனாலும்.
† “எந்திய கொள்ளையார் சீறி னிடைமுரிந்து, வேந்தனும் வேந்து கெடும்”
என்பதனால், வேந்து இராச்சியமென்றுமாம். இனி, வேற்றுமன்னர்க்கு மண்
ணகமோவைகுதலில்லை; அவரை விண்ணகத்தின்கண் ஏற்றலையும் அரசன்
வேண்டும்கொலென்றுமாம். இப்பொருட்கு மன்னர்க்கென்பது பாடம். (இ)

பெருங்காஞ்சி :—

தாங்கு திறன்மறவர் தத்த மாற்றல்

வீங்கு பெரும்படையின் வெளிப்படுத் தன்று.

இ - ன். எதிர்வரும் படையினைத்தடுக்கும் வலியினையுடைய கொடு
வியாளர் தத்தம்வலியை மிக்கபெருஞ்சேனையிடத்துத்தோற்றுவித்தது.
எ - று.

வ-று: வில்லார் சூழும்பிடை வேறுவே ருர்த்தெழுந்த
கல்லா மறவர் கணைமாரி - யொல்லா

தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், கு. சுச.
திருக்குறள், அகக.

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.

வெருவி மறவேந்தர் வெல்களி ரெல்லா
மிருவி வரைபோன்ற வின்று.

இ - ள். விற்படைநிறைந்த அரணிடத்துப் பலவகையாக ஆரவாரித்து வந்த இயற்கையானமறத்தினையுடையாருடைய அம்புமழையைப் பொருவாய் வெருண்டு சினமன்னர்போராவெல்லும் யானைபலவும், தினையரிந்த தாளினையுடைய மலையையொத்தன, இந்நாள். எ - று. (சு)

வாள்செலவு:—

அருமுனையா நறைகூவினபின்
செருமுனைமேல் வாள்சென்றன்று.

இ - ள். வெல்லுதற்கரிய போரையுடைய வஞ்சியான் போர்க்கு அழைத்தபின்பு பொருபடையிடத்து வாள்போனது. எ - று.

வ-று. உணங்கு புலவறா வொன்றார் குரம்பை
றுணங்கரில் வெம்முனை நோக்கி - யணங்கிய
குந்தமலியும் புரவியான் கூடாதார்
வந்தபின் செல்கென்றான் வாள்.

இ - ள். உலரும் புலாளுற்றம் ஒழியாத பகைவர் பாசறைக் [கைநிலை] செறிந்த பிணக்கத்தையுடைய கானத்திடத்து வெய்யபகையைப்பார்த்துப் பகைவரை வருத்திய வேலிட்டுப் பண்ணுதன்மிக்க குதிரையினையுடைய அரசன் சத்துருக்கள் பொரவடர்ந்தபின்பு வாளினைச் செல்கவென்று ஏவினான். எ - று. (எ)

குடைச்செலவு:—

முதுகுடி மறவர் முன்னுறச் சூழக்
கொதியழல் வேலோன் குடைசென் றன்று.

இ - ள். பழங்குடிக் கொடுவனையாளர் முன்னே சூழ்ந்துபோக அழலும் நெருப்புப்போன்ற வேலினையுடையவன் குடையைப் புறவீவெடுத்தது. எ - று.

வ-று. தெம்முனை தேயத் திறல்விளங்கு நேதர்த்தானை
வெம்முனை வெற்றி விறல்வெய்யோன் - நம்முனை
நாட்டிப் பொறிசெறித்து நண்ணர்மேற் செல்கென்று
கூட்டிநாட் கொண்டான் குடை.

இ - ள். பகைப்புலங்கெட, வெற்றியிருந்த நேதாற்சிறந்தசேனையினையும் வெய்யபூசல்வெற்றியினையுமுடைய கொற்றத்தைவிரும்பியோன் இரு பெருவேந்தர்தாம் பொரும்பூசலை இன்னநானென்று நிச்சயித்துக் கட்டித் தன்னுலாஞ்சுணையிட்டுப் பகைவர்மேற்போகவெனச்சொல்லிச் சோதிடவருடனேகூட்டி நல்லாளிலே குடையைப் புறவீவெிட்டான். எ - று. (அ)

வஞ்சினக்காஞ்சி:—

வெஞ்சின வேந்தன் வேற்றவர்ப் பணிப்ப
வஞ்சினங் கூறிய வகைமொழிந் தன்று.

இ - ள். வெய்யகோபத்தையுடைய மன்னவன் பகைவரைத் தாழ்ப் பண்ணுவான்வேண்டி. இவ்வாறுசெய்வேனெனச் சொல்லிய கூறுபாட்டைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. இன்று பகலோ நிறவாழு நென்னுரை
வென்று களங்கொள்ளா வேலுயர்ப்பி - நென்று
மாணவியப் பாயு மடையார்மு நிற்பேன்
முரணவிய முன்முன் மொழிந்து.

இ - ள். இற்றைநாள் ஆதித்தன் படுவதன்முன் பகைவரை வெற்றி யைச்செய்து போர்க்களத்தைக்கொள்ளாதவேலை எடுப்பேனாயின் எந்நாளும் யானிருந்த அரண்கெடத் தாக்கும் பகைவர்முன்னே நிற்பேனாவேன், மாறு பாடுகெட முன்னே முன்னே தாழ வார்த்தைகளைச்சொல்லி. எ - று. (க)

பூக்கோணிலை:—

காரெதிரிய கடற்றூனை
போரெதிரிய பூக்கொண்டன்று.

இ - ள். மேகம்பொருந்தியகடல்போல ஒலிக்குஞ்சேனை பூசலை ஏற் றக்கொள்வான்வேண்டி அரசன்கொடுத்தபூவினைக்கொண்டது. எ - று.

வ-று. பருதிசெல் வானம் பரந்துருகி யன்ன
குருதியா ருவதுகொல் குன்றார் - குருதி
மறத்திறத்தின் மாறு மறவருங் கொண்டார்
புறத்திறத்த வேந்திரியப் பூ.

இ - ள். ஆதித்தன்படும் அந்திவானம் உருகிப்பரந்தாலொத்த உதிர் நதிஆவதுபோலும், மலைகுழந்த ஊர்; நினைந்து சினக்கூற்றிற்ப்பாத கொடு வியையாளரும் கைக்கொண்டார், தங்களுர்ப்புறத்தேவிட்ட வஞ்சிமன்னன் கெடப் பூவினை. எ - று.

உம்மை - சிறப்பும்மை.

(௧௦)

தலைக்காஞ்சி:—

மைந்துயர மறங்கடந்தான்
பைந்தலைச் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். வலியோங்க மாற்றார்தம் மறத்தொழிலைக்கடந்தவன் பசுந் தலைமதிப்பைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. ஸிட்டிடினென் வேந்தன் விலையிடினெ னிவ்வுலகி
 னிட்டிரையி னெய்துவ வெய்திற்றா - லொட்டாதார்
 போர்தாங்கி மின்னும் புலவா னுறைகழியாத்
 தார்தாங்கி வீழ்ந்தான் றலை.

இ - ள். போக்கிடின் என்? அரசன், தலைக்குத் தக்கவிலைகொடுக்கின்
 என்? இந்தப்பூமியிற் சிறப்பித்துச்சொல்லும் இசையினுற் பெறுவெவல்லாம்
 பெற்றதால்; பகைவர்பூசலைத்தடுத்து ஒளியைவிடும் புலானுற்றத்தையுடைய
 வாளை உறையைவிட்டெடுத்து விட்ட வஞ்சியான் தூசிப்படையைத்தடுத்
 துப் பட்டவனுடையதலையினே. எ - று.

(௧௧)

× தலைமாராயம்:—

தலைகொடுவந்தா னுண்மலியச்
 சிலையுடைவேந்தன் சிறப்பீந்தன்று.

இ - ள். தலையைக்கொடுவந்தான் மனமுலப்ப வில்லினையுடைய மன்
 னன் செல்வத்தைக்கொடுத்தது. எ - று.

1-று. உவன்றலை யென்னு முறழ்வின்றி யொன்னு
 ரிவன்றலையென் றேத்த வியலு - மவன்றலை
 தந்தாற்கு நல்கல் வியப்போ கிளர்ந்தேத்தி
 வந்தார்க்கு வந்தீயும் வாழ்வு.

இ - ள். உவன் இவனுக்குநேரென்றுசொல்லும் ஒப்பின்றிப் பகைவர்
 எல்லாரினும் இவன்தலையானவனென்றுசொல்லி வாழ்த்த நடக்கும் அவனு
 டையதலையைக் கொடுவந்தவற்குக்கொடுத்தல் அதிகையமோ, மிகப்புகழ்ந்து
 வந்தார்க்கு மகிழ்ந்துகொடுக்குஞ்செல்வம்! எ - று.

(௧௨)

தலையொழுடிதல்:—

மண்டமருண் மாறுமைந்திற்
 கொண்டான்றலையொடு கோல்வளை முடிந்தன்று.

இ - ள். உற்றபூசலின் ஓவாதவலியினையுடைய கைப்பிடித்தான் தலை
 யுடனே திரண்டவளையினையுடையாள் இறந்தது. எ - று.

வ-று. கொலையானாக் கூற்றங் கொடிதே கொழுநன்
 : றலையானு டையலாள் கண்டே - முலையான்
 முயங்கினாள் வாண்முகமுஞ் சேர்த்தினு ளாக்கே
 யுயங்கினு ளோங்கிற் றுயிர்.

இ - ள். கொலைத்தொழிலை யமையாதகூற்றம் சாலக்கொடிதாயிருந்
 தது; கணவனதுதலையை அமைபுளாய்த் தையலானவன்புறத்தே கொங்கை

யாலேதழுவினான்; ஒளிசிறந்தவதனத்தையும்கூட்டினான்; அவ்விடத்தே வருந்தினான்; மேலே பறிந்தது உயிர். எ -று.

ஆதலாம் கூற்றம் கொடிதேயென்க.

(௧௬)

× மறக்காஞ்சி:—

இலைப்பொலிதா ரிகல்வேந்தன்

மலைப்பொழிய *மறங்கடைஇயின்று.

இ - ள். பச்சிலையாலே பொலிவுபெற்ற மாலையாற்சிறந்த வலியினை யுடைய மன்னன் பகைவர்மாறுபாடுநீங்க மறத்தொழிலைச் செலுத்தியது. எ -று.

வ-று. கருந்தலையும் வெண்ணிணமுஞ் செந்தடியு மீராப்

பருந்தோ டெருவை படா - வருந்திறல்

வேறாய மன்னர் வியப்பக் கடாயினான்

மாறு மறவன் மறம்.

இ - ள். கறுத்தலையையும் வெள்ளைநிணத்தையும் சிவந்ததசையையும் இழுத்துக்கொண்டு பருந்தும் கழுஞ்செல்ல அரியவெற்றியினையுடைய பகைவர் அநிசயிப்பச் செலுத்தினான் நீங்காதகொடுவினையானன், மறத்தொழிலை. எ -று.

(௧௭)

× இதுவுமது.

மண்கெழு மறவன் மாறுநிலை நோனான்

புண்கிழித்து முடியினு மத்துறை யாக்கும்.

இ - ள். †ஒப்பினையாற்பொலிந்த மறத்தொழிலையுடையவீரன் பகைவருடைய மாறுபாட்டுக்குப் பொருளுகிப் ‡பகைவரவேல்பட்ட தன்மார்பிற் புண்ணைப் பிளந்து மரிப்பினும் முற்பட்டதுறையேயாம். எ -று.

வ-று. நகையம ராய நடுங்க நடுங்கான்

ஒருகையம ரோட்டிய துப்பிற் - பகைவர்மு

னுங்கிச் சினவுத னோன னுதிவேலாற்

பொங்கிப் பரிந்திட்டான் புண்.

இ - ள். மகிழ்ச்சிமேவும் தன்கூட்டங்கூலையக் குலையானாய்ச் செறிந்த போரைத் தூர்த வலியினையுடைய மாற்றார் தன் முன்னெல்லையைக்கொண்டு கோபித்தலைப்பொருளுகி வேலின் துதியாலே வெகுண்டு அறுத்திட்டான், புண்ணினை. எ -று. *

*(௧௮)

* மறங்கடாயின்றென்றும் பாடம்.

† பூமியிலேபொருந்தியவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

‡ வேலினாலே புண்கிழித்துமுடியினும் அத்துறையேயாமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.

பேய்நிலை :—

செருகேனென் நிறஞெகிப்
பிரிவின்றிப் பேயோம்பின்று.

இ - ன். போகாச்செய்யும் வேலினையுடையான்றிறப்பாட்டைநோக்கி
கீழ்க்கொழித்த பேய் பரிகரித்தது. எ - று.

வ-று. சூய மடுதிரலாற் கன்பிலா ரில்போதூந்
தோயுந் கதழ்குருதி தோள்புடைப்பப் - பேயுந்
களம்புகலச் சேறித் கதிரவேல்வாய் விழந்தா
னுளம்புகல வோம்ப லுறும்.

இ - ன். பலருக்கொண்டாடும் கொல்லும்வலியினையுடையாற்கு அன்
பிலாதார் இல்லைப்போலும்; நிலமெல்லாம்நனையும் வினாந்தசோரி தோளிலே
அலைப்பப் பேய்தானும் பூசற்களத்துள்ளார்விரும்ப வெருண்டு ஒளியினை
யுடைய வேலின்வாயிலே விழுந்தவன்றன் மனமகிழப் பரிகரித்தலைச் செய்யா
நின்றது. எ - று. (கசு)

பேய்க்காஞ்சி :—

பிணம்பிறங்கிய களத்துவீழ்ந்தார்க்
கணங்காற்ற வச்சுநீயுயன்று.

இ - ன். பிணமிக்க போர்க்களத்திலே பட்டார்க்குப் பேய் மிகவும்
அச்சமுறுத்தியது. எ - று.

வ-று. கொட்கு நிமிருந் குறுகுந் குடர்குடிப்
பெட்ப நகும்பெயரும் பேய்மக - ஞட்கப்
புனலந் குருதிப் புலால்வாய்க் கிடந்து
கனல விழிப்பவர்க் கண்டு.

இ - ன். சுழலும், நீளும், குறுகும், குடர்மாலையைச்சுடித் தன்னுள்
ளம்விரும்பச் சிரிக்கும், போம், பேய்ப்பெண்; வெருவா, அழகிய உதிராமாகிய
நீரிற் புலாலிடத்துக் கிடந்து நோக்கு அழலனோக்கும் வீராப்பார்த்து.
எ - று. (கஎ)

தொட்டகாஞ்சி :—

வியன்மனைவிடலை புண்காப்பத்
துயன்முலைப்பேழ்வாய்ப் பேய்தொட்டன்று.

இ - ன். அகன்ற இல்லிலே தலைமகனுடையபுண்ணைப் பரிகரிக்க
நான்முறையினையும் பெரியவாயினையுமுடைய பேய்மகள் புண்ணைத்தீண்டி
யது. எ - று.

வ-று. கொன்றுருத்த கூர்வே லவற்குறுகிக் கூரிருள்வாய்
நின்றுருத்து நோக்கி நெருப்புமிழாச் - சென்றொருத்தி
யொட்டார் படையிடந்த வாறுப்பு ணைந்தகலந்
தொட்டாள் பெருகத் துயில்.

இ - ள். கொலைத்தொழில்செய்து வெகுண்ட கூரியவேலினையுடைய
வனைக் கிட்டி மிக்க இருளின்கண்ணேநின்று கோபித்துப் பார்த்து அழலைக்
கான்று அணுகப்போய் ஒரு பேய்மகள் பகைவர் ஆயுதம்பிளந்த தீராதபுண்
ணைத்தாங்கின மார்பினைத் தீண்டினாள், உறக்கம் மிக, எ - று.

உறங்குதல் - உயிர்போதல்.

(௧௮)

தொடாக்காஞ்சி:—

அடலஞ்சா நெடுந்தகைபுண்
டொடலஞ்சித் துடித்துநீங்கின்று.

இ - ள். கொலையஞ்சாத பெரிய நிலையினையுடையவன் புண்ணினைத்
தீண்டுதற்குப் பயப்பட்டு நடுங்கிப் பேய் பெயர்ந்தது. எ - று.

வ-று. யீயவி சிந்தி நறைபுகைத் தாய்மலர்தூய்க்
கொய்யாக் குறிஞ்சி பலபாடி - மொய்யிணர்ப்
பூப்பெய் தெரிய நெடுந்தகைபுண் யாங்காப்பப்
பேய்ப்பெண் பெயரும் வரும்.

இ - ள். வெண்சிறுகடுகினைத் தூவிக் குங்கிலியமுதலான நறுநாற்றத்
தைப் புகைத்துத் தெரிந்தபூவினைச்சிதறிப் பறியர்க்குறிஞ்சிப்பண் பலவும்
பாடிச் செறிந்த தொத்தினையுடைய மலரிட்டுத் தொடுத்த மாலையாணிறைந்த
பெரிய மேம்பாட்டினையுடையவன்புண்ணை யாங்கள்பரிகரிப்பப் பேய்மகள்
நீங்கும் அணுகும். எ - று.

கொய்யாக்குறிஞ்சி - வெளிப்படை.

(௧௯)

மண்ணக்காஞ்சி:—

வியலிடமருள விண்படர்ந்தோ
னியல்பேத்தி யழிபிரங்கின்று.

இ - ள். அகன்ற பூமியினுள்ளார்மயங்க வீரசுவர்க்கத்தேசென்றவன்
பண்பினைப் புகழ்ந்து நொந்துவருந்தியது. எ - று.

வ-று. போர்க்குப் புணைமன் புணையோர்க்குத் தானும
னார்க்கு முலகிற்கு மோருபிரமன் - யார்க்கு
மறந்திறந்த வாயி லடைத்ததா லண்ண
னிற்றிறந்த நீளிலை வேல்.

இ - ள். பூசலுக்குத்தெப்பமனையவன், உயர்ந்தோர்க்குத் தானுவொப்
பானவன், தலையிக்கும் பூமிக்கும் ஒருவிலையினையவன், யாவார்க்கும் தருமந்

தோன்றினவாயிலை அடைத்தது; தலைவன்மருமத்தை வெளிசெய்த நீண்ட இலைத்தொழிலாற்சிறந்தவேல். எ - று. (உ௦)

கட்காஞ்சி:—

நறமலியு நறுந்தாரோன்

மறமைந்தர்க்கு மட்டந்தன்று.

இ - ள். மதுமிகும் கமழுமாலையோன் தறுகணுளர்க்கு மதுவைக்கொடுத்தது. எ - று.

வ-று. ஒன்ன முனையோர்க் கொழிக வினித்துயின்
மன்னன் மறவர் மகிழ்தூங்கா - முன்னே
படலைக் குரம்பைப் பழங்கண் முதியாள்
விடலைக்கு வெங்கள் விடும்.

இ - ள். பொருதமன்னர்க்கு இனி ஒழிவதாக உறக்கம்; வேந்தன் கொடுவியையாளர் மதுவையுண்டு களித்தாவெதற்குமுன்னே தலைக்கற்றையான் வேய்ந்த குடிவிடத்துப் புன்கட்கிழவி பெற்றவீரனுக்கு வெவ்விதான மதுவை விடாநின்றான். எ - று. (உ௧)

✕ ஆஞ்சிக்காஞ்சி:—

காதற் கணவனோடு கணையெரி மூழ்கு

மாதர்மெல் லியலின் மலிபுரைத் தன்று.

இ - ள். அன்பினையுடைய தன் கொழுநனோடு செறிந்தநெருப்பிலே அழுந்தும் காதலையுடைய மெத்தென்றதன்மையாற்சிறந்தவள்தன் மிகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. தாங்கிய கேளொடு தானு *மெரிபுகப்

பூங்குழை யாயம் புலர்கென்னு - நீங்கா

விலாழிப் பரித்தானை வெந்திறலார் சேறார்ப்

புலாழித் தலைக்கொண்ட புண்.

இ - ள். தரித்தகணவனோடு தானும் நெருப்பிலேபுகுவான்வேண்டிப் பொலிந்த மகாக்குழையையுடையவன் தோழிமாறா அகலப்போயினென்று சொல்லும்; ஒழியாத வாய்நுரையினையுடைய குதிரையாற்சிறந்த சேனைப் பகைவர் சேறாரிடத்துப் புலாநுற்றத்தினையுடைய சக்கரத்தாலே எறியப் பட்ட புண்ணை. எ - று.

புண்ணத்தாங்கிய கேளொடு எனக்கூட்டுக. புலவென்பதனுள் அகரம் தொக்கது; ஒற்று இரட்டாமையுமறிக. (உ௨)

✕ இ து வு ம து.

மன்னுயிர் நீத்த வேலின் மனையோ

னின்னுயிர் நீப்பினு மத்துறை யாகும்.

* எரிபுடிஇயென்றும் பாடம்.

இ - ள். தலைவன் உயிரினீர்க்கின அயிலாலே மனைக்கிழத்தினுய
ஆவியை ஒழிப்பினும் முன்சொன்னதுறையேயாம். எ - று.

வ-று. கௌவைரீர் வேலிக் கடிதேகாண் கற்புடைமை
வெவ்வேல்வாய் வீழ்ந்தான் விறல்வெய்யோ - னவ்வேலே
யம்பிற் பிறமுந் தடங்க ணவன்காதற்
கொம்பிற்கு மாயிற்றே கூற்று.

இ - ள். ஆரவாரத்தான்மிக்க கடல்குழந்திலத்திற் கொடிதேகாண்,
ஒருமையுடைமை: வெய்தான அயிலவாயிலேபட்டான் வெற்றியைவிரும்பி
னோன்; அந்தஅயிலே, பகழிபோலமிளிரும் பெரியவழியையுடையவனான
அவன் அன்பினையுடைய வஞ்சிக்கொம்பினையாளுக்கும் கூற்றாயிற்று. எ - று.

மகட்பாற்காஞ்சி:—

ஏந்திழையாட் டருகென்னும்
வேந்தனோடு வேறுகின்றன்று.

இ - ள். அழகிய ஆபரணத்தினையுடையானே எனக்குத்தருகவேன்று
சொல்லும் அரசனோடு மாறுபட்டுின்றது. எ - று.

வ-று. அளிய கழல்வேந்த ரம்மா வரிவை
யெளியனென் றெள்ளி யுரைப்பிற் - குளியாவோ
பண்போற் கிளவியிப் பல்வனையாள் வாண்முகத்த
கண்போற் பகழி கடிது.

இ - ள். அளியினையுடைய கழன்மன்னர் அழகியதிருவையினைய மட்
வான் தாங்கொளகைக்கு எளியனென்று இகழ்த்துபேசின், தையாவோ?
பண்ணையொத்த வார்த்தையினையுடைய இப்பல்தொழிலினையுடையவன் ஒளி
யினையுடைய வதனத்தவாகிய கண்போன்ற அம்பீ, கடிதாக. எ - று. (உச)

முனைகடிமுன்னிருப்பு:—

மன்னர்யாரையு மறங்காற்றி
முன்னிருந்த முனைகடிந்தன்று.

இ - ள். வேந்தரெல்லாரையும் சினத்தைக்காலப்பண்ணி அவரை முன்
னே யிருந்த பூசர்களியினின்றும் போக்கியது. எ - று.

வ-று. கடிகமழ் வேரிக் கடைதோறுஞ் செல்லக்
கொடிமலி கொல்களி நேவித் - துடிமகிழ
வார்த்திட் டமரு ளடையாரை யம்முனையிற்
போத்திட்டான் பெய்கழலி னான்.

இ - ள். மிகநாறும் மதுவினையுடைய மாற்றாரணத்தின் வாயிலிடந்
தோறும்போக வெற்றிக்கொடியான்மிக்க யானைகளையேவித் துடிசெய்த
ஆரவாரித்துப் போருட் பகைவரைச் செருப்புலத்தினின்றும் போகத்தூர்
தான், இட்ட வீரக்கழலினையுடையான். எ - று. (உரு)

நான் காவதுகாஞ்சிப்படலமுற்றிற்று.

ஐந்தாவது

நொச்சிப்படலம்.

துவலருங் காப்பி னொச்சி யேனை
மறனுடைப் பாசி யூர்ச்செரு வென்ரு
செருவிடை வீழ்த நிண்பரி மறனே
யெயிலது போரே யெயிறனை யழித்த
ரு லழிபடை தாங்கன் மகண்மறுத்து மொழித லென
வெச்ச மின்றி யெண்ணிய வொன்பது
நொச்சித் திணையுந் துறையு மாகும்.

எ - ன், நொச்சித்திணையும் துறையுமாமாறுணர்த்துதல்தவலிற்று.

இ - ள். நொச்சி, மறனுடைப்பாசி, ஊர்ச்செரு, செருவிடைவீழ்தல், குதிராமறன், எயிற்போர், எயிறினையழித்தல், அழிபடைதாங்கல், மகண் மறுத்துமொழிதல் எனச்சொல்லப்பட்ட இவ்வொன்பதும் நொச்சித்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

நொச்சி:—

ஏப்புழை ஞாயி லேந்துநிலை யாணங்
காப்போர் குடிய பூப்புகழ்ந் தன்று.

இ - ள். ஏவறையையுடைய முடக்குக்களைத்தாங்கின நிலைமையினை யுடைய எயில்காக்கும்வீரர் மலைத்தபூவைப்புகழ்ந்தது. எ - று.

வ-று ஆடாவம் பூண்டா னழலுணச் சீறிய
கூடாணங் காப்போர் குழாம்புரையச் - குடினா
ருச்சி *மதிவழங்கு மோங்கு மதில்காப்பா
னொச்சி உதிவே லவர்.

இ - ள். ஆடும்பாம்பையணிந்தான் நெருப்புதுகரக்கோபித்த திரிபுரத் தைக்காக்கும் அவுணர்திரையொப்ப மலைந்தார்; மேலேதிங்களுக்கும் உயர்ந்த புரிசையைக் காவல்செய்வான்வேண்டி நொச்சிப்பூவை, துனியாற்சிறந்த வேலினையுடையவர். எ - று.

வேலவர்கொச்சிக்குடினானென்க.

(க)

மறனுடைப்பாசி:—

மறப்படை றைவேந்தர்
துறக்கத்துச் செலவுரைத்தன்று.

* மதிதவழுமெனவும் பாடும்.

இ - ள். சினச்சேனையினையுடைய சினமன்னர் வீரசுவர்க்கத்திடத்துப் போனபோக்கைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. பாயினார் மாயும் வகையாற் பலகாப்பு
மேயினா ரேய விகன்மறவ - ராயினா
ரோன்றி யவற லூர்ப்புலத்துத் தார்தாங்கி
வென்றி யமரர் விருந்து.

இ - ள். அரணைச் சூழப்பார்தார் படுமுறையாற் பலகாவலையும் எவ்வினார்; எவ்வின மாறுபாட்டையுடையவீரர், ஆயினார்; எதிரதாகக் கிட்டினவர் கெட ஊரினிடத்துத் தூசிப்படையைத்தடுத்து வெற்றியினையுடையதேவர் கட்டு விருந்து. எ - று.

விருந்தாயினாரென்க.

(உ)

ஊ ர் ச் சே ரு :—

அருமினையோடு கிடங்கழியாமைச்
செருமலைந்த சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். பகைவராற்புகுதற்கரிய காவற்காட்டோடு அகழ்சிதையாத படி பூசல்செய்த மதிப்பினைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. வளையும் வயிரு மொசிப்பவாள் வீசி
யினையும் கிடங்குஞ் சிதையத் - தனைபரிந்த
நோனார் படையிரிய நொச்சி விறன்மறவ
ரானா ரமர்விலக்கி யார்ப்பு.

இ - ள். சங்கும் கொம்பும்முழங்க வானையோச்சிக் காவற்காடும் அகழு மழியக் காவற்பிணியையறுத்த பகைவரான உழிஞையார்சேனைகெட நொச்சி யிடத்து வெற்றிவீரர், ஆனார்; போரவைலக்கி ஆரவாரிப்பு. எ - று.

ஆரவாரிப்பாரென்க.

(ங)

சேருவிடைவீழ்தல் :—

ஆழ்ந்துப் பி கிடங்கோ டருமினை காத்து
வீழ்ந்த வேலோர் விறன்மிசுத் தன்று.

இ - ள். ஆழமுடைந்தான கிடங்கினோடு அரிய காவற்காட்டைக்காத்தப்பட்ட வேல்வீரர்வெற்றியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. ஈண்டரில் சூழ்ந்த விளையு மெரிமலர்க்
காண்டகு நீள்கிடங்குந் காப்பாராய் - வேண்ட
மடங்க லனைய மறவேலோர் தத்த
முடம்போடு காவ லுயிர்.

இ - ள். திரண்டபிணக்குச்சுற்றின் காவற்காடும் றொருப்புப்போன்ற பூவினையுடைய காணத்தக்க நீண்ட அகழும் காவல்புரிவாராய், வேண்டுகிலர்; சிங்கமொத்த சினவேலோர் தத்தமும்டைய மெய்யுடன் உயிரைக்காத்தலை. எ - று.

காத்தலைவேண்டாரென்க.

(ச)

× குதிரைமறம்:—

ஏமாண்ட நெடும்புரிசை

வாமானது வகையுரைத்தன்று.

இ - ள். எய்யுந்தொழில்மாட்சிமைப்பட்ட பெரியமதிவிடத்துப் பாயும் குதிரையது பகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. தாங்கன்மின் றுங்கன்மின் றுனை விறன்மறவி
ரோங்கன் மதினு ளொருதனிமா - ஞாங்கர்
மயிரணியப் பொங்கி மழைபோன்று மாற்றா
ருயிருணிய வோடி வரும்.

இ - ள். தடுத்தற்கரிது! தடுத்தற்கரிது!! தடாதேகொண்மின்! தடாதேகொண்மின்!! சேனையிடத்து வென்றவீரர்கள், மலைபோன்றபுரிசை யிடத்து ஒப்பில்லாதொருகுதிரை பக்கத்தே கவரியிட எழுந்து மேகத்தை டொத்துப் பகைவருயிரை உண்பான்வேண்டிக் கடுகிவரும். எ - று. (இ)

எ யி ற் ப் ப் ப் :—

அயிற்படையி னாண்காக்கு

மெயிற்படைஞ ரிகன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். கடரிய ஆயுதத்தாலே குறும்பிணக்காக்கும் மதிவிடத்துப் போர்வீரர் மாறுபாட்டைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ-று. மிகத்தாய செங்குருதி மேவரு மாற்பி
னுதத்தா முயங்கியக் கண்ணு - மகத்தார்
புறத்திடைப் போதற் தடல்புரிந்தார் பொங்கி
மறத்திடை மானமேற் கொண்டு.

இ - ள். பெருகப்பரந்த சிவந்த சோரி பொருந்தின அகலத்தினின்றும் வீழத் தாம் வருந்தியவிடத்தும், உள்ளுள்ளார் அரணிர்குப்புறம்பேபோந்து கோழிலவிரும்பினர், கோபித்துச் சினத்தின் கண்ணே அபிமானத்தை மேற் கொண்டு. எ - று.

(சு)

எயிறினையழித்தல்:—

துணிவுடைய தொடுகழலா

னணிபுரிசை யழிவுரைத்தன்று.

இ - ன். தெளிவுடைத்தான கட்டுங்கழலோன் அழகியமதிவிற்கட்
கேட்டினைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. அகத்தன வார்கழ னோன்ற ளரணின்
புறத்தன போரெழிற் றிண்டோ - னுறத்தழீஇத்
கோட்குரிமை பெற்ற துணைவனையார் பாராட்ட
வாட்குரிசில் வானுலகி னான்.

இ - ன். அரணினுள்ளேவீழ்ந்தன, கட்டுங்கழலாற்பொலிந்த வலிய
கால்; மதிவிற்புறம்பேவீழ்ந்தன, பூசலைச்செய்யும் அழகிய திண்ணியதோள்;
இறுகவணைத்துத் தோட்கு உரியரான இணைவனையினையுடைய தெய்வமகளிர்
கொண்டாட வாளினையுடைய உபகாரி விண்ணிடத்தான். எ - று. (எ)

அழிபடைதாங்கல் :—

இழிபுடன் நிகல்பெருக
வழிபடை யரண்காத்தன்று.

இ - ன். தம்படைத்தாழ்விற்குக் கோபித்து மாறுபாடுமிகக் கெட்ட
சேனை எயிலைக் காத்தது. எ - று.

வ-று. பரிசை பலகடந்து பற்று ரெதிர்த்தா
ரெரிசெ யிகலரணங் கொண்மார் - புரிசை
யகத்தடி யுய்யாமை யஞ்சுடர்வா னோச்சி
மிகத்தடிந்தார் மேனின் றவர்.

இ - ன். கிடுகுபடைபலவற்றையும்வென்று பகையான உழிகளுயார்
எதிர்த்தாராக, அழலினைப்பண்ணும் மாறுபாட்டுக்குறும்பினக் கொள்வான்
மதிவினுட் காலிடாதபடி அழகிய ஒளியையுடைய வானைஒச்சிப் பிணம்பெரு
கத் துணித்தார்; மதினமேல் நின்றவீரர். எ - று. (அ)

மகண்மறுத்துமொழிதல் :—

வெம்முரணன் மகள்வேண்ட
வம்மதிலோர் மறுத்துரைத்தன்று.

இ - ன். வெய்தான பகையையுடையவன் மகளிவேண்ட அழகிய
குறும்பினுள்ளோர் மறுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. ஒள்வான் மறவ ருருத்தெழுந் தும்பர்நாட்
கள்வார் நறுங்கோதை காரணபாக் - கொள்வான்
மருங்கெண்ணி வந்தார் மழுகளிற்பின் கோடிக்
கருங்கண்ணி வெண்கட்டிற் கால்.

இ - ன். நொச்சியில் ஒள்ளியவாள்வீரரைக் கோபித்தெழுந்து, மேனான்
தேனொழுகும் நீதுமாலையினையுடையவன்பெருட்டாகக்கொண்டு கொள்வான்.

வேண்டி இடையின் அழகைக்கருதி வந்தவருடைய இளைய வாரணத்தின் கொம்பு, இந்தக் கழத்த கண்ணினையுடையான் வெளுத்த சட்டிலின்கால், எ - று.

“ஆயிரு திணையு மரசர்க் குரிய” என்பதனால் மகட்பாற்காஞ்சி அரசர்க் குரித்து. இது மறவர்க்குரித்து. (க)

ஐந்தாவது சொச்சிப்படலமுற்றிற்று.

உ ர வ து

உழி னை கு ப் ப ட ல ம்.

உழினை யோங்கிய குடைநாட் கோளே
வாணுட் கோளே முரசு வழினை
கொற்ற வழிநையோ டரசு வழினை
கந்தழி யென்று முற்றுழி னையே
ரு காந்தள் புறத்திறை யாசையி லுழினை
யருந்தோ லுழினை குற்றுழி னையொடு
கோட்புறத் துழினை பாசி நிலையே
யேணி நிலையே யிலங்கெயிற் பாசி
முதுவழி னையே முந்தகத் துழினை
க0 முற்று முதிர்வே யானைகைக் கோளே
வேற்றுப்படை வரவே யுழுதுவித் திடுதல்
வாண்மண்ணு நிலையே மண்ணுமங் கலமே
மகட்பா லிகலே திறைகொண்டு பெயர்த
லடிப்பட விருத்த ரெகைநிலை யுளப்பட
கரு விழுமென் சீர்த்தி யிருபத் தொன்பது
முழினை யென்மன ருணர்ந்திசி னேரே.

எ - ன், உழினைத்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதல் ததலிற்று.

இ - ன். உழினை, குடைநாட்கோள், வாணுட்கோள், முரசுவழினை, கொற்றவழினை, அரசுவழினை, கந்தழி, முற்றுழினை, காந்தள், புறத்திறை, ஆரொழிவழினை, தோலுழினை, குற்றுழினை, புறத்துழினை, பாசினிலை, ஏணிநிலை, எயிற்பாசி, முதுவழினை, அகத்துழினை, முற்றுமுதிர்வு, யானைகைக்கோள், வேற்றுப்படைவரவு, உழுதுவித்திடுதல், வாண்மண்ணுநிலை, மண்ணுமங்கலம், மகட்பாலிகல், திறைகொண்டுபெயர்தல், அடிப்படவிருத்தல், தொகைநிலை எனச்சொல்லப்பட்ட இவ்விருபத்தொன்பதும் உழினைத் திணையும் துறையுமாம். எ - று. 6

உழிஞை:—

முடிமிசை யுழிஞை சூடி யொன்னார்
கொடிதுடங் காரெயில் கொளக்கரு தின்று.

இ - ள். தம்முடிமேலே உழிஞைமாலையையணிந்து பகைவர்கொடியசையும் நிறைந்தகுறும்பினைக் கைப்பற்றநினைந்தது. எ - று.

வ-று. உழிஞை முடிபுனைந் தொன்னுப்போர் மன்னர்
விழுமதில் வெல்களிறு பாயக் - கழிமகிழ்
வெய்தாரு மெய்தி யிசைநுவலுஞ் சீர்த்தியனே
கொய்தார மார்பினெங் கோ.

இ - ள். உழிஞைமாலையை முடிமேலேசூடிப் பொருந்தாத போரினைச் செய்யும் வேந்தர்தம் சீரியபுரிசையை வெல்லுமயானைகுத்த மிக்க களிப்புமேவாதபெரியோரும் மகிழ்ச்சியையேவிக் கீர்த்திகூறும் பெரும்புகழினை யுடையான், மட்டஞ்செய்த மாலையாற்சிறந்த மார்பினையுடைய எம்வேந்து. எ - று.

அம்மென்றது - சாரியை.

(க)

குடைநாட்கோள்:—

செற்றடையார் மதில்கருதிக்
கொற்றவேந்தன் குடைநாட்கொண்டன்று.

இ - ள். செறுத்துக் கூடாதாருடைய அரணைக் கொள்ளநினைந்து வெற்றிமன்னவன் குடையைப் புறவீடுவிட்டது.

வ-று. நெய்யணிக செவ்வே நெடுந்தேர் நிலைபுகுக
கொய்யுனாமா கொல்களிறு பண்விடுக - வையகத்து
முற்றக் கடியாண மெல்லா முரணவிந்த
கொற்றக் குடைநாட் கொள.

இ - ள். நெய்யிட்டு அலங்கரிப்பனவாக, பகைவர் குருதியாடிச் சிவந்த வேல்கள்; நெடியதேர்களும் நிற்குங்கூடங்களிலே நிற்பனவாக; கொய்த தலையாட்டத்தினையுடைய குதிரையும் கொல்லும் யானையும் போர்க்குச்செய்த பண்ணினைக்களைக; ஞாலத்த அடையக் காவற்குறும்புகளெல்லாம் தத்தம் மாறுபாடுகெட்டன, வெற்றிக்குடையைப் புறவீடுவிட. எ - று. (உ)

வாணாட்கோள்:—

கலந்தடையார் மதில்கருதி
வலந்தருவா ணாட்கொண்டன்று.

இ - ள். கூடிச்சேராதார்தம் அரணினைக் கோடலை நினைந்து வெற்றி கொள்ளும் வரூளைப் புறவீடு விட்டது. எ - று.

வ-று. வாணுட் கொளலும் வழிமொழிந்து வந்தடையாப்
பேணுர் பிறைதொடும் பேமதிற் - பூணு
ரணிகொள் வனமுலையா ராடாங்க மேறிப்
பணிகொள்பே யாடும் பெயர்த்து.

இ - ள். வாளினைப் புறவீடுவிட்டதாக, தாழ்வுசொல்லிவந்து சேராத
பகைவருடைய மதியைத்தீண்டும் அச்சமுறுத்துமகிலிடத்து ஆபரண நிறை
ந்த அலங்காரங்கொண்ட அழகிய கொங்கையினையுடையார் நிரூத்தமண்ட
பத்தேயேறிக் கைகோத்துப் பேயாடும், பலகூத்தினையும் மாறி. எ - று.

திணைதோறும் வாணுட்கோள் குடைநாட்கோள் வேறுபாடுடைய. (ங)

முரசவழிஞை:—

பொன்புனை யுழிஞை குடி மறியருந்துந்
திண்பிணி முரசு நிலையுரைத் தன்று.

இ - ள். பொன்னுலேசெய்த உழிஞை மாலையைமலைத்து ஆடுவெட்டி
யிடும் பலியை நுகரும் திண்ணிதாக வாராற்கட்டின முரசின் நிலைமையைச்
சொல்லியது. எ - று.

வ-று. கதிரோடை வெல்களிறு பாயக் கலங்கி
யுதிரா மதினு முளகொ - லதிருமாற்
பூக்கண் மலிதார்ப் புகழ்வெய்யோன் கோயிலுண்
மாக்கண் முரசு மழை.

இ - ள். ஒளியாற்சிறந்த பட்டத்தினையுடைய வெல்லுமயானை குத்தக்
குலைந்துவீழாத புரிசையும் சிலஉளபோலும்; முழங்குமால், மலர்கண்மிக்க
மாலையினையுடைய இசையைவிரும்பியோன் மாளிகையிடத்துப் பெரிய கண்
ணினையுடைய வீரமுரசும் மழைபோல். எ - று.

மழைபோல் அதிருமென்க.

(ச)

கொற்றவழிஞை:—

அடையாதா ரண்கொள்ளிப -
படையோடு பார்தெழுந்தன்று.

இ - ள். பகைவர்தங் காவற்பதியைக் கைக்கொள்வான் வேண்டிச்
சேனையோடு கைவளர்ந்து சென்றது. எ - று.

வ-று. வெள்வாட் கருங்கழற்கால் வெஞ்சுடர்வேற் றண்ணளியான்
கொள்வான் கொடித்தாணை கொண்டெழுந்தா - னள்ளர்தா
ரஞ்சுவரு வாயி லருமினைக் குண்டகழி
மஞ்சிவரு ஞாயின் மதில்.

இ - ள். ஒளிபாந்த வானினையும் வலிய வீரக்கழலாற்சிறந்த காலினையும் வெய்ய சோதியாற்பொலிந்த வேலினையும் தண்ணளியையுமுடையவன் கைப்பற்றிக் கொள்வானாகப் பதாகையினையுடையசேனையை ஒன்றுபடக் கொண்டெழுந்தான்; பொருந்தாதார். வெருவரு வாயிலினையும் புகுதற்கரிய குறுங்காட்டினையும் ஆழந்தகிடங்கினையும் மேகம்பாக்கும் எவறையினையுமுடைய அரணத்தை. எ - று. (இ)

அரசவழிஞை:

தொழில்காவன் மலிந்தியலும்

பொழில்காவலன் புகழ்விளம்பின்று.

இ - ள். காவற்செய்தி மிக்குடக்கும் பூமிகாவலன்றன் கீர்த்தியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. ஊக்க முரண்மிகுதி யொன்றிய நற்குழ்ச்சி

யாக்க மவன்க ணகலாவால் - வீக்க

நகப்படா வென்றி நலமிகு தாராற்

ககப்படா வில்லை யான்.

இ - ள். மனவெழுச்சியும் மாறுபாட்டின் பெருமையும் பொருத்திய நல்லவிசாரமும் செல்வப்பெருக்கமும் அவனிடத்து நீங்காவால்; பெருமையினையும் பிறரால் இகழ்த்தகாத வெற்றியினையும் நன்மைமலியு மாலையினையும் உடையவனுக்குக் கையகப்படாதன இல்லை, காவற்குறும்புகள் யாவையும். எ - று. (ஈ)

× க ள் த ழி :—

மாவுடைத்தார் மணிவண்ணன்

சோவுடைத்த மறநுவலின்று.

இ - ள். வண்டினையுடைய மாலையாற்சிறந்த நீலமணிபோன்ற மேனியையுடையான் *வீரசோவென்னும் அரணத்தை அழித்த வீரத்தைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. அன்றெறிந் தானு மிவனு லரண்வலித்

தின்றிவன் மாறு வெதிர்வார்யா - ரென்றுமீ

மடையார் மணிப்பூ ணடையாதார் மாப்பிற்

சுடராழி நின்றெரியச் சோ.

இ - ள். அந்நான் அழித்தவனுமிவன்; அரண்வலிதென்றுதேறி, இந்நான் இவன் பகையாக எதிர்ப்பார்யார்! எக்காலத்தும்; மூட்டார்த்த மணியணியையுடைய பொருந்தாதாருடைய அகலத்து ஒளிவிடுந்திகிரி நின்று அழலச் சோவென்னும் அரணத்தை. எ - று.

இஃது உவமையன்று; மிகுதிகுறியது.

(எ)

* ஈண்டுக்கூறிய அரணத்தைத் திருமால் அழித்தனென்பதை, சிலப் பதிகாரம், ஆய்ச்சியர்கூறையில் “மூவுலகும்” என்னுஞ் செய்யுளில் காண்க.

× முற்றுழிஞை :—

ஆடிய லவிர்சடையான்

சூடியபூச் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ன். அசையுந்தன்மையினை உடைத்தாய் விளங்கும் வேணியை யுடையான் மலைந்த பூவினது நன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. மயங்காத தார்ப்பெருமை மற்றறிவார் யாரே
யியங்கரண மூன்று மெரித்தான் - நயங்கினர்ப்
பூக்கொ ளிதழிப் புரிசெஞ் சடையானு
மாக்கொ ளுழிஞை மலைந்து.

இ - ன். மருளாத உழிஞையின் மிகுதியை வேறுணர்வார் யாவர்தாம்! திரிபுரங்கண்மூன்றையும் சுட்டான்; விளங்கும் கொத்திற் பொலிவுகொண்ட கொன்றையையுடைய புரிந்த செஞ்சடையானும் பெருமைகொண்ட உழி ஞையைச்சூடி. எ - று. (அ)

× காந்தள் :—

கருங்கடலுண் மாத்தடிந்தான்

செழுங்காந்தட் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ன். கறுத்த கடலிடத்துச் சூரபன்மாவைக் கொன்றவனுடைய கார்த்தபூவின் மிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. குருகு பெயரிய குன்றெறிந் தானு
முருகெழு காந்தண் மலைந்தான் - பொருகழற்
கார்கருதி வார்முரசு மார்க்குக் கடற்றூனைப்
போர்கருதி யார்மலையார் பூ.

இ - ன். குருகின் பெயர்பெற்ற மலையை எறிந்தவனும் அழகுமருவின் *கோடலைச்சூடினான்; வீரக்கழலினையுடைத்தாய் மேகத்தையொத்து வாராற் பிணித்த ஞாசுமுழங்குக் கடல்போன்ற சேனையிடத்துப் பூசலையினந்து யாவர் குடார்! பூவினை. எ - று.

குருகு பெயரியகுன்று - கிரவுஞ்சகிரி.

(க)

புறத்திறை :—

மறத்துறை மலிந்து மண்டி மாற்றார்

விறற்கொடி மதிவின் புறத்திறுத் தன்று.

இ - ன். சினத்தின்வழியிக்கு மேற்கொண்டு பகைவருடைய வெற் றிக்கொடியணிந்த அரணின் சுற்றிலேவிட்டது. எ - று.

* கோடல் - காந்தள்; இது முருகக்கடவுளுக்குரிய அடையாளப்பூ. இதனை, “சுரும்புமூசாச் சுடர்ப்பூங்காந்தட், பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்” என்னும் திருமுருகாற்றுப் படையாலுணர்க.

வ-று. புல்லார் புகலொடு போக்கொழியப் பொங்கினனாய்ப்
பல்லார் மருளப் படைபாப்பி - யொல்லார்
நிறத்திறுத்த வாட்டாணை நேரார் மதிலின்
புறத்திறுத்தான் பூங்கழலி னான்.

இ - ள். பகைவர் புகுமிடமும் ஒடிப்போம் வழியும் இன்றியே யொழி
யப் பொங்கியெழுந்து பலமன்னரும் மயங்கத் தன்சேனையைக் கைவளரவிட்
டுப் பகைவர்மருமத்திலே குளித்த வாட்சேனையினையுடைய பகைவாரணத்
தின் பக்கத்திலே பாடிவீடுகொண்டான்; பொலிந்த வீரக்கழலினையுடைய
வன். எ - று.

(௧௦)

ஆரேயிலுழிஞை:—

வா அண்மறவர் வணங்காதார்
நீஇண்மதிலி னிலையுரைத்தன் று.

இ - ள். வாளிளையுடையவீரர் தம்மைப்பணியாதாருடைய உயர்ந்த
புரிசையின் திண்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. மயிற்கணத் தன்னார் மகிழ்த்தேற லூட்டக்
கயிற்கழலார் கண்கனல் பூப்ப - வெயிற்கண்ணார்
வீயப்போர் செய்தா லும் வென்றி யரிதரோ
மாயப்போர் மன்னன் மதில்.

இ - ள். மயிலின்றிராளனையார் களிக்கும் மதுத்தெளியை உண்ணப்
பண்ண மூட்டுவாயாற்றிறந்த கழலினையுடைய உழிஞையார்வழி நெருப்பைக்
கால அரணிடைத்தார் பலரும்படப் பூசல்செய்தாலும் வெற்றியரிது; வஞ்சச்
செருவினைச் செய்யவல்ல வேந்தன் புரிசையை. எ - று.

மதிலை வென்றியரிதென்க. அரோ, அசை.

(௧௧)

தோலுழிஞை:—

வென்றி யோடு புகழ்வினைக் கும்மெனத்
தொன்று வந்த தோன்மிகுத் தன் று.

இ - ள். வெற்றியுடன் இசையையுண்டாக்குமெனச்சொல்லிப் பழைய
தாவிவந்த கிடுகுபடையைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ-று. நின்ற புகழொழிய நில்லா வுயிரோம்பி
யின்றுநாம் வைக விழிவாகும் - வென்றொழிநும்
பாண்டி னிணைதோற் பணியார் பகையரணம்
வேண்டி லெளிதென்றான் வேந்து.

இ - ள். நிலைநின்ற கீர்த்திபோக நிலைநில்லாத உயிரைக்காத்து இற்
கைநாளிலே நாழ் இவ்வெயிற்புறத்துத் தங்குமது நமக்குத் தாழ்வு; வென்று

விளங்கும், கண்ணாடி நிரைத்த கிடுகுபடை வணங்காதார்முனைக்குறும்பினைக் கொள்ளவேண்டிற் கொள்கை எளிதென்று சொன்னான் மன்னன். எ - று.

ஆதலால் இன்றுநாம்வைகல் இழிவாகுமென்க. தோலென்பது ஆகு பெயர். (கஉ)

குற்றழிகை:—

*கருதாதார் மதிர்குமரிமே

லொருதானாகி யிகன்மிருத்தன்று.

இ - ள். பகைவரானகிய அழிவில்லாததன்மேல் தான் ஒருவனுமே யாகி மாறுபாட்டினைப் பெருக்கியது. எ - று.

வ-று. குளிறு முரசினான் கொண்டா னரணங்
களிறுங் கதறிப் பாய்ந்த - வெளிநு
மயிற்றுப் படைந்த வணியெழு வெல்லா
மெயிற்றுப் படையா விடந்து.

இ - ள். அதிரும் வீரமுரசினையுடையான் வென்று கைப்பற்றினான் குறும்பினை; போர்யானைகளும் வாய்தலிற்கதவுஒடியப் பாய்ந்தன; விளங்கும் லெவ்வலிசிறந்த நிரைத்த கணையமுழுதும் மருப்பாயுத்தாலேபெயர்ந்து. எ - று. (கஉ)

இதுவுமது.

வளைஞரல வயிரார்ப்ப

மினிகடத்தலு மத்துறைபாகும்.

இ - ள். சங்கமுழங்கக் கொம்புகுறிப்பக் காவற்காட்டைக் கடந்து புகு மதுவும் முன்னஞ்சொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ-று. அந்தார் தோயு மமையோங் கருமினை
மைந்தர் மறிய மறங்கடந்து - பைந்தார்
விரைமார்பின் வின்னால வெங்கணை துவார்
வரைமார்பின் வைகின வாள்.

இ - ள். ஆகாயத்தைக் கிட்டும் மூங்கிலுயர்ந்த அரிய காவற்காட்டிற் பொருள்வீரர் முதுகிட மறத்தைவென்று செவ்வி மாலைமணத்தையுடைய அகலத்திலே வின்னானொலிப்ப வெவ்விய அம்பைச்சிந்துவாருடைய மலை போன்ற அகலங்களிலே தங்கின; உழிஞையாருடைய வாள்கள். எ - று.

; தூவுவாரென்பது, தூவாரென இடைக்குறைந்தது. (கச)

இதுவுமது.

பாடருந்தோற் படைமறவ

ராடலொடடையினு மத்துறைபாகும்.

“வணங்காதார் மதிர்குமரி” என்பர் பின்னுழை (உஅ)

இ - ள். சொல்லுதற்கரிய பரிசையினையுடைய சேனைத்தலைவர் ஆடுத லுடனே நொச்சியாருடைய அரணினைக்குறுகிலும் முன்புசொன்ன துறை யேயாம். எ - று.

வ-று. நிரைபொறி வாயி னெடுமதிற் சூழி
வரைபுகு புள்ளின மான - விரைபடைந்தார்
வேலேந்து தானே விறலோன் விறன்மறவர்
தோலேந்தி யாட றொடர்ந்து.

இ - ள். ஒழுங்குபட்ட இயந்திரங்களாலமைந்த *புதலினையுடைய உய ர்ந்த புரிசைநெற்றியிலே மலையிடத்துச்சென்றுபுகும் புட்களையொப்பக் கடு கிக் கிட்டினார், வேலினையுயர்த்த சேனையானிறைந்த வெற்றியினையுடை யோன் வென்றிவீரர்; கடுகினையெடுத்துத் தாம்ஆடுதலைச் சூழ்ந்து. எ - று.

தொடர்ந்து விரைபடைந்தா ரென்க.

(கடு)

புறத்துழிஞை:—

விண்டோடி மிளாகடந்து
குண்டகழிப் புறத்திறுத்தன்று.

இ - ள். ஆகாயத்தைக்கிடும் காவற்காட்டைக்கடந்து ஆழ்ந்தகிடங் கின்கரையிலே விட்டது. எ - று.

வ-று. கோள்வாய் முதலைய குண்டகழி நீராக
வாள்வாய் மறவேந்தன் வந்திறுத்தா னீள்வாயி
லோங்க லரணத் தொளிவளையார் வெய்துயிர்ப்ப
வாங்கொ லரிய வமர்.

இ - ள். ஆளைப்பற்றுதைப்பாத முதலையினையுடைய குழிந்த அகழே தண்ணீராக வாய்த்தவாளினையுடைய மறமன்னன் வந்துவிட்டான்; நீண்ட வாய்தலாற் சிறந்த உயர்ச்சியினையுடைய மதிவிடத்து ஒள்ளியவளையினையுடை யார் வெய்தாக உயிர்ப்ப வெல்லுதற்கரியபூசல் ஆம்போலும். எ - று. (கசு)

பாசிநிலை:—

அடங்காதர் மிடல்சாயக்
†கிடங்கிடைப் போர்மலைந்தன்று.

இ - ள். பகைவருடைய வலிகெட அகழியிடத்துப் பூசலைமேற்கொண் டது. எ - று.

வ-று. நாவாயுந் தோணியு மேல்கொண்டு நள்ளாதா
ரோவார் விலங்கி யுடலவும் - பூவா

புகலினையுடைய வென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

கிடங்கினு னென்றும் பாடம்.

ஈழி பரந்தொழுகு மங்குருதிச் சேற்றுப்
பகழிவாய் வீழ்ந்தார் பலர்.

இ - ள். ஓடமும் ஒருமரத்தோணியும் மேல்கொண்டு பொருந்தாதார்
ஓழியாராய் விலங்கி வெகுளவும் மலர்நிறையும் கிடங்கிலே மிக்கோடும் அழ
கியசோரியளற்று அம்பின்வாயிலே பட்டார் அநேகர். எ - று. (க௭)

ஏணியிலை :—

தொடுகழன் மறவர் துன்னித் துன்னு
ரிடுசூட்டிஞ்சிழி னேணிசாத் தின்று.

இ - ள். இட்ட வீரக்கழலினையுடைய கொடுவினையாளர் செறிந்து
செறியாதார்பண்ணின ஏவறைகளையுடைய மதிலிலே ஏணியைச்சாத்தியது.
எ - று.

சூட்டு மாலையென்றமாம்.

வ-று. கற்பொறியும் பாம்புந் கனலுந் கடிஞாங்கும்
விற்பொறியும் வேலும் விலக்கவும் - பொற்புடைய
பாணி நடைப்புரவிப் பல்களிற்றார் சாத்தினு
ரேணி பலவு மெயில்.

இ - ள். இடங்கணியும் அரவும் நெருப்பும் கடிஞாங்கும் வில் இயந்திர
மும் அயிலும் இவையனைத்தும் பகைவர் உட்புகுதாதபடி விலக்கவும் பொலி
வீனையுடைய தாளத்திற்கொக்கச் சதிபாயும் குதிரையினையும் பலயானை
யினையுமுடைய உழிஞையார் இட்டார்; அரணிடத்து ஏணிபலவும். எ - று.
ஏணிபலவும் சாத்தினுரென்க. (க௮)

எயிற்பாசி :—

உடல்சினத்தார் கடியரணை
மிடல்சாய மேலிவர்த்தன்று.

இ - ள். முனையும்செற்றத்தினையுடையார் காவற்குறும்பு வலிகெட
ஏணிமேல் ஏறியது. எ - று.

வ-று. சுமெ னெடுமதில் சுற்றிப் பிரியார்
கடுமுர னெடுகந் கழிய - வடுமுர
ணறினா னன்றி யரவு முடும்பும்போ
லேறினா ரேணி பலர்.

இ - ள். செங்கலாற்செய்த நெடிய புரிசையைச்சூழ்ந்து நீங்காராய்க்
கொடிய மாறுபாட்டினையுடைய வேல் மாப்பிலேபட்டு உருவிப்போகக் கொல்
லும் மாறுபாடு ஆறினொழியப் பாம்பும் உடும்புமொப்ப ஏணிமேல் ஏறினார்
அநேகர். எ - று.

அடுமுரணறிஞர் - பட்டார். 'அடுமுரணறிஞர்' என்பதற்கு முரணுதென்றமாம். (௧௧)

முதுவழிஞை :—

வேய்பிணங்கிய மினையரணம்
பாய்புள்ளிற் பரந்திழிந்தன்று.

இ - ள். மூங்கில் தலைமணந்த காவற்காட்டினையுடைய குறும்பிலே இரைகண்டுபாயும் பறவையொப்ப வீரர் கைவளர்ந்து குதித்தது. எ - று.

வ-று. கோடுயர் வெற்பி னிலங்கண் டிரைகருதுந்
தோடுகொள் புள்ளின் *றொகையொப்பக் - கூடார்
முரணகத்துப் பாற முழவுத்தோண் மள்ள
ரணகத்துப் பாய்ந்திழிந்தா ரார்த்து.

இ - ள். குவடோங்கினை மலையினின்றும் இரையைப் பூமியிலேகண்டு கருதிப் பாயும் தொகுதிகொண்ட பறவையின்குழுவையொப்பப் பகைவர் மாறுபாடு தம்மனத்தேகெட முழவுபோலத்திரண்ட தோளையுடைய வீரர் அரணிடத்துப் பாய்ந்து இழிந்து ஆரவாரித்தார். எ - று. (௨0)

இ து வு ம து.

செருமதிலோர் சிறப்புரைத்தலு,
மருமுரணு னத்துறையாகும்.

இ - ள். போரைச்செய்யும் எயிலினுள்ளோருடைய மிகுதியைக்கூற லும் வெல்லுதற்கரிய மாறுபாட்டாலே முன்புசொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ-று. அறியார் வயவ ரகத்திழிந்த பின்னு
நெறியார் நெடுமதினு ணேரார் - மறியாங்
களியொடுநேராங் களவியார் வாட்கட்
களியுறு காமங் கலந்து.

இ - ள். உணரார் நொச்சிவீரர்; அரணினுள்ளேபுகுந்தபின்னும், முடங்குதல்நிறைந்த நெடுமதுரிசையுட் பகைவர், மாண்மறியாம், கிளியையொத்த சொல்லினையுடையார் ஒளியினையுடைய கண்ணின்களிப்புற்ற வேட்கைவிரவு தலான். எ - று

நேரார்மதிலகத்து இழிந்தபின்னும் வயவரறியார் எனவும்; மறியாம் வாட்கண் எனவும் கூட்டுக. (௨௧)

அகத்துழிஞை :—

முரணவியச் சினஞ்சிறந்தோ
ரணகத்தோரை யமர்வெனந்தன்று
தொகையெய்ப்பவெனந்தன்று

இ - ன். மாறுபாடுகெடக் கோபமிக்க உழிஞையார் எயிலினுள் நொச்சி யாரைப் போராவென்றது. எ - று.

வ-று. செங்கண் மறவர் சினஞ்சொரிவாள் சென்றியங்க
வங்கண் விசுப்பி னணிதிகழந் - திங்கண்
முகத்தா ரலற முகிலுரிஞ்சுஞ் சூழி
யகத்தாரை வென்றா ரமர்.

இ - ன். சிவந்தகண்ணினையுடையவீரர், செற்றத்தைப்பொழியும் வாள் போயுலாவ அழகிய இடத்தையுடைய ஆகாயத்தின் அலங்காரமிகும் மதியை யொத்த வதனத்தினையுடையார் கூப்பிட மேகந்தவழும் நெற்றியினையுடைய அரணினுள்ளோரைப் போர்வென்றார். எ - று. (உஉ)

முற்றுமுதிர்ப்பு:--

அகத்தோன் காலை யதிர்முர சியம்பப்
புறத்தோன் வெஞ்சினப் பொலிவுரைத் தன்று.

இ - ன். மதிலின்உள்ளோனுடைய முழங்குமுரசு காலையிலொலிப்பப் புறத்திருந்த உழிஞையானது வெய்யகோபத்தின்மிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. காலை முரசு மதிலியம்பக் கண்கனன்று
வேலை விறல்வெய்யோ னோக்குதலு - மாலை
யடுக மடிசிலென் றம்மதிலு ளிட்டார்
தொடுகமுலார் மூழை துடுப்பு.

இ - ன். நாட்காலையே முரசு அரணின்கனொலிப்பக் கண்கனந்து வேலை வெற்றியவேண்டுவோன் பார்த்தானாக, மாலைப்பொழுது அடுவேம் சோறென்ற சொல்லி அவ்வரணினுக்குள்ளே எறிந்தார் கட்டுங்கழலினையுடையார், *மூழையினையும் துடுப்பினையும். எ - று.

அம்மதிலுள்ளிட்டார், இதனை அழித்து இன்றுபோய் உண்பேமென்று.

யானைகைக்கோள் :--

மாறுகொண்டார் மதிலழிய
வேறுந்தோட்டியு மெறிந்துகொண்டன்று.

இ - ன். பகைகொண்டார் அரணங்கெட யானையையும் காவலையும் பகைவரையெறிந்து கைக்கொண்டது. எ - று.

வ-று. ஏவ விகழ்மறவர் வீய விகல்கடந்து
காவலும் யானையுங் கைக்கொண்டான் - மாவலான்
வம்புடை யொள்வான் மறவர் தொழுதேத்த
வம்புடை ஞாயி லரண்.

இ - ள். தன்னேவலைச் செய்யாதவீரர்கெட மாறுபாட்டைக்கடந்து
தோட்டியையும் களிற்றையும் கைப்பற்றினான் குதிரைத்தொழிலவல்லவன்;
கச்சினையுடைய ஒள்ளிய வாள்வீரர் பணிந்துவாழ்த்த, பகழியினையுடைய
முடக்கறையார் சிறந்த எயிலிடத்து: ஏ - று.

ஏவல் - ஏவைவல்லவென்றுமாம்.

(௨௪)

வேற்றுப்படைவரவு:—

மொய்திகழ் வேலோன் முற்றுவிட்டகலப்

பெய்தார் மார்பிற் பிறன்வா வுரைத்தன்று.

இ - ள். போர்மிகும்வேலோன் சூழ்தல்விட்டுப்போக இட்ட மாலு
மார்பினையுடைய வேற்றுவேந்தன்வரவினைச்சொல்லியது. ஏ - று.

வ-று. உவனின் றுறுதுயர முய்யாமை நோக்கி

யவனென் றுலகேத்து மாண்மை - யிவனன்றி

மற்றியார் செய்வார் மழைதுஞ்சு நீளாண

முற்றியார் முற்று விட.

இ - ள். உவன் இற்றைநாளிலே பொருந்தும் விதனத்தினின்றும்
ஒழியாமையைப்பார்த்து அப்படிக்கொத்தவனென்றுசொல்லி உயர்ந்தோர்
புகழும் ஆண்மைத்தன்மையினையுடைய இவனல்லது மற்று யாவர் இது
செய்யவல்லார்! மேகம் உறங்கும் நீண்ட மதிலைச் சூழப்போனார் வளைவுவிட.
ஏ - று.

(௨௫)

உழுதுவித்திதேல்:—

எண்ணூர் பல்லெயில் கழுதையே நுழுவித்

துண்ணு வரகொடு கொள்வித் தின்று.

இ - ள். பகைவருடைய பலஅரணும் கழுதையாகிய எரிட்டுழுது கவ
டியுடன் குடைவேலை விதைத்தது. ஏ - று.

வ-று. எழுதெழின் மாடத் திடனெலா நூறிக்

கழுதையேர் கையொளிரவேல் கோலா - வுழுததற்பின்

வெள்வரகு கொள்வித் திடினும் விளியாதாற்

கள்விரவு தாரான் கதம்.*

இ - ள். சித்திரமெழுதிய அழகிய மாளிகைமுழுதும் இடித்துக் கழு
தையே ஏராகவும் கையில்விளங்கும் வேலை கோலாகவும் உழுததற்குப்பின்பு
கவடியும் குடைவேலும் வித்தினும் செடாதால்; தேன்கலந்த மாலையின
யுடையவன் கோபம். ஏ - று.

(௨௬)

வாண்மண்ணுநிலை:—

புண்ணிய நீரிற் புரையோ ரேத்த

மண்ணிய வாளின் மறங்கிளந் தன்று.

இச்செய்யுளின் கருத்தைப் புறநானூறு, ௩-௧௨ - ம் பாட்டிற்காண்க.

இ - ள். உயர்த்தோர் துதிப்பத் தீர்த்தரீராலே மஞ்சனமாட்டிய வாளி னதுவீரத்தைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. தீர்த்தரீர் பூவொடு பெய்து திசைவிளங்கக்
கூர்த்தவாண் மண்ணிக் கொடித்தேரான் - பேர்த்து
மிடியார் பணைதுவைப்ப வம்மதினுள் வேட்டான்
புடையா ரறையப் புகழ்.

இ - ள். தீர்த்தரீரும் மலருஞ்சொரிந்து திக்குவிளங்கக் கூரியவாளினை மஞ்சனமாட்டிப் பதாதையாற்றிற்ற தேரினையுடையான் இரண்டாவதும் உருமேற்றையொக்கும் வீரமுரசு ஆர்ப்ப இந்த அரணிடத்தே களவேள்வி வேட்டான், பக்கத்துள்ள மன்னரெல்லாம் தன்கீர்த்தியைச்சொல்ல. எ - று.

மண்ணுமங்கலம் :—

*வணங்காதார் மதிர்குமரியொடு

மணங்கூடிய மலிபுரைத்தன்று.

இ - ள். பணியாதாராகிய கன்னியுடன் வதுவைபொருந்திய மிகு தியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. எங்கண் மலர வெயிற்குமரி கூடிய
மங்கல நாளயா மகிழ்தூங்கக் - கொங்கலர்தார்ச்
செய்சுடர்ப்பூண் மன்னவன் சேவடிக்கீழ் வைகினவே
மொய்சுடர்ப்பூண் மன்னர் முடி.

இ - ள். எம்முடையகண் மலர அரணாகியகன்னியினை மணந்த மண நாளிலே யாம் மகிழ்ச்சியெய்த மதுவலரும் கோவைமாலையினையும் கையாற் செய்யப்பட்டு ஒளிசிறந்த ஆபரணத்தினையுமுடைய வேந்தன் தாள்நிழற்கீழே தங்கின; செறிந்த சோதியானிறைந்த அணிகலத்தையுடைய அரசர்முடி கள். எ - று.

(உஅ)

மகட்பாலிகல் :—

மயிற்சாயன் மகள்வேண்டிய

கயிற்கழலோ னிலையுரைத்தன்று.

இ - ள். மயில்போன்ற மென்மையினையுடைய மகளைவேண்டிய மூட் டொயாற்றிற்ற வீரக்கழலினையுடையான் முறைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ்-று. அந்தகீழ் யல்குலு மாடமை மென்றோளும்
பைந்தளிர் மேனியும் பாராட்டித் - தந்தை
புறமதில் வைகும் புலம்பே தருமே
மறமதின் மன்னன் மகள்.

* “கருதாதார் மதிர்குமரி” என்றார் முன்னுதி (கூ.)

இ - ள். அழகிய *தழையாற்சிறந்த நிதம்பத்தினையும் அசையும் மூவ் கில்போன்ற மெல்லியதோளினையும் பசுந்தளிர்போன்ற நிறத்தினையும் கொ ண்டாடித் [தமப்ப]னுடைய மதிப்புறத்துத் தங்கும் தனிமையையே கொடா நிற்கும்; வீரமே தனக்குப் புரிசையாகவுடைய வேந்தனிடத்து மகன். எ - று.

நல் :—

அடுத்திற லரணத் தாசு வழிமொழியப்
படுகிறை கொண்டு புகப்பெயர்ந் தன்று.

இ - ள். கொல்லும்வலிமிகும் எயிலினிடத்து மன்னரெல்லாம் தாழ்வு சொல்ல முறைமையான திறையைக்கொண்டு இருந்த ஊரினின்றும் எடுத்து விட்டது. எ - று.

வ-று. கோடும் வயிரு மிசைப்பக் குழுமினே
யோடெரி வேய வுடன்றுலாய்ப் - பாடி
யுயர்ந்தோங் கரணகத் தொன்னூர் பணியப்
பெயர்ந்தான் பெருந்தகையி னான்.

இ - ள். சங்கும் கொம்பும் முழங்கச் செறிந்த குறுங்காட்டைப் பரந்த எரிமூடக் கோபித்துக் கிளர்ந்து பாடிவீட்டினின்றும் மிகஉயர்ந்த எயிலிடத் துப் பகைவர்தாழ் எடுத்து மீள விட்டான், மிக்கஅழகினையுடையான். எ - று.

அடிப்படவிருத்தல் :—

பேணுதார் மறங்கால
வாணைகொண் டடிப்படவிருந்தன்று.

இ - ள். பகைவர்தாம் சினத்தை உமிழ்த் தன்ஆணையை ஏற்றுக்கொ ண்டு காடு வழிப்பட நெடுங்காலம் இருந்த இருப்பிலே இருந்தது. எ - று.

வ-று. ஒன்றி யவர்நா டொருவழித்தாய்க் கூக்கேட்ப
வென்றி வினையா விழுமகிலோ - ரென்றும்
பருந்தார் செருமலையப் பாடி பெயரா
திருந்தா னிகன்மறவ ரேறு.

இ - ள். பொருந்திய பகைவர்தேசம் ஒருவழிப்பட்டு எவல்கேட்பத் தங்கள் வெற்றியைத் தங்கன்பக்கல் உண்டாக்கமாட்டாத சீரியஅரணிடத் தோர் எந்நாளும் பருந்துநிறையும் பூசலைச் செய்யாநிற்பப் பாசறையைவிட்டு நீங்காது அவ்விருப்பிலே யிருந்தான், மாறுபாட்டாற் சிறந்த வீரருக்கு இடி யேறனையான். எ - று. (கூச)

* தழை - செங்கழுநீர்ப்பூ முதலியவற்றால் தொடுத்து இளையங்களி ரணியும் 'உடைவிசேடம்'; இதனை, "முடித்த குல்லை யிலையுடை நறும்பூச், செங்கரன் மராஅத்த வாலிண ரிடையிடுபு, சுரும்புணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை, திருந்துகா ழல்கு றினாப்ப வுடஇ" என்னும் திருமுருகாற்றுப் பட்டையாலும், புறநானூற்றின் கூசு, ககசு, உசஅ, கூச0 - ம் பாட்டுமுதலிய வற்றாலும் உணர்தல்.

எம்மதிலி னிகல்வேந்தரு

மம்மதிலி னடியடைந்தன்று.

இ - ள். எல்லா அரணிடத்துமுள்ள மாறுபாட்டு மன்னர்பலரும் அந்த எயிலிடத்தே அவன்பாதத்தைச் சேர்ந்தது. எ - று.

ஃ-று. நாவல் பெயரிய ஞாலத் தடியடைந்

தேவ லெதிரா திகல்புரிந்த - காவலர்

வின்னின்ற தானை விறல்வெய்யோற் கம்மதிலின்

முன்னின் றவிர்த்தார் முரண்.

இ - ள். சம்புத்தீவினுள் அவன்தாணிழலையடைந்து சொன்னசொல்லை ஏற்றுக்கொள்ளாது மாறுபாட்டை மேற்கொண்ட மன்னர் சிலைவலிநின்ற சேனையாற் சிறந்த வெற்றியைவேண்டுவோற்கு அவன்கூழ்த்த அரணின்முன் னேநின்று கெட்டார், மாறுபாடு. எ - று.

நாவல்பெயரியஞாலம் - நாவலின்பெயர்பெற்றபூமி = சம்புத்தீவு. (கூஉ)

ஆரூவதுஉழிவைஞப்படலமுற்றிற்று.

ஏ ழா வ து

து ம் பை ப் ப ட ல ம்.

துன்னருங் கடும்போர்த் தும்பை தும்பை யரவந்

தன்னிக ரில்லாத் தானை மறமே

யானை மறத்தொடு குதிரை மறமே

தார்திலை தேர்மறம் பாணது பாட்டே

ரு யிருவருந் தபுநிலை யெருமை மறமே

யேம வெருமை நூழி லென்ற

நூழி லாட்டே முன்றேர்க் குரவை

பின்னேர்க் குரவை பேய்க்குர வையே

களிற்றுட னிலையே யொள்வா ளமலை

க0 தானை நிலையே வெருவரு நிலையே

சிருங்காா நிலையே யுவகைக் கலுழ்ச்சி

தன்னை வேட்ட ரெகைநிலை யுளப்பீட

நன்பொரு டெரிந்தோர் நாரிரு முன்றும்

வண்பூந் தும்பை வகையென மொழிப.

எ - ன். தும்பைத்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இ - ள். தும்பை, தும்பையாவம், தானைமறம், யானைமறம், குதிரைமறம், தார்நிலை, தேர்மறம், பாண்பாட்டு, இருவருந்தபுநிலை, எருமைமறம், எமவெருமை, தூழில், தூழிலாட்டு, முன்றேர்க்குராவை, பின்றேர்க்குராவை, பேய்க்குராவை, களிற்றுடனிலை, ஒன்வாளமலை, தானைநிலை, வெருவருநிலை, சிருங்காரநிலை, உவகைக்கலுழ்ச்சி, தன்னைவேட்டல், தொகைநிலை, என இருபத்துநான்கும் தும்பைத்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

தும்பை :—

செங்களத்து மறங்கருதிப்

பைந்தும்பை தலைமலைத்தன்று.

இ - ள். குருதியாற்செவந்தளத்து மாறுபாட்டைநினைந்து பசுந்தும்பையாகிய போர்ப்பூவை முடியிடத்துச் சூடியது. எ - று.

வ-று. கார்கருதி நின்றதிருங் கெளவை விழுப்பணையான்

சோர்கருதி சூழா நிலநனைப்பப் - போர்கருதித்

துப்புடைத் தும்பை மலைத்தான் றுகளறுசீர்

வெப்புடைத் தானையெம் வேந்து.

இ - ள். மேகத்தை ஒப்புக்குறித்து ஒழியாதநின்று முழங்கும் ஆரவாரத்தாற் சிறந்த சீரிய வீரமுரசினையுடையான், ஒழுக்குருதி சூழ்ந்து பொருளத்தை நனைப்பப் பூசலையினின்று வலியையுடைய தும்பைமாலையைச்சூடினான்; குற்றந்தீர்ந்த புகழினையும் வெம்மைமிக்க சேனையினையுமுடைய எம்மன்னன். எ - று.

(க)

தும்பையரலம் :—

பொன்புனைந்த கழலடியோன்

றன்படையைத் தலையளித்தன்று.

இ - ள். அழகணிந்த வீரக்கழற்காலினையுடையான் தனதுசேனையைத் தலையளிப்பண்ணியது. எ - று.

வ-று. வெல்பொறியு நாமும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையுங்

கொல்களிறு மாவுங் கொடுத்தளித்தான் - பல்புரவி

நன்மணித் திண்டேர் நயவார் தலைபனிப்பப்

பன்மணிப் பூணன் படைக்கு.

இ - ள். போர்வெல்லும் அடையாளமும் *பற்றும் சிறந்ததனமும் மருதநிலமும் கொல்லும்யானையும் குதிரையும்வழங்கி அருள்செய்தான்; பல

* பற்று - பலஊர்களையுடைய சிறுநாடு. இதனை, சிவஞானசித்தியார் பாபட்சத்தில் “ஒருவனென்றேதப்பட்டான்” என்னும் திருவிருத்தத்திற்குத் தத்துவப்பிரகாசரொழுதிய விசேடவுரையாலும், பழைய சிலாசாதனங்களாலும், வரிசைப்பற்று கோயிற்பற்றுஎன்று வழங்கும் பெயர்களாலும் உணர்க.

பரியினையும் நல்ல மணிமிடைந்த திண்ணியதேரின்னையுமுடைய பகைஞர் அஞ்சித் தலைநடுங்க, நவமணி அழுத்தின ஆபரணத்தினையுடையான், சேனைக்கு, எ - று. (௨)

தானைமறம் :—

தாம்படைத் தலைக்கொள்ளாமை

யோம்படுத்த வுயர்புகுநின்று.

இ - ள். பொர எதிர்த்த இருவகைச்சேனை தாம் பொருதமடியாமை பரிகரித்த ஆற்றலினது உயர்ச்சியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. கழுதார் பறந்தலைக் கண்ணுற்றுத் தம்மு
ளிழுதார்வேற் றுனை யிகலிற் - பழுதாஞ்
செயிர்காவல் பூண்டொழுக்குஞ் செங்கோலார் செல்வ
முயிர்காவ லென்னு முரை.

இ - ள். பெய்மிக்க போர்க்களத்தைக்கிட்டித் தம்மில்ல்தாம் நெய்யணிந்த வேற்படை மாறுபடிற் குற்றமாம்; குற்றத்தை உலகிற்புகுதாமற் காத்து நடக்கும் நீதியையுடைய மன்னர்தம்செல்வமாவது பல உயிரையும் காத்த லென்றறிந்து சொல்லும் சொல். எ - று.

உரை பழுதாம். இகலின் இருவராசர்சேனையும் தோலாதுமடியும். இனி ஒருவன்சேனை தம்முள் மாறுபடுதலென்றுமாம். (௩)

இதுவுமது.

பூம்பொழிற் புறங்காவலனை

யோம்படுத்தற்கு முரித்தெனமொழிப.

இ - ள். பொலிவுபெற்ற பூமிகாவலற்கு உறுதிகுறுதற்கும் பெறும் அதுவென்றுசொல்லுவர். எ - று.

வ-று. வயிர்மேல் வளைஞரல வைவேலும் வாளுஞ்
செயிர்மேற் கனல்விழிப்பச் சீறி - யுயிர்மேற்
பலகழியு மேனும் பரிமான்றேர் மன்னர்க்
குலகழியு மோர்த்துச் செயின்.

இ - ள். கொம்போசையின்மேற்படச் சங்குமுழங்கக் கூர்த்தவேலும் வாளும் போரிடத்து நெருப்புப்பார்ப்ப வெகுண்டு உயிரிடத்துக் கொலைக்கும் தம் பலகழியுமாயினும் செலவையயர்ந்த குதிரையாற்பூட்டப்பட்ட தேர்வேந் தர்க்கு விசாரித்துச்செய்யின் பூமியழியும். எ - று.

படைபடும், கெடுமென்று ஓராது பூசற்செய்யவேண்டும். (௪)

இதுவுமது.

வேற்றானை மறங்கூறி மாற்றா தழிபிரங்கினு
மாற்றி னுணரி னத்துறை யாகும்.

இ - ள். வேற்படையினது தறுகண்மையைச்சொல்லிப் பகைவருடைய கேட்டிற்குநோவிலும் முறைமையாக விசாரித்துரைப்பின் அதுவேயாம். எ - று.

வ-று. மின்னார் சினஞ்சொரிவேன்மீளிக் கடற்றூனை
யொன்னார் நடுங்க வுலாய்நிமிரி - நென்னுங்கொ
லாழித்தேர் வெல்புரவி யண்ணன் மதயாளைப்
பாழித்தோண் மன்னர் படை.

இ - ள். ஒளிநிறைந்த செற்றம்பொழியும் வேலினையும் தலைமையினையு முடைய கடல்போன்றசேனை பகைவர் தலைபணிப்ப நிலபெயர்ந்தநடப்பின் என்படுமோ! வட்டக்காலாற்சிறந்த தேரினையும் வெல்லுங்குதிரையினையும் தலைமைபெற்ற மதகளிற்றினையும் வலியதோளினையுமுடைய பகைவர்சேனை. எ - று. (இ)

யானைமறம் :—

எழுமரவக் கடற்றூனையான்
மழகளிற்றின் மறங்கிளந்தன்று.

இ - ள். மிகும் ஆரவாரத்தால்நிறைந்த கடல்போன்ற சேனையினை யுடையான் இளங்களிற்றினது மறத்தைக் கூறியது. எ - று.

வ-று. அடக்கருந் தானை யலங்குதார் மன்னர்
விடக்கு முயிரு *மிசைய - கடற்படையுட்
பேயு மெருவையுங் கூற்றுந்தன் பின்புடரக்
காயுங் கழலான் களிறு.

இ - ள். விலக்குதற்கரிய சேனையினையும் விளங்கும் கோவைமாலையினையுமுடைய ஆரசர் தசையினையும் உயிரினையும் உண்ணவேண்டிக் கடல் போன்றசேனையுட் பேயும் கழுதும் கூற்றும் தனதுபின்செல்ல வெகுளும், வீரக்கழல்வேந்தன் யானை. எ - று.

பேயும் எருவையும் விடக்குண்ணப்பின்படாவென்க. (ஈ)

குதிரைமறம் :—

எறிபடையா னிகலமருட்
செறிபடைமான் றிறங்கிளந்தன்று.

இ - ள். எறியும்வேற்படையுடையான்றன் மாறுபாட்டினைச்செய்யும் போருட் செறிந்த[சுல]யினையுடைய குதிரையின்திறப்பாட்டைச் சொ் யது. எ - று.

வ-று. குந்தங் கொடுகிற் குருகிவேல் கூடாதார்
வந்த வகையறியா வாளமருள் - வெந்திற

லார்கழன் மன்ன னலங்குமைய வெஞ்சினை
வார்கணியின் முந்தி யரும்.

இ - ள். பகைவார்தம் சவனப்படையும் கொடியவிற்படையும் உதிரத்
தையனாந்தவேற்படையும் வந்தபடி அறியாதவகை தலைமயங்கிய வாட்போ
ருள் வெய்ய வலியினையும் நிறைந்தவீரக்கழலினையுமுடைய மன்னன் விளங்
கும் தலையாட்டத்தினையுடையகுதிரை, கொடியவிலில் தொடுத்தவிட்ட
நீண்ட அம்புபோல முற்பட்டுவரும். எ - று.

(எ)

தா ர் நி லை :—

முன்னெழுதரு படைதாங்குவனென
மன்னவற்கு மறங்கிளந்தன்று.

இ - ள். தூசிப்படையைத் தடுப்பெனன அரசற்கு ஒருவீரன் தனது
தறுகண்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. உறுசுடர் வாளோ டொருகால் விலங்கிற்
சிறுசுடர்முற் பேரிருளாக் கண்டா - பெறிசுடர்வேற்
றேற்குலாம் பூந்தெரியற் றேர்வேந்தே நின்னொடு
பாங்கலா மன்னர் படை.

இ - ள். மிக்க ஒளியினையுடையவாளுடனே யான் ஒருகால்தடுப்பிற்
சிறிய விளக்கின்முன்னர்ப் பெரிய இருள்போல இரிந்தோடுங்காண் ; ஏறியும்
கதிரவேலினையும் மதுமலர்ந்த பூமாலையினையுமுடைய தேர்மன்னனே, நின்
னோடு உறவல்லாத வேந்தர்சேனை. எ - று.

(அ)

இ து வு ம து.

ஒருகுடை மன்னனைப் பலகுடை நெருங்கச்
செருவிடைத் தமியன் றுங்கற்கு முரித்தே.

இ - ள். ஒருகுடைவேந்தனைக் குடைவேந்தர்பலர் அடையப் போரி
டத்துத் தனிவீரன்தானே தடுத்தற்குமுரித்து அத்துறை. எ - று.

வ-று. காலான் மயங்கிக் கதிர்திறைத்த கார்முகில்போல்
வேலான்கை வேல்விட வீழ்த்தனவே - தோலா
விலைபுனை தண்டா நிறைவன்மேல் வந்த
மலைபுரை யானை மறிந்து.

இ - ள். காற்றால்நிலைகுலைந்து ஆதித்தனைமறைத்த கருமுகில்போல,
வேல்வீரன்கையகத்து வேல்படுதலால் வீழ்த்தன ; தோலாத இலையாற்றொடு
த்த குளிரந்த மாலையினையுடைய அரசன்மேற் சென்ற *மலையையொத்த
ஆனை கீழ்மேலாய். எ - று.

வந்தவென்பது இடவழுவமைதி.

கார்முகில்போற்சென்றயானையென்க.

(க)

* மலையையொத்த அயிர்பதமெனவும் பிரதிபேதமுண்டி.

தேர்மறம்:—

முறிமலர்த்தார் வயவேந்தன்
செறிமணித்தேர்ச் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். தளிர்விரவின பூமாலையினையுடைய வலியமன்னன் மிடைந்த மணித்தேரின் நன்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. செருமலி வெங்களத்துச் செங்குருதி வெள்ள
மருமுர னுழி தொடர - வருமரோ
கட்டார் கமழ்தெரியற் காவலன் காமர்தே
ரொட்டார் புறத்தின்மே லூர்ந்து.

இ - ள். போர்மிகும் வெய்யபறந்தலையிடத்துச் சிவந்த உதிரவெள்ளம் கிட்டெற்கரிய மாறுபாட்டினையுடைய தேர்க்காலத்தொடர வாராநிற்கும்; சுற்றுதல்நிறைந்த நாமாலையினையுடைய அரசன் நன் அழகியதேர் பகைவர் பிணப்புறத்தின்மேல் நடந்து. எ - று.

அரோ, அசை.

(௧0)

பாண்பாட்டு:—

வெண்கோட்ட களிநெறிந்து செங்களத்து வீழ்தார்க்குக்
கைவல்யாழ்ப் பாணர் கடனிறுத் தன்று.

இ - ள். விளர்த்தகொம்பினையுடைய யானையையெறிந்து பறந்தலையிற் பட்டார்க்கு யாழ்வாசிக்கும் கைத்தொழிலில்வல்ல பாணர் உரிமைசெய்தது. எ - று.

வ-று. தளரிய றுய்புதல்வர் தாழுண ராமைக்
களரிக் கனன்முழங்க மூட்டி - விளரிப்பண்
கண்ணினர் பாணர் களிநெறிந்து வீழ்தார்க்கு
விண்ணினர் செய்தார் விருந்து.

இ - ள். தளர்த்த இயல்பினையுடைய தம்மனைவ் தாய் சிறுவர் இவர் தாம் போர்க்களத்துப் பட்டவாறு அறியாமையாற் பறந்தலையிலே நெருப்பை முழங்கமூட்டிச் சாப்பண்ணப் பாடக் கருதினார் பாணர், யானையை எறிந்து பட்டவீரர்க்கு; துறக்கத்துள்ளார் விருந்திடுதல்செய்தார். எ - று. (௧௧)

இருவருந்தபுநிலை:—

பொருபடை களத்தவிய
விருவேந்தரு மிகலவிந்தன்று.

இ - ள். போர்செய்யும்சேனையிரண்டும் களத்திற்பட இருவராகும் மாறுபாட்டாற்றிட்டது. எ - று.

வ-று. காய்ந்து கடுக்களிறு கண்கனலக் கைகூடி
வேந்த ரிருவரும் விண்படர - வேந்து
பொருபடை மின்னப் புறங்கொடா பொங்கி
யிருபடையு நீங்கா விகல்.

இ - ள். கனன்று கடியயானை கண்ணழலக் கண்ணுற்று அரசரிரு
வரும் விண்ணைச்சேர எடுக்கும் போர்செய்யும் படை ஒளிவிட வென்னிடா
வாகி வெகுண்டு இரண்டுசேனையும் ஒழியாவாயின, மாறுபாட்டை. எ - று.

அரசும் படையுமடிந்தவாம்.

(கஉ)

எருமைமறம்:—

வெயர்பொடிப்பச் சினங்கடைஇப்
பெயர்படைக்குப் பின்னின்றன்.

இ - ள். வேரரும்பச் சினத்தைக்கடாவி முதுகிட்ட தன்சேனைக்குப்
பின்னே நின்றது. எ - று.

வ-று. கடுங்கண் மறவன் கனல்விழியாச் சீறி
நெடுங்கைப் பிணத்திடை நின்ற - நடுங்கம்ரு
ளாள்வெள்ளம் போகவும் போகான்கை வேலூன்றி
வாள்வெள்ளந் தன்மேல் வர.

இ - ள். தறுகண்வீரன் நெருப்புப்போலவிழித்துக் கோபித்துயானைப்
பிணத்தின்ருவென்றான்; கண்டார்நடுங்கும்போரிடத்துக் காலாள்வெள்
ளம் இரித்தோடவும் போகானகித் தன்கைவேலையுன்றி, பகைவர்வாட்படை
வெள்ளம் தன்மேலே அடர்ந்துவர. எ - று.

(கங)

ஏமவெருமை:—

குடைமயங்கிய வாளமருட்
படைமயங்கப் பாழிகொண்டன்று.

இ - ள். மன்னர்குடைகள் தம்மில் தலைமயங்கிய வாட்போருள் தானெ
றிந்தவேல் பொருகளிற்றின் மத்தகத்துக்குளிப்பத் தோள்வவியால் வென்றி
கொண்டது. எ - று.

வ-று. மருப்புத்தோ ளாக மதர்விடையிற் சீறிச்
செருப்புகன்று செங்கண் மறவன் - நெருப்பிமையாக்
கைக்கொண்ட வெஃகக் கடுக்களிறிற் றின் மேற்போக்கி
மெய்க்கொண்டான் பின்னரு மீட்டு.

இ - ள். தோளே கொம்பாக மதர்த்த எருமையேறுபோல வெகுண்டு
போராவிரும்பிச் சிவந்தகண்ணினைபுடையமறவன், பொறிபிறப்பவிழித்துக்

கையிலேந்தியவேலைக் கடியயானைமேல்விட்டு முன்பு வென்றிகொண்டவாறு போல நிராயுதனாகிநின்று மெய்வலியாற் பின்னரும் வென்றிகொண்டான் மேல்வரும் படையை விலக்கி. எ - று.

*“படையறுத்துப் பாழிகொள் றுமேமம்” என்றாராகிரியர். (௧௪)

நூ ழி ல் :—

கழல்வேந்தர் படையிலங்கி
யழல்வேறிரித் தாட்டமர்ந்தன்று.

இ - ள். வீரக்கழன்மன்னர்சேனையைக்கொன்று அழலும்வேலைத்திரித்து ஆடுதலைவிரும்பியது. எ - று.

வ-று. ஆட லமர்ந்தா னமர்வெய்யோன் வீழ்குடர்
குடன் மலிந்த சுழல்கட்பேய் - மீடன்
மறந்தவேன் ஞாட்பின் மலைந்தவர் மார்பந்
திறந்தவேல் கையிற் றிரித்து.

இ - ள். ஆடுதலை மேற்கொண்டான் போராவிரும்பினான்; வீழ்ந்த குடரைச் சூடுதலை மீற்கொண்டன சுழலும்வழியினையுடைய பேய். மீளுத லொழிந்த வேற்போருள் மாறுபட்டவர் மார்பத்தை உருவினவேலைக் கையி லேதிரித்து. எ - று. (௧௫)

நூ ழி லா ட் :—

களங்கமுமிய படையிரிய .
†வுளங்கழிந்தவேல் பறித்தோச்சின்று.

இ - ள். பொருளளத்தைப்பொருந்திய சேனகெடத் தன்மார்பத்தைத் திறந்த வேலைப்பறித்து எறிந்தது. எ - று.

வ-று. மொய்யகத்து மன்னர் முரணினி யென்னுங்கொல்
கையகத்துக் கொண்டான் கழல்விடலை - வெய்ய
விடுசுடர் சிந்தி விரையகலம் போழ்ந்த
படுசுட ரொகும் பறித்து.

இ - ள். போரிடத்து வேந்தர்மாறுபாடு இனி என்னுமோ! கையிடத் துப் பற்றினான் கழல்வீரன்; வெய்தான மிருக்கலைச்சிதறி மணநாறும்மார் பத்தைப் போழ்ந்த தோன்றும் ஒளிவேலைப் பறித்து. எ - று. (௧௬)

முன்றோக்குரவை :—

எழுவுறழ் திணிதோள் வேந்தன் லெஃறேர்
முழுவலி வயவர் முன்ன டின்று.

தெழுல், பொரு..புறத். ௧௭. † உளங்கழித்தவென்றும் பாடம்.

- ள். கணையத்தையொத்த திண்ணியதோளினையுடைய மன்னனு
டைய வெல்லுந்தேர்முன் நிறைந்த வலியாற்சிறந்த வீரர் ஆடியது. எ - று.

வ-று. ஆன வயவார்முன் னாட வமார்க்களத்து
வானூர்மின் னாகி வழிநாடங்கு - நோனாக்
கழுமணிப் பைம்பூட் கழல்வெய்யோ னூருங்
குழுமணித் திண்டேர்க் கொடி.

இ - ள். அமையாத வீரர்முன்னையாடப் போர்க்களத்து மேகத்து
நிறைந்த மின்போன்று முறையேயாடும்; பகைபொருத கழுவுமணியானமை
ந்த பசும்பூணினையுடைய கழல்வேந்தன் நடத்தும் திரண்டமணியினையுடைய
திண்ணிய தேர்மேற்கொடி. எ - று. (கஎ)

பின்றேர்க்குரவை :—

கருங்கழன் மறவரொடு வெள்வளை விறலியர்
பெருந்தகை தேரின் பின்னு டின்று.

இ - ள். பெரிய கழல்வீரரோடு விளர்த்த வளையினையுடைய பாணிச்சி
யர் பெரிய மேம்பாட்டினையுடையான்றனது தேரின் பின், ஆடியது. எ - று.

வ-று. கிளையாய்ந்து பண்ணிய கேள்வியாழ்ப் பாணும்
வளையா வயவரும் பின்னாக் - கொளையாய்ந்
தசைவிளங்கும் பாடலொ டாட வருமே
தசைவிளங்குந் ஞானையான் தேர்.

இ - ள். கிளையாய்ப்பை ஆராய்ந்தமைத்த கருதியான்மிக்க யாழைவல்ல
பாண்கிளையும் தோலாவீரரும் பின்பாக இசையை ஆராய்ந்து தூக்குதல்விளங்
கும் பாடுதலுடனே அவர்கூத்தாட வரும்; திக்கிலேவிளங்கும் சேனையை
யுடையான்றனது தேர். எ - று.

பாண் என்பது சாதிப்பெயர்.

(கஅ)

பேய்க்குரவை :—

மன்ன னூரு மறமிகு மணித்தேர்ப்
பின்னு முன்னும் பேயா டின்று.

இ - ள். அரசன்செலுத்தும் கொடுமைமிக்க மணியையுடைய தேரின்
பின்பும் முன்பும் பேய் ஆடியது. எ - று.

வ-று. முன்னரும் பின்னரு மூரிக் கடற்றூனை
மன்ன நெடுந்தேர் மறனேத்தி - யொன்னூர்
நிணங்கொள்பேழ் வாய நிழல்போ னுடங்கிக்
கணங்கொள்பே யாடுங் களித்து.

இ - ள். முன்னும்பின்னும், பெரிய கடல்போன்றசேனையையுடைய அரசன் நெடிய தேரின்மறுபாட்டைவாழ்த்திப் பகைவாது நினைத்தைக்கொண்ட பெரியவாயினையுடைய திரண்டபேய் சாயைபோல அசைந்து மகிழ்ந்து நடமாடும். ஏ - று. (௧௧)

களிற்றுடனிலை :—

ஒளிற்றெஃகம் படவீழ்ந்த
களிற்றின்கீழ்க் கண்படுத்தன்று.

இ - ள். ஒளியையுடைய வேல்படுதலான் வீழ்ந்த யானையின்கீழ்ப் பட்டது. ஏ - று.

ஒளிற்றெஃகம், விகாரம்.

வ-று. இறுவரை வீழ வியக்கற் றவிர்த
தறுகட் டகையரிமாப் போன்றான் - சிறுகட்
பெருங்கைக் களிற்றெறிந்து பின்னதன்கீழ்ப் பட்ட
கருங்கழற் செவ்வே லவன்.

இ - ள். பெரியமலை முறிந்துவீழப் போக்கற்றுப் பட்ட கொடுமைத் தொழின் மேம்பாட்டினையுடைய சிங்கத்தை ஒத்தான்; சிறிய கண்ணினையும் பெரியகையினையுமுடைய ஆனையையெறிந்து பின்னர் அதன்கீழ்ப்பட்ட வலியவீரக்கழலினையும் சிவந்தவேலினையுமுடையவன். ஏ - று. (௨௦)

ஒள்வாளமலை :—

வனிகெழுதோள் வாள்வயவ *
ரொலிகழலா னுடனாடின்று.

இ - ள். உரம்பொருந்திய தோளினையுடைய வாள்வீரர் ஆர்க்கும் வீரக் கழலினையுடையானுடன் ஆடியது. ஏ - று.

வ-று. வானை பிறழ்க் கயங்கடுப்ப வந்தடையா
ராளமர் வென்றி யடுகளத்துத் - தோள்பெயராக்க
காய்ந்தடு துப்பிற் கழன்மறவ ராடினார்
வேந்தொடு வெள்வாள் விதிர்த்து.

இ - ள். வானைமீன்மிளிரும் மடுவினையொப்ப, வந்து பொருந்தாதார் வீரமேவும் வெற்றியினையுடைய கொலைக்களத்துத் தோளைப்பெயர்த்து வெருண்டு கொல்லும்வலியினையுடைய கழல்வீரர் ஆடினார், அரசனுடனே வினர்த்த வாளினை அசைத்து. ஏ - று. (௨௧)

தானைநிலை :—

இருபடையு மறம்பழிச்சப்
பொருகனத்துப் பொலிவெய்தின்று.

இ - ன். இரண்டுசேனையும் மறத்தை ஏத்தப் போர்க்களத்துச் சிறப் பெய்தியது. எ - று.

வ-று. நேரார் படையி னிலைமை நெடுந்தகை
யோரா னுறைகழியா னெள்வாளுந் - தேரார்க்கும்
வெம்பரிமா லூர்தார்க்கும் வெல்களிற்தின் மேலார்க்கும்
கம்பமா நின்றான் களத்து.

இ - ன். பகைவர்சேனையின் உரத்தைப் பெரிய மேம்பாட்டினையுடையவன் விசாரியான், வாளும் உறையினின்றும்வாங்கான், தேர்வீரர்க்கும் வெய்ய செவ்வினையுடைய குதிரையைச்செலுத்தினார்க்கும் வெல்லும் யானையின் மேலார்க்கும் நிலைத்துண்போலக் களத்தின்கண்ணின்றான். எ - று.

கம்பம், நடுக்கமுமாம்.

(௨௨)

வெருவருநிலை —

விலங்கமருள் வியலகலம் வில்லுதைத்த கணைகிழிப்ப
நிலந்தீண்டா வகைப்பொலிந்த நெடுந்தகைநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ன். பகையைத்தடுத்தும்பூர்வீடத்து அகன்றமாற்பகத்தை வில்லு மிழந்த அம்புபிளப்ப நிலத்தைத்தீண்டாதபடி சிறந்த பெரிய மேம்பாட்டினையுடையான் நனது நிலைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. வெங்கண் முரசுகிரும் வேலமருள் வில்லுதைப்ப
வெங்கு மருமத் திடைகுளிப்பச் - செங்கட்
புலவா னெடுத்தகை பூம்பொழி லாகந்
கலவாமற் காத்த கணை.

இ - ன். வெவ்விய கண்ணினையுடைய முரசுமுழங்கும் வேற்போருள் விற்செலுத்த உயிர்நிலயான எவ்விடத்தும் தைப்பச் சிவந்தகண்ணினையும் புலால்நாறும் வாளினையுமுடையனாகிப் பெரிய தகைமையாற்சிறந்தவன் பொலிவுபெற்ற பார்மடந்தைமார்பினக் கூடாதபடி, ஏற்றுக்கொண்டன அம்பு. எ - று.

வில்லுதைப்பத் தைத்துருவின அம்பு காத்தவென்க.

(௨௩)

சிடுங்காரநிலை :—

பகைபுகழக் கிடந்தாணை
முகைமுறுவலார் முயக்கமர்ந்தன்று.

இ - ன். பகைவர் சீர்த்திபண்ணக்கிடந்தாணை முல்லையரும்புன்ன பல் வினாற் தழுவுதலை மேவியது. எ - று.

வ-று. எங்கணவ நெங்கணவ நென்பா நிகல்வாடத்
தங்கணவன் றூர்தம் முலைமுகப்ப - வெங்கணைசேர்

புண்ணுடை மார்பம் பொருளத துப் புல்லினர்
நுண்ணிடைப் பேரல்கு லார்.

இ - ள். எம்முடையகணவன் எம்முடையகணவனென்று சொல்லும் பரத்தையர் மாறுபாடுகெடத் தமதுகொழுநன்மலை தம்முலைமுகந்துகொள்ள வெய்ய அம்புபட்ட புண்ணினையுடையமார்பைப் போர்க்களத்துத் தழுவி னார்; நுண்ணிய இடையினையும் பெரிய அல்குலினையுமுடைய குலமகளிர்.
எ - று.

எங்கணவனெங்கணவ னென்பார், தெய்வமகளிரென்றுமாம். (உச)

உவகைக்கலுழ்ச்சி :—

வாள்வாய்த்த வடுவாழ்யாக்கைக்
கேள்கண்டு கலுழ்ந்துவந்தன்று.

இ - ள். வாளால்வாய்ப்புப்பெற்ற வீழுப்புண்மிக்க உடம்புடைய கண வனைக்கண்டு மனைவி மகிழ்ந்து கண்ணீர்வீழ்த்தது. எ - று.

வ-று. வெந்தொழிற் கூற்றமு நானின்று வெங்களத்து
வந்த மறவர்கை வாடுமிப்பப் - பைந்தொடி
யாடரிமா வன்னான் கிடப்ப வகத்துவகை
யோடரிக்க ணீர்பா யுக.

இ - ள். வெய்ய செய்தியினையுடைய கூற்றமும் நம்மிடத்தும் இவ் வாறு மறமில்லையென்று மானித்தது; வெவ்விய போர்க்களத்துப் போர் செய்யவந்த தறுகண்ணர் கையிடத்துவாள் துணிசெய்யப் பச்சைவளையினையுடைய மனைவி தன் வென்றிச்சிங்கத்தையனைய கொழுநன்கிடப்ப அவன் வெற்றிக்கிடக்கைகண்ட உள்ளத்துமகிழ்ச்சியாற் செவ்வரிகருவரிபார்த கண்ணகலமெல்லாம் நீர்பார்துவீழ். எ - று.

உகக் கூற்றமுணைன்றென்க.

(உஇ)

தன்னைவேட்டல் :—

தம்மிறைவன் விசும்படைந்தென
வெம்முரணு னுயிர்வேட்டன்று.

இ - ள். தமதுவேந்தன் விசும்பைச் சேர்ந்தானாக, வெய்ய மாறுபாட்டை யுடையானொருவரின் உயிரை ஆகுதிபண்ணியது. எ - று.

வ-று. வான மிறைவன் படர்ந்தென வாடுடுப்பா
மானமே நெய்யா மறம்மிறகாத் - தேனிமிருங்
களளவீழ் கண்ணிக் கழல்வெய்யோன் வாளம
ரொள்ளுழுவன் வேட்டா னுயிர்.

இ - ள். விண்ணிடத்து வேந்தன் சென்றானாக, வானே *சுருவமாக அபிமானமெய்யாக மறமே சமீதையாக வண்டுபாக்கும் மதுமலர்ந்தமாலை யினையும் வீரக்கழலினையுமுடைய 'வெவ்வியோன் வாட்போராகிய ஒள்ளிய தியுள் உயிரை ஆகுதிபண்ணினான். எ - று. (௨௬)

இ து வு ம து:

காய்கதிர் நெடுவேற் கணவனைக் காணிய

வாயிழை சேறலு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். பகையைச்சீக்கும் ஒளிநெடுவேலினையுடைய கொழுநனைக் காணவேண்டி அவன்பட்டிபோர்க்களத்துள் அழகிய ஆபரணத்தையுடைய மனையாள் போயினதும் அத்துறையேயாம். எ - று.

வ-று. கற்பின் விழுமிய தில்லைக் கடையிறற்

திற்பிறப்பு நாணு மிடையொழிய - நற்போ

ரணங்கிய வெங்களத் தாருயிரைக் காண்பான்

வணங்கிடை தானே வரும்.

இ - ள். கற்புடைமையிற் சீரியதொன்றில்லை; வாழிற்கடைநீங்கிக் குடிப்பிறப்பும் நாணமும் தன்னிடத்தைவிட்டுநீங்க நல்ல பூசலிற்பட்ட சேனைப்பாப்பிற்கிடந்த தன்னுயிரையனையவன் உயிரைக் காணவேண்டி துடங்கும் இடையாள் தமியளாய்வரும். எ - று.

ஒழியத் தானேவருமென்க.

(௨௭)

தொகைநிலை :—

அழிவின்று புகழ்நிறீஇ

யொழிவின்று களத்தொழிந்தன்று.

இ - ள். கேட்கின்றியேநிறையக் கீர்த்தியைநிறுத்தி எல்லாரும் போர்க்களத்திலே மடிந்தது. எ - று.

வ-று. மண்டமர்த் திண்டோண் மறங்கடைஇ மண்புலம்பக்

கண்டிள்ளேன் மன்னர் களம்பட்டார் - பெண்டிர்

கடிதெழு செந்திக் கழுமினா ரின்னுங்

கொடிதேகா னூர்ந்தின்று கூற்றா.

இ - ள். உறுபோரிடத்துத் திண்ணியதோளால் மாறுபாட்டைக்கடாவிப் பூமிதனிமைப்படக் காம்பு கண்டிரண்ட வேலினையுடைய வேந்தரிருவரும் போர்க்களத்துப்பட்டார்; அவர்தேவியரெல்லாம் கடிதாயெழும் செந்நெருப்பிற் கெழுமினார்; இன்னமும் கொடுமையுடைத்தேகாண் வயிறுநிறைந்தின்று கூற்றம். எ - று. (௨௮)

ஏழாவது தம்பைப்படலமுற்றிற்று.

எ ட ட வ து

வா கை ப் ப ட ல ம்.

சீர்சால் வாகை வாகை யாவ

மரச வாகை முரச வாகை

மறக்கள வழியொடு களவேள் விய்யே

முன்றேர்க் குரணு பின்றேர்க் குரவை

௫ பார்ப்பன வாகை வாணிக வாகை

வேளாண் வாகை பொருந வாகை

யறிவன் வாகை தாபத வாகை

கூதிர்ப் பாசறை வாடைப் பாசறை

யரச முல்லை பார்ப்பன முல்லை

௧௦ யவைய முல்லை கணிவன் முல்லை

மூதின் முல்லை யேறாண் முல்லை

வல்லாண் முல்லை காவன் முல்லை

பேராண் முல்லை மறமுல் லையே

குடைமுல் லையொடு கண்படை நிலையே

௧௫ யவிப்பலி யென்ற சால்பு முல்லை

கிணைநிலை யேனைப் பொருளொடு புகற

லருளொடு நீங்க லுளப்படத் தொகைஇ

மூன்று தலைபிட்ட மூவீ னைந்தும்

வான்றோய் வாகைத் திணையது வகையே.

எ - ன், வாகைத்திணையும், துறையுமாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். வாகை, வாகையாவம், அரசவாகை, முரசவாகை, மறக்கள வழி, களவேள வி, முன்றேர்க்குரவை, பின்றேர்க்குரவை, பார்ப்பனவாகை, வாணிகவாகை, வேளாண்வாகை, பொருநவாகை, அறிவன்வாகை, தாபத வாகை, கூதிர்ப்பாசறை, வாடைப்பாசறை, அரசமுல்லை, பார்ப்பனமுல்லை, அவையமுல்லை, கணிவன்முல்லை, மூதின்முல்லை, ஏறாண்முல்லை, உல்லாண் முல்லை, காவன்முல்லை, பேராண்முல்லை, மறமுல்லை, குடைமுல்லை, கண்படைநிலை, அவிப்பலி, சால்புமுல்லை, கிணைநிலை, பொருளொடுபுகறல், அரு ளொடுநீங்கல் என்று சொல்லப்பட்ட முப்பத்துமூன்றும் வாகைத்திணையும் துறையுமாம். எ - ற்.

வா கை :-

இலைபுனை வாகை குடி யிகன்மலைந்

லைகடற் றுனை யரசட் டூர்த்தன் து.

இ - ள். பச்சிலைவீரலித்தொடுத்த வாகைப்பூவைப்புனைந்து மாறுபாட்டை மேற்கொண்டு அலையுங்கடல்போன்ற சேனையினையுடைய வேந்தைக் கொன்று ஆரவாரித்தது. எ - று.

வ-று. குடினான் வாகைச் சுடர்த்தெரியல் குடுதலும்
பாடினார் வெல்புகழைப் பல்புலவர் - கூடா
ருடல்வே லழுவத் தொளிதிகழும் பைம்பூ
ண்டல்வேந்த னட்டார்த் தரசு.

இ - ள். ஒளியாந்திரந்த வாகைமாலையை மலைந்தான்; மலைந்தானாகத் துதித்தார், பகைவெல்லும் கீர்த்தியை அறிவியினையுடையோர் பலரும்; சத்துருக்களது மாறுபாட்டினையுடைய அயிர்படைநடுவே ஒளிதிகழும் பசும்பொன் னொற் செய்யப்பட்ட ஆபரணத்தினையுடைய மாறுபாட்டுவேந்தன் அரசுகொன்று ஆரவாரித்தது. எ - று.

ஆர்த்துச் குடினனென்க.

(க)

வாகையரவம் :—

வெண்கண்ணியுங் கருங்கழலுஞ்
செங்கச்சுந் தகைப்புனைந்தன்று.

இ - ள். வெள்ளைமாலையினையும் வலியவீரக்கழலினையும் சிவந்தகச்சினையும் அழகிதாக அணிந்தது. எ - று.

வெண்கண்ணி, கொத்தான்வாகை.

வ-று. அனைய வமரு ளாயில்போழ் விழுப்பு
ணினைய வினிக்கவலை யில்லை - புனைக
வழிலோ டிமைக்கு மணங்குடைவாண் மைந்தர்
கழலோடு பூங்கண்ணி கச்சு.

இ - ள். அத்தன்மையவாகிய பூசலிலே வேல்பிளந்த சீரியபுண் இத் தன்மையவாயின; மேல் ஓர்துயராயில்லை; அணிக, மெருப்போடிவங்கும் பகை வர்க்கு வருத்தஞ்செய்தலையுடைய வாண்மள்ளர், வீரக்கழலினையும் பொலிந்த மாலையினையும் கச்சினையும். எ - று.

(உ)

அரசவாகை :—

பகலன்ன வாய்மொழி
யிகல்வேந்த னியல்புரைத்தன்று.

இ - ள். நுகத்திற் பகலாணிபோன்ற நடுநிலச்சொல்லினையுடைய மாறுபாட்டாந்திரந்த மன்னனதுதன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. காவ லமைந்தான் கூடலுலகங் காவலா

லோவ லறியா துயிர்க்குலகை - மேவருஞ்சி

ரைந்தொழி னுன்மறை முத்தீ யிருபிறப்பு
வெந்திறற் றண்ணளியெம் வேந்து.

இ - ள். காவற்றொழிற்குச் சமைந்தான், கடல்குழந்த பூமியினை. இவன் காதலாலே ஒழிதலறியாது பல்லுயிர்க்கும் மகிழ்ச்சி; பொருந்துதல்வரும் நன்மையினையுடைய ஐந்து தொழிலினையும் நான்குவேதத்தினையும் மூன்று தீயினையும் பூணூலிவெதற்கு முன்னும் பின்னுமாகிய இருபிறப்பினையும் பகைவரிடத்து வெவ்விவ வினையினையும் குளிர்த்த அருளினையுமுடைய எம் முடைய வேந்தன். எ - று.

ஐந்துதொழில்: ஓதல், வேட்டல், ஈதல், படைக்கலம்பயிற்ல், பல்லுயி ரோம்பல். (ந)

முரசுவாகை:—

ஒலிகழலா னகனகருட்

பலிபெறுமுரசின் பண்புரைத்தன்று.

இ - ள். ஆரவாரிக்கும் வீரக்கழலினையுடையானது பாந்தமாளிகை யிடத்துப் பலியைப்பெறும் முரசினுடைய தன்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. மதியேர் நெடுங்குடை மன்னர் பணிந்து

புகிய புகழ்மலை வேய - நிதியம்

வழங்குந் தடக்கையான் வானோராய் நகரநண்

முழங்கு மதிரு முரசு.

இ - ள். நிறைமதியொக்கும் உயர்ந்தகுடையினையுடைய அரசர் தாழ்ந்து புகிதானகீர்த்தித் தெரியலைக்குட்ப் பொருளைப் பலர்க்குங்கொடுக்கும் பெரியகையினையுடைய அரசனது விண்ணக்கிட்ட உயர்ந்த மாளிகையிடத்து இப்பொழுது ஆர்ப்பரவம் பண்ணாநின்றது, முன்பு பகையுள்ளகாலத்து இடிக்குமுரசு. எ - று. (ச)

மறக்களவழி:—

முழவுறழ் திணிதோளாளை

யுழவனாக வுரைமலிந்தன்று.

இ - ள். முழவுபோலத்திரண்ட திண்ணியபுயத்தினையுடையானை உழு ம்வேளாளனாக யிருத்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. அஞ்சவரு தானை யமரென்னு நீள்வயலுள்

வெஞ்சினம் வித்திப் புகழ்விளைக்குஞ் - செஞ்சுடர்வேறு

பைங்கட் பீணத்தாட் பகட்டுழவ னல்கலா

னெங்கட் கடையா விடர்.

இ - ள். கண்டார்வெருவும் செணியாகிய வாய்ப்புறமுடிபுடையோர்கள் மென்னும் நீண்டசெறுவினுள் வெளிப்புகிப் புகழ்விளைக்கவிரும்புக விரும்புக

கீர்த்தியைவினைக்கும் சிவந்தஒளிவேலாகிய கோவினையுடைய பச்சென்றகண்
ணிஞனும் பெருத்த தாளினுஞ்சிறந்த யானையாகிய ஏழுமவன் அளித்த
லால் எம்போவ்வார்க்கு வறுமையடையா. எ - று.

இது மாட்டேற்றில்லா உருவகம். பைங்கண், பண்பு. (இ)

களவேள்வி :—

அடுதிற லணங்கார

விடுதிறலான் களம்பேட்டன்று.

இ - ன். கொல்லும்வலியினையுடையபேய் வயிரூரவுண்ணப் பரந்தவலி
யினையுடையான் களவேள்வி'வேட்டது. எ - று.

வ-று. பிடித்தாடி யன்ன பிறழ்பற்பே யார்க்

கொடித்தானை மன்னன் கொடுத்தான் - முடித்தலைத்

தோளொடு வீழ்ந்த தொடிக்கை துடுப்பாக

மூளையஞ் சோற்றை முகந்து.

இ - ன். [பலுவை] ஒத்த பிறழ்ந்த எயிற்றினையுடைய பேயுண்ணங்
கொடியினையுடைய சேனைமன்னவன் வழங்கினான்; மகுடத்தலையாகிய மிடா
வில் தோளுடனே வெட்டுண்டுவிழ்ந்த தோள்வளையாற்றிற்றந்த கையே துடுப்
பாக மூளையாகிய அழகியசோற்றைமுகந்து. எ - று. (ஈ)

முன்றோர்க்குரவை :—

வென்றேந்திய விறற்படையோன்

முன்றோர்க்க ணணங்காடின்று.

இ - ன். வென்றெடுத்த வெற்றியான்மிக்க ஆயுதத்தையுடையான்
தேரின்முன் பேயாடியது. எ - று.

வ-று. உலவா வளஞ்செய்தா னூழிவாழ் தென்று

புலவாய புன்றலைப்பே யாடுங் - கலவா

வரசுதிர னூறி யடுகளம் வேட்டான்

முரசுதிர வென்றதேர் முன்.

இ - ன். கொடாத நன்மையினைச்செய்தவன் 'நெடுங்காலம் வாழ்நாளை
வெண்சொல்லிப் புலாளுறும் வாயினையும் புற்கென்ற தலையினையுமுடைய
பேய் கூத்தாடும்; பொருந்தாதமன்னர் நெடுங்கவெட்டிக் களவேள்விவேட்
டான் முரசுமுழங்க வென்ற தேரின்முன்பு. எ - று.

முன் பேயாடும்.

. (எ)

பின்னோர்க்குரவை :—

பெய்கழலான் தேரின்பின்

மொய்வளைவிறவிபர் வயவரொடாமன்று.

இ - ள். இட்ட வீரக்கழலினையுடையான் தேரின் பின் செறிந்ததொடியினையுடைய பாணிச்சியர் வீரரோடு கூத்தாடியது. எ - று.

வ - று. வஞ்சமிலாக் கோலானை வாழ்த்தி வயவரு
மஞ்சொல் விறலியரு பாடுபவே - *வெஞ்சுமரிற்
குன்றேர் மழகளிறுங் கூந்தற் பிடியும்போற்
பின்றேர்க் குரவை பிணைந்து.

இ - ள். பொய்யாத செங்கோலினையுடைய அரசனைத்துதித்து வெற்றியினையுடைய வீரரும் அழகியமொழியினையுடைய பாணிச்சியரும் கூத்தாடா நின்றார் வெவ்வியபூசலிடத்து; மலையையொக்கும் இளையயானையையும் கூந்தற்பிடியினையுமொப்பத் தேரின் பின் கைகோத்தாடும் கோப்பைக்கொண்டு. எ - று.

தம்பையின் முன்றோர்க்குரவை பின்றோர்க்குரவை, பொரச்செல்லும் தேரின்மேல்; இவை வென்றுநின்ற தேரின்மேல். (அ)

பார்ப்பனவாகை :—

கேள்வியாற் சிறப்பெய்தியானை
வேள்வியான் விறன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். கேட்கக்கடவனகேட்டுத் தலைமைபெற்றவனை யாகத்தான் வெற்றியைப்பெருக்கியது. எ - று.

வ - று. ஒதங் கரைதவழ்கீர் வேலி யுலகினுள்
வேதங் கரைகண்டான் வீற்றிருக்கு - மேதஞ்
சுடுசுடர் தானாகிச் சொல்லவே வீழ்ந்த
விடுசுடர் வேள்வி யகத்து.

இ - ள். திரை கரைமீதே தத்தும் கடலேவேலியாகவுடைய நிலத்திடத்து நான்குவேதத்தினையுட்கற்றவன் தாபதர்க்கரசாய்ச் செம்மாந்திருக்கும்; குற்றத்தைச்சும் நெருப்புத்தானாகி எல்லாரும்போற்ற விரும்பின பார்த்த அனலையுடைய யாகத்திடத்து. எ - று.

வேள்வியகத்து வீற்றிருக்குமென்க. (க)

வாணிகவாகை :—

செறுதொழிலிற் சேணீங்கியா
னறுதொழிலு மெடுத்துரைத்தன்று.

இ - ள். பொல்லாத வினையினின்றும் நீளக்கழிந்தவனுடைய ஆதசெய்தியும் உயர்த்திச் சொல்லியது. எ - று.

* வெஞ்சுமத்தென்றுங் பாடம்.

வ-று. உழுது பயன்கொண் டொலிநிறை யோம்பிப்
பழுதிலாப் பண்டம் பகர்ந்து - முழுதுணை
வோதி *யழல்வழிபட் டோம்பாத வீகையா
ஞ்இ வணிகர்க் காசு.

இ - ன். உழுது அதன்பலத்தைக்கைப்பற்றி ஆரவாரிக்கும் ஆனிரை
யைப் பாதுகாத்துக் குற்றமில்லாத கூலங்களையும் விற்று நான்மறை முதலா
யினபலவும் அறியக்கற்று முத்தியை ஆராதித்துப் பொருளைச் சீர்தூக்காது
கொடுக்கும் கொடையினையுடையான் முதல்வணிகர் எல்லார்க்கும் வேந்து.
எ - று. (க0)

வேளாண்வாகை :—

மேன்மூவரு மனம்புகல
வாய்மையான் வழியொழுகின்றது.

இ - ன். முற்பட்ட அந்தணர் அரசர் வணிகரென்னு மூவரும் நெஞ்சு
விரும்ப மெய்மையால் அவரவர் எவல்வழியே சென்றது. எ - று

வ-று. மூவரு நெஞ்சுமர முற்றி யவாவ
ரேவ லெதிர்கொண்டு மீண்டிரையா - னேவல்
வழுவான் வழிநின்று வண்டார் வயலு
நாமுவா னுலகுக் குயிர்.

இ - ன். முன்சொன்னமூவரும் மனமேவ முதிர்ந்து அவர்தாந்தாம்
ஏவின் காரியத்தை ஏற்றுக்கொண்டு மீண்டும் மறுத்துச்சொல்லான் தனக்கு
நீதிதூல் ஏவின்சொல்வமூவராய் முறையேநின்று சுரும்புநிறையும் கழனி
யுள் உழுமவன், பூமியிலுள்ளார்க்கெல்லாம் உயிரையனையவன். எ - று (கக)

பொருநவாகை :—

புகழொடு பெருமை நோக்கி யானாய்
மிகழ்த லோம்பென வெடுத்துரைத் தன்று.

இ - ன். நின்கீர்த்தியோடு மிகுதியைப்பார்த்து யாவரையும் என்னுத
லைப் பரிசுரியென்று உயர்த்திச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. வெள்ளம்போற் றுனை வியந்து விவாவா
யெள்ளி யுணர்த வியல்பன்று - தெள்ளியா
ராறுமே லாறியபி னன்றித்தங் கைக்கொள்ளார்
நீறுமேற் பூத்த நெருப்பு.

இ - ன். கடல்போன்ற சேனையினையுடையோம் யாமென்றமதித்துப்
பகைவரை இகழ்ந்து அறியுமது தன்மையன்று ; தெண்மையுடையார், வெம்
மையாறுமாயின் ஆறியபின் அல்லது தங்கன்கையில் ஏந்தார், பொடிமூடிய
தழலை. எ - று. (கஉ)

அழல்வழிவேட்டுண்டும் பாடம்.

அழ்வன்வாகை :—

புகழ்துவல முக்காலமு

நிகழ்பறிபவ னியல்புரைத்தன்று.

இ - ள். தன்கீர்த்தியைச்சொல்ல மூன்றுகால நிகழ்ச்சியையும் அறியு மவன் தன்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. இம்மூ வுலகி னிருன்கடியு மாய்கதிர்போ

லம்மூன்று முற்ற வறிதலாற் - றம்மி

ஹழா மயங்கி யுழிநு மென்றும்

பிறழா பெரியோர்வாய்ச் சொல்.

இ - ள். நாகலோகம் பூலோகம் சுவர்க்கலோகமென்னும் மூன்றுலோ கத்தினுமுள்ள அந்தகாரத்தைப் போக்கும் அழகிய ஆதித்தனையொப்ப இற ப்பு நிகழ்பு எதிர்வென்னும் மூன்றுகாலத்தையும் முடியஅறிதலால் தம்மில் தாம் மாறுபடாதன மாறுபட்டுப் பால்புளித்துப் பகலிருண்டு மாறுபடினும் எக்காலத்தினுந்தப்பா, சான்றோர்மெய்ம்மொழி. எ - று.

ஒருபாற்கிளவி எனைப்பாற்கண்ணும் வரும்.

(கங)

தாபதவாகை :—

தாபத முனிவர் தவத்தொடு முயங்கி

யோவுத லறியா வெழுக்குரைத் தன்று.

இ - ள். தபோதனவேடத்தர் புண்ணியத்தோடுதழுவி ஒழிதலுணராத னடையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்தசைஇத் தோலுடையாச்

சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி - யூரடையார்

கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல்

வானகத் துய்க்கும் வழி.

இ - ள். நீரிலேபலகாலுமூழ்கி வெறுநிலத்துச்சாய்ந்து மான்னோலைப் புடைவையாகவுடுத்து நெகிழ்ந்தசடைவீழத் தீயைப் பரிகரித்துப் பதியிட த்து அணையாராய்க் காட்டிலுள்ள சாகமூலபலங்களைக்கைப்பற்றித் தெய்வத் தினையும் விருந்தினையும்போற்றுகது, சுவர்க்கத்துத் தம்மைச்செலுத்துநெறி. எ - று.

(கச)

கூதிர்ப்பாசறை :—

கூற்றனையான் விபூன்கட்டீர்க் கூதிர்வான் றுளிழைங்க

வாற்றாமை நனிபெருகவு மயில்வேலோ னனிறுறந்தன்று.

இ - ள். கூற்றையொத்தவனுடைய அகன்றபாசறையிடத்துக் கூதிர்க் காலத்துமேகம் உறையைக்கொடுப்பப் பிரிவாற்றாமை மேன்மேன்மிகவும் கூரிய எல்கினையுடையான் கருணையை ஒழிந்தது. எ - று.

வ-று. கவலை மறுகிற் கடுங்கண் மறவ

ருவலைசெய் கூரை யொடுங்கத் - துவலைசெய்

கூதிர் நலியவு முள்ளான் கொடித்தோன்

மூதின் மடவாண் முயக்கு.

இ - ள். கவர்த்ததெருவிடத்துத் தறுகண்வீரர் தழையாற்பண்ணின
கூரையிடத்திலேயடங்கச் சிறுதுளியைப்பண்ணும் கூதிர்க்காலம் வருத்தவும்
நினையான், பதாகையாற்பொலிந்த தேரினையுடையான்; பழையமனையில்
மனைக்கிழத்திபுணர்தலை. எ - று. (கடு)

வாடைப்பாசறை :—

வெந்திறலான் வியன்பாசறை வேல்வயவர் விதிர்ப்பெய்த

வந்துலாய்த் துயர்செய்யும் வாடையது மலிபுரைத்தன்று.

இ - ள். வெய்ய வலியினையுடையானது பார்த்த[வீடாரத்து]வேல்வீரர்
நடுக்கமுற வந்தியங்கி வருத்தம்பண்ணும் வாடைக்காற்றின் மிகுதியைச்சொல்
வியது. எ - று.

வ-று. வாடை நலிய வடிக்கணு *தோணசை

யோடை மழுகளிற்ற னுள்ளான்கொல் - கோடன்

முகையோ டலம்வர முற்றெரிபோற் பொங்கிப்

பகையோடு பாசறையு ளான்.

இ - ள். வாடைக்காற்றுவருத்த மாவடுப்போன்ற கண்ணாளுடைய
தோளைநச்சுதல் பட்டத்தையுடைய இளவாரணத்தான் நினையான்போலும்;
காந்தண்முதல் மொட்டிடனே சுழல முதிர்ந்தநெருப்புப்போற்கோபித்துச்
சத்துருக்கன்கெட்டோடும் பாடிவீட்டிலிருந்தான். எ - று.

பாசறையுளான் உள்ளான்கொலென்க.

(கசு)

அ ர ச மு ல் லை :—

செருமுனை யுடற்றஞ் செஞ்சுடர் நெடுவே

விருநிலங் காவல னியல்புரைத் தன்று.

இ - ள். பொரும்பகையைவருத்தும் சிவந்த சோதியாற்பொலிந்த நெ
டிய வேலினையுடைய பெரிய புலியைக்காக்கும் அரசன்நன்மையைச்சொல்
வியது. எ - று.

வ-று. செயிர்க்க ணிகழாது செங்கோ லுயரி

மயிர்க்கண் முரசு முழங்க - வுயிர்க்கெல்லா

நாவ லகவிடத்து ஞாயி ற்ணயனுய்க்

காவலன் சேறல் கடன்.

இ - ள். குற்றத்திடத்துச்செல்லாதே மனுநீதியை உயர்த்து மவிரான் மிக்க கண்ணினைடைய வீரமுரசொலிப்ப எல்லாவயிற்கும் நாவலந்திவின் கண் ஆதித்தனைப்பொத்து வேந்தன்நடத்தல் முறைமை. எ - று.

முல்லை, இயல்புமிருதி.

(கஎ)

பார்ப்பனமுல்லை :—

கான்மலியு நறுந்தெரியற் கழல்வேந்த ரிகலவிக்கு
நான்மறையோ னலம்பெருகு நடுவுநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். செவ்வியக்க நறுநாற்றஞ்செறிந்த மாலையினையுடைய வீரக்கழ லாற்பொலிந்த மன்னர் மாறுபாட்டைக்கெடுக்கும் நான்குவேத்தினையுடையோன் கண்மையிக்கசெப்பமுறைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. ஒல்லெனீர் ஞாலத் துணர்வோ விழுமிதே
நல்லிசை முச்செந்தி நான்மறையோன் - செல்லவும்
வென்றன்றி மீளா விறல்வேந்தர் வெம்பகை
பென்றன்றி மீண்ட திலர்.

இ - ள். அதுகாண வோசையையுடைய கடல்குழந்த வையகத்து அறிவு சாலச்சீரிதாகவிருந்தது; அழகிய புகழினையும் மூன்றுசெந்தியினையும் நான்குவேத்தினையுமுடையோன் சந்துவேண்டிச்சென்றாகுப பகைமே லெடுத்துச்சென்றால் வென்றல்லதுமீளாத வெற்றிமன்னர் வெய்யமுரணென் னல்லது பொருந்தி மீண்டதிலர். எ - று.

(கஅ)

அவையமுல்லை :—

நவைநீங்க நடுவுகூறு
மவைமாந்த ரியல்புரைத்தன்று.

இ - ள். குற்றங்கெட நடுவுசொல்லும் அவைக்களத்துச் சான்றோர்தன் மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. தொடைவிடை யூழாத் தொடைவிடை துன்னித்
தொடைவிடை யூழிவை தோலாத் - தொடைவேட்
டழிபட லாற்று ஸரிமுறையேன் றெட்டின்
வழிபடர்தல் வல்ல தவை.

இ - ள். *அனுயோகமும் உத்தரமும் முறைமையாக அனுயோகத் தையும் உத்தரத்தையும் புத்திபண்ணித் தொடையும் விடையும் முறைமையும் என்றிவைப்பாது சயபத்திரத்தைவிரும்பித் தோல்வியும் வெற்றியும் நெறியாலே நிச்சயக்குமுறைமையை மேற்கொண்டு எட்டின் நெறியே செல்லவல்லது, அவைக்களம். எ - று.

* அனுயோகம் - வினா. அபியோதமென்று எல்லாப்பிரதிகளிலு முன் னது.
† தொடை - ஆகூபம்.

எட்டாவன: “குடிப்பிறப்புக் கல்வி குணம்வாய்மை தூய்மை, நடுச் சொல்லு நல்லணி யாக்கல் - கெடுக்கு, மழுக்கா நவாவின்மை யவ்விரண்டோ டெட்டு, மிழுக்கா வவையின் க ணெட்டு” என்பதனுந் திக. (கக)

கணிவன்முல்லை:—

துணிபுணருந் தொல்கேள்விக்
கணிவனது புகழ்கிளந்தன்று.

இ - ள். நிச்சயித்துப் பலவுமறியும் பழைய கேள்விஞானத்தினையுடைய சோதிடனல்லவனது கீர்த்தியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. புரிவின்றி யாக்கைபோற் போற்றுவ போற்றிப்
பரிவின்றிப் பட்டாங் கறியத் - திரிவின்றி
விண்ணிவ் வுலகம் விளைக்கும் விளைவெல்லாங்
கண்ணி யுரைப்பான் கணி.

இ - ள். தப்பாதபடி தன்னுடம்புபோலே பரிகரிக்கக்கடவதூல்களைப் பலகாலுங்கற்று அடிப்படுத்தித் துன்பமின்றி உண்மையுணரத் தப்பின்றிச் சுவர்க்கம் இப்புவி உண்டாக்கு நிகழ்ச்சியெல்லாம் கருதிச்சொல்லுமவன் சோதிடவன். எ - று. (உ௦)

முதினமுல்லை:—

அடல்வே லாடவர்க் கன்றியு மவ்வின்
மடவான் மகளிர்க்கு மறமிகுத் தன்று.

இ - ள். கொல்லும் வேலினையுடைய வீரர்க்கல்லது அந்தமறக்குடி யில் மடப்பத்தினையுடைய அரிவைமார்க்கும் சினத்தைச்சிறப்பித்தது. எ-று.

வ-று. வந்த படைநோனாள் வாயின் முலைபறித்து
வெந்திற லெஃகி மிறைக்கொளீஇ - முந்தை
முதல்வர்கற் றுன்காட்டி. முதின மடவாள்
புதல்வனைச் செல்கென்றாள் போர்க்கு.

இ - ள். தங்கள்மேல் எடுத்துவந்த சேனையைப்பொருளாய்ப் பிள்ளை வாயின் முலையைவாங்கி வெவ்விய வெற்றியினையுடையவேலை முன்பு பகை வரைக்குத்தி வளைந்த வளைவுதவிர்த்து முன்பு தன்வழியினுள்ளோர்கெல் லைத் தான் அவனுக்குக் காட்டிப் பழைய மறக்குடியிற் பேதையானவன் பூச லுக்குப் பிள்ளையைப் போவாயாகவென்றுசொன்னாள். எ - று.

இறைக்கொளீஇ - கையிலேகொடுத்தென்றுமாம். (உக)

ஏறுண்முல்லை:—

மாறின்றி மனங்கனலு
மேறுண்குடி யெடுத்தாறைத்தன்று.

இ - ன். எதிரின்றியேயொழியச் சினமிகும் மேன்மேலேரநின்ற ஆண்மைத்தன்மையினையுடைய குடியொழுக்கத்தினை உயர்த்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. கன்னின்று மென்நதை கண்வன் களப்பட்டான்
முன்னின்று மொய்யவிர்தா ரெண்ணையர் - பின்னின்று
கைபோய்க் கணைபுதைப்பக் காவலன் மேலோடி
மெய்போற் கிடந்தானென் னேறு.

இ - ன். கல்லிலேபொருந்திநின்றான் எந்தகப்பன்; என்கணவன் போர்க்களரியிலேபட்டான்; பகைவர் முன்னேநின்று எதிர்த்துப் பூசலிலே விழுந்தார் எந்தமையன்மார்; தன்சேனைநெடவும் கெடாதே பின்னேநின்று தன்கைசென்று அம்பைச்செலுத்தப் பகையரசன்மேலேசென்று எய்ப் பன்றிபோலே பட்டுக்கிடந்தான் என்னுடைய புதல்வன். எ - று. (உஉ)

வல்லாண்முல்லை :—

இல்லும் பதியு மியல்புங் கூறி
நல்லாண் மையை நலமிசூத் தன்று.

இ - ன். இல்லையும் ஊரையும் இயல்பினையுஞ்சொல்லி அழகிய ஆண்மைத்தன்மையை நன்மைபெருகச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. வின்முன் கணைதெரியும் வேட்டைச் சிறுசிறார்
முன்முன் முயலுகளு முன்றிற்றே - மன்முன்
வரைமார்பின் வேன்முழ்க வாள்முவந் தாங்கி
யுரைமாலே சூடின னார்.

இ - ன். வில்லின்முன்னே அம்பையாராயும் வேட்டையாடும் சிறுபிள்ளைகள் முன்னேமுன்னே முயல்பாயும் இன்முன்னையுடைத்து; அரசனுடையமுன் மலைபோன்ற அகலத்துள் எல்கமழுந்த வாட்போரைத்தடுத்துக் கீர்த்தித்தெரியலைப் புனைந்தவன்பதி. எ - று.

பதி முன்னேமுயலுகளு முன்றிற்றென்க. (உங)

காவன்முல்லை :—

தவழ்திறை முழங்குந் தண்கடல் வேலிக்
கமழ்தார் மன்னவன் காவன் மிகுத்தன்று.

இ - ன். ஊரூர்திறை ஆரவாரிக்கும் குளிர்த்தகடலை வேவியாகவுடைய குரலத்து மணநாறுமாலையினையுடைய வேந்தன் பாதுகாத்தலைச்சிறப்பித்தது. எ - று.

வ-று. பெரும்பூட் சிறுதகைப் பெய்ம்மலர்ப் பைந்தார்க்
கருங்கழல் வெண்குடையான் கீவல் - விரும்பா

னெருநான் மடியி னுலகிளமே னில்லா
திருநால் வகையா ரியல்பு.

இ - ள். பெரிய ஆபாணத்தினையும் நல்லோரிடத்துத் தலைவணக்கத் தினையும் மலரிட்டுத்தொடுத்த பசியமர்லையினையும் வலியவீரக்கழலினையும் தவளசத்திரத்தினையுமுடையவன் நாகாதத்தற்றொழில் வேண்டாணகி ஒரு ஹைகல் உள்ளமடியிற் பூயிமேற்றக்காது, குடிப்பிறப்புமுதலாகிய எண்வகையியல்புடைய சான்றோர் தன்மை. எ - று.

இயல்பு நில்லாதென்க.

(உச)

இதுவுமது.

தக்காங்குப் பிறர்கூறினு

மத்துறைக் குரித்தாகும்.

இ - ள். பொருந்தின்படி அந்நியர் சொல்லினும் முற்பட்ட துறைக்கு உரிமையுடைத்து. எ - று.

வ-று. ஊறின் றுவகையுள் வைக வுயிரோம்பி

யாறிலொன் றுனா தளித்துண்டு - மாறின்றி

வான்காவல் கொண்டான் வழிநின்று வைகலுந்

தான்காவல் கொண்ட றகும்.

இ - ள். குற்றமின்றிப் பிரியத்திலே அவதரிப்ப எல்லாவுயிரையும் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கடனாகிய ஆறிலொன்றினை அமையாது பிறர்க்குக் கொடுத்த உண்டு எதிரின்றிச் சுவர்க்கலோகத்தைக் காவல்கொண்ட தன்பிதாவின் நெறியே நிலைநின்று நாடோறும் மன்னன்றான் காவற்றொழிலை மேற்கொள்வது பொருந்தும். எ - று.

(உரு)

போராண்முல்லை :-

உளம்புகல மறவேந்தன்

களங்கொண்ட சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். மனம்விரும்பச் சினமன்னன் போர்க்களத்தைக்கொண்ட மிகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. ஏந்துவாட் டாணை யிரிய வுறைகழித்துப்

போந்துவான் மின்னும் பொருசுமத்து - வேந்த

ரிருக்களி யாணை யினமிநிற் தோடக்

கருங்கழலான் கொண்டான் களம்.

இ - ள். உயர்ந்த வாட்சேனை உடையும்படி கூட்டைதீத்தப்பட்டுப் போந்துவாள் இலங்கும் பொராநின்ற பூச்சுலித்துப் பகைமன்னருடைய பெரிய மத்தவாரணத்திரன் கெட்டோட வலிய வீரக்கழலினையுடையான் கைக்கொண்டான், போர்க்களத்தை. எ - று.

(உச)

மறமுல்லை :—

வெள்வாள் வேந்தன் வேண்டிய தீயவுங்
கொள்ளா மறவன் கொதிப்புரைத் தன்று.

இ - ள். தெளிந்தவாளினையுடைய மன்னன் விரும்பியதுகொடுப்பவும்
அதனைக்கொள்ளாத வீரனது கனற்சியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. வின்னவி றோளானும் வேண்டிய கொள்கென்னுங்
கன்னவி றிண்டோட் கழலானு - மன்னன்மு
னோன்ற நழல்விழியா வெள்வாள் வலனைந்தி
நின்ற நெடிய மொழிந்து.

இ - ள். சிலகெழுமியபுயத்தினையுடைய அரசனும் விரும்பினவற்றை
நீகொள்கவென்று சொல்லாநிற்கும்; மலைபொருந்தின திண்ணிய புயத்தினை
யுடைய கழல்வீரனும் அரசன்முன் பொருந்தானாகி அழலாகநோக்கா ஒள்ளிய
நாந்தகத்தை மிசையேயெடுத்து வானாதுநின்றான், உயர்ந்தவார்த்தை பலவுஞ்
சொல்லி. எ - று. (உஎ)

குடைமுல்லை :—

மொய்தாங்கிட முழுவலித்தோட்
கொய்தாரான் குடைபுகழ்ந்தது.

இ - ள். பூசலைத்தடுத்த மிக்க உரத்தாலுயர்ந்த தோளினையுடைய மட்
டஞ்செய்தமாலையான்குடையைப் புகழ்ந்தது. எ - று.

வ-று. வேயுள் விசும்பு விளங்கு கதிர்வட்டம்
தாய புகழான் றனிக்குடைக்குத் - தோய
மெதிர்வழங்கு கொண்மு விடைபோழ்ந்த சுற்றுக்
கதிர்வழங்கு மாமலை காம்பு.

இ - ள். போர்வை ஆகாயம்; இலங்கும்பருதி மேல்வட்டம்; பார்த
கீர்த்தியையுடையான்றன் ஒப்பிலாக்குடைக்கு, நீர்த்தாரையை எதிரே சொரி
யுமேகம் இடைவிட்டசுற்றுத்தாமம்; சந்திராதித்தர்வழங்குமாமேரு காம்பு.
எ - று.

‘இடைபோழ்ந்து சுற்றிக் கதிர்வழங்கு மாமலை காம்பு’ என்று பாட
மோதி, மேகத்தைப்பிளந்து சுற்றிக் கதிர்வழங்குமாமலைகாம்பென்பாருமுள்.

கண்படைநிலை :—

மண்கொண்ட மறவேந்தன்

* கண்படைநிலை மலிந்தன்று.

இ - ள். வென்று பூமியைக் கைக்கொண்ட சினமன்னன் உறக்கத்தை
மிகுத்தது. எ - று.

அக்

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

வ-று. கொங்கலர்தார் மன்னருங் கூட்டளப்பக் கூற்றணங்கும்
வெங்கதிர்வேற் றண்டெரியல் வேந்தற்குப் - பொங்கும்
புனலாடை யாளும் புனைஞுடைக்கீழ் வைக்க
கனலா துயிலேற்ற கண்.

இ - ள். திறைகொடாத மதுமலர்ந்தமாலேவேந்தரும் திறைகொடுப்ப
இயழனைவருத்தும் வெய்ய ஒளிவேலினையும் குளிர்ந்தமாலையினையுமுடைய
அரசனுக்கு மீதெழும் கடலாகிய புடைவையையுடையநிலமகளும் கைசெய்த
குடைக்கீழ்த் தங்குதலான் அழலாவாய் உறக்கத்தையெதிர்த்தன, விழிகள்.
எ - று. (உக)

அலிப்பலி :--

வெள்வா ளமருட் செஞ்சோ றல்ல
துள்ளா னைந்த ருயிர்ப்பலி கொடுத்தன்று.

இ - ள். தெளிந்தவாட்பூசலிடத்துச் செஞ்சோற்றுக்கடனன்றி நினை
யாதமறவர் உயிரைப் பலியாக்கக்கொடுத்தது. எ - று.

ஆவியென்பது அவியெனக் குறுகிவந்தது.

வ-று. சிறந்த திதுவெனச் செஞ்சோறு வாய்ப்ப
மறந்தரு வாளம ரென்னும் - பிறங்கழலு
ளாருயி ரென்னு மவிவேட்டா ராங்கல்தால்
வீரியரெய் தற்பால வீடு.

இ - ள். தலைமைமிக்கது இதுவெனச்சொல்லிச் செஞ்சோற்றுக்கடன்
தப்பாதபடி சினங்கொண்ட வாட்பூசலென்னும் பெருத்தநெருப்பினுட் பெறு
தந்திரிய பிராணனென்னும் அவியைக்கொடுத்தார்; அவ்விடத்ததுவால், வீர
த்தையுடையார் கிட்டெதற்பகுதியையுடைய சுவர்க்கம். எ - று. (உ௫)

சால்புமுல்லை :--

வான்றோயு மலையன்ன
சான்றோர்தஞ் சால்புரைத்தன்று.

இ - ள். ஆகாசத்தைக்கிடும் வரையையொத்த சான்றாளர் தம்மு
டைய அமைதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. உறையார் விசும்பி னுவாமதி போல
நிறையா நிலவுத லன்றிக் - குறையாத
வங்கம்போழ் முந்நீர் வளம்பெறினும் வேறுமோ
சங்கம்போல் வான்மையார் சால்பு.

இ - ள். மழைநிறைந்த ஆகாயத்திடத்து உவாமதியையொப்பநிறை
ந்து மன்னுதலல்லது குறையாத, மாக்கலம்பிளக்கும் கடலிடத்துப் பலபெரு
ளினையும்பெறினும் வேறுபடுமோ, சங்கம்போலத் தூய்மையையுடையா
ரமைதி! எ - று. (உ௬)

கிணைநிலை :—

தண்பனை வயலுழுவனைத்
தெண்கிணைவன் றிருந்துபுகழ்கிளந்தன்று.

இ - ள். மருதநிலத்திற் கழனியிடத்து வேளாளனைத் தெளிந்தகிணை
கொட்டுமவன் நல்லகீர்த்தியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. பகடுவாழ் கென்று பனிவயலு ளாமை
யகடுபோ லங்கட் டடாரித் - துகடுடைத்துக்
குன்றுபோற் போர்விற் குரிசில் வளம்பாட
வின்றுபோ மெங்கட் கிடர்.

இ - ள். ஏர்வாழ்கவென்று சொல்லிக் குளிர்த்தகழனியுள் ஆமையினது
வயிறுபோன்ற அழகியகண்ணினையுடையகிணையை மாசைத்துடைத்து மூசு
யையொக்கும் நெற்போர்விறக்கத்தையுடைய உபகாரிதன் செல்வத்தை வாழ்
த்த இன்றுநீங்கும், எங்கட்கு மிடி. எ - று. (௩௨)

பொருளொடுபுகறல்—

வையகத்து விழைவறுத்து
மெய்யாய பொருணயந்தன்று.

இ - ள். பூமியிடத்துப் பற்றாயவிருப்பத்தினையொழித்து மெய்ம்மை
யானபொருளை விரும்பியது. எ - று.

வ-று. ஆமினி மூப்பு மகன்ற திளமையுந்
தாமினி நோயுந் தலைவரும் - யாமினி
மெய்யைந்து மீதுர வைகாது மேல்வந்த
வையைந்து மாய்வ தறிவு.

இ - ள். இனி மூப்பும் ஆம்; கழிந்தது இளமையும்; நோய்தாமும்
இனிமேல்வரும்; யாம் இப்பொழுது, சரீரத்திற் பஞ்சேந்திரியங்கள் அடர்த்
தங்காது தலைவந்த பஞ்சவிருத்தியைத் தெரியுமது நல்லறிவு. எ - று.

ஐயைந்தாவன : மெய்முதலான ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், பூமிமுத
லான மகாபூதங்கள் ஐந்தும், சுவைமுதலான தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும்,
வாகுருமுதலான கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும், மனமுதலான அந்தக்கரணம்
நான்கும், சேவணமாகிய ஐந்துமாம். (௩௩)

அருளொடுநீங்கல் :—

ஒலிகடல் வையகத்து
நலிவுகண்டு நயப்பவிர்தன்று.

இ - ள். முழங்கும் கடலுலகத்துத் துயரத்தைப்பார்த்துப் பற்றை
யொழித்தது. எ - று.

வ-று. கயக்கிய நோயவாய்க் கையிகந்து நம்மை
யியக்கிய யாக்கை யிறுமுன் - மயக்கிய
பட்டா வைகும் பயன்ஞால் நீள்வலை
யுட்டாம் போத லுறும்.

இ - ள். கலக்கியநோவுகளையுடையவாய்க் கைகடந்து நம்மைநடத்திய
சரீரம் ஒடிவதற்குமுன்னே மருளப்பண்ணின குணம் அடுத்தத்தங்கும் பய
த்தையுடைய உலகமாகிய நீண்டகண்ணியுள்ளே அகப்பட்டாமாகி நன்னெறிக்
கட்சேர்தல் உறுதியுடைத்து. எ - று.

பண்பு - பட்டுபென விகாரமாயிற்று.

(௩௪)

எட்டாவது வாகைப்படலமுற்றிற்று.

ஒன்பதாவது

பாடாண்படலம்.

பாடாண் பாட்டே வாயி நிலையே
கடவுள் வாழ்த்தொடு பூவை நிலையே
பரிசிற் றுறையே யியன்மொழி வாழ்த்தே
கண்படை நிலையே துயிலெடை நிலையே
௫ மங்கல நிலையொடு விளக்கு நிலையே
கபிலை கண்ணிய புண்ணிய நிலையே
வேள்வி நிலையொடு வெள்ளி நிலையே
நாடு வாழ்த்தொடு கிணையது நிலையே
களவழி வாழ்த்தே,

௧௦ வீற்றினி திருந்த பெருமங் கலமே
குடுமி களைந்த புகழ்சாற்று நிலையே
மணமங் கலமே பொலிவுமங் கலமே
நாண்மங் கலமே பரிசி நிலையே
பரிசில் விடையே யாள்வினை வேள்வி

௧௫ பாணற்றுப் படையே கூத்தாற்றுப் படையே
பொருநாற்றுப் படையொடு விறலியாற்றுப் படையே
வாயுறை வாழ்த்தே செவியறி வுறுஉக்
குடைமங் கலமொடு வாண்மங் கலமே
மண்ணுமங் கலமே யோம்படை யேனைப்
௨௦ புறநிலை வாழ்த்து முளப்படத் தொகைஇ

பமர்கண் முடியு மறுவகை யாகிய
கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி குணஞ்சால்
புலவரை யவர்வயிற் புகழ்ந்தாற்றுப் படுத்தல்
புகழ்ந்தனர் பரவல் பழிச்சினர் பணிதல்
உரு நிகழ்ந்த காமப் பகுதியுட் டோன்றிய
கைக்கிளை வகையும் பெருந்திணை வகையு
நற்றுனி நவின்ற பாடாண் பாட்டுங்
கடவுட் பக்கத்து மேனோர் பக்கத்து
மடவான் மகளிர் மகிழ்ந்த பக்கமு
நூ மாதர் மகிழ்ந்த குழவியு மூரின்
கண்ணே தோன்றிய காமப் பகுதியொ
டாங்க வாறெண் பகுதிப் பொருளும்
பாங்குற வுரைப்பது பாடாண் பாட்டே.

எ - ன், பாடாண்பகுதியாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

அவற்றுள்,—

பாடாண்பாட்டு :—

ஒளியு மாற்றலு மோம்பா வீகையு
மளியு மென்றிவை யாய்ந்துரைத் தன்று.

இ - ன். இசையும் வலியும் சீர்தூக்காக்கொடையும் தண்ணளியும்
என்று சொல்லுமிவற்றைத் தெரிந்துசொல்லியது. எ - று.

வ-று. மன்னர் மடங்கண் மறையவர் சொன்மலை
யன்ன நடையினூர்க் காரமுதம் - துன்னும்
பரிசிலர்க்கு வானம் பணிமலர்ப் பைந்தா
ரொரிசினவேற் றுளையெங் கோ.

இ - ன். அரசர்பலர்க்கும்சிங்கம், அந்தணர்க்குப்புகழ்மலை, அன்னம்
போன்ற செலவினையுடையமகளிர்க்கு நிறைந்தஅமிர்தம், செறியும் இரவலர்
க்குமழை, குளிர்ந்த பூவாற்செய்த செவ்விமாலையினையும் அழலும் சினவேற்
சேனையினையுமுடைய எம்முடைய அரசன். எ - று. (க)

வாயினிலை :—

புரவல நெடுக்கடை குறுகிய வென்னிலை
காவின் றுரையெனக் காவலற் குரைத்தன்று.

இ - ன். அரசனுடைய நெடியவாயிலைக்கிட்டிய என்வரவினை மறை
வின்றிச் சொல்லென வாயில்காவலனுக்குச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. நாட்டிய வாய்மொழி நாப்புலவர் நல்லிசை
யிட்டிய சொல்லா னிவனென்று - காட்டிய

காயலோங் கெல்கிமைக்குங் கண்ணார் கொடியதில்
வாயிலோய் வாயி லிசை.

இ - ள். பூமியின்கண் நிறுத்திய மெய்ம்மொழியினையுடைய நாவாழ்சீர்
சிறந்த அறிவினையுடையோர்புகழ்ந்த நல்லபுகழைப்பாடிய சொல்லினையுடை
யவனிவனென்றுசொல்லி என்னைக் காட்டுவான்வேண்டி, சத்துருக்களைச்
செறுதற்றொழிலுயர்ந்த வேவிலங்கும் கண்ணுக்குநிறைந்த பதாகையாற்பொ
லிந்த புரிசையின் வாயிலிடத்துக் காவலாளனே, நான்வந்தவரலாற்றைச்
சொல்லுவாயாக. எ - று.

(உ)

கடவுள் வாழ்த்து :—

காவல் கண்ணிய கழலோன் கைதொழு
மூவரி லொருவனை யெடுத்துரைத் தன்று.

இ - ள். பூமியைக்காத்தல்கருதிய வீரக்கழல்வேந்தன் கைகூட்பும் அரி
அயன் அரனென்னும் மூவருளொருவனை உயர்த்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. வைய மகளை யடிப்படுத்தாய் வையகத்தா
ருய் வுருவம் வெளிப்படுத்தாய் - வெப்ப
வெந்திற லாழி யாவணையா யென்று
நெடுத்தகை நின்னையே யாம்.

இ - ள். நிலமகளைச் சீபாதத்திலே அடக்கியருளினே, ஞாலத்துள்ளார்
பலரும் பிழைப்பத் திருமேனியைத் தோற்றுவீர்த்தருளினே, வெவ்விதான
கொல்லும்வலியாற்சிறந்தச் சக்கரத்தினையும் பாம்பினையினையுமுடையாயென்று
சொல்லுவம்; ஒருவராலும் அளத்தற்கரிய தன்மையினையுடையாய், நின்னை
யாங்கள். எ - று.

(ங)

பூவைநிலை :—

கறவை காவல னிறனொடு பொரீஇப்
புறவலர் பூவைப் பூப்புகழ்ந் தன்று.

இ - ள். ஆனிரையைக்காத்த மாயவன்திருவுருவோடு உவமித்துக் காட்
டிடத்தலரும் காயாம்பூவைப் புகழ்ந்தது. எ - று.

வ-று. பூவை விரியும் புதுமலரிற் பூங்கழலோ
யாவை விழுமிய யாமுணரே - மேவார்
மறத்தொடு மல்லர் மறங்கடந்த காளை
நிறத்தொடு நேர்தருத லான்.

இ - ள். காயா மலரும் செவ்விப்பூப்போல, பொலிந்த வீரக்கழலினையுடையாய், எப்பொருள்சீரியவை? யாங்கள் அறியேம்; பகைவார்களிததுட
னே வஞ்சமல்லாதமாதாபாட்டைவென்ற இளமைப்பருவத்தாமாயவனது திரு
மேனியொடு உவமைதொள்ளையாள். எ - று.

ஒன்றினமுடித்தறன்னின முடித்தலென்பதனால், ஒருவனை அவனோடு உவமைகூறினும் பிறகடவுளரோடுவமைகூறினும் அதவேயாம். இனிக் காவற்கடவுளாகக் காவலனைக்கூறின் என்னுமோவெனின், கற்பகம்போல்வா னைக் கற்பகமென்பதுபோலாம். (ச)

பரிசிறுறை:—

மண்ணகங் காவன் மன்னன் முன்ன

ரெண்ணிய பரிசி லிதுவென வுரைத்தன்று.

இ - ள். பூமியிடத்தைக்காக்கும் தொழிலையுடைய அரசன்முன்னே கருதியபேறு இதுவெனச்சொல்லியது. ஏ - று.

வ-று. வரிசை கருதாது வான்போற் றடக்கைக்

குரிசினீ நல்கயாங் கொள்ளும் - பரிசி

லடுகள மார்ப்ப வமரோட்டித் தந்த

படுகளி நால்வாய்ப் பகடு.

இ - ள். எங்கள் தரத்தினையினையாதே, மழையையொக்கவழங்கும் பெரியகையினையுடைய உபகாரி, நீவழங்க யாங்கள்பெறும்பேறு, கொல்லும் களரியிலே ஆரவாரிப்பப் போரிடத்தே பகைவரைக்கெடுத்துக் கைக்கொண்ட உண்டானமத்தினையும் நான்றவாயினையுமுடைய யானை. ஏ - று.

யானை யாங்கொள்ளும்பரிசிலென்க.

(ரு)

இயன்மொழிவாழ்த்து:—

இன்னோ ரின்னவை கொடுத்தார் நீயு

மன்னோர் போல வவையெமக் கிகென

வென்னோரு மறிய வெடுத்துரைத் தன்று.

இ - ள். இத்தன்மையோர் இத்தன்மையவழங்கினார், நீயும் அத்தன்மை யார்போல் அப்படியானபொருள்களை எமக்குத் தருவாயாகவென்றுசொல்லி எத்தன்மையோரும்உணர உயர்த்துச்சொல்லியது. ஏ - று.

வ-யி. முல்லைக்குத் தேரு மயிலுக்குப் போர்வையு

மெல்லைரீர் ஞாலத் திசைவிளங்கத் - தொல்லை

யிரவாம லீந்த விறைவர்போ னீயுங்

கரவாம லீகை கடன்.

இ - ள். *முல்லைக்குப்பொற்றேரும் மயிலுக்கு மணிப்படாமும்; எல்லை கடலாகவுடையவையுத்துக் கீர்த்திவிளங்க முற்காலத்து வேண்டாமென்கொடுத்த உபகாரிகளையொப்ப நீயும் ஒளியாதுவழங்கல் கடன். ஏ - று. (சு)

* முல்லைக்கொடிக்குத்தேர்கொடுத்தோன், பாரியென்னும்வள்ளல்; மயிலுக்கு மணிப்படாம்கொடுத்தோன், பேகனென்னும்வள்ளல். இதனைச் சிறுபாணற்றுப்படையாலும், புறநானூற்றுவாய் உணர்க.

இ து வு ம து.

மயலறு சீர்த்தி மான்றேர் மன்னவ
னியல்பே மொழியினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். மயக்கமற்ற மிக்கபுகழினையும் குதிரையாற்பூட்டப்பட்டதேரி
னையுமுடைய அரசன் தன்மையினைச் சொல்லினும் முன்புசொன்ன துறையே
யாம். எ - று.

வ-று. ஒள்வா எமரு ஞாயிரோம்பான் றுனீயக்
கொள்வார் நடுவட் கொடையோம்பான் - வெள்வாள்
கழியாமே மன்னர் கதங்காற்றும் வேலா
னொழியாமே யோம்பு மூலகு.

இ - ள். ஒள்ளியவாட்பூசலிடத்து உயிரைப் பாதுகாவான், தான்கொ
டுப்ப ஏற்பாரிடை வழங்குதலைப் பரிகரியான், தெளிந்தவாளை உறையினின்
றும் வாங்காமே அரசர்கோபத்தைக் கால்விக்கும் வேலினையுடையான் தப்
பாமே காக்கும், உலகத்தை. எ - று. (எ)

கண்படைநிலை :—

நெடுந்தேர்த் தாளை நீறுபட நடக்குங்
கடுந்தேர் மன்னவன் கண்படை மலிந்தன்று.

இ - ள். உயரிய தேரான்மிக்க பகைவர்சேனை பொடிபடச்செல்லும்
கடுந்தேரினையுடைய வேந்தனது துயிலே மிகுத்தது. எ - று.

வ-று. மேலா நிறையம்ருண் மின்னார் சினஞ்சொரியும்
வேலான் விறன்முனை வென்றடக்கிக் - கோலாற்
கொடிய வுலகிற் குறுகாமை யெங்கோன்
கடியத் துயிலேற்ற கண்.

இ - ள். வீரத்தங்கியபோரிடத்து ஒளிரிறைந்து செற்றம்பொழியாநிற்
கும் வேலாலே வலியபூசலிச் சயித்துஒடுக்கிச் செங்கோனீதியாற் கொடியவை
பூமியிடத்துக் கிட்டாமை எம்முடைய அரசன் நீக்குதலான் உறக்கத்தை
மேவின, விழிகள். எ - று. (அ)

துயிலெடைநிலை :—

அடுதிறன் மன்னரை யருளிய வெழுகெனத்
தொடுகழன் மன்னனைத் துயிலெடுப் பின்று.

இ - ள். கொல்லும் வலியினையுடைய வேந்தர்க்கு அருள எழுந்திருப்
பாயாகவெனக் கட்டுங்கழல்வேந்தனைத் துயிலீக்கியது. எ - று.

வ-று. அளந்த திறையா ரகலிடத்து மன்னர்
வளந்தரும் வேலோய் வணங்கக் - களந், கயங்கு

பூமலர்மேற் புள்ளொலிக்கும் பொய்கைகூழ் தாமரைத்
தூமலர்க்க ணேர்க துயில்.

இ - ள். இட்டதிறையினையுடையார் அகன்றபூமியிடத்துவேந்தர், வெ
ன்றித்ரும்வேலினையுடையாய், நின்னைப்பணிய, இடம்விளங்கப் பொலிந்த
மலர்மீதே பறவைகள் ஆரவாரிக்கும் பொய்கையிற்கூழ்ந்ததாமரையில் தூய
மலரையொத்த கண்கள் துயிலாவாக. எ - று.

எழுகதுயிலென்றுமாம்.

(க)

மங்கலநிலை :—

கங்குற் கணைதுயி லெழுந்தோன் முன்னர்
மங்கலங் கூறிய மனிவுரைத் தன்று.

இ - ள். கங்குலிடத்து மிக்க உறக்கத்தைநீங்கினோன்முன்னே மங்க
லத்தைச்சொன்ன மிகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. விண்வேண்டின் வேறுதன் மங்கலம் வேந்தர்க்கு
மண்வேண்டிற் கைகூப்பன் மங்கலம் - பெண்வேண்டிற்
றுன்னன் மடவார்க்கு மங்கலந் தோலாப்போர்
மன்னன் வரைபுரையு மார்பு.

இ - ள். சுவர்க்கத்தைவிரும்பின், வேறுபடுதல்ஆக்கம்; மண்ணாவே
ண்டின், கைகுவித்தல்ஆக்கம் அரசர்க்கு; பெண்மைத்தன்மையை விரும்பின்,
அணையுமது பேதையர்க்குஆக்கம்; தோல்வியறியாதபூசலையுடைய வேந்தன்
றன் வரைபோன்ற அகலத்தை. எ - று.

(க0)

இதுவுமது.

மன்னிய சிறப்பின் மங்கல மரபிற்
றுன்னின னென்றலு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். நின்றுநிலத்த முறைமையினையுடைய மங்கலத்தை முறை
மையாலே மேவினனென்றுசொல்லுதலும் முன்புசொன்ன துறையேயாம்.
எ - று.

வ-று. தீண்டியுங் கண்டும் பயிற்றியுந் தன்செவியால்
வேண்டியுங் கங்குல் விடியலு - மீண்டிய
மங்கல மாய நுகர்ந்தான் மறமன்னர்
வெங்கடாத்து வேலுயர்த்த வேந்து.

இ - ள். தீண்டக்கடவனதீண்டியும் காணக்கடவனகண்டும் சொல்லக்
கடவனசொல்லியும் தன்னுடையசெவியாற் கேட்கக்கடவனகேட்டும் இரவுப்
பொழுது புலர்ந்ததாகத் திரண்ட மங்கலமானவற்றை அனுபவித்தான், மாற்
சரியத்தையுடைய வேந்தர்தம் வெவ்வியபோர்க்களத்து வென்றுவேலேந்தின
அரசன். எ - று.

(க1)

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

விளக்குநிலை :—

அளப்பருங் கிழைநூனையான்
விளக்குநிலை விரித்துரைத்தன்று.

இ - ள். அளத்தற்கரிய கடல்போன்றசேனையினையுடையான் நனது
விளக்கினது நிலையைப் பரப்பிச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வளி துரந்தக் கண்ணும் வலந்திரியப் பொங்கி
யொளிசிறந் தோங்கி வரலா - லளிசிறந்து
நன்னெறியே காட்டு நலந்தெரி கோலாற்கு
வென்னெறியே காட்டும் விளக்கு.

இ - ள். காற்றெரிந்தவிடத்தும் வலமாகச்சுழன்றெழுந்து சோதிவிட்டு
உயர்ந்துவருதலால், தண்ணளியைமிடுத்து அழகியவழியைக்காட்டவல்ல நன்
றியை யாராயுஞ் செங்கோலினையுடையவேந்தற்கு வெல்லுமுறைமையே
காட்டாநிற்கும், விளக்கு. எ - று. (௧௨)

இதுவுமது.

அடரவிர் பைம்பூண் வேந்தன் றன்னைச்
கடரொடு பொருவினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். பொற்றகட்டாற் சிறந்துவிளங்கும் பூணினையுடைய மன்
னன்றனை ஆதித்தனோடு உவமிப்பினும் முன்புசொன்ன துறையேயாம்.
எ - று.

வ - று. வெய்யோன் கதிர்விரிய வின்மே லொளியெல்லாம்
மையார் தொடுங்கி மறைந்தாங்கு - வையகத்துக்
கூத்தவை யேத்துங் கொடித்தேரான் கூடியபின்
வேத்தவையுண் மையாக்கும் வேந்து.

இ - ள். ஆதித்தனுடையசோதிபரக்க ஆகாயத்திடத்து ஒளியையுடை
யனவெல்லாம் புற்கென்று அடங்கிஒளித்தாற்போல, ஞாலத்துக் கூத்தர்திரி
ளெல்லாம் புகழும் கொடித்தேரினையுடையான் வந்தணைந்தபின்பு அரசவை
யிடத்துப் புற்கென்னும், வேந்தர்திரள். எ - று. (௧௩)

கபிலைகண்ணியபுண்ணியநிலை :—

அண்ண னான்மறை யந்தனா ளர்க்குக்
கண்ணிய கபிலை நிலையுரைத் தன்று.

இ - ள். தலைமையாற்சிறந்த நான்குவேதத்தினையுமுடைய அந்தணர்க்
குக் கொடுக்கக்கருதிய பசுவின் துமுறைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. பருக்காழுஞ் செம்பொன்னும் பார்ப்பார் முகப்பக்
குருக்கட் கபிலை கொடுத்தான் - செருக்கோ

டிடிமுரசுத் தாணை யிகளிரிய வெங்கோன்
கடிமுரசுங் காலைச் செய. ❀

இ - ள். பருத்தமணியும் சிவந்தபொன்னும் அந்தணர்முகந்துகொள்ள
நிறத்த கண்ணினையுடையசுக்களைத் தானம்பண்ணினான் களிப்போடு, இடி
போன்முழங்கும் முரசினையுடைய மாற்றார்சேனை மாறுபாடுகெட எம்முடைய
நாயகன், காவன்முரசம் நாட்காலையிலே முழங்க. எ - று. (கச்)

வேள்விநிலை :—

அந்தமில் புகழா நமாரு மகிழ்ச்
செந்தி வேட்ட சிறப்புரைத் தன்று.

இ - ள். முடிவில்லாத கீர்த்தியையுடையான் தேவர்களும் மனமகிழ
யாகம்பண்ணின தலைமையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. கேள்வி மறையோர் கிளைமகிழ்த லென்வியட்டாம்
வேள்வி விறல்வேந்தன் றுன்வேட்ப - நீள்விசும்பி
னீர்ந்தா ரிமையோரு மெய்தி யழல்வாயா
லார்ந்தார் முறையா லவி.

இ - ள். கேள்வியினையுடைய வேதியர்சுற்றமுவத்தல் என்ன அதிசய
மாம்; யாகத்தை வென்றிமன்னன் தான்விரும்ப உயர்ந்தசுவர்க்கத்தின் ஈரத்
தாற்சிறந்த மாலையினையுடைய தேவர்களும் கிட்டி அழலாகியவாயாலே அருந்
தினார், முறையாலே அவியை. எ - று.

எவனென்பது என்னெனக் குறைந்துநின்றது. (கரு)

வேள்ளிநிலை :—

துயர்தீரப் புயறருமென
வயர்வெள்ளி நிலையுரைத்தன்று.

இ - ள். இடரொழிய மழையைத்தருமெனச்சொல்லி உயர்ந்த வென்
ளியினது நிலைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. சூழ்கதிர் வான்விளக்கும் வெள்ளி சுடர்விரியத்
தாழ்புயல் வெள்ளந் தருமரோ - சூழ்புரவித்
தேர்விறார் தாங்கித் திகழ்ந்திலங்கு வேலோய்நின்
மார்விறார் கோலி மழை.

இ - ள். சந்திராதித்தர் வலமாகவியங்கும் ஆகாயத்தினை விளங்கப்
பண்ணுநிற்கும் வெள்ளியானகோள் ஒளிபரக்க, அதனாற் கால்விழுந்தமேகம்
மழைவெள்ளத்தைத் தரும்; தெரிந்த குதிரையாற்பூட்டப்பட்ட தேரின்மேல்
வில்லையுடைய பட்டையைத்தடுத்து மிக்குவிளங்கும் வேலினையுடையோய்,
நின்னுடைய அகலத்தின் மூலேபோல நீர்த்தாரைகோலி. எ - று. (கக)

நாவோழ்த்து:—

தாட்டாழ் தடக்கையா

னாட்டது வளமுரைத்தன்று.

இ - ள். காலிலே உறத் தாழ்ந்த பெரியகரத்தினையுடையான் தேசத் தினது நன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. எண்ணி னிடரெட்டு மின்றி வயற்செந்நெற்
கண்ணின் மலரக் கருநீலம் - விண்ணின்
வகைத்தாய் வளனொடு வைகின்று வென்வே
னகைத்தாரான் றுன்விரும்பு நாடு.

இ - ள். எண்ணுமிடத்து, எட்டிடருமொழிந்து பழனத்திற் செந்நெ லிற் கண்போலப் பூப்ப நீலோற்பலம், தெய்வலோகத்தின்படித்தாய்ச் செல் வத்துடனே அவதரித்தது; வென்றிவேலினையும் மலர்ந்தமாலையினையுமுடையான் பிரியப்படும் தேசம். எ - று.

இடரெட்டாவன: “விட்டில் கிளிநால்வாய் வேற்றரசு தன்னரசு, நட் டம் பெரும்பெயல்காற் றெட்டு” (கஎ)

கிணைநிலை:—

திருக்கிளரு மகன்கோயி

லரிக்கிணைவன் வளமுரைத்தன்று.

இ - ள். செல்வம்பெருகும் பரந்தாளிகையிட்டு அழகிய கிணைகொ ட்டமெவனது நன்மைபைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. வெள்ளி முளைத்த விடியல் வயல்யாமை
யள்ளாகட் டன்ன வரிக்கிணை - வள்ளியோன்
முன்கடை தட்டிப் பகடுவாழ் கென்னாழு
னென்கடை நீங்கிற் றிடர்.

இ - ள். வெள்ளியெழுந்த வைகறையாமத்துச் செறுவின் யாமையி னது செறிந்த வயிற்றினையொத்த அழகியகிணையை உபகாரியுடைய வாசற் கடைமுன்னே கொட்டி யானைவாழ்வதாகவென்று சொல்லுவதன்முன்னே என்னிடத்துநின்றும் ஒழிந்தது, துயர். எ - று.

இஃது அரசர்மேற்றது.

(கஅ)

களவழிவாழ்த்து:—

செங்களத்துச் செழுஞ்செல்வம்

வெண்டுறையாழ்ப் பாணர்விளம்பின்று.

இ - ள். சிவந்த போர்க்களரியிட்டு வளவியசெல்வத்தை *ஆடற் பாட்டினை வல்ல யாழ்ப்பாணர் சொல்லியது. எ - று.

* யாழ்ப்பாட்டினையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

வ-று. ஈண்டி யெருவை யிறகுளரும் வெங்களத்து
வேண்டியாக் கொண்ட விறல்வேழம் - வேண்டாள்
வளைகள் வயிரியம்பும் வாட்டாணை வேந்தே
விளைகட் பகர்வாள் விலை.

இ - ள். திரண்டு பருந்து சிறகடிக்கொள்ளும் வெவ்வியபூசற்களரி
யிலே விரும்பி யாங்கள் கைக்கொண்ட, வெற்றிவாரணத்தை விரும்பான், சங்
குளரும் கொம்பும் முழங்கும் வானையுடைய சேனையினையுடையமன்னனே,
முதிர்ந்த நறவை விற்பான் அதன்விலைக்கு. எ - று. (கக)

வீற்றினிதிருந்தபெருமங்கலம்.

கூற்றிருந்த கொலைவேலான்

வீற்றிருந்த விறன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். காலன் குடியிருந்த கொலைத்தொழிலையுடையவேலான் செம்
மாந்திருந்த வெற்றியைச்சிறப்பித்தது. எ - று.

வ-று. அழலவீர் பைங்க ணரிமா நமளி

நிழலவீர்பூண் மன்னர்நின் நேத்தக் - கழல்புனைந்து

வீமலிதார் மன்னவனாய் வீற்றிருந்தான் விங்கொலிநீர்ப்

பூமலி நாவற் பொழிற்கு.

இ - ள். தழலொளிரும் பசங்கண்ணினாற்சிறந்த சிங்கஞ்சுமந்த அணை
மேலே நிழலிவங்கும் ஆபரணத்தினையுடையமன்னர் நின் றுவாழ்த்த விரக்கமு
லினைக்கட்டி மலர்மிக்க மாலவேந்தனாகிச் செம்மாந்திருந்தான், மிகும் ஒலிக்
கடையுடைத்தாய்ப் பொலிவுநிறைந்த நாவலந்தீவிற்கு. எ - று. (உ0)

குடுமிகளைந்தபுகழ்சாற்றுநிலை :—

நெடுமதி லெறிந்து நிரைதார் மன்னன்

குடுமி களைந்த மலிவுரைத் தன்று.

இ - ள். நீண்ட அரணினையழித்து நிரைத்தமாலையினையுடையவேந்
தன் குடுமிகளைந்த மிகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. பூந்தா மரையிற் றொடித்துப் புகல்விசும்பின்

வேந்தனை வென்றான் விறன்முருக - னேந்து

* நெடுமதில் கொண்டு நிலமிசையோ ரேத்தக்

குடுமி களைந்தானெனக் கோ.

இ - ள். பொலிவினையுடைய சரவணப்பொய்கையிற் றுமரைப்பூவிலே
தோன்றி வெற்றியாலுயிர்த்த விண்ணுலகத்தில் இத்திரினைவென்றான், வெற்றி
யினையுடைய குமரவேன் ; அழகேந்தம் உயரிய அரணைக்கைக்கொண்டு பூமி
யிலுள்ளோர் வாழ்த்தத் தன்மயிர்ச்சிகைகூட்டி முடித்தான், எம்மன்
னன். எ - று.

மதிலரசர் மணிமுடிக்கடந்தானென்றுமாந்,

(உக)

மணமங்கலம் :—

இகலடுதோ னெறிவேன் மன்னன்
மகளிரோடு மணந்த மங்கலங் கூறின்று.

இ - ள். பகையைக்கொல்லும் புயத்தினையும் எறியும் வேலினையுமுடைய வேந்தன் அரிவையரோடுபுணர்ந்த நன்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. அணக்கருந் தானையா னல்லியந்தார் தோய்ந்தோண்
மணக்கோல மங்கலம்யாம் பாட - வணக்கருஞ்சீ
ராரெயின் மன்னன் மடமக ளம்பணைத்தோட்
கூரெயிற்றுச் செவ்வாய்க் கொடி.

இ - ள். பகைவரானவருத்துதற்கரிய சேனையினையுடையான்றன் அல்லிமாலையமணந்தாள், வதுவையணிப்பொலிவை யாங்கள் புகழ்; தாழ்ப்பண்ணுதற்கரிய மதிப்பினையும் நிறைந்த அரணினையுமுடையவேந்தன்றன் பேதையாகிய அழகிய மூங்கில்போன்றதோளினையும் கூரியபல்லினையும் சிவந்தவாயினையுமுடைய காமவல்லியனையாள். எ - று. (உஉ)

பொலிவுமங்கலம் :—

வேல்வேந்த னுண்மகிழ்ப்
பாலன் பிறப்பப் பலர்புகழ்த் தன்று.

இ - ள். வேலையுடையமன்னன் மனமுவப்பப் புதல்வன்பிறத்தலாற் பலரும் கொண்டாடியது. எ - று.

வ-று. கருங்கழல் வெண்குடைக் காவலற்குச் செவ்வாய்ப்
பெருங்கட் புதல்வன் பிறப்பப் - பெரும்பெயர்
விண்ணார் மகிழ்ந்தார் வியலிடத்தா ரேத்தினு
ரெண்ணு ரவிந்தா ரிகல்.

இ - ள். வலியவீரக்கழலினையும் தவளசத்திரத்தையுமுடைய வேந்தற்குச் சிவந்தவாயினையும் பெரியகண்ணினையுமுடைய மைந்தன் பிறத்தலாற் பெரியநாமத்தினையுடைய தேவர்கள் மகிழ்ந்தார்; அகன்றபூமியினுள்ளார் வாழ்த்தினர்; பகைவர் மாறுபாடொழிந்தார். எ - று. (உ௩)

நாண்மங்கலம் :—

அறந்தரு செங்கோ லருள்வெய்யோன்
பிறந்தநாட் சிறப்புரைத் தன்று.

இ - ள். தருமத்தினையுண்டாக்கும் செங்கோலினையும் அருளினையும் விரும்பியோன் பிறந்தநாளின்தன்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. கரும்பகடுஞ் செம்பொன்னும் வெள்ளணிநாட் பெற்றார்
விரும்பி மகிழ்தல் விழப்போ - சுரும்புமிர்தார்

வெம்முரண் வேந்தரும் வெள்வனையார் தோள்விழைந்து
தம்மதி றுந்திறப்பர் தாள்.

இ - ள். வலியயானையும் சிவந்தபொன்னும் பிறந்தநாளிற் பெற்றவர்
விருப்பமுற்று இன்புறுதல் அற்புதமோ ; வண்டினமிசைக்கும் மாலையினையும்
வெவ்விய மாறுபாட்டினையுமுடைய அரசரும் சங்கவனையுடையார்தோலோ
விரும்பித் தம்முடைய அரணங்களிற் கதவைத் தாம் தாளினை நீக்குவர், இந்
நாளிற் படையேவாரென்று. எ - று. (உச)

பரிசினிலை :—

புரவலன் மகிழ்தூங்க
விரவலன் கடைக்கூடின்று.

இ - ள். உபகாரி இன்பத்திலே அசைய, இரப்பாளன் போவானாக
ஒருப்பட்டது. எ - று.

வ-று. வெல்புரவி பூண்ட விளங்கு மணித்திண்டேர்
நல்கிய பின்னு நனிநீடப் - பல்போர்
நிலங்குங் கடற்றாளை வேற்றார் முனைபோற்
கலங்கு மளித்தென் கடும்பு.

இ - ள். பகைவெல்லும் குதிரைபூண்ட விளங்குமணியினையுடைய
திண்ணிய பொற்றேரைக்கொடுத்தபின்னும் விடைதாழ்ப்ப, பல்பூசலினையும்
விலக்கும் கடல்போன்ற சேனையினையுடைய பகைவர்தேசம்போலத் துளங்கா
நின்றது, அளிக்கத்தக்கது என்னுடையசற்றம். எ - று. (உரு)

பரிசில்விடை :—

வேந்தனுண் மகிழ வெல்புக முறைந்தோர்க்
கீந்து பரிசி விற்புற விடுத்தன்று.

இ - ள். அரசனுடையமனங்களிப்ப வெல்லும்புகழைச் சொன்னோர்க்
குப் பெறும்பேற்றை வழங்கி இனிமையாக விடைகொடுத்தது. எ - று.

வ-று. படைநவின்ற பழகளிறும் பண்ணமைந்த தேரு
நடைநவின்ற பாய்மாவு நல்கிக் - கடையிறந்து
முன்வந்த மன்னர் முடிவணங்குஞ் சேவடியாற்
பின்வந்தான் பேரருளி னான்.

இ - ள். பல்லவங்கெழுமிய பலயானையையும் பூட்டமைந்ததீரின்
யும் தாளத்திற்கொத்த நடைபொருந்தியகுதிரையையும்வழங்கிக் கடைகழி
ந்து முற்பட வந்தவேந்தர் முடிபணியும் சிவந்தபாதத்தாலே நடந்து என்பின்
னேவந்தான், மிக்க அருளினையுடையானேவேந்தன். எ - று.

பின்வந்தமன்னர்க்கு இடங்கிடையர்தமம்.

(உசு)

ஆள்வினைவேள்வி :—

வினைமுற்றிய கனைகழலோன்
மனைவேள்வி மனிவுரைத்தன்று.

இ - ள். கைத்தொழில்முடிவுபெற்ற செறிந்த கழலினையுடையோன் இல்லறத்தினுடைய நிறைவைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. நின்ற புகழொடு நீடுவாழ் கிவ்வுலகி
லொன்ற வுயிர்களிப்ப வோம்பலால் - வென்றமருள்
வாள்வினை நீக்கி வருக விருந்தென்னு
மாள்வினை வேள்வி யவன்.

இ - ள். நிலைநன்றகீர்த்தியோடு நெடுங்காலம்வாழ்க இந்தஉலகிடுத்து, ஒன்றுபட உயிர்க்கு மகிழ்ச்சிபெறக் காத்தலால்; பகைவரைவென்று பூசலுள் வாட்போர் முடித்து வருக விருந்தினரென்றுசொல்லும், முயற்சியாற் செய்யும் புண்ணியத்தையுடையவேந்தன். எ - று. (உஎ)

பாணற்றுப்படை :—

சேனோங்கிய வரையதிறிற்
பாணனை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். மிகவுமுயர்ந்த மலைவழியிடத்துப் பாணனை வழியிலேசெலுத்தியது. எ - று.

வ-று. இன்றொடை நல்லிசை யாழ்ப்பாண வெம்மைப்போற்
கன்றுடை வேழத்த காண்கடந்து - சென்றடையிற்
காமரு சாயலாள் கேள்வன் கயமலராத்
தாமரை சென்னி தரும்.

இ - ள். இனியகோவையினையுடைய நல்லிசையான்மலிந்த யாழினை வல்ல பாணனை, எங்கிலையொப்பக் களபத்தினையுடைய யானையியங்கப்பட்ட காட்டைக்கழிந்து சென்றுபொருந்தின், அழகுமருவின மென்மையினையுடைய யாள்கணவன் வாவியிற்பூவாத பொற்றாமரைப்பூவைத் தலையிலேகுட்டும். எ-று. சென்றடையின், தருமென்க. (உஅ)

கூத்தராற்றுப்படை :—

ஏத்திச்சென்ற விரவலன்
கூத்தரை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். தலைவினைக்கண்டுதித்துமீண்ட இரப்பாளன் கூத்தாமெவரை வழியிலே செலுத்தியது. எ - று.

வ-று. கொலைவிற்புருவத்துக் கொம்பன்னூர் கூத்தின்
நலைவ தவிராது சேறி; இலைகுலாங்

காரினை வென்ற கனிகையான் கைவளம்
வாரினை கொண்டு வரற்கு.

இ - ள். கொல்லுஞ்சிலபோன்ற புருவத்தினையுடைய வஞ்சிக்கொம்
பன்ன விறலியர்தம் நிருத்தத்திற்குத்தலைவனே, ஒழியாதுபோவாயாக ; இந்
திரதனாவனையும் மழைமையவென்ற தியாகத்தினையுடையான் கைவழங்குஞ்
செல்வத்தைத் தொகுத்துக் கொண்டுவரற்கு. எ - று. (உக)

பொருநாற்றுப்படை :—

பெருநல்லா னுழையீராகெனப்
பொருநனை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். மிக்க நன்மையினையுடையவன்பக்கத்தீராகவெனக் கிணைகொ
ட்டமெவனை வழிப்படுத்தது. எ - று.

வ-று. தெருவி னலமருந் தெண்கட் டடாரிப்
பொருவில் பொருநீ செல்லிற் - செருவி
லடுந்தடக்கை நோன்று ளமர்வெய்யோ னீயு
நெடுந்தடக்கை யானை நிரை.

இ - ள். தெருவிலேசுழன்றுதிரியும் தெளிந்த கண்ணால்மலிந்த கிணை
யினையுடைய ஒப்பில்லாதபொருநனே, நீ போவாயாகிற் பூசலிடத்துக் கொல்
லும் பெரியகையினையும் வலியதாளினையுமுடைய போரைவிரும்புவோன்
வழங்குவன், உயர்ந்த பெரியகையினையுடைய களிற்றின்நிரையை எ - று. ()

விறலியாற்றுப்படை :—

திறல்வேந்தன் புகழ்பாடும்
விறலியை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். வெற்றிமன்னன்கீர்த்தியைச்சொல்லும் பாணிச்சியை வழி
படுத்தது. எ - று.

வ-று. சில்வனைக்கைச் செவ்வாய் விறவி செருப்படையான்
பல்புகழ்பாடிப் படர்குயே - னல்லவையோ
ரேத்த விழையணிந் தின்னை வருதியாற்
பூத்த கொடிபோற் பொலிந்து.

இ - ள். சில்வனாகளாற்சிறந்த கையினையும் சிவந்தவாயினையுமுடைய
பாணிச்சி, பூசலிற்சிறந்த சேனையினையுடையான்றன் பலகீர்த்தியையும்வாழ்த்
திப் போவாயாயின், நல்ல ஆவையிடத்துள்ளோர்புகழ் ஆபாணத்தைப்பூண்டு
இப்பொழுதே மீள்வையால், மலர்ந்தவல்லியையொப்பப் பொலிவுபெற்று.
எ - று. (உக)

வாயுறைவாழ்த்து :—

பிற்பயக்கு மெஞ்சொல்லென
முற்படர்ந்த மொழிமீ

இ - ள். பின்னேபலிக்கும் எங்கள்வார்த்தையென்றுசொல்லி மேம் பட்டசொல்லைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ-று. எஞ்சொ லெதிற்கொண் டிகழான் வழிநிற்பிற்
குஞ்சர வெல்படையான் கொள்ளாளோ - வெஞ்சு
மிகவிட னின்றி யெறிமுந்நீர் சூழ்ந்த
வகவிட மங்கை யகத்து.

இ - ள். எம்முடையவார்த்தையை ஏற்றுக்கொண்டு எள்ளானுகிமுறை மையேநிற்பின் யானையால் நிறைந்த வெல்லுஞ்சேனைமன்னன் கைக்கொள் வன் ; ஒழியும்இகல் இடமின்றியேபோக அலையுங்கடல்வளைந்த பார்த பூமி யை அங்கையிடத்திலே. எ - று.

அங்கையிடத்திலே கொள்ளாளோவென்க.

(௩௨)

சேலியறிவுறுஉ :—

மறந்திரி வில்லா மன்பெருஞ் சூழ்ச்சி
யறந்தேரி கோலாற் கறிய வுரைத்தன்று.

இ - ள். மாற்சரியம்கெடுதலில்லாத நின்றுநிலைத்த பெரிய எண்ணத் தை, தருமத்தையாராயும் செங்கோலினையுடையாற்கு உணர மொழிந்தது. எ - று.

வ-று. அந்தணர் சான்றோ ரருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர்
தந்தைதா யென்றிவர்க்குத் தார்வேந்தே - முந்தை
வழிநின்று பின்னை வயங்குநீர் வேலி
மொழிநின்று கேட்டன் முறை.

இ - ள். வேதியர் அமைந்தோர் அரியதவத்தினையுடையோர் தம்மு டையதமையன்மார் [தமப்பன்] மாதா இப்படியொத்த இவர்க்கு மாலைமன் னனே, முன்னோர் செய்தநெறியேநின்று பின்பு கடலை எல்லையாகவுடைய ஞாலத்துவார்த்தையை நின்றுகேட்குமது வழக்கு. எ - று. (௩௩)

குடைமங்கலம் :—

நாற்றிசையும் புகழ்பெருக
வீற்றிருந்தான் குடைபுகழ்ந்தன்று.

இ - ள். நான்குதிக்கும் சீர்த்திமிக வீற்றிருந்த அரசன்குடையைப் புகழ்ந்தது. எ - று.

வ-று. தன்னிழலோ ரெல்லோர்க்குந் தண்கதிரார் தற்சேரா
வெந்திழலோ ரெல்லோர்க்கும் வெங்கதிரா - மின்னிழல்வேன்
மூவா விழுப்புகழ் முல்லைத்தார்ச் செம்பியன்
கோவா யுயர்த்த குலுட்.

இ - ன். தன்னுடைய நிழலில்வாழ்வார்பலர்க்கும் குளிர்த் திறைமதியாம்; தன்னைச்சேராத வெய்யநிழலாராகிய பகையிடத்துள்ளார்பலர்க்கும் வெவ்விய இரவியாம்; இனியநிழல்விடும் வேலினையும் என்றும் புதிதாய்வரும் சீரிய கீர்த்தியையும் வெற்றிமாலையினையுமுடைய சோழன் அரசுகொழிற் கமைந்து உயர்த்த கொற்றக்குடை. ஏ - று. (௩௪)

வாண்மங்கலம் :—

கயக்கருங் கடற்றூனை

வயக்களிற்றான் வாட்புகழ்ந்தன்று.

இ - ன். பகைவரைத் தலக்குதற்கரிய கடல்போலும் சேனையினையும் வலிய யானையினையுமுடையான்வாளைப் புகழ்ந்தது. ஏ - று.

வ-று. கொங்கனிழைம்பான் மடவார் வியன்கோயின்

மங்கலங் கூற மறங்கனலுஞ் - செங்கோ

னிலந்தரிய செல்லு நிரைதண்டார்ச் சேன்

வலந்தரிய வேந்திய வாள்.

இ - ன். தேன்மலரும் சுருள் குரல் அளகம் துஞ்சுகுழல் கொண்டை யென்னும் ஐந்துபகுதியானமைந்த கூந்தலையுடைய பேதையர் அகன்ற மாளிகையிடத்து நன்மையைச்சொல்லச் சினமழலும்; நீதி நிலத்தைத்தருவான் வேண்டி நடக்கும் நிரைத்த குளிர்த் த மாலையினையுடைய வானவன் வெற்றி வேண்டி உயர்த்த வாள். ஏ - று.

வியன்கோயிலிற் கொங்கனிழைம்பால் மடவார் நிலந்தரியச்செல்லும் செங்கோலினது மங்கலத்தைக்கூற நிரைதண்டார்ச்சேன் வலந்தரிய ஏந்தியவாள் மறங்கனலுமெனக்கூட்டுக.

செல்லும் - செலுத்துமென்றுரைப்பாருமுளர்.

(௩௫)

மண்ணுமங்கலம் :—

எண்ணருஞ் சீர்த்தி யிறைவ செய்தி

மண்ணு மங்கல மலிவுரைத் தன்று.

இ - ன். எண்ணுதற்கரிய மிக்க புகழினையுடைய அரசன் பொருந்தி மஞ்சனம்பண்ணும் மங்கலத்தினது மிகுதியைச்சொல்லியது. ஏ - று.

வ-று. கொங்கலர் கோதைக் குமரி மடநல்லாண்

மங்கலங் கூற மலிபெய்திக் - கங்கையாள்

பூம்புன லாகங் கெழீஇயினான் போரடுதோள்

வேம்பார் தெரியலெம் வேந்து.

இ - ன். தாதுவிரியும் மாலையாற்பொலிந்த கன்னியாகிய பேதைமை யினையுடையநல்லவள் மங்கலத்தைச்சொல்லச்சிறந்து மணந்து கங்கையென்

ஹும்பெயரினையுடையவள் பொலிந்த நீராகியமார்க்பை அணைந்தான், போக வெல்லும் புயத்தினையும் வேம்புநிறைந்த மாலையினையுமுடைய எங்கள்மன்னன். எ - று.

(ந.

ஹும்படை:—

இன்னது செய்த வியல்பென விறைவன்
முன்னின் றறிவன் மொழிதொடர்ந் தன்று.

இ - ள். இன்னகாரியத்தைச்செய்யுமது தன்மையெனச்சொல்லி வேதன் முன்னேநின்று புலமைமிக்கவன் அடுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. ஒன்றி விரண்டாய்ந்து மூன்றடக்கி நான்கினால்
வென்று களங்கொண்ட வேல்வேந்தே - சென்றுலா
மாழ்கடல்குழம் வையகத்து னேந்துவென் றுறகற்றி
யேழ்கடிந் தின்புற் றிரு.

இ - ள். ஞானத்தாலே *காரியாகாரியங்களைத்தெரிந்து நடப்புப் படை உதாசீனமென்னும் மூன்றினையும் உட்கொண்டு யானை தேர் குதிரை காலா ளாலே பூசலவென்று போர்க்களத்தைக் கைக்கொண்ட வென்மன்னனே பெயர்ந்து கரையைப்பொரும் ஆழ்ந்த கடல்குழந்த குவலயத்து இந்திரியங்க ளைந்தையும்வென்று ஆறினையும்பெருக்கி ஏழினையுங்கடிந்து இனிமையுற்று நெடுங்காலமிருப்பாயாக. எ - று.

ஆறு ஏழாவன: “நாடிய நடப்புப் பகைசெலவு நல்லிருக்கை, கூடி னமைப்பிரித்தல் கூட்டலா - நீடிலா, வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ் சூது பொரு, ஸீட்டங்கட் காமிவை யேழு.

ஒன்று - ஆன்மா; இரண்டு - புண்ணியபாவம்; மூன்று - காமம் வெகுள் மயக்கம், உச்சாகசத்தி பிரபுசத்தி மந்திரசத்தி; நான்கு - சாம தான பேத தண்டம்; ஐந்து - சத்தப் பரிச ரூப ரத கந்தம்; ஆறு - படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண்என்றுமாம். (ந.எ)

புறநிலைவாழ்த்து:—

வழிபடு தெய்வ நிற்புறங் காப்ப
வழிவழி சிறக்கென வாய்மொழிந்தன்று.

இ - ள். நீவண்குருத்தெய்வம் நின்னைப் பரிகரிப்ப நின்வழிவழி மிகுவு தாகவெனச்சொல்லி உண்மைசொல்லியது. எ - று.

வ-று. கொடிபடு முத்தலைவேற் கூற்றக் கணிச்சிக்
கடிபடு கொன்றையான் காப்ப - நெடிதுலகிற்
பூமலி நாவற் பொழிலகத்துப் போய்நின்ற
மாமலைபோன் மன்னுக நீ.

* காரணகாரியங்களை யென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இ - ள். ஒழுங்குவிடும் மூன்றிலைத்தொழிலாற்பொலிந்த சூலத்தினை யும் கூற்றம்போன்ற சூந்தாலியினையும் நறுநாற்றமிகும் இதழியினையுமுடைய இறைவன் காப்ப ரெடுங்காலம் நிலவலயத்துப் பொலிவுமிக்க நாவலந்தீவி டத்து அண்டமுருவிப்போய்நின்ற மாமேருவென்னும் பெரியமலைபோல நின்று நிலைப்பாயாக. எ - று.

நாவலந்தீவிடத்து மன்னுவாயாகவெனக்கூட்டுக.

பூமியில் ஒருகூறு நாவலந்தீவு.

(நஅ)

கோடிகிலை:—

மூவர்கொடியுள்ளு மொன்றொடு பொரீஇ

மேவரு மன்னவன் கொடிபுகழ்த் தன்று.

இ - ள். அரிஅயன்அரணென்னும் மூவர்கொடியுள்ளும் ஒன்றோடுவெமித் துப் பலரும் பொருந்துதல்வரும் வேந்தனுடையகொடியைப் புகழ்த்தது. எ - று.

வ-று. பூங்க ணெடுமுடிப் பூவைப்பூ மேனியான்

பாம்புண் பறவைக் கொடிபோல - வோங்குக

பல்யானை மன்னர் பணியப் பனிமலர்த்தார்க்

கொல்யானை மன்னன் கொடி.

இ - ள். பொலிந்தகண்ணினையும் நெடியதிருமுடியினையும் காயாவின் மலர்போன்ற திருமேனியினையுமுடைய மாயவன் பாம்பையருந்தும் கருடக் கொடியையொப்ப உயர்க; பலவாரணத்தையுடைய வேந்தர்வணங்கக் குளிர்த் தபூவாற் செய்தமாலையினையும் கொல்லுங்களிற்றினையுமுடையவேந்தன் னன் வீரக்கொடி. எ - று.

வீரக்கொடி ஒங்குகவென்க.

(நக)

கந்தழி:—

சூழுநேமியான் சோவெறிந்த

வீழாச்சீர் விறன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். வளைந்த திகிரியையுடையவன் சோவென்னும்அரணத்தினை அழித்த கெடாததன்மையினையுடைய வெற்றியைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ-று. மாயவன் மாய மதுவான் மணிநிரையு

ளாயனா வெண்ண லவனருளான் - காயக்

சுழலவிழக் கண்கனலக் கைவளையார் சோரச்

சுழலமுலுள், வைகின்று சோ.

இ - ள். கரியவன்வஞ்சம் அவ்வகையால்; மணியையுடைய ஆனிரை யிடத்துக் கோவலனாகண்ணாதேகொள்; அவன்அனியானாகிக் கோபிக்க அசு ரர் கட்டின வீரக்கழல்நெகிழ விழியழலக் கையில்தொடியுடையமகளிர்கள் மயங்கச் சுற்றுநெருப்புள்ளே தங்கினது; சோவென்னும்அரண். எ - று. ()

வள்ளி :—

பூண்முலையார் மனமுருக
வேண்முருகற்கு வெறியாடின்று.

இ - ள். ஆபரணத்தினுற்சிறந்த முலையினையுடையார் நெஞ்சுநெகிழ
வேலினையுடைய ருமானுக்கு வெறியென்னுங்கூத்தை ஆடியது. எ - று.

வி-று. வேண்டுதியா னீயும் விழைவோ விழுமிதே
யீண்டியம் விம்ம வினவனையார் - பூண்டயங்கச்
சூலமொ டாடுஞ் சுடர்ச்சடையோன் காதலற்கு
வேலனொ டாடும் வெறி.

இ - ள். வீரும்புதியால் நீயும்; இவ்விருப்பம் சாலச் சீரிது; திரண்ட
வாச்சியங்கள் ஒலிப்பத் தம்மிற்றொமொத்த தொடியினையுடையார் ஆபரணமிலங்
கச் சூலத்துடனே கூத்தாடும் சோதியான்மிகும் வேணியினையுடையான் புதல்
வனுக்கு வெறியாட்டான் னுடனாடும், வள்ளிக்கூத்தை. எ - று.

வெறி வேண்டுதியால் நீயுமென்க.

(சக)

புலவராற்றுப்படை :—

இருங்கண்வானத் திமையோருழைப்
பெரும்புலவனை பாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். பெரியஇடத்தினையுடைய வானத்துத் தேவர்களிடை மிக்க
அறிவானனை நெறியிலே செலுத்தியது. எ - று.

வ-று. வெறிகொ ளறையருவி வேங்கடத்துச் செல்லி
னெறிகொள் படிவத்தோய் நீயும் - பொறிகட்
கிருளீயு ஞாலத் திடரெல்லா நீங்க
வருளீயு மாழி யவன்.

இ - ள். நறுநாற்றத்தினையுடைத்தாய் ஒலிக்கும் அருவியாற்பொலிந்த
திருவேங்கடத்திடத்துப் போவையாயின், முறைமைகொண்ட வேடத்தை
யுடையோய், நீயும், இத்திரியங்கட்கு மயக்கங்கொடுக்கும் காசினியில் துய
ரெல்லாமொழிய அருளாவழங்கும், சக்கரத்தினையுடையவன். எ - று.

நீயும்செல்லின் அருளீயுமெனவே, எனக்குநல்கினென்பதாம்; “உல
வா லுக்கமொ டென்னியது முடிக்கும், புலவ ராற்றுப்படை புத்தேட்கு முரி
த்தே” என்பதனுநறிக. (சஉ)

புகழ்ந்தனர்பரவல் :—

இன்னதொன் றெய்துது மிருநிலத்தியாமெனத்
துன்னருங் கடவுட் டொடுகழ நொழுதன்று.

இ - ன். இன்னதொருபதத்தைக் கிட்டுவோமாகப் பெரியபூமியிடத்து யாங்களெனச்சொல்லிக் கிட்டுதற்கரிய தெய்வத்தின் கட்டும் வீரக்கழலை யுடையபாதங்களைப் பணிந்தது. எ - று.

வ-று. சூடிய வான்பிறையோய் சூழ்சுடலை நீற்றாங்கத்
தாடி யசையா வடியிரண்டும் - பாடி
யுரவுநீர் ஞாலத் துயர்போக வென்று
பரவுதும் பல்காற் பணிந்து.

இ - ன். சடையிலே சூடிய வாலிதான் இளமதியையுடையோய், சுற் றிய சுகொடான சாம்பலரங்கத்திலே நிருத்தமாடி வருந்தாத சீர்பாதமிரண் டையும் துதித்து, உலாவும் கடல்குழந்த பூமியினின்றும் பிழைத்து நன்னெ றிக்கண்ணே போவோமென்று சொல்லிப் பழிச்சுதும், பலகாலும் வணங்கி. எ - று. (சுரு)

பழிச்சினர்பணிதல்:—

வயங்கியபுகழ் வானவனைப்
பயன்கருதிப் பழிச்சினர்பணிந்தன்று.

இ - ன். விளங்கிய கீர்த்தியையுடைய இறைவனைப் பெறும்பேற்றை நினைந்து வாழ்த்தினராய் வணங்கியது. எ - று.

வ-று. ஆட லமர்ந்தா னடியடைந்தா ரென்பெரு
ரோடரி யுண்க ணுமையொருபாற் - கூடிய
சீர்சா லகத்தைச் செங்க ணழுனாகந்
தாராய்த் தழுவப் பெறும்.

இ - ன். திருக்கூத்தாடுதலை மேவினவன் சீர்பாதங்களைச் சேர்ந்தார் என்பெருர்? செவ்விரகருவிரபரந்த மையுண்கண்ணினையுடைய உமாதேவி ஒருபக்கத்தே பொருந்திய விழுப்பமமைந்த திருமார்பத்தைச் சிவந்தகண் ணினையுடைத்தாய் அழலும்பாம்பு மாலையாய்ப் பொருந்தப்பெறும். எ - று.

ஆதலால், ஆடலமைந்தான் அடியடைந்தார் என்பெருரென்க. (சச)

கைக்கிளை:—

தண்டாக் காதற் றளரிய றலைவன்
வண்டார் விரும்பிய வகையுரைத் தன்று.

இ - ன். கொடாத அன்பினையும் துடங்குந்தன்மையினையுமுடையவன் தலைவனுடைய வளவியு மாலையை ஆசைப்பட்ட கூறுபாட்டைச்செய்ல்லி யது. எ - று.

வ-று. மக்குன் மனங்கவர மான்மலை நின்றேற்குப்
பொங்கு மருவிப் புனனுடன் - கங்குல்

பழிச்சினர்ப் பணிந்தன்று என்றும் பாடும்.

வருவாங்கொல் வந்தென் வனமுலைமேல் வைகித்
தருவாங்கொன் மார்பணிந்த தார்.

இ - ள். சிறுதுவலைதுவற்றும்கார், என்னெஞ்சைக் கொள்ள மயக்கத்
தைச்செய்யும் மாலைப்பொழுதிலே தனியேநின்றேற்கு மிகும் ஒழுக்கத்தினை
யுடைய நீராற்சிறந்த நாடனாகியசோழன் இரவுப்பொழுதிடத்து வருவான்
கொல்? வந்து என்னுடைய அழகியகொங்கைமேலேதங்கித் தருவாங்கொன்
மார்பினணிந்த மாலையை. எ - று.

(சுரு)

பெருந்திணை :—

பெய்கழற் பெருந்தகை பேணு முயக்கிவார்த்து
மல்கிருட் செல்வோள் வகையுரைத் தன்று.

இ - ள். இட்ட வீரக்கழலினையும் மிக்க தலைமையினையுமுடையவன்
விரும்பாத புல்லுதலைவேட்டு மிக்க இருட்காலத்துப் போமவனதுதன்மை
யைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. வயங்குளோமான் நென்னன் வரையகலந் தோய
வியங்கா விருளிடைச் செல்வேன் - மயங்காமை
யோடாரிக் கண்ணு யுறைகழிவாண் மின்னிற்றான்
மாட மறுகின் மழை.

இ - ள். விளங்கும் தலையாட்டத்தால்அழகுபெற்ற குதிரையினையுடைய
பாண்டியனது வரைபோன்றமார்பைத் தழுவ ஒருவரும் நடக்கத்தகாத செறி
ந்தஇருளிடத்துப் போவேன் மருளாதபடி செவ்வரிகருவரிபார்த கண்ணினை
யுடையாய், உறைநீக்கினவான்போல மின்னிற்று, மாளிகையான் மிக்க தெரு
விலே மேகம். எ - று.

ஆல், அசை.

(சக)

புலவிபொருளாகத்தோன்றியபாடாண்பாட்டு:—

வில்லேர் நுதலி விறலோன் மார்பம்
புல்லேம் யாமெனப் புலந்துரைத் தன்று.

இ - ள். விற்போன்றநெற்றியினையுடையாள் வீரன்நன் அகலத்திடத்
தைத் தழுவேம்யாமென்றுசொல்லி ஊடிச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. மலைபடு சாந்த மலர்மார்ப யானின்
பலர்படி செல்வம் படியேம் - புலர்நிடியல்
வண்டினங்கூட் டெண்ணும் வயல்குழ் திருநகரிற்
கண்டனங் காண்டற் கினிது.

இ - ள். மலையகத்துண்டானசந்தனத்தையுடைய அகன்றமார்பனை
பாங்கள் நின்னுடைய பரத்தைதயர்பலரும்தோயும் சம்பத்தைத் தோயேம்.

பொழுது புலரும் விடியற்காலத்தே சுரும்பினங்கள் புணர்ந்து துகரும் பழ
னஞ்சூழ்ந்த செல்வப்பதியிலேகண்டேம்; நோக்குதற்கு இனிதாயிருந்தது.
எ - று.

*மலர்மார்பனே, பரத்தையர் பவர்படியும் நின்செல்வத்தை வயல்குழ்திரு
நகரிந்கண்டேம்; இனி யாங்கள்தோயேமெனக்கூட்டுக.

பாடாண்டிணையிற் கைக்கிளவகையும் பெருந்திணைவகையும் புலவி
பொருளாகத்தோன்றியபாடாண்பாட்டும், பாட்டிடைத்தலைமகனையே கிள
வித்தலைமகனாகக் கூறினாராதலின், “உருபி யாகிய வொருபெருங் கிழவனை,
யருபி கூறுத லானந் தம்மே” என்னும்விதி தகாது. (சஎ)

கடவுண்மாட்டுக்கடவுட்பெண்டிர்நயந்தபக்கம்:—

இமையா நாட்டத் திலங்கிழை மகளி

ரமையாக் காத லமரரை மகிழ்ந்தன்று.

இ - ள். இமையாதகண்ணினையும் ஒளிவிடும் ஆபரணத்தினையுமுடைய
தெய்வமகளிர் ஆராத அன்புடைய கடவுளரையிரும்பியது. எ - று.

வ-று. நல்கெனி னுமிசையா னேமென்னுஞ் சேவடிமே

லொல்கெனி னுச்சியா னேமென்னு - மல்கிரு

ளாட லமரந்தாற் கரிதா லுமையானே

பூட லுணர்த்துவதோ ராறு.

இ - ள். அருள்செய்கெனச் சொல்லின், தம்முடைய நாவின்மேலிருக்
கும் சொன்மகள் நோவுபடுமென்று சொல்லும்; சிவந்தபாதத்திலே வணங்கு
வேனென்று சொல்லின், தம்முடைய திருமுடிமேலிருக்கும் கங்காதேவி
நோவுபடுமென்று சொல்லும்; மிக்கிருளிடத்துத் திருக்கூத்ததைமேவின
இறைவனுக்கு அருமையுடைத்தாயிருந்தது, உமாதேவியை வழக்காட்டினத்
தீர்ப்பதொருநெறி. எ - று (சஅ)

கடவுண்மாட்டுமானிடப்பெண்டிர்நயந்தபக்கம்:—

முக்கணன் முயக்கம்வேட்ட

மக்கட்பெண்டிர் மலிவுரைத்தன்று.

இ - ள். மூன்றுதிருநயனத்தையுடையானது புல்லுதலைவிரும்பின
மானிடமகளிர்கூறுபாட்டைச் சொல்லியது, எ - று.

வ-று அரிகொண்ட கண்சிவப்ப வல்லினென் னாகம்

புரிகொண்ட நூல்வடுவாப் புல்லி - வரிவண்டு

பண்ணலங்கூட்டுண் னும் பனிமலர்ப் பாகுரென்

னுண்ணலங் கூட்டுண்டா னூர்.

இ - ள். செவ்வரிகருவரிபார்த விழி சிவப்பக் *கனவில் என்னுடைய
மார்பினை முறுக்குத லுடைத்தானபூணூற்றழும்புடப்புல்லி, வரியினையுடைய

* இராப்பொழுதிலென்தும் பாடம்.

சுரும்பினம் பண்ணின் நலத்தைப்பாடித் திரண்டு அனுபவிக்கும் குளிரந்த
பூவினையுடைய திருப்பாசூர், என்னுடைய மனத்தின் அழகைச் சிறிதும்
ஒழியாமல் துகர்ந்தவனுடைய பதி. எ - று. (சக)

குழலிக்கட்டோன்றியகாமப்பகுதி:—

இளமைந்தர் நலம்வேட்ட

வளமங்கையர் வகையுரைத்தன்று.

இ - ன். குழலிப்பத்தாராகிய மைந்தரது நலத்தைவிரும்பின காமப்
பகுதிநிறைந்த மங்கையரது தன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. வரிப்பந்து கொண்டொளித்தாய் வாள்வேந்தன் மைந்தா
வரிக்கண்ணி யஞ்சி யலற - வெரிக்கதிர்வேற்
செங்கோல னுங்கோச் சினக்களிற்றின் மேல்வரினு
மெங்கோலந் தீண்ட வினி.

இ - ன். அழகிய கந்துகத்தைக் கைப்பற்றிக் கார்தாய், வாள்வேந்தன்
மைந்தனே, செவ்வரிசுருவரிபரந்த கண்ணினையுடையாள் பயப்பட்டுஅழ
நெருப்புப்போன்ற ஒளிவேலினையும் செவ்விய கோலினையுமுடைய தும்மு
டைய சாமி கோபத்தினையுடைய யானையின்மேலே வந்துதோன்றினும், எம்
முடையஅணியினைத் தீண்டாதேகொள், இப்பொழுது. எ - று. (கூ0)

ஊரின்கட்டோன்றியகாமப்பகுதி:—

நீங்காக் காதன் மைந்தரு மகளிரும்

பாங்குறக் கூடும் பதியுரைத் தன்று.

இ - ன். ஒழியாத அன்பினையுடைய ஆடவரும் மகளிரும் அழகுபொ
ருந்தக் கூடும்பதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. ஊடிய ஆட லகல வுளநெகிழ்ந்து

வாடிய மென்றோள் வளையொலிப்பக் - கூடியபின்

யாமரீ டாகென்ன யாழ்மொழியார் கைதொழுஉ

மேமரீர்க் கச்சியெய் மூர்.

இ - ன். வழக்காடிய வழக்காட்டுப்போக மனநெகிழ்ந்து வாட்டமுற்ற
மெல்லியதோளில் தொடி ஆர்ப்பப் புணர்ந்தபின்பு இரவுப்பொழுது நீட்டிப்ப
தாக வெனச்சொல்லி யாழிசைபோலும் சொல்லினையுடையார் கைகூப்பும்
காவலுடைத்தாய்ப் புனலாற்சிறந்தகாஞ்சி, எங்கள்பதி. எ - று.

ஆகவென்பது, ஆகெனக் குறைந்துநின்றது.

(கூ)

ஒன்பதாவதுபாடாண்படலமுற்றிற்று.

ப த் த ர வ து

பொதுவியற்படலம்.

சீர்சால் போந்தை வேம்பொடாரே
யுன்ன நிலையே யேழக நிலையே
கழனிலை யேனைக் கற்காண் டல்லே
கற்கோ ணிலையே கன்னீர்ப் படுத்தல்
ஐ கன்னடு தல்லே கன்முறை பழிச்ச
விற்கொண்டு புகுத லெனப்பன் னிரண்டும்
பொதுவியற் பால வென்மனார் புலவர்.

எ - ன். பொதுவியற்பால வருமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.
அவற்றுள்,—

போந்தை:—

கலவா மன்னர் கண்ணுறு ஞாட்பிற்
புலவேல் வானவன் பூப்புகழ்ந் தன்று.

இ - ள். பொருந்தாவேந்தர் கிட்டின பூசலிடத்துப் புலானறும் வே
லினையுடைய சோன்குடும்புவைப் புகழ்ந்தது எ - று.

வ-று. குடையலர் கார்த்தட்டன் கொல்லிச் சுனைவாய்த்
தொடையவிழ் தண்குவளை சூடான் - புடைதிகழுந்
தேரதிரப் பொங்குந் திருந்துவேல் வானவன்
போரெதிரிற் போந்தையாம் பூ.

இ - ள். குடைபோன்மலரும் கோடலையுடைய தன்கொல்லிமலைச்
சுனையிடத்துக் கட்டலரும் குளிரந்த செங்கழுநீர்ப்புவை மலையான், பக்கம்
விளங்கும் பகைவர்தேர்த்தானைநடுங்கக்கோபிக்கும்திருந்திய வேலையுடைய
சோன், பூசல்தோற்றிற் பணத்தோடாம், அவன்குடும்பு. எ - று. (க)

வேம்பு:—

விரும்பா ரமரிடை வெல்போர் வழுதி
சரும்பார் முடிமிசைப் பூப்புகழ்ந் தன்று.

இ - ள். பகைவர்பூசலிடத்து வெல்லும்போரையுடைய பாண்டியன்
வண்டுநிறைந்த மகுடத்தின்மீதே புனையும் மலரினைப்புகழ்ந்தது. எ - று.

வ-று. தொடியணிதோ ளாடவர் தும்பை புனையக்
கொடியணிதேர் கூட்டணங்கும் போழ்தின் - முடியணியுங்
காத்தல்சால் செங்கோற் கடுமா னெடுவழுதி
யேத்தல்சால் வேம்பி னினர்.

இ - ன். கடகம்பொலிவுபெற்ற புயத்தினையுடையவீரர் போர்ப்பூவை
சூடப் பதாகையாற்சிறந்ததேர் பகைத்திரளை வருத்துங்காலமாகிய சபாரில்
மகுடத்திலேகுடும்; காத்தலமைந்தசெங்கோலினையும் கடியகுதிரையினையு
முடைய அளவிடுதற்கரிய பாண்டியன் புகழ்தலமைந்த வேம்பின்பூக்கொத்
தினை. ஏ - று.

இணர் முடியணியுமென்க.

(உ

ஆர் :—

விறற்படை மறவர் வெஞ்சமங் காணின்
மறப்போர்ச் செம்பியன் மலைபூ வுரைத்தன்று.

இ - ன். வெற்றியினையுடைய சேனைவீரர்தம் வெய்யபூசிலக்காணிற்
கொடுவினைப்பூசலைச்செய்யவல்ல சோழன்புனையும் மலரினைச்சொல்லியது
எ - று.

வ-று. கொல்களி றூர்வர் கொலைமலி வாண்மறவர்
வெல்கழல் வீக்குவர் வேலினையர் - மல்குங்
கலங்க லொலிபுனற் காவிரி நாட
னலங்க லமரமுவத் தார்.

இ - ன். கொல்லும்யானையைச்செலுத்துவர் கொலைத்தொழிலின்மிக்
வான்வீரர்; வெல்லும்வீரக்கழலினைக் கட்டுவர் வேலினையுடைய இனையவர்
மிகும் செங்கலங்கலையுடைத்தாய் முழங்கும் புனலினையுடைய பொன்ன
நாடன் மாலை, பூசல்கொடி ஆத்தி. ஏ - று.

(ங

உன்னநிலை :—

துன்னருஞ் சிறப்பிற் றொடுகமுன் மன்னனை
யுன்னஞ் சேர்த்தி யுறுபுகழ் மலிந்தன்று.

இ - ன். கிட்டுதற்கரிய நன்மையினையும் கட்டுங்கழலினையுமுடை
வேந்தனை நிமித்தம்பார்க்குமாதொடுகட்டி மிகுபுகழைச் சொல்லியது
எ - று.

வ-று. துன்னருந் தானைத் தொடுகமுலான் றுப்பெதிர்ந்து
முன்னர் வணங்கார் முரண்முருங்க - மன்னரு
மீடெலார் தாங்கி யிகலயிர்தார் நீயுநின்
கோடெலா முன்னங் குழை.

இ - ன். கிட்டுதற்கரிய சேனையினையும் கட்டுங்கழலினையுமுடை
நம் வேந்தன்நன் வலியோடுமாறுபட்டு முன்னேவந்து பணியாதார் மாறுபா
இனிக்குட, எதிர்த்தவேந்தரும், இவன்வலியெலாந்தடுத்து மாறுபாடுபாழ்
தார்; நீயும், நின்னுடையபண்ணையெல்லாம் உன்னமாமே, தளிர்ப்பாயாக. எ-
று.

ஏழகநிலை :—

ஏழக மூரினு மின்ன நென்றவன்
ருழ்வி லூக்கமொடு தகைபுகழ்ந் தன்று.

இ - ள். ஏழகத்தகரினை மேற்கொண்டுசெலுத்தினும் இத்தன்மைய
னென்று அவனுடைய குற்றமில்லாத மனவெழுச்சியோடு மிகுதியைச்சொல்
வியது. எ - று.

வ-று. எம்மனை யாமகிழ வேழக மேற்கொளினுந்
தம்மகி ருழ்வீழ்த் திருக்குமே - தெம்முனைபுண்
மாநொடு தோன்றி மறலுங்கா லேழகத்
தாநொடு நேரா மரசு.

இ - ள். எம்முடைய இவ்விடத்து யாங்கள் பிரியப்பட ஏழகத்தை
யேறினும், தம்முடைய அரணிடத்துத் தாழ்கோத்திருக்கும்; பகைப்புலத்
துக் குதிரைமிகையே தோற்றிப் போரைச்செய்யுங்காலத்துக் கிடாயின்மே
லமைந்தாநொடு செலவாம், அரசு. எ - று.

(இ)

இ து வு ம து.

ஏந்துபுக முலகி னிளமை நோக்கான்
வேந்து நிற்பலு மேழக நிலையே.

இ - ள். உயருங்கீர்த்தியையுடைய ஞாலத்தின் இளமையைப்பாராதே
அரசன் பூமிகாவல்பூண்டுநிற்பினும் ஏழகநிலையேயாம். எ - று.

வ-று. வேண்டார் பெரியர் விறல்வேலோன் ருனினையன்
பூண்டான் பொழில்காவ லென்றுரையா - மீண்டு
மருளன்மின் கோள்கருது மால்வரை யாளிக்
குருளையுங் கொல்களிற்றின் கோடு.

இ - ள். பகைவர் பெரியர், வென்றிவேலினையுடையோன்றான் இள
மைப்பருவத்தோன், பூமிகாவலையேற்கொண்டானென்று சொல்லாம், இவ்வி
டத்து மயங்காதேகொண்மின்; கொள்கையைநினையும், பெரியமலையிடத்து
யாளியின் குட்டியும் கொல்லும்பாணையின் சொம்பை. எ - று.

(ஈ)

கழனிநிலை :—

அடுமுர ணகற்று மாளுகு ஞாட்பிற்
கடுமுரண் வயவன் கழல்புனைந் தன்று.

இ - ள். கொல்லுமாறுபாட்டைப்பெருக்கும் வீர்படும்பூசலிற் கடிய
முரணையுடையவீரன் கழலைப்புனைந்தது. எ - று.

வ-று. வாளமரின் முன்னிலக்கி வான் படர்வார் யார்கொலோ
கேளலார் நீக்கிய கிண்கிணிக்காற் - காளை

கலங்கழல் வாயிற் கடுத்திற்றி யற்றாற்
பொலங்கழல் கான்மேற் புனைவு.

இ - ள். வாட்பூசலில் எதிரின் றுவிலக்கிச் சுவர்க்கத்திடத்துச் செவார் யாவர்கொல்லோ? உறவல்லாதார்ப்போக்கிய சதங்கையமைந்த தானையுடைய இனமைப்பருவத்து வேந்தன், மிக்கநெருப்பின்வாயிலே நஞ்சை தீற்றியதன்மைத்து, பொன்னாற்செய்தவீரக்கழலைச் சேவடியின்மீது அண்மது. எ - று.

கற்காண்டல் :—

ஆன வென்றி யமரில்வீழ்ந் தோற்குக்
கான நீரிடைக் கற்கண்டன்று.

இ - ள். அமையாதவெற்றியையுடையபூசலிற் பட்டோற்குக் காட்டி நீண்டவிடத்துக் கல்லைக்கண்டது. எ - று.

வ - று. மிகையணங்கு மெய்ந்நிழீஇ மீளி மறவர்
புகையணங்கப் பூமாரி சிந்திப் - பகையணங்கும்
விளைக் கடுங்கணையால் வேறுகி விண்படர்ந்த
காளைக்குக் கண்டமைத்தார் கல்.

இ - ள். மிக்கதெய்வத்தை உடம்பிலேநிறுத்தித் தலைமையினையுடைவீரர் தூமமணி ஆர்ப்ப மலர்மழையைச்சிதறிச் சத்துருக்களாவருத்தும் சத், தினையுடைய கொடியஅம்பாலே வேறுபட்டு விண்ணிடத்துச்சென்ற இமைப்பருவத்துவீரனுக்குப் பார்த்துநிச்சயித்தார், கல்லினை. எ - று.

கற்கோணிலை :—

மண்மருளத் துடிசுறங்க
விண்மேயாற்குக் கற்கொண்டன்று.

இ - ள். பூமிமயங்கப் பறையொலிப்பச் சுவர்க்கத்திலேபொருந்தினனுக்குக் கல்லினைக்கொண்டது. எ - று.

வ - று. பூவொடு நீர்தூவிப் பொங்க விரைபுகைத்து
நாவுடை நன்மணி நன்கியம்ப - மேவா
ரழன்மறங் காற்றி யவிந்தாற்கென் றேற்றித்
கழன்மறவர் கைக்கொண்டார் கல்.

இ - ள். மலருடனே புனலைச்சிந்தி எழும்படியாக நறுநாற்றமுடையனவற்றைப் புகையப்பண்ணி எவ்வினாற்பொலிந்த அழகியமணி நன் இசைப்ப, பொருந்தாதார் எரியுஞ்சினத்தைக்காலுலித்துப் பட்டவனுக்குக்கூறு இதுவென்று துதித்துக் கழல்வீரர் கைக்கொண்டார் கல்லினை. எ - று.

கன்னீர்ப்படுத்தல் :—

வண்டுசூழ் தாமம் புடையே யலம்வரக்
கண்டு கொண்ட கன்னீர்ப் புடுத்தன்று.

இ - ள். சுரும்புகுழுமாலு பக்கத்திலே அசைந்துவரப் பார்த்துக் கைக் கொண்டகல்லினைப் புனவிலேயிட்டது. எ - று.

வ-று. காடு கனலக் கனலோன் சினஞ்சொரியக்

* கூடிய வெம்மை குளிக்கொள்ளப் - பாடி.

நயத்தக மண்ணி நறுவிரைகொண் டாட்டிக்

கயத்தகத் துய்த்திட்டார் கல்.

இ - ள். கானம்அழல ஆதித்தன் கோபத்தைப்பொழிதலாலே பொருந் தின வெப்பம் தண்ணென வத்தி நன்மையுண்டாகச் சுத்திபண்ணிப் பின் நறுநாற்றமுடையனவற்றைக்கொண்டு மஞ்சனமாட்டி வாலியிடத்திலேசெலுத்தி அழுத்தினார் கல்லினை. எ - று.

(க0)

இதுவுமது.

ஒங்கியகல் லுய்த்தொழுக்க

லாங்கெண்ணினு மத்துறையாகும்.

இ - ள். உயர்ந்த கல்லினைச்செலுத்தி நிரைத்தலை அவ்விடத்துக்கரு தினும் முன்புசொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ-று. கணனார் துலபபக் கடுங்கண மறவா

பிணனார்ந்து பேய்வழங்கு ஞாட்பி - னிணனார்

விழுக்கினால் வேய்ந்த விறல்வேலோர் கல்லை

யொழுக்கினு ரொன்றொருவர் முன்.

இ - ள். தமதுதிரள்நிறைந்து மனமகிழத் தறுகண்வீரர் பிணத்தைத் தின்று கழுதுலாம்பூசலிடத்து நிணநிறையும் நெஞ்சிற்றசையான்மூடின வெ ன்றிலேலோர்செய்த செய்தொழில்நெரித்த கற்களை நிரைத்தார், மறவர்; ஒருவர்முன்ஒன்றாக. எ - று.

ஒருவரென்று வினேதோறுங் கல்நடுவிக்கும் தலைவரை; ஒன்றொருவர் முன் - ஒருவரொருவர்முன்னாக வென்றுகொள்ளின், “ஒன்றொருவரின்முன் னந்தழைவிழைதக்கன கொய்தும்” என்றதுபோலும்.

(கக)

கன்னடுதல் :—

அவன்பெயர்க்கின் மிசைப்பொறித்துக்

கவின்பெறக் கன்னாட்டின்று.

இ - ள். வீரன்நாமத்தைக் கல்லிலேயெழுதி அழகுபெறக் கல்லைட் டது. எ - று.

வ-று. மாலு துயல மணியெறிந்து மட்டுகுத்துப்

பீலி யணிந்து பெயர்பொறித்து - வேலமரு

ளாண்டக நின்ற வழர்வெய்யோற் காகென்று

காண்டக நாட்டினார் கல்.

இ - ள். மாலையசையத் தூமமணியைக் கறங்கப்பண்ணி மதுவை தெளித்துப் பீலியைக்குட்டி அவன்பெயரையெழுதி வேற்பூசலிடத்து ஆர மைத்தன்மை மிகுதிபெற நின்ற போரைவிரும்பினவனுக்கு இஃதுஉரு மாகவென்றுசொல்லிக் காட்சிபொருந்த நடடார், கல்லினை. ஏ - று. (கஉ)

கன்முறைபழிச்சல் :—

நிழலவி ரொழின்மணிப்பூட்

கழல்வெய்யோன் கல்வாழ்த்தின்று.

இ - ள். நிழல்விடும்அழகிய மணிப்பூணிணையும் வீரக்கழலையுமுடை போர்விரும்பத்தோனுடையகல்லினை ஏத்தியது. ஏ - று.

வ-று. அடும்புகழ் பாடி யழுதழுது நோன
திடும்பையுள் வைகிற நிருந்த - கடும்பொடு
கைவண் குரிசில்கற் கைதொழுஉச் செல்பாண
தெய்வமாய் நின்றான் றிசைக்கு.

இ - ள். பகைவரைக்கொல்லும் கீர்த்தியைச்சொல்லிக் கலுழந்துகலு ந்து பொருதே துன்பத்துள்ளே தங்கியிருந்த சுற்றத்தாரோடு கைவளப்ப தினையுடைய உபகாரிதன்கல்லினைக் கைதொழுதுபோவாயாக, பாண்டே கடவுளாய்நின்றான், திக்கெட்டிற்கும். ஏ - று. (கஉ)

இறங்கொண்டுபுகுதல் :—

வேத்தமருள் விளிந்தோன்கல்லென

வேத்தினர் துவன்றி யிற்கொண்டு புக்கன்று.

இ - ள். வேந்தர்போரிடத்துப் பட்டவனுடைய கல்லென்றுசொல் வழுத்தினராய்ச் செறிந்து கோயிலெடுத்துப்புக்கது. ஏ - று.

வ-று. *வாட்புகா லூட்டி வடிமணி நின்றியம்பக்
கோட்புலி யன்ன குரிசில்க - லாட்கடிந்து
விற்கொண்ட வென்றி விறன்மறவ ரெல்லோரு
மிற்கொண்டு புக்கா ரியைந்து.

இ - ள். வாளுக்கு உணவுகொடுத்துத் தெளிந்தமணி நின்று இரட் கோட்பாட்டையுடைய புலியையொத்த உபகாரிகல்லை, பொராவாளைத் து சிலையாற்பெற்றவெற்றியினையுடைய திறல்வீர்பலரும் கோயிலெடுத்த புக்கார், கூடி. ஏ - று. (கஉ)

[சிறப்பிற்பொதுவியற்பால:]

முதுபா லையே சுரநடை யேனைத்

தபுதார நிலையே தாபத நிலையே

தலைப்பெய் நிலையே பூசன் மயக்கே

* வாட்புலியூட்டி யென்றும் பாடம்

மாலை நிலையே மூதா னந்த
மாணந் தம்மே யானந்தப் பையுள்
கையறு நிலையுள் பட்டபதி னென்று
மையறு சிறப்பிற் பொதுவியற் பால்.

இதவும், பொதுவியற்பாலவாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.
அவற்றுள்,

முதுபாலை :—

காம்புயர் கடத்திடைக் கணவனை யிழந்த
பூங்கொடி மடந்தை புலம்புரைத் தன்று.

இ - ன். மூங்கில் ஒங்கின கானகத்துத் தன்கொழுநனையிழந்த பொலி
ந்தகொடிபோன்றமடந்தையது தனிமையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. நீர்மலி கண்ணொடு நின்றே நிலையிரங்காய்
தார்மலி மார்பன் றகையகலஞ் - சூர்மகளே
வெள்ளில் விளைவுதிரும் வேயோங்கும் வெஞ்சூத்துக்
கொள்ளனி கோடல் கொடிது.

இ - ன். நீர்மிகுங்கண்ணோடே நின்றேனுடைய நிலைக்குவருந்தாயாய்
மாலை மிக்க அகலத்தையுடையவன் அழகியமார்பை, சூர்மகளே, விளாவினது
பழமுதிரும் மூங்கிலுயர்ந்தகாட்டிடத்துக் கொள்ளுதலொழிவாயாகநீ; கொ
ள்ளுமது மிகவும் கொடுமையுடையது. எ - று. (க)

சு ர ந டை :—

மூதரி னிவந்த முதுகதை யாரிடைக்
காதலி யிழந்த கணவனிலே யுரைத்தன்று.

இ - ன். முதிர்ந்த பிணக்கமோங்கிய முற்றின மூங்கிலையுடைத்தாய்
நிறைந்த இடத்திலே தலைவியை இழந்த தலைவன்முறையைச்சொல்லியது
எ - று.

வ-று. உரவெரி வேயுந்த வருப்பவிர் காணுள்
வரவெதிரின் வைவேல்வாய் வீழ்வாய் - காவினாற்
பேதையைப் பெண்ணியலைப் பெய்வளையை யென்மார்பிற்
கோதையைக் கொண்டொளித்த கூற்று.

இ - ன். உலகவும் நெருப்புமூழின வெப்புமிகுங் காட்டிடத்து எ
ழுன்னே நீவருதலை ஏற்பாயாயின், என்னுடைய கூரியவேலின்வாயிலே வீ
வாய்; களவாலே, மடவானைப் பெண்மைத்தன்மையையுடையானே இட்
வனையினையுடையானே என்னுடையமார்பின்மாலையை மறைத்துக்கொண்
டதற்கே. எ - று. (உ)

ககஅ

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

தபுதாரநிலை :—

புனையிழை யிழந்தபிற புலம்பொடு வைக
மனையகத் துறையு மைந்தனிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். அணிந்த ஆபரணத்தினையுடையானே இழந்தபின் தனிமை யுடனே தங்கி இல்லிடத்து அவதரிக்கும் ஆண்மகன் முறைமையைச் சொல்லி யது. எ - று.

வ - று. பைந்தொடி மேலுலக மெய்தப் படருழந்த
மைந்தன் குரிசின் மழைவள்ள - லெநதை
தபுதாரந் தாழ்ந்த தனிநிலைமை கேளாச்
செவிடா யொழிகென் செவி.

இ - ள். பசுசென்றவனையினையுடையான் சுவர்க்கத்தைப்பொருந்த வரு த்தமுற்ற ஆண்மகன், தலைவன், மழைபோலக்கொடுக்கும் உபகாரி, என்னு டையசாமி மனையானே இழந்தமுந்தின தனியானநிலைமையைக் கேளாத செவிடாய்ப் போக, என்செவி. எ - று. (ங)

தாபதநிலை :—

குருந்தலர் கண்ணிக்கொழுநன் மாய்ந்தெனக்
கருந்தடங் கண்ணி கைம்மைகூ றின்றறு.

இ - ள். குருந்தப்பூமலரும் மாலைநையுடையகணவன் இறந்தானாகக் கரிய பெரிய கண்ணினையுடையான் வைதவியமெய்தியவாற்றைச் சொல்லி யது. எ - று.

வ - று. கலந்தவனைக் கூற்றங் காப்பக் கழியா
தலந்தினையு மவ்வளைத் தோளி - யுலந்தவன்
ருராடு பொங்கி நிலைநைஇத் தான்மிசையுங்
காடகின் மேல்வைத்தாள் கை.

இ - ள். தன்னுடனேகூடினகொழுநனைக் கூற்றுவனொளிப்பத் தான் இறந்துபடாது நொந்துவருந்தும் அழகிய வளைத்தோளினையுடையான், தன் னைவிட்டுஇறந்தவன்மாலையோடுகோபித்து வெறுநிலத்திலேவதித்து தான் அருந்தும் கரிய அடகின்மேலே கையைவைத்தாள். எ - று. (ச)

நிலைப்பெய்நிலை :—

இன்கதிர் முறுவற் பாலக னென்னுந்
தன்கட னிறுத்ததாய் தபுநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். இனிய ஒளிகையினையுடைய பின்னையென்னும் தான் கொ டுக்கக டவதனைக்கொடுத்த மாதா இறந்தமுறைமையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. இடம்படு ஞாலத் தியல்போ கொடிதே
தடம்பெருங்கட் பாலக நென்னுங் - கடன்கழித்து
முள்ளெயிற்றுப் பேதையாள் புக்காள் முரணவியா
வள்ளெயிற்றுக் கூற்றத்தின் வாய்.

இ - ன். அகன்ற பூமியினது தன்மையோ கொடியதொன்றே! மிகப் பெரிய கண்ணினையுடைய பிள்ளையென்று சொல்லும் கொடுக்கக்கடவத்தைக் கொடுத்து முட்போலக் கூரியபல்லினையுடையாள், தலைப்பட்டாள், மாறுபாடு கெடாத வளப்ப மிக்க எயிற்றினையுடைய கூற்றுவன்வாயிலே. எ - று. (இ)

பூசன்மயக்கு:—

பல்விதழ் மழைக்கட் பாலகன் மாய்ந்தெனப்
புல்லிய பெருங்கிளைப் பூசல்கூ நின்று.

இ - ன். பூவையொத்து மழைபோலக்குளிர்த கண்ணினையுடைய * பிள்ளைஇறந்தானாகப் பொருந்திய பெரிய சுற்றத்தினது ஆரவாரத்தினைச் சொல்லியது. எ - று.

பல்லிதழென்றார், பல இதழினையுடைய பூவை; ஆகுபெயரான்.

வ-று. அலர்முலை யஞ்சொ *லவநொழிய வவ்விற்
குலமுதலைக் கொண்டொளித்த லன்றி - நிலமுறப்
புல்லிய பஸ்கிளைப் பூசல் பரியுமோ
கொல்லிய வந்தொழியாக் கூற்று.

இ - ன். பணைத்தமுலையினையும் அழகியசொல்லினையுமுடையதலைவி அவ்விடத்தேஒழிய அம்மனையிற் குலத்திற்கு மூலமாகியபிள்ளையைக் கைப் பற்றிமறைத்தல்லது நிலத்திலே மிகப் பொருந்தியசுற்றத்தின் ஆரவாரத் திற்கு இரங்குமோ? கொல்வான்வேண்டிவந்து தவிராதகூற்றம். எ - று.

கூற்று, பூசல்பரியுமோவென்க.

(சு)

இதுவுமது.

வேந்தன் மாய்ந்தென வியலிடம் புலம்பினு
மாய்ந்த புலவ ரதுவென மொழிப.

இ - ன். அரசன் இறந்தானாக அகன்றபூமியினுள்ளார் இரங்கினும் ஆராய்ந்த அறிவினையுடையோர் முன்பிற்றுறையென்று சொல்லுவார். எ - று.

வ-று எண்ணி னிகல்புரிந்தோ ரெய்தாத தில்போலுங்
கண்ணினொளிர் வேலான் கரந்தபி - னண்ணல்
புகழொடு பூசன் மயங்கிற்றாற் பொங்கு
மகழ்கடல் வேலி யகத்து.

இ - ன். விசாரிப்பிற் போரினைவிரும்பியவீரர் பெருதது ஒன்றுமில்லை போலும்; கண்ணிற்கெறிக்கும் வேலினையுடையான் இறந்தபின்பு தலைவனு

* 'அவளொழிய' என்றும்பாடம்.

டையகீர்த்தியுடன் ஆரவாரம் தலைமணந்ததால்; மிகாநின்ற அகழந்த கடலை வேலியாகவுடைய பூமியிடத்து. எ - று.

பூமியிடத்துப் புகழொடு பூசல் மயங்கிற்றுவென்க. (எ)

மாலைநிலை :—

கதிர்வேற் கணவனொடு கணையெரி முழுத
மதியேர் நுதலி மாலைநின் றன்று.

இ - ள். ஒளியால்மிக்க வேலிநையுடைய கொழுநனொடு செறிந்த நெருப்பிலே புகுவான்வேண்டிப் பிறையையொத்த நெற்றியினையுடையான் மாலைக்காலத்திலே நின்றது. எ - று.

வ-று. சோலை மயிலன்ன டன்கணவன் சொல்லியசொன்
மாலை நினைபா மனங்கடைஇக் - காலைப்
புகையழல் வேலோன் புணர்ப்பாகி நின்ற
ளகையழ லீமத் தகத்து.

இ - ள். பொழின்மயிலே அனையான், தனது கணவன்பகர்ந்த வார்த்தையை மாலைக்காலத்திலேநினைத்து மனத்தைமுடுக்கிக் காலைப்பொழுதிலே மூனும் தழல்போன்ற வேலிநையுடையான்தன் துணையாகின்றான், கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்புப்பொருந்திய சுகொட்டகத்து. எ - று.

ஈமத்தகத்துப் புணர்ப்பாகின்றனென்க. (அ)

புதுதானந்தம் :—

கயலேர் கண்ணி கணவனொடு முடிய
வியனெறிச் செல்வோர் வியந்துரைத் தன்று.

இ - ள். கயலையொத்தவழியினையுடையான் தன்கொழுநனொடுஇறந்து பட அகன்றவழியிடத்துப்போவார்கண்டு அதிசயித்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. ஒருபி ராக வுணர்க வுடன்கலந்தார்த்
கிருபி ரென்ப ரிடைதெரியார் - போரில்
விடனேந்தும் வேலோற்கும் வெள்வனையி னாட்கு
முடனே யுலந்த துயிர்.

இ - ள். ஒருபிராணனாகவறிக, ஒக்கமணந்தவர்க்கு; இரண்டுபிராணனென்று சொல்லுவர் நவொராயாதார்; பூசவிடத்துநஞ்சைத்தாங்கும் வேலிநையுடையாற்கும் விளர்த்தவனையினையுடையாட்கும் ஒக்கவிட்டது பிராணன், ஆதலால். எ - று. (க)

இ து வு ம து.

கொடியான் கூர்ங்கணை குளிப்பத் தன்றெழின்
முடியா னவிதலு முதந் தனந்தம்,

இ - ன். கடுவினையான் தன்மேற் பகைவருடைய கூரியஅம்பு அழுந்
தத்தான் நீனைந்தவினையை முடிவுசெய்யானுகிறத்தலும் மூதானந்தம்.
எ - று.

வ-று. முந்தத்தான் மாவொடு புக்கு முனையமருட்
சிந்தத்தான் வந்தார் செருவிலக்கிக் - குந்தத்தாற்
செல்கணை மாற்றிக் குரிசில் சிறைநின்றான்
கொல்கணைவாய் வீழ்தல் கொடிது.

இ - ன். பலரினும் முந்தத் தான் குதிரையுடனே களம்புக்கு, முற்பட்ட
பூசலில் எதிர்த்துவந்தாட்சிறப் போரைவிலக்கிக் கைச்சவனத்தால் தன்மேல்
வரும் அம்பைநீக்கி உபகாரி கரைபோலச் சேனைதாங்கிநின்றான்; கொல்லும்
கொல்வாயிலேபடுமது, கொடிதாயிருந்தது. எ - று. (க0)

ஆனந்தம்:—

ஆடமைத் தோளி விரிச்சியுஞ் *சொகினமும்
வேறுபட வஞ்சி விதுப்புற் றன்று.

இ - ன். அசையும் மூங்கில்போன்ற தோளினையுடையான் நற்சொல்
லும் நிமித்தமும் விகற்பிப்பப் பயப்பட்டுக்கூழற்றது. எ - று.

வ-று. வேந்தார்ப்ப வெஞ்சமத்து வேலமுவந் தாங்கினான்
சாந்தா ரகலத்துத் தாழ்வடுப்புண் - டாந்தணியா
மன்னு சொகின மயங்கின வாய்ப்புளு.
மென்னுங்கொல் பேதையினி.

இ - ன். அரசர்ஆரவாரிப்ப வெய்யபூசலிடத்து அயிற்காட்டைத்தடுத்
தவனுடைய சந்தனநிறைந்தமார்பிடத்து ஆழ்ந்தவாயினையுடைய புண்கடாம்
தீரா; பொருந்தா, நிமித்தமும்; கலங்கியிருந்தன, விரிச்சியும்; என்னுமோ!
மடவான் இப்பொழுது. எ - று. (க1)

இதுவுமது.

தவப்பெரிய வெஞ்சமங்குறுகு
மலற்கிரங்கினு மத்துறையாகும்.

இ - ன். மிகப்பெரிய வெய்யபூசலிற் பொருந்தியவீரனுக்குவருந்தினும்
முன்பிற்றறையேயாம். எ - று.

வ-று. இன்னு சொகின மிசையா விரிச்சியு
மன்னு வலம்வருமென் னுருயிரு - மென்னுங்கொ
றொக்கார் மறமன்னர் தோலாத் துடிகறங்கப்
புக்கான் விடலையும் போர்க்கு.

* சொகியுமென்றும் பாடம்.

கு - ன். இனியவல்ல, நிமித்தமும்; பொருத்துவனவல்ல, நற்சொல்
லும்; அன்னே, சுழன்றுவாராநின்றது, என்னுடைய அரியபிராணனும்; என்
னாகவற்றோ! திரண்டுகிறைந்த சினைவேந்தருடைய வெல்லும் துடி கறங்கத்
தலைவனும் பூசலிடத்திற்குத் தலைப்பட்டான். எ - று. (கஉ)

ஆனந்தப்பையுள் :—

விழுமங் கூர வேய்த்தோ ளரிவை

கொழுநன் வியக் குழைந்துயங் கின்று.

கு - ன். இடம்பெயிக மூங்கில்போன்றதோளினையுடையான் கணவ
ன்றிற்ப்ப மெலிந்துவருத்தியது. எ - று.

வ-று. புகழொழிய வையகத்துப் பூங்கழற் காளை

திகழொளிய மாவிகம்பு சேர - விகழ்வார்முன்

கண்டே கழிகாத வில்லையாற் கைசேர்ந்து

முண்டே யளித்தெ னுயிர்.

கு - ன். கீர்த்தி பாரிலேநிற்பப் பொலிந்த வீரக்கழலினையுடையதலை
வன் இலங்கும் ஒளியினையுடையசுவர்க்கத்தைப்பொருந்த என்னாவாரை முன்
னே கண்டிவைத்து இறந்துபடும் அன்பின்றால், செயலற்றம் உண்டாயிருந்
தது, அளியினையுடைத்து, என்னுயிர். எ - று. (கஉ)

கையறுநிலை :—

செய்கழன் மன்னன் மாய்ந்தெனச் சேர்ந்தோர்

கையற வுரைத்துக் கைசேர்ந் தன்று.

கு - ன். தொழில் அழகுபெற்ற வீரக்கழலினையுடையவேந்தன் தஞ்
சினானை அணைந்தோர் இறந்தமையைச்சொல்லி ஒழுகத்தளர்ந்தது. எ - று.

வ-று. தாயன்னான் றார்விலங்கி வீழத் தளர்வொடு

நீயென்னாய் நின்றாயென் னெஞ்சனியை - யீயென்றார்க்

கில்லென்ற நேற்றா விகல்வெய்யோன் விண்படாப்

புல்லென்ற நாப்புலவர் போன்று.

கு - ன். எல்லாவயிர்க்கும் தாயன்னவன் மாற்றார்கொடிப்படையைத்
தடுத்துப்பட மெலிவுடனே சேதனமாய்நின்றாயோ? அசேதனமாய்நின்ற
யோ? உகாதா? என்னாகிநின்றாய்? என்னுடையமனமே, நீ அளியினையுடை
யை; எனக்குஇதுதருகவென்றுவேண்டினார்க்கு இல்லையென்னும் வார்த்தை
யையறியாத போர்விரும்புவோன் விண்ணிலேசெல்லப் புற்கென்ற செந்நாப்
புலவரையொத்து. எ - று.

இது சுற்றத்தார்மேற்ற.

(கச)

இதுவுமது.

கழிந்தோன் நன்புகழ் காதலித் துரைப்பினு

மொழிந்தனர் புலவரீதீதுறை றென்ன,

இ - ன். இறந்தோன் நன்னுடையநாமத்தை அன்புற்றுச் சொல்லினும் முன்புசொன்னதுறையென்று சொல்லுவர் அறிவுடையோர், எ - று.

வ - று. நின்று நிலமிசையோ ரேத்த நெடுகிசம்பிற்
சென்று கழிந்தான் செருவெய்யோ - னென்று
மழலுங் கதிர்வே லவன்புகழ் பாடி.
யுழலு முலகத் துயிர்.

இ - ன். தற்பராய்நின்று பூமியினுள்ளோர் துதிப்ப நீடும் பெரிய வானி
லே போயினான், பூசல்விரும்புவோன் ; எந்நாளும், எரியும் ஒளிவேலினையுடை
யவனது கீர்த்தியைச் சொல்லிச் சுழலும், எல்லாவுலகத்துயிரும். எ - று. ()

[காஞ்சிப்பொதுவியற்பால:]

முதுரை பொருந்திய முதுமொழிக் காஞ்சி
பெருங்காஞ் சிப்பே பொருண்மொழிக் காஞ்சி
புலவ ரேத்தும் புத்தே ணுட்டொடு
முதுகாஞ் சிய்யொடு காவொழ்த் துளப்பட
ரு மையறு சீர்த்தி வருமிரு மூன்றும்
பொய்தீர் காஞ்சிப் பொதுவியற் பால.

எ - ன், இதுவும் பொதுவியற்பாலவாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.
அவற்றுள்,

முதுமொழிக்காஞ்சி :—

பலர்புகழ் புலவர் பன்னினர் தெரியு
முலகியல் பொருண்முடி. புணரக்க. நின்று.

இ - ன். எல்லாரும் கொண்டாடும் அறிவுடையோர் குற்றநீக்கியாரா
யும் உலகத்தியலுள் முடிந்தபொருளாகிய அறம்பொருளினபத்தை அறியச்
சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஆற்றி னுணரி னருளறமா மாற்றார்க்குப்
போற்றார் வழங்கிற் பொருள்பொருளா - மாற்றிப்
புகலாதொழுகும் புரிவனையார் மென்றோ
ளகலா தளித்தொழுத லன்பு.

இ - ன். நெறியான், அறியின், அருள் தன்மமாகும்; வறியவர்க்குப் பரி
கரியாராய்க் கொடுப்பிற் பொருள் பொருளாம்; மாறிவரும்பாது ஒருநெறிப்
படநடக்கும் முறுக்குவனையினையுடையோர்தம் மெல்லியதோனை நீங்காதே
அளித்துடக்குமது காதலாம். எ - று. (க)

பெருங்காஞ்சி :—

மலையோங்கிய மாநிலத்து
நிலையாமை நெறியுக்கேத்தன்று.

இ - ன். வரையுயர்ந்த பெரிய குவவயத்து நிலைநில்லாநெறியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. ஆயா தறிவயர்ந் தல்லாந் தகலிடத்து
மாயா நிதிய மனைச்செறீஇ - யீயா
திறுகப் பொதியன்மி னின்றொடு நாளைக்
குறுக வருமரோ கூற்று.

இ - ன். ஆராயாதே உணர்ச்சிமறந்து அலம்வந்து பூமியிடத்துக் கொடாத பெரும்பொருளை இல்லிலேசேர்த்திப் பிறர்க்குவழங்காதே சிக்கெனக் கட்டிவையாதொழிமின் ; இன்றாதல் நாளையாதல் நம்மை அணுகவரும், கூற்றம். எ - று.

அதனால், ஈயாது திறுகப் பொதியன்மினென்க.

ஒடுவும், அரோவும், அசைகள்.

(உ)

பொருண்மொழிக்காஞ்சி:—

விரிந்தி லங்கு சடைமுடி முனிவர்
புரிந்து கண்ட பொருண்மொழிந் தன்று.

இ - ன். அவிரந்துவிளங்கும் சடாமகுடத்தினையுடைய முனிவர் விரும்பித் தெளிந்த பொருளைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. ஆய பெருமை யவிர்ச்சடையோ ராய்ந்துணர்ந்த
பாய நெறிமேற் படர்ந்தொடுங்கித் - தீய
விருளொடு வைகா திடம்படு ஞாலத்
தருளொடு வைக யகல்.

இ - ன். உண்டாயபெருமையினையும் விளங்கும் வேணியினையுமுடையோராகிய முனிவர் தெரிந்தறிந்த பார்தவழிமேலே நினைந்து அடங்கித் தீதான மனமயக்கத்துடனே தங்காது அகன்றபூமியிடத்தில் அருளுடனே தங்கி நீங்கு, நெஞ்சே. எ - று.

(ங)

புலவரேத்தும்புத்தேண்டு:—

நுழைபுலம் படர்ந்த நோயறு காட்சி
விழைபுலங் கடந்தோர் வீடுரைத் தன்று.

இ - ன். நுண்ணிதான அறிவுசென்ற குற்றமற்ற தரிசனத்தையுடைய ராய் இத்திரியசயம்பண்ணினார்விரும்பும் மேலுலகத்தைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. பொய்யில் புலவர் புரிந்துறையு மேலுலக
மையமொன் நின்று யறிந்துரைப்பின் - வெய்ய
பகலின் நிரவின்று பற்றின்று துற்றிங்
நிகலின் நிளிவரவு மின்று.

இ - ன். மெய்ஞ்ஞானிகள் விரும்பியுறையும் விண்ணுலகத்தை கீயப் பாடு ஒன்றுமின்றியே உணர்ந்துசொல்லின், வெவ்விதான பகற்பொழுது மில்லை; இராவுப்பொழுதுமில்லை; பாசமுமில்லை; உணவுமில்லை; மாறுபாடு மில்லை; தாழ்வுமில்லை. எ - று. (ச)

முதுகாஞ்சி:—

தலைவரும் பொருளைத் தக்காங் குணர்த்தி
நிலைநிலை யாமை நெறிப்பட வுரைத்தன்று.

இ - ன். மேலாய் வரும்பொருளைத் தக்கபடிஅறிவித்து நிலைநில்லா மையை முறைப்படச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. இளமை நிலைதளர மூப்போ டிறைஞ்சி
யுளமை யுணரா தொடுங்க - வளமை
வியப்போவ வில்லா வியலிடத்து வெஃகா
தயப்போக லெண்ணி னுறும்.

இ - ன். இளமைப்பருவம் நின்றநிலையினின்றுமெலிய முதுமையுட னே தாழ்ந்து உண்மையையறியாதேயடங்கிச் செவ்வத்தினது ஆச்சரியமொ ழிதலில்லாத அகன்றழமியிடத்து ஒன்றும்விரும்பாது பிழைத்துப்போகை யைவிசாரிப்பின் உறுதியுடைத்து. எ - று. (ரு)

காவோழ்த்து:—

பல்லவர்க் கிரங்கும் பாடிமிழ் நெய்தல்
கல்லென வெலிக்குங் காவொழ்த்த தின்று.

இ - ன். பலர்க்கும்இசைக்கும் பெரிதாகவொலிக்கும் சாப்பறை அனு கரண சத்தமுடைத்தாகக் கறங்கும் சுமிகாட்டைவாழ்த்தியது. எ - று.

வ-று. முன்புறந் தான்காணு மிவ்வுலகை யிவ்வுலகிற்
றன்புறந் கண்டறிவார் தாமில்லை - யன்பி
னமுதார்க ணீர்விடுத்த வாறுடிக் கூகை
கமுதார்ந் திவழங்குங் காடு.

இ - ன். முன்னே தான்முதுகுதானும், இவ்வுலகத்தினே; இவ்வுல கிடத்துத் தன்முதுகைக்கண்டு வென்றறிவார்தாம் ஒருவருமில்லை; காதலா லே அமுதவர் கண்ணிருகுத்த ஆற்றிலேபுக்கு ஆடிக் கோட்டானும் பேயு நிறைந்து இராப்பொழுதின்கண்உலாவும் சுமிகாடு. எ - று.

“குறியத நிறுதிச் சினகெட வுசா, மறிய வருதல் செய்யுளு ளரி த்தே” (தொல். உயிர்மயங். ௩௨.) என்பதனான் உகாம் கெட்டது. (சு)

[முல்லைப்பொதுவியற்பால:]

சீர்சான் முல்லையொடு கார்முல்லை யென்று
தேர்முல் லையொடு நாண்முல்லை யென்று

வில்லாண் முல்லையொடு பகட்டுமுல்லை யென்ற
பான்முல லையொடு கற்புமுல்லை யென்றாங்
நு கிருநான் முல்லையும் பொதுவியற் பால.

எ - ன், இதுவும் பொதுவியற்பாலவாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.
அவற்றுள்,

முல்லை :—

தடவரை மார்பன் றன்னமர் காதன்
மடவரற் புணர்ந்த மகிழ்ச்சிநிலை புரைத்தன்று.

இ - ன். பெரிய மலைபோன் மார்பன் சன்னைமேவின அன்பின
யுடைய மடப்பத்தினையுடையானைக் கூடிய மிகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. ஊதை யுளர வொசிந்து மணங்கமழுங்
கோதைபோன் முல்லைக் கொடிமருங்குற் - பேதை
குவைஇ யிணைந்த குளிமுலை யாகங்
கவைஇக் கவலை யிலம்.

இ - ன். காற்றைசைப்ப வணங்கி மணநாறுமலைபோன்ற முல்லைக்கொ
டியையொக்கும் இடையினையுடையமடவாள் திரண்டு தம்மில் இணையொத்த
குவிந்த முலையினையுடையமாற்பைத் தழுவிக்கொண்டு துயரமிலேமாயினேம்.
எ - று.

முல்லைக்கொடி மருங்குற்பேதையாகமெனக்கூட்டுக. (க)

கார்முல்லை :—

அருந்திறற் கட்டு ரவர்வா ராமுன்
கருங்கடன் முகந்து கார்வந் தன்று.

இ - ன். பெறற்கரிய வலியினையுடைய பாசுறையினின்றும் தலைவர்
வருவதற்குமுன்னே கரியகடலைமுகந்துகொண்டு மேகம் வந்தது. எ - று.

வ-று. புனையும் பொலம்படைப் பொங்குனையான் றிண்டேர்
துனையுந் துனைபடைத் துன்னார் - முனையு
ளடன்முகந்த தானை யவர்வாரா முன்னங்
கடன்முகந்து வந்தன்று கார்.

இ - ன். பூணும் பொற்படையாகிய மேலீட்டையும் எழுந்தசைந்த
தலையாட்டத்தையுமுடைய குதிரைபூண்ட திண்ணியதேர் விரையும் கடுகுந்
சேனையினையுடைய பகைவரது போரிடத்தக் கொலைத்தொழிலை ஏற்றுக்
கொண்ட சேனையினையுடைய தலைவர் வருவதற்குமுன்னே கடனீரைமுக
ந்துகொண்டு வந்தது மேகம். எ - று. (உ)

தேர்முல்லை :—

உருத்தெழு மன்ன ரொன்னார் தந்திலை
திருத்திய காநிலர் தேர்வா லுரைத்தன்று.

இ - ள். கோபித்தெழும் அரசராகிய பகைவர்தம்முடையநிலைமையை உறவாக்கிமிண்ட அன்பர்தம் தேர்வந்தபடியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. தீர்ந்து வணங்கித் திறையளப்பத் தெம்முனையு
ஞர்ந்துநங் கேள்வ ருழைவந்தார் - சார்ந்து
பரிகோட்ட மின்றிப் பதவார்ந் துகளுந்
திரிகோட்ட மாவிரியத் தேர்.

இ - ள். ஒன்றர் தம்பகையையொழிந்து பணிந்து திறைகொடுப்பப் பகைமுனையுட் செலுத்தி கம்முடையகொழுநர் பக்கத்தே வந்தார்; ஒன்றோ டொன்று கூடிச் செலவு வளைவின்றிச் செங்கோலறுகையருந்திப் பாயும் வளை ந்தகொம்பினையுடையகலை கெட்டோடத் தேரினை. எ - று.

தேர் ஊர்ந்து நங்கேள்வர் உழைவந்தாரென்க. (க)

நாண்முல்லை:—

செறுநர் நாணச் சேயிழை யரிவை
வறுமனை வைகித் தற்காத் தன்று.

இ - ள். பகைவர்தாணச் சிவந்த ஆபரணத்தினையுடையமடந்தை, கண வன் பிரிந்தஇல்லிலேதங்கித் தன்னைப் பரிகரித்தது. எ - று.

வ-று. கொய்தார மார்பிற் கொழுநன் றணந்தபின்
பெய்வளை யாட்குப் பிறிதில்லை - வெய்ய
வளிமறையு மின்றி வழக்கொழியா வாயி
னளிமனைக்கு நற்றுணை நான்.

இ - ள். மட்டஞ்செய்த மாலையாற்சிறந்த மார்பினையுடைய கணவன் பிரிந்தபின்பு இட்ட தொடியினையுடையாட்கு வேறொருகாவலுமில்லை; இடக் கதவுமின்றியே யாவரும் இயங்குதலொழியாத வாயிலையுடைய பெரியமனை க்கு நல்லதுணைமைநாணே. எ - று.

கொய்தாரமாற்பென்றவழி, அகரம் - சாரியை. (ச)

இல்லாண்முல்லை:—

கழுமிய காதற் கணவனைப் பழிச்சி
யிழுமென் சீர்த்தி யின்மலி புரைத்தன்று.

இ - ள். பொருந்திய காதற்கணவனை வாழ்த்திப் பலருமிசைக்கும் அனுகூ ணத்தினையுடைய கீர்த்தியாற்சிறந்த இல்லின்மிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. கல்லெனீர் வேலிக் கணவன் கழல்வாழ்த்தி
யொல்லும் வகையால் விருந்தோம்பிச் - செல்லுந்த
மிற்செல்வ மன்றி யிரந்தவர்க் கிகல்லாப்
புற்செல்வம் பூவா புகழ்.

இ - ன். அனுகாணசத்தத்தான்மிக்க கடலை வேலியாகவுடையனாலத் திடத்துக் கொழுநன்பாதத்தையேத்திச் செயற்படும்வகையால் விருந்தின ரைப் பாதுகாத்துடக்கும் தம்முடையஇல்லிடத்துச்செல்வமல்லது வேண்டி னார்க்குக் கொடுக்கமாட்டாப் புல்லியசம்பத்து, இசை பூக்கமாட்டா. ஏ - று.

பகட்டுமூல்லை :—

வயன்மிகு சிறப்பின் வருத்தமு நோன்மையும்
வியன்மனைக் கிழவனைப் பகட்டொடு பொரியன்று.

இ - ன். பழனத்தின்மிக்க நன்மையாகிய முயற்சியான்வந்த இளைப் பாலும் பாரம்பொறுத்தலாலும் அகன்றமனைக்குரிமையாளனை ஏருடன் உவ மித்தது. ஏ - று.

வ-று உய்த்தல் பொறுத்த லொழிவின் றொலிவயலு
ளெய்த்த லறியா திடையின்றி - வைத்த
படுநுகம் பூண்ட பகட்டொடு மாணு
நெடுமொழி யெங்கணவ னேர்.

இ - ன். செலுத்தல் பாரம்பொறுத்தல் நீங்குதலின்றி நீரொலிக்கும் விளைபுலத்திடத்து இளைத்தலறியாது இடையீட்டின்றிக் கழுத்தின்மேல் வைத்த மிக்கநுகத்தைப்பூண்ட ஏரொடு நேரொக்கும், உயர்ந்த புகழினை யுடைய எங்கொழுநன். ஏ - று.

(சு)

பான்மூல்லை :—

அரிபா யுண்க ணையிழைப் புணர்ந்தோன்
பரிவக லுள்ளமொடு பால்வாழ்த் தின்று.

இ - ன். செவ்வரிகருவரிபரந்த மையுண்டவியியினையும் தெரிந்தஆபா ணத்தினையுமுடையானை மணந்தவன் வருத்தநீங்கினமனத்துடனே விதியை ஏத்தியது. ஏ - று.

வ-று, திங்கள் விளங்குந் திகழ்ந்திலங்கு பேரொளி
யங்கண் விசும்பி னகத்துறைக - செங்கட்
சூயிலனை ய தேமொழிக் கூரெயிற்றுச்செவ்வாய்ப்
பயில்வளைபை நல்கிய பால்.

இ - ன். மதியிலங்கும், மிக்குவிளங்கும் பெரியசோதியினையுடைய அழ கிய இடத்தினையுடைய சுவர்க்கத்திலே உறைவதாக ; சிவந்தகண்ணினை யுடைய சூயிலின் இசைபோன்ற இனியசொல்லினையும் கூரிய எயிற்றினையும் செய்யவாயினையும் செறிந்த தொடியினையுமுடையானை எனக்குத்தந்த விதி. ஏ - று.

(எ)

கற்புமூல்லை :—

பொன்றிகழ் சுணங்கிற் பூங்கண்ணிவை
நன்றறி கொழுநனை நலமிகுத் தன்று.

இ - ள். பொன்போலிலங்கு சுணங்கினையும் பொலிந்தகண்ணினையு
முடைய மடந்தை நன்மையறியும் கொழுநனுடைய நன்மையைப் பெருகச்
சொல்லியது. எ - று. .

வ-று. நெய்கொ ணிணந்து நிறைய வமைத்திட்ட
சூய்கொ ளடிசில் பிறந்துகார்க - வைகலு
மங்குழைக் கீரை யடகு மிசையினு
மெங்கணவ னல்க வினினு.

இ - ள். நெய்யைத் தன்னிடத்துக்கொண்ட நிணமும் தசையும் மிகக்
கூட்டியாக்கினை பொரிக்கறியுடைத்தானசோற்றைப் பிறாருத்துக, நாடோ
றும்; அழகிய தளிரையுடைய கீரையாகிய இலைக்கறியை நுகரினும் எமது
கொழுநன் அருளுமது, இனிதாயிருக்கும் எமக்கு. எ - று.

சூய் - நறையென்றுமாம்.

(அ)

இ து வு ம து.

மேவருங் கணவன் றணப்பத் தன்வயிற்
காவல் கூறினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். பொருத்துதலமைந்த கொழுநன் நீங்கத் தன்னிடத்துக் காவ
லைச் சொல்லினும் முற்பட்டதுறையேயாம். எ - று.

வ-று. மௌவல் விரியு மணங்கமழ் மான்மலைத்
தையன் முதுகுரம்பைத் தான்றமியள் - செவ்வ
னிறைகாக்கு மிவ்வுலகி னிற்பிறந்த நல்லா
னிறைகாப்ப வைகு நிறை.

இ - ள். மௌவல்லலரும் மணநாறும் மயக்கத்தினையுடைய மாலைக்
காலத்து அழிந்த பழங்கூரையிடத்துத் தான் தனியொருத்தி, செவ்விதாக
இறைவன்காவல் போற்றும் இந்நிலத்திடத்துக் குடிப்பிறந்த நல்லவருடைய
காப்பனகாத்துக் கடிவனகடிந்தொழுதும் ஒழுக்கமாகியநிறை பரிகரிப்பத்
தங்கும், நிறையானது. எ - று.

(க)

இ து வு ம து.

திருவளர் நன்னக ரடைந்த கொழுநன்
பெருவள மேத்தினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். செல்வம்பெருகும் அழகியமாளிகையிலே சேர்ந்தகணவன் றன்
பெரியசெல்வத்தை வாழ்த்தினும் முற்பட்டதுறையேயாம். எ - று

வ-று. ஊழிதோ ழாழி தொழப்பட்ட டிலேவின்றி
யாழிருழ் வையத் தகமலிய - வாழி
கருவரை மார்பினைக் காதல னல்க
வருஷிருந் தோழ்ப்பும் வளம்,

இ - ன். நெடுங்காலந்தோறும் நெடுங்காலந்தோறும் வணங்கப்பட்டுக் கேடின்றிக் கடல்கூழ்ந்த பாரகம் பெருக வாழ்வதாக; வலிய மலைபோன்ற அகலத்தினையுடைய எங்கணவனருள யான் வருகிறவிரூந்தைப்போற்றுஞ் செல்வம். எ - று.

வளம்வாழி. பெயரோடுத்துக்கூறியவழிப் புறப்புறமாம்; நெடுநல் வாடைபோலப் பெயரோட்டாதுகூறியவழிப் பெருந்திணையாம்; இவை பிறர் மதமென்றலுமொன்று. (௧௦)

பத்தாவதுபொதுவியற்படலமுற்றிற்று.

பதினொன்றுவது

கைக்கிளைப்படலம்.

[ஆண்பாற்கூற்று:]

காட்சி யையந் துணிவே யுட்கோள்
பயந்தோர்ப் பழிச்ச னலம்பா ராட்ட
னயப்புற் றிரங்கல் புணரா விரக்கம்
வெளிப்பட விரத்த லெனவிவ் வொன்பது
மாண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை யாகும்.

எ - ன், ஆண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளையாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

காட்சி:—

சுரும்பிவர் பூம்பொழிற் சுடர்வேற் கானை
சுருந்தடங் கண்ணியைக் கண்டுநயந் தன்று.

இ - ன். வண்பொக்கும் பூவினையுடைய சோலையிடத்து ஒளிவேற் கானை, சுறுத்த பெருத்த கண்ணினையுடையானைக் கண்டு விரும்பியது. எ-று.

வ-று. சுருந்தடங்கண் வண்டாகச் செவ்வாய் தளிரா
வரும்பிவர் மென்முலை தொத்தாப் - பெரும்பனைத்தோட்
பெண்டகைப் பொலிந்த பூங்கொடி
கண்டேங் காண்டலுங் களித்தவெங் கண்ணை.

இ - ன். சுருமையும்பெருமையுமுடையவழி சுரும்பாகச் சிவந்தவாய் தளிராக அரும்புபோன்ற மெல்லியமுலை தொத்தாகப் பெரியமூங்கில்போன்றதோளாலும் பெண்மைத்தன்மையாலும் அழகுபெற்றதோர் மலர்வல்லியனையானோக்கினெம்; னோக்கினெமாக, மகிழ்ந்தன, எமதுவழிகள். எ-று.

ஐயம்:—

கன்னவி ரோளாள் கண்டபி னைகை
பின்னொன் றுணரா னையமுற் றன்று

இ - ள். உலக்கல் [சேலிக்கப்]பட்ட தோளினையுடையான் தரிசித்த பின் அவளை இன்னதன்மையொன்று அறியான் ஐயப்பட்டது. எ - று.

வ-று. தாமரைமேல் வைகிய தையல்கொ ருழ்தளிரிற்
காமருவும் வாணோர்கள் காதலிகொ - நேமொழி
மையம ருண்கண் மடந்தைக
ணைய மொழியா தாமுமென் னெஞ்சே.

இ - ள். தாமரைப்பூவின்மேலேதங்கின திருமகள்கொல்லோ? தாழந் தளிரினையுடைய சோலைமருவும் வானிடத்தோர்தம் காதன்மிக்க தெய்வங்கள் கொல்லோ? இனியமொழியினையும் அஞ்சனமேவின் விழியினையுமுடைய மடவாளிடத்து ஐயப்பாடு ஒழியாது துயரத்திலே அமுந்தாநின்றது, என் னுடையவெஞ்சு. எ - று. (உ)

துணிவு:—

மாநிலத் தியலு மாத ராமெனத்
* தாமலர்க் கோதையைத் துணிந்துரைத் தன்று.

இ - ள். பெரிய பூமியிடத்துநடக்கும் காதலினையுடையார் இவ்வெனச் சொல்லித் தூய்தான பூமாலையினையுடையாள்த் தெளிந்துசொல்லியது. எ - று.

வ-று. திருதுதல் வேரரும்புந் தேங்கோதை வாடு
மிருநிலஞ் சேவடியுந் தோயு - மரிபரந்த
போகித முண்கணு மிமைக்கு
மாகு மற்றிவ ளகவிடத் தணங்கே.

இ - ள். அழகியதுதலும் வேர்முகிழ்க்கும், தேனையுடைய மாலையும் வாடும், பெரியநிலத்தினைச் சிவந்த அடியும்பொருந்தும், செவ்வரிசுருவரிபரந்த நீண்ட இமையினையுடைய மையுண்டவிழியும் இமைக்கும், இவள் அகன்ற பூமியிடத்து மானிடமகளாகியதெய்வமாகும். எ - று.

மற்று, வினமாற்று. இவள் ஆகுமென்க. (ங)

உட்கோள்:—

இணரார் கோதையென் னெஞ்சத் திருந்து
முணரா ளென்னையென வுட்கொண்டன்று.

இ - ள். கொத்துநிறைந்த மாலையினையுடையான் என்மனத்திலேயிருந் தும் என்னை அறியாளென உள்ளத்திலே தலைவன் கைக்கொண்டது. எ-று.

வ-று. கவ்வை பெருகக் கார்த்தென் மனத்திருந்துஞ்
செவ்வாய்ப் பெருந்தோட் டுருதுதலா - எவ்வாயி

தூய்தாங்கோதையெனவும்பாடம்.

லஞ்சொன் மாரிபெய் தவியா

‘நெஞ்சம் பொத்தி நிறைசூடு நெருப்பே.

இ - ள். ஆரவாரமிக மறைந்து என்னெஞ்சிலேயிருந்தும், சிவந்தவாயினையும் பெரியதோளினையும் அழகியதுதலினையுமுடையவர் அழகியவாயிடத்து அழகிய வார்த்தையாகியமழையைச் சொரிந்து ஆற்றான்; என்மனத்திலேகலந்து என்னுடையநிறையுடைமையைச் சுடாநின்றது காமத்தி. எ - று.

நெருப்பை அஞ்சொல்மாரிபெய்து அவியாளென்க.

உட்கோளாவது - உறலாமென்பதனை உட்கொள்கை.

(ச)

பயந்தோர்ப்பழிச்சல் :—

இவட்பயந் தெடுத்தோர் வாழியர் நெடிதென

வவட்பயந் தோரை யானாது புகழ்ந்தன்று.

இ - ள். இவளைப் பெற்றெடுத்தோர் பெரிதும் வாழ்வாராகவெனச் சொல்லி அவளைப்பெற்றோரை அமையாதுபுகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. கல்லருவி யாடிக்கருங்களிறு காரதரு

மல்லலஞ் சாரன் மயிலன்ன - சில்வளைப்

பலவொலி கூந்தலைப் பயந்தோர்

நிலவரை மலிய நீவொழியரே.

இ - ள். மலையருவியாடி வலியயானை மேகம்போலமுழங்கும் வளப்பத்தினையுடைய அழகிய மலைப்பக்கத்து மயிற்பேடையையொத்த சிலதொடியினையும் பலபகுதியாய்த் தழைந்த மயிரினையுமுடையானைப்பெற்றோர், பூமியெல்லையிலே மிகநெடுங்காலம் வாழ்வாராக. எ - று.

(ரு)

நலம்பாராட்டல் :—

அழிபட ரெவ்வங் கூர வாயிழை

பழிதீர் நன்னலம் பாராட்டினு.

இ - ள். மிக்குநடக்கும் விதனஞ்சிறக்க, தெரிந்த ஆபாணத்தினையுடையாடன் குற்றந்தீர்த்த அழகிய நலத்தைக் கொண்டாடியது. எ - று.

வ - று. அம்மென் கிளவி கிளிபயில வாயிழை

கொம்மை வரிமுலை கோங்கரும்ப - விம்மலை

நறும்பூஞ் சார லாங்கட்

குறுஞ்சுனை மலர்ந்தன தடம்பெருங் கண்ணே.

இ - ள். அழகிய மெல்லிதான வார்த்தையைக் கிளிபழகத் தெரிந்த ஆபாணத்தினையுடையாடன் குவிந்து அழகியவான கோங்கையைக் கோங்கு முகிழ்ப்ப இந்தவரையிடத்து நாமுமலரினையுடைய மலைப்பக்கத்துச் சிறுசுனைக்குவளைகள் பூத்தன, மிகப்பெரிய விழியின. எ - று.

நற்காமத்துநலம்பாராட்டல் புணர்ச்சிதோன்றவரும்; இஃது அன்னதன்று.

நயப்புற்றிரங்கல் :—

கொய்தழை யல்குல் கூட்டம் வேண்டி
யெய்துத லருமையி னிறப்பப் புகழ்ந்தன்று.

கு - ன். கொய்ததழையான் அணிந்த அல்குலையுடையாடன் புணர்ச்சியை விரும்பிப் பொருந்துதற்கு அருமையான் மிகவும்குழந்தது. எ - று.

வ-று. பெருமட நோக்கிற் சிறுதுதற் செவ்வாய்க்
கருமழைக்கண் வெண்முறுவற் பேதை - திருமுலை
புல்லும் பொறியி லேனுழை
நில்லா தோடுமென் னிறையி னெஞ்சே.

கு - ன். மிக்க மடப்பத்தாற்சிறந்த பார்வையினையும் சிறியதுதலினையும் சிவந்த வாயினையும் கரிய மழைபோலக் குளிர்ந்த கண்ணினையும் விளர்த்த எயிற்றினையுமுடைய மடவாடன் அழகிய முலையைத் தழுவும் விதியிலாதே னிடத்துத் தரியாதே ஓடாநின்றது, என்னுடைய நிறையில்லாத முனம். எ - று. (எ)

புணராலிரக்கம் :—

உணரா வெவ்வம் பெருக வொளியிழைப்
புணரா விரக்கமொடு புலம்புதர வைகின்றது.

கு - ன். பிறரறியாத துக்கமிகச் சுடர்விடும் ஆபரணத்தினையுடையாளை மணவாத விதனத்தோடே தனிமையுறத் தங்கியது. எ - று.

வ-று. இணரார் நறுங்கோதை யெவ்வனையாள் கூட்டம்
புணராமற் பூச நரவு - முணராது
தண்டா விழுப்படர் நலியவு
முண்டா லென்னுயி ரோம்புதற் கரிதே.

கு - ன். தொத்துநிறைந்த நறியமாலையினையும் இலங்குந்தொடியினையுமுடையாள்தன் புணர்ச்சி கூடாமையாலே பிறரிகழும் ஆரவாரம் உண்டாகவும், அறியாது கெடாத சீர்மையினையுடைய நினைவு வருத்தவும் சிறிது உளதால், என்னுடைய உயிர்; இனிப் பாகாகாததற்கு அரிது. எ - று. (அ)

வேளிப்படவிரத்தல் :—

அந்தழை யல்கு லணிநலம் புணரா
வெந்துயர் பெருக வெளிப்பட விரந்தன்று.

கு - ன். அழகிய தழையணிந்த அல்குலையுடையாடன் நல்ல நலத்தைக்கூடாத வெய்யவருத்தம் மிகத் தோன்ற இரந்தது. எ - று.

வ-று. உரவொலி முந்ரீ நுலாய்நிமிர்ந் தன்ன
தரவரு காமம் கணற்ற - விரவெதிர

முள்ளெயி நிலங்கு முகிழ்நகை

வெள்வளை நல்காள் விடுமென் னுயிரே.

இ - ள். வலிய ஆரவாரத்தினையுடைய கடல் கடந்தேறிப் பார்தாலொத்த ஒளித்தற்கரிய ஆசையழற்ற இரத்தலெதிர முட்போன்ற பல்லுவினங்கும் மூரன்முறுவலையும் வெள்வளையினையுமுடையாள் அருளாள் ; வீமம், என்னுடையவுயிர். எ - று. (௧)

[பெண்பாற்கூற்று:]

காண்ட நயத்த லுட்கோண்மெலிதன்
மெலிவொடு வைகல் காண்டல் வலித்தல்
பகன்முனி வுரைத்த விரவுநீடு பருவரல்
கனவி னரற்ற னெஞ்சொடு மெலிதல்
பெண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை யாகும்.

எ - ன், பெண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளையாமாறு உணர்த்துதல்துதலிற்று. அவற்றுள்,

காண்டல் :—

தேம்பாய் தெரியல் விடலையைத் திருநுதற்
காம்பேர் தோளி கண்டுசோர்ந் தன்று.

இ - ள். மதுப்பொழியும் மாலையினையுடைய தலைவனை அழகியுதவினையும் மூங்கில்போன்ற தோளினையுமுடையாள் நோக்கி மெலிந்தது. எ - று.

வ - று. கடைநின்று காம நலியக் கலங்கி
யிடைநின்ற ஆரலர் தூற்றப் - புடைநின்ற
வெற்கண் டிலனந் நெடுந்தகை
தற்கண் டனென்யான் கண்ட வாறே.

இ - ள். என்னிடத்திலே ஆசையானது நின்றுநெருக்க மயங்கி நடுவுநின்ற ஊர் அலரெடுப்பப் பக்கத்திலேநின்ற என்னைக்கண்டிலன், அந்தப் பெரியமேம்பாட்டினையுடையவன் ; தன்னைக்கண்டேன்யான், கண்டபடியே ! எ - று. (௧)

நயத்தல் :—

கன்னவி நிணிதோட் காளையைக் கண்ட
நன்னுத லரிவை நயப்புரைத் தன்று.

இ - ள். உலக்கல்பழகிய தின்னியதோளையுடைய தலைவனைக்கண்ட நல்ல துதலினையுடைய மடந்நாயினது ஆசைப்பாட்டைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. கன்னவி ரோளானைக் காண்டலுங் கார்க்குவளை
யன்னவென் கண்ணுக் கமுதமா - மென்னை
மலைமலிந் தன்ன மார்ப
முலைமலிந் துழுழ் முயங்குங் காலே.

இ - ள். மலையையொத்த தோளானைக்கண்டேனாகக் கருங்குவளை
யனைய எண்கண்ணிற்கு அமிழ்தமாகாநின்றது; எங்ஙனையிருக்குமோ! வரை
பார்தாலொத்த அகலத்தை முலை விம்மி முறைமுறையாகத் தழுவுமிடத்த.
எ - று. (உ)

உட்கோள் :—

கண்டமர் குஞ்சி மைந்தனை நயந்த
வொண்டொடி யரிவை யுட்கொண் டன்று.

இ - ள். சுரும்புமேவும் மயிரினையுடைய தலைவனை விரும்பிய ஒள்ளிய
வளையினையுடைய தலைவி உட்கொண்டது. எ - று.

வ-று. உள்ள முருக வொளிவளையுங் கைதில்லா
கள்ளவிழ் தாரானுங் கைக்கனையா - நெள்ளிச்
சிறுபுன் மாலை தலைவரி
ஊறுதுய ரவலத் துயலோ வரிதே.

இ - ள். நெஞ்சவருந்த ஒள்ளிய தொடிகளும் கரத்தைப் பொருந்தா
வாயின; தேனொழுக்கப்பட்டமாலையினையுடையானும் என்னுடைய கரங்க
ளுக்கு எய்தானாயின; இகழ்ந்து சிறியதாய்ப் புந்தென்மலைக்காலம் கை
கூடின், மிகும்வருத்தத்தைச்செய்யும் இழுக்கினின்றும் பிழைத்தல் சால
அருமையுடைத்து. எ - று. (ங)

மெலிதல் :—

ஒன்றார் கூறு முறுபழி நாணி
மென்றோ ளரிவை மெலிவொடு வைகன்று.

இ - ள். பொருந்தாதார்சொல்லும் மிக்க அலருக்கு நாணி மெத்தென்ற
தோளினையுடையதலைவி வாட்டத்துடனே தங்கியது. எ - று.

வ-று. குரும்பை வரிமுலைமேற் கோல நெடுங்க
ணரும்பிய வெண்முத் துகுப்பக் - கரும்புடைத்தோட்
காதல்செய் காமம் கனற்ற
வேதி லாளற் கிழந்தனெ னெழிலே.

இ - ள். குரும்பைபோன்ற நல்லமுலைமேலே அழகிய நெடியவிழி
தோற்றிய வெண்முத்தான கண்ணீரைச்சிந்தச் சந்தனகுங்குமங்களாற் காம
னது கரும்பெழுதியதோளினைத் தழுவவேண்டுமென்னும் ஆசையைப்பண்
னும்விழைவு கனற்ற நமக்கு அருளாத அயலானுக்குப் போக்கினேனே,
என் அழகினை, எ - று. (ச)

மேலிவோடுவைகல் :—

மணிவளை நெகிழ மாணலந் தொலைய
வணியிழை மெவினி னுற்றல்கூ நின்று.

இ - ள். மாணிக்கத்தொடிகழலப் பெரிய அழகுடெட அழகிய ஆபரணத்தினையுடையானது தளர்ச்சியின் வலிமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. பிறைபுரை வாணுதல் பிரரும்ப மென்றோ
ளிறைபுனை யெல்வளை யேக - நிறைபுணையா
யாம நெடுங்கட னீந்துவேன்
காம வொள்ளெரி கனன்றகஞ் சுடுமே.

இ - ள். இளமதியையொத்த ஒளிநுதல் பீர்போலப் பசப்புத்தோற்றமெத்தென்றதோளின் முன்கையிலணிந்த இலங்குதொடி ஓட நிறையே தெப்பமாக யாமமாகிய பெரியகடலை நீந்தாநிற்பேனாயினும், ஆசையென்னும் ஒள்ளியநெருப்பு அழன்று நெஞ்சை எரிக்கும். எ - று. (இ)

காண்டல்வலித்தல் :—

மைவரை நாடனை மடந்தை பின்னருங்
கைவளை சோரக் காண்டல் வலித்தன்று.

இ - ள். மேகத்தைப்பொருந்தின மலைநாடனை மடவாள் இரண்டாவதும் கையிலவளைசோரகையாலே காணவேண்டுமென்றலை நிச்சயித்தது. எ-று.

வ-று. வேட்டவை யெய்தி விழைவொழிதல் பொய்போலு;
மீட்டு மிடைமணிப் பூணைக் - காட்டென்று
மாமை பொன்னிறம் பசப்பத்
தூமலர் நெடுங்கண் டியிறுந் தனவே.

இ - ள். விரும்பினவற்றைப் பெற்று ஆசைப்பாடு நீங்குமது பொய்யே போலும்; இரண்டாவதும் செறிந்தமணியாற்சிறந்த ஆபரணத்தினையுடையானைக் காட்டுகவென்றுசொல்லி மேனி பொன்னிறம்போலப் பசப்பத் தூமலர் போன்ற நெடியவிழிகள் உறக்கத்தையொழிந்தன. எ - று.

கண் காட்டென்று துயிறுந்தனவென்க.

(சு)

பகன்முனிவுரைத்தல் :—

புரிவளை நெகிழப் புலம்பொடு நின்றோள்
பருவா லுள்ளமொடு பகன்முனி வுரைத்தன்று.

இ - ள். முறுக்குவளைசோரத் தனிமையுடனெந்நிலைவி துயாமிக்க உள்ளத்தோடே பகற்பெழுதை வெறுத்தபடியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ-று. தன்க ணளியவாய் நின்றேற்குத் தார்விடலை
வன்கண்ண னல்கா னெனவாடு - மென்க
ணிடரினும் பெரிதா லெவ்வம்
படரினும் பெரிதாற் பாவியிப் பகலே.

இ - ள். தன்னிடத்து அருளை ஆசைப்பட்டுநின்ற எனக்கு மாலையினை யுடையதலைவன் தறுகண்ணன் அருளானெனச்சொல்ல மெலியும் என்னிடத்து வருத்தத்தினும் பெரியதொன்றால், மானம்; என்னுடையநினைவினும் பெரிதால், பாவியான இப்பகற்பொழுது. எ - று. (எ)

இரவுநீபேருவரல் :—

புலம்பொடு வைகும் பூங்குழை கங்குற்
கலங்கினேன் பெரிதெனக் கசிந்துரைத் தன்று.

இ - ள். தனிமையுடனெதற்கும் பொலிந்தகுழையினையுடையாள் இரவின் கண் மனமயங்கினேன்பெரிதெனச்சொல்லி நெகிழ்ந்துசொல்லியது. எ - று.

வ-று. பெண்மே னலிவு பிழையென்னுப் பேதுறீஇ
விண்மே லியங்கு மதினிலக்கி - மண்மே
னினக்கே செய்பகை யெவன்கொ
லெனக்கே நெடியை வாழிய ரிரவே.

இ - ள். பெண்பாலிடத்து நெருக்குநெருக்குத் தப்பென்றுபாராய், அறிவினமையுற்று ஆகாசத்திடத்தேஉலாவுமதியைப் போகாதபடியிலக்கி; பூமியிடத்து நினக்கு யான்செய்தமாறுபாடு எவன்கொலோ? எனக்கே நீ நெடியையாயிருந்தாய்; வாழ்வாயாக, இரவுப்பொழுதே. எ - று. (அ)

கனவினரற்றல் :—

ஒண்டொடி மடந்தை யுருகெழு கங்குலிற்
கண்டவன் கரப்பக் கனவி னரற்றின்று.

இ - ள். ஒள்ளியவளையினையுடையதலைவி அஞ்சதல்பொருந்திய இரவுப்பொழுதிடத்துக் கண்டதலைவன் ஒளிப்பக் கனவின்கண் வாய்விட்டுப் புலம்பியது. எ - று.

வ-று. அயர்வொடு நின்றே னரும்படர்நோய் தீர
நயவரும். பள்ளிமே னல்கிக் - கயவா
நனவிடைத் தமிழேன் வைகக்
கனவிடைத் தோன்றிக் கரத்தனீ கொடிதே.

இ - ள். மயக்கத்தோடுநின்றேனுடைய அரியநினைவினால்வந்த நோய் நீங்க நன்மையுண்டாம் சயனத்தின்மேல் எனக்கருளி, கீழ்மகனே, நனவின

கண்ணே தனியேனாகி யான் தங்கக் கனவினிடத்தேதோற்றி நீ மறைந்து
போவது கொடிதாயிருந்தது. எ - று. (க)

இ து வு ம து.

பெய்வளை யவனெடு பேணிய கங்கு

லுய்குவன் வரினென வுரைப்பினு மதுவே.

இ - ள். இட்ட வளையினையுடையான் தலைவனெடுவிரும்பிய இரவுப்
பொழுதுவரிற் பிழைப்பேனெனச்சொல்லினும் அத்துறையாகும். எ - று.

வ-று. தோடவிழ்தார் யாணுந் தொடர வவனுமென்

பாடகச் சிறடியின் மேற்பணிய - நாடகமா

வைகிய கங்கு றலைவரி

னுய்குவெ னுலகத் தனியேன் யானே.

இ - ள். இதழ்விரிந்தமாலசெவ்வியழிந்தமை யானும்வினவத் தலைவ
னும் என்னுடைய பாடகத்தினையுடைய சிற்றடிமேலேவணங்கக் கூத்தாகத்
தங்கிய இரவுப்பொழுது இன்னம்கைகூடிற் பிழைப்பேன்; பூமியிடத்து அளி
யேன்யான். எ - று. (க0)

நெஞ்சோடுமேலிதல்:—

அஞ்சொல் வஞ்சி யல்லிருட் செலீஇய

நெஞ்சொடு புகன்ற நிலையுரைத் தன்று.

இ - ள். அழகியசொல்லினையுடைய வஞ்சிக்கொம்பையொப்பான் இர
வுப்பொழுது இருளின்கட் செல்வான்வேண்டி மனத்தோடு விரும்பிய நிலை
யைச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. மல்லாடு தோளா னனியவாய் மாலிருட்கட்

செல்லா மொழிக செலவென்பாய் - நில்லாய்

புணையிழை யிழந்த பூச

னினையினு நினைதுயோ வாழி நெஞ்சே.

இ - ள். 'மல்லின்செய்தியுலாவும் புயத்தினையுடையான்றன் அளியை
ஆசைப்பட்டு மயக்கமுடைய இருளிடத்துச் செல்லக்கடவேமல்லேம்; நீ
தவிரவாயாக போக்கை' என்றுசொல்லுவாய்; நீநில்லாய்; அணிந்தஆபாணஞ்
சோர்ந்தஆரவாரத்தை உள்ளவையோ? உள்ளாயோ? வாழ்வாயாக; எனது
நெஞ்சே. எ - று. (கக)

இ து வு ம து.

வரிவளை நெகிழ்த்தோன் முன்செல வலித்தே

னரிவைய ரறிகென வுரைப்பினு மதுவே,

இ - ள். அழகிய வளையை நெகிழ்ப்பண்ணினோன்முன்னே போவே
ஞகத் துணிந்தேன்; அரிவையரெல்லாம் இதனை அறிகவெனச்சொல்லினும்
முன்புசொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ-று. நல்வளை யேக நலந்தொலைவு காட்டிய
செல்லல் வலித்தேனச் செம்மன்முன் - பில்லாத
வம்ப வுரையொடு மயங்கிய
வம்பற் பெண்டிரு மறைகவெம் மலரே.

இ - ள். அழகியதொடி கழல என்னமுது அழிவுகாட்டுவான் வேண்டிப்
போதல் உடன்பட்டேன், அத்தலைவன்முன்பு; இல்லாத புதுவார்த்தையொடு
கலங்கிய புறங்கூறும்பெண்டிரும் சொல்லுக, எம்முடையஅலரை. எ - று.

செல்லிற் பெருந்திணையாம்.

(கஉ)

பதினொன்றாவதுகைக்கிளைப்படலமுற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது

பெருந்திணைப்படலம்.

[பெண்பாற்கூற்று.]

வேட்கைமுந் துறுத்தல் பின்னிலை முயறல்
பிரிவிடை யாற்றல் வரவெதிர்த் திருத்தல்
வாராமைக் கழித விரவுத்தலைச் சேற
வில்லவை நகுதல் புலவியுட் புலம்பல்

ரு பொழுதுகண் டிரங்கல் பரத்தையை யேசல்
கண்டுகண் சிவத்தல் காதலிற் களித்தல்
கொண்டகம் புகுதல் கூட்டத்துக் குழைத
லூடலு ணைகிழ்த லுரைகேட்டு நயத்தல்
பாடகச் சேறடி பணிந்தபி னிரங்கல்

க0 பள்ளியிசைத் தொடர்தல் செல்கென விடுத்தலென
வொன்பதிற் றிரட்டியோ டொன்று முளப்படப்
பெண்பாற் கூற்றுப் பெருந்திணைப் பால.

எ - ன், பெருந்திணைக்குரிய பெண்பாற்கிளவியாமாறு உணர்த்துத்தல்
துதலிற்று.

வேட்கைமுந்துறுத்தல் :—

கையொளிர் வேலவன் கடவக் காம

மொழ்வளைத் தோளி முந்துற் றொழிந்தன்று.

இ - ள். கையிடத்தேவிளங்கும் வேலினையுடையவன்செலுத்த வேட்கையைச்செறிந்த தொடியாற்சிறந்த தோளினையுடையான் தலைவன்முன்னே சொல்லியது. ஏ - று.

வ-று. எழுதெழின் மார்ப மெனக்குரித் தாகென்
றழுதழுது வைகலு மாற்றேன் - றொழுதிரப்பல்
வல்லிய மன்ன வயவேலோய் வாழ்கென
வல்லியந்தார் நல்க லறம்.

இ - ள். சந்தனகுங்குமச்சேற்றால்வரிக்கும் அழகினையுடைய அகலம் எனக்கே சேமமாகவேண்டுமென்றுசொல்லி அழுதழுது நாடோறும் பொறே னாகிப் பணிந்து வேண்டிக்கொள்வேன்; புலியையொத்த வலிய வெற்றி வேலினையுடையாய், உயிர்வாழ்வாயாகவென எனக்கு நின் அல்லியினையுடையமாலையைத் தருதல்காண் அறமாவது. ஏ - று. (க)

பின்னிலையுறல் :—

முன்னிழந்த நலனசைஇப்
பின்னிலை மலிந்தன்று.

இ - ள். தலைவ் முன்புதாற்ற தன் அழகைநச்சி இரந்து பின்னிற்றலை மேற்கொண்டது. ஏ - று.

வ-று. மற்கொண்ட திண்டோண் மறவே நெடுந்தகை
தற்கண்டு மாமைத் தகையிழந்த - வெற்காணப்
பெய்கனி யாலைப் பிணரெருத்திற் கண்டியான்
கைதொழுதேன் றுன்கண் டிலன்.

இ - ள். மற்ருழிலைமேற்கொண்ட திண்ணியபுயத்தினையும் சினவே லினையுமுடைய பெரியமேம்பாட்டாளன் தன்னைக்கண்டு நிறத்தின் அழகையிழந்த என்னைக்காணச் சொரியுமதத்தினையுடையகன்றிறினது சருச்சரையாற்பொலிந்த கழுத்தகத்தேகண்டு யான் கையைக்குவித்தேன்; தான் என்னைக் கண்டிலன். ஏ - று. (உ)

பிரிவிடையாற்றல் :—

இறைவனை நெகிழ வின்னா திரங்கிப்
பிறைறுதன் மடந்தை பிரிவிடை யாற்றின்று.

இ - ள். முன்கையில்லொடிசோர வெறுத்து வருத்தி இளமதிபோன்ற துதலினையுடையமடவாள் தலைமகன்பிரிந்தவிடத்து ஆற்றியது. ஏ - று.

வ-று. ஒடுக கோல்வளையு முரு மலரகை
தோடவிழ் தாழை துறைகமழக் - கோடுடையும்
பூங்கானற் சேர்ப்பன் புலம்புகொண்மான்மலை
நீங்கானென் னெஞ்சுத்த னின்று.

இ - ள். கையைவிட்டுப்போவனவாக திரண்டதொடியும்; ஊரிலுள் ளாரும் பழிநூற்றுக; இதழ்விரியுந்தாழை நீர்த்துறையெல்லாம் மணநாற் சங்குபோல் மலரும் பொலிந்தகடற்கானலையுடையசேர்ப்பன் தனிமைகொ ண்ட மயக்கமுடைத்தான மாலைக்காலத்துப் போகான்; என்னெஞ்சத்திட த்து நிலைபெற்று. எ - று. (ங)

வரவேதிர்ந்திருத்தல்:—

முகைபுரை முறுவன் முள்ளெயிற் றரிவை
வகைபுனை வளமனை வரவெதிர்ந் தன்று.

இ - ள். முல்லையரும்பன்ன நகையாற்சிறந்த கூரியபல்லினையுடைய மடவான் பலகூறுபடக் கைசெய்த செல்வமனையிடத்தே தலைவன்வருதலை ஏற்றிருந்தது. எ - று.

வ-று. காம நெடுங்கட னீந்துங்காற் கைபுனைந்த
பூமலி சேக்கைப் புனைவேண்டி - நீமலிந்து
செல்லாய் சிலம்பன் வருதற்குச் சிந்தியா
யெல்லாக நெஞ்ச மெதிர்.

இ - ள். ஆசையாகிய பெரிய கடலைநீந்துமிடத்துக் கைசெய்யப்பட்ட மலர்மிக்க சயனத்திடத்துக் கூட்டமாகிய தெப்பத்தைவேண்டி நீ விரைந்து போகாய்; தலைவன் இவ்விடத்துவருதற்கு நினையாய்; நீமயக்கம் நீங்கி விள க்கமுற என்னெஞ்சே, எதிரே. எ - று.

எதிர் செல்லாயென்க.

(ச)

வாராமைக்கழிதல்:—

நெடுவேய்த் தோளி நிமித்தம் வேறுபட
வடிவே லண்ணல் வாராமைக் கழிந்தன்று.

இ - ள். உயர்ந்த மூங்கிலன்னதோளினான், சொகினைவிகற்பத்தால், வடித்த வேலினையுடையதலைவன் வாராதொழிய அதற்கு அழிந்தது. எ - று.

வ-று. துடங்கருவி யார்த்திழியு நோக்கருஞ் சார
லிடங்கழி மான்மாலை யெல்லைத் - தடம்பெருங்கண்
டாரார மார்பன் றமியே னுயிர்தளர
வாரான்கொ லாடும் வலம்.

இ - ள். அசையும் மலையருவி ஆரவாரித்துவிழும் பார்த்தற்கரிய மலைப் பக்கத்து இராகவேகத்தையுண்டாக்கும் மயக்கமுடைய மாலைகளவிலே மிகப் பெரிய கண்ணாறு, மாலையாற்சிறந்த ஆரமார்பன் தனியேனுடைய உயிர் மெலிய வாரான் போலும்; வலம் தடியாரின்றது. எ - று.

தடம்பெருங்கண் வலமாடுமென்க. *

(இ)

இரவுத்தலைச்சேறல் :—

காண்டல் வேட்கையொடு கணையிரு ணடுநான்
மாண்ட சாயன் மனையிறந் தன்று.

இ - ள். தலைவனைக் காண வண்டுமென்னும் ஆசையோடு செறிந்த இருளையுடைய ஒத்த யாமத்து மாட்சிமைப்பட்ட மென்மையாள் தன்னில்லி னின்றும் இறந்தது. எ - று.

வ-று. பணையா யறைமுழங்கும் பாயருவி நாடன்
பிணையார மார்பம் பிணையத் - துணையாய்க்
கழிகாம முய்ப்பக் கணையிருட்கட் செல்கேன்
வழிகாண மின்னுத வான்.

இ - ள். வீரமுரசென்னக் கற்பாறையிடத்து ஒலிக்கும் பாந்த அருவி யாற் பொலிந்தநாடன் மூட்டுவாயினையுடைய ஆரமார்பத்தைத்தழுவு எனக் குத் துணையாய் மிக்க ஆசைசெலுத்தச் செறிந்த இருளிடத்துப்போவேன், நெறியைக்காண மின்னுவதாக, மேகம். எ - று. (சு)

இல்லவைநுகுதல் :—

இல்லவை சொல்லி யிலங்கெயிற் றரிவை
நல்வய லூரனை நகைமிசூத் தன்று.

இ - ள். உள்ளனவல்லாதவற்றையுரைத்து விளங்கும் பல்லினையுடைய மடவாள் அழகியபழனஞ்சீழ்ந்தவூரனை நகையைப்பெருக்கியது. எ - று.

வ-று. முற்ற முலையார் முயங்க விதழ்குழைந்த
நற்ற ரகல நகைதரவி - னற்றார்
கலவே மெனநேர்ந்துங் காஞ்சிரல் லூர
புலவேம் பொறுத்த லரிது.

இ - ள். இளமுலையினையுடையார்தழுவப் பூந்தோடுவாழின அழகிய மாலையினையுடைய மார்பம் சிரிப்பைத்தருதலின், அழகியமாலையினை மணவே மென நிச்சயித்தும் காஞ்சிரத்தினையுடைய அழகியவூரனே, ஊடேம்; நின் னுடன்ஊடின், ஆற்றுதலரிது. எ - று.

ஆதலிற் புலவேம்.

(எ)

புலவியுட்புலம்பல் :—

நலவனை மடந்தை நற்றார் பரிந்து
புலவி யாற்றாள் புலம்புற் றன்று.

இ - ள். அழகிய தொடியினையுடையமடவாள் தலைவன்மார்பின் மாலை யை அறுத்து ஊடலாற்றாளாய்த் தனிமையுற்றது. எ - று. ,

வ-று. ஓங்கிய வேலான் பணியவு மொள்ளிழை
தாங்காள் வரைமார்பிற் றூர்பரிந் - தாங்கே
யடும்படர் மூழ்கி யமைமென்றோள் வாட
நெடும்பெருங்க ணீர்தின நீர்.

இ - ள். உயர்தவேலினையுடையான் வணங்கவும் ஒள்ளியஆபரணத்
தினையுடையான் கோபத்தைத்தடாளாய் மலையன்ன அகலத்தின்மாலையைய
யறுத்து அவிடத்திலே வருத்துந்தயரத்திலே அழுந்தி மூங்கில்போன்ற
மெல்லியதோள்கள் மெலிய நெடியவாய்ப் பெரியவாகியகண்கள் நீரிலேமிதந்
தன. எ - று.

(அ)

பொழுதுகண்டிரங்கல் :—

நிற்ற லாற்றா ணெடி-துயிர்த் தலமரும்
பொற்றொடி யரிவை பொழுதுகண் டிரங்கின் று.

இ - ள். உயிர்திறலைப்போற்றாளாய் நெடியிர்ப்புக்கொண்டு சுழலும்
பொன்றாற்செய்தவனையினையுடைய தலைவி மாலப்பொழுதைக்கண்டு வருந்
தியது. எ - று.

வ-று. இறையே யிறந்தன வெல்வனை யுண்க
ஊறையே பொழிதலு மோவா - நிறையைப்
பருகாப் பகல்காந்த பையுள் கூர் மாலே
யருகா வுயங்கு முயிர்.

இ - ள். கையிறையைக்கடந்தன, விளக்கத்தினையுடையதொடிகள் ;
மையுண்டவிழிகள் துளியைச்சொரிதலும்ஒழியா ; என் நிறையையுண்டு
ஆதித்தனொளித்த நோய்க்கும் மாலக்காலத்துக் கரைந்துவருந்தாநிற்கும்,
பிராணன். எ - று.

(க)

பரத்தையையேசல் :—

அணிவய லூரனொ டப்புனிழ வமரும்
பணிமொழி யரிவை பரத்தையை யேசின் று.

இ - ள். அழகியபழனத்தையுடைய ஊரனுடனே நீர்வினையாட்டுவிரு
ம்பும் மெல்லியசொல்லினையுடைய தலைமகள் பரத்தையைப்புல்லற்கூறியது.
எ - று.

வ-று. யாமுயங்கு மென்முலையால் யாணர் வயலூரன
தேமுயங்கு பைந்தார் திரைமுயங்க - யாமுயங்க
வெவ்வையர் சேரி யிரவு மிமைபொருந்தாக்
கவுவை கருநிற் கடை,

இ - ள். யாம் பொறையாற்றாதுவந்தும் மெல்லியசொங்கையாலே புதுவனப்பத்தினையுடைய கழனியால்கிறைந்த ஊரானது தேன்தழுவும் செவ்வி மாலையைப் புனற்றிரை தழுவாநிற்ப யாந்தழுவாநிற்ப, இதற்கு எந்தங்கைய ராகிய பரத்தையர்சேரி பலரும்உறங்கும் இரவும் கண்ணிமைகூடாத ஆரவார த்தைநினைப்பிற் சாலப் புல்லியது. எ - று. (௧௦)

கண்கெண்சிவத்தல் :—

உறுவரை மார்ப னொள்ளினார் நறுந்தார்

கறுவொடு மயங்கிக் கண்சிவந் தன்று.

இ - ள். பெரியமலைபோன்ற அகலத்தினையுடையவனது ஒள்ளிய தொத்தினையுடைய கமழுமாலையை முனிவுடனே கலங்கித் தலைவி கோபித் தது. எ - று.

வ-று. கூடிய கொண்கண் குறுகக் கொடிமாற்பி

னடிய சாந்தி னணிதொடர்ந்து - வாடிய

தார்க்குவளை கண்டு தரியா விவண்முகத்த

தார்க்குவளை காலுங் கனல்.

இ - ள். மணந்தகொழுநன் அணுகக் கொடியனையான் மாற்பிடத்துத் தோய்ந்த சந்தனத்தின் அழகுமேவிச் செவ்வியழிந்த செங்கழுநீர்மாலையைக் கண்டு பொருவாய் இவளுடையமுகத்திற் செவ்விக் குவளையாகியகண்கள் அழலைச்சொரியும். எ - று (௧௧)

காதலிற்களித்தல் :—

மைவரை 'நாடன் மார்பகம் பொருந்திக்

கைவிட லறியாக் காதலிற் களித்தன்று.

இ - ள். மேகம்பொருந்தின மலைநாடனுடைய மாற்பிடத்தேமேவி நீங் குதலறியாத அன்பினால் மகிழ்ந்தது. எ - று.

வ-று. காதல் பெருகிக் களிசெய்ய வக்களியாற்

கோதையுந் தாரு மிடைகுழைய - மாதர்

கலந்தாள் கலந்து கடைக்கண்ணுற் கங்குல்

புலந்தாள் புலரியம் போது.

இ - ள். அன்புவிக்குக் களிப்புச்செய்ய அம்மகிழ்ச்சியால் மாலையும் கோதையும் நடுவேவாடக் காதலினையுடையான் கூடினாள்; கூடிக் கடைக் கண்ணிலே நோக்கி இரவுப்பொழுதைமுனிந்தாள், விடியற்காலத்து. எ - று.

கங்குல்கழிந்ததென்றுபுலந்தாள்.

(௧௨)

கோண்டகம்புகுதல் :—

காதல் பெருகக் கணவனைக் கண்ணுற்றுக்

கோதையாற் பிணித்துக் கொண்டகம் புக்கன்று.

இ - ன். அன்புமிகக் கொழுநனைக்கண்டு மாலையாற்கட்டி அகத்திலே
கொண்டுபுக்கது. ஏ - று.

வ-று. கண்டு களித்துக் கயலுண்க ணீர்மல்கக்
கொண்டகம் புக்காள் கொடியன்னாள் - வண்டினங்
காலையாழ் செய்யுங் கருவரை நாடனை
மாலையான் மார்பம் பிணித்து.

இ - ன். தலைவனைக்கண்டுமகிழ்ந்து கயல்போன்ற மையுண்டகண் ரீர்
மிக அகத்திலேகொண்டுபுக்காள், வல்லியனையான்; சுரும்பினங்கள் காலைப்
பொழுதிலே யாழ்போலவிசைக்கும் கரியமலைநாடனைத் தாராலே அகலத்
தைக்கட்டிக்கொண்டு. ஏ - று.

பிணித்துக் கெண்டகம்புக்காள் கொடியன்னாள் என்க. (கஉ)

கூட்டத்துக்குழைதல்:—

பெய்தா ரகலம் பிரித லாற்றாக்
கொய்தழை யல்குல் கூட்டத்துக் குழைந்தன்று.

இ - ன். இட்டமாலையினையுடைய அகலத்தை நீங்குதல்பொறுத பறி
த்த தழையாற்சிறந்த அல்குலியையுடையாள் புணர்ச்சியிடத்து நெகிழ்ந்தது.
ஏ - று.

வ-று. மயங்கி மகிழ்பெருக மால்வரை மார்பிற்
றயங்கு புனலூரன் றண்டார் - முயங்கியும்
பேதை புலம்பப் பிரிதியோ நீபென்னுங்
கோதைகுழ் கொம்பிற் குழைந்து.

இ - ன். மனங்கலங்கிக் களிப்புமிகப் பெரியவரைபோன்ற மார்பினை
யுடைய அசையும்புனலூரன் றன் குளிர்ந்தமாலையைத் தழுவியும் மடவான்
யான் தனிமைப்பட்ட நீபிரிகின்றயோவென்றுசொல்லும்; மாலையுற்றின பூங்
கொம்புபோலத் தளர்ந்து. ஏ - று.

தளர்ந்து நீபிரிதியோவென்னும். (கச)

ஊடலுணைகிழ்தல்:—

நள்ளிருண் மாலே நடுங்களுர் நவிய
வொள்வனைத் தோளி யூடலு ணைகிழ்தன்று.

இ - ன். செறிந்தஇருளையுடைய மாலையாலத்துத் துளங்காநின்ற
துயரநெருக்க ஒள்ளியதொடியாற்சிறந்த தோளினையுடையாள் வழங்காட்டி
டத்துக் குழைந்தது. ஏ - று.

வ-று. தெரிவின்றி யூடத் தெரிந்துநங் கேள்வர்
பிரிவின்றி நல்கினும் பேணாய் - திரிவின்றித்
துஞ்சே மென்மொழிதி துங்கிருண் மான்மாலை
நெஞ்சே யுடையை நிறை.

இ - ள். குற்றமொன்றும் ஆராயாது நாம் ஊட, விசாரித்து நம் கொழுநர் நீங்குதலின்றியே தலையளிபண்ணினும் விரும்பாயாய் வேறுபாடின்றி உறங்கேமெனச் சொல்லாநின்றாய்; தங்கும் இருளையுடைய மயக்கத்தைச் செய்யும் மாலைக்காலத்து, மனமே, நிறையுடையை நீ. எ - று. (கடு)

உரைகேட்டுநயத்தல் :—

துயரொடு வைகிய சூழ்வளைத் தோளி

யுயர்வரை நாட னுரைகேட்டு நயந்தன்று.

இ - ள். தன்பத்தோடுசெங்கிய சூழ்ந்த தொடியினையுடையதோளி உயர்ந்த மலைநாடன்றன்வார்த்தையைக் கேட்டுவிரும்பியது. எ - று.

வ-று. ஆழ விடுமோ வலரொடு வைகினுந்

தாழ்குர லேனற் றலைக்கொண்ட - னூழில்

விரையாற் கமழும் விறன்மலை நாட

னுரையாற் றளிர்க்கு முயிர்.

இ - ள். தயாக்கடலுள்ளே அழுந்தவிடுமோ; பிறர்தூற்றும் பழியோடுதங்கினும் குளிந்தக திரையுடைய தினையிலே தலைமணந்த னூழிலென்னும் வல்லியினுடைய மணங்கமழும் வெற்றியானமைந்த வரைநாடன்வார்த்தையாலே தளிர்க்கும் என்னுயிர். எ - று.

உயிர் ஆழவிடுமோ. ஆல் - அசை.

(கக)

பாடகச்சீறடிபணிந்தபிந்நிரங்கல் :—

கோடுயர் வெற்பன் கூப்பிய கையொடு

பாடகச் சீறடி பணிந்தபி நிரங்கின்று.

இ - ள். குவடு நீண்ட மலையினையுடையவன் குவித்தகையுடனே பாடக மணிந்த சிற்றடியிலே வணங்கியபின்பு நெஞ்சுநெகிழ்த்தது. எ - று.

வ-று. அணிவரு பூஞ்சிலம் பார்க்கு மடிமேன்

மணிவரை மார்பன் மயங்கிப் - பணியவும்

வற்கென்ற நெஞ்சம் வணங்காய் சிறுவரை

நிற்கென்றி வாழியார் நீ.

இ - ள். அழகுமிகும் பொலிந்தசிலம்பு ஆரவாரிக்கும் அடிமேலே அழகிய வரைபோன்ற அகலத்தையுடையவன் கலங்கிவணங்கவும் வலிமையுற்ற மனமே, வணங்காயாய்ச் சிறியகாலை ஊடநீராதேநிற்பேனென்று சொல்லாநின்றாய்; வாழ்வாயாக நீ. எ - று.

வாழியொன்பது, நகை.

(கஎ)

பள்ளியிசைத்தோடர்தல் :—

மாயிருங் கங்குன் மாமலை நாடனைப்

பாய ஈவிப் பள்ளியிசைத் தோடர்த்தன்று.

இ - ன். மிகவும் பெரியகங்குலித்துப் பெரிய வரைநாடனை உறக்கத்
தை யொழிந்து சயனத்திலேபற்றியது. எ - று.

வ-று. யானை தொடருங் கொடிபோல யானுண்ணைத்
தானை தொடரவும் போதியோ - மானை
மயக்கரிய வுண்கண் மடந்தைதோ னுள்ளி
யியக்கருங் சோலை யிரா.

இ - ன். யானையைப்பற்றும் வல்லிபோல நினை யான் புடைவை
யைப் பற்றவும் போகின்றயோ; மானையக்கும் செவ்வரிகருவரிபார்த
மையுண்டகண்ணையுடைய மடவாடன் தோளைக்கருதி உலாவுதற்கரிய சோலை
யிடத்து இரவுப்பொழுதிலே. எ - று.

தானைதொடரவும் போதியோ.

(கஅ)

செல்கெனவிடுத்தல் :—

பாயிருட் கணவனைப் படர்ச்சி நோக்கிச்
சேயிழை யரிவை செல்கென விடுத்தது.

இ - ன். பார்த இருட்காலத்துக் கொழுநனைச் செலவைப்பார்த்துச்
சிவந்த ஆபரணத்தினையுடையதலைவி போவாயாகவென்று சொல்லியது.
எ - று.

வ-று. விலங்குந ரீங்கில்லை வென்வேலோய் சென்றீ
யிலங்கிழை யெவ்வ நலியக் - கலங்கிக்
குறியுள் வருந்தாமைக் குன்றுகுழிச் சோலை
நெறியுள் விரிக நிலா.

இ - ன். நினைப் போகாமலேவிலக்குவார் இவ்விடத்து ஒருவரு
டில்லை; வென்றிவேலினையுடையோய், செல்வாயாக; விட்டுவிளங்கும் ஆபர
ணத்தையுடையாள் தன்பநெருக்க மயங்கிக் குறியிடத்து நினைக் காணாது
வருத்தமுறாதபடி மலைசுற்றினசோலையிடத்து வழியுள்ளே விரிவதாக, நிலா,
எ - று.

விரிகநிலா; வென்வேலோய்சென்றீ.

(கக)

[இருபாற்பெருந்திணை:]

சீர்செல வழங்கல் செழுமட லூர்த
றாதிடை யாட றுயாவற் குரைத்தல்
கண்டுகை சோர்தல் பருவ மயங்க
லாண்பாற் கிளவி பெண்பாற் கிளவி
ரு தேங்கமழ் கூந்தற் நெறியை வெறியாட்
டரிவைக் கலுடுனை பாணவர் வுரைத்தல்

பரிபுரச் சிறடிப் பரத்தை கூறல்
 விறலி கேட்பத் தோழி கூறல்
 வெள்வளை விறலி தோழிக்கு விளம்பல்
 க0 பரத்தை வாயில் பாங்குகண் றொத்தல்
 பிறர்மனைத் துயின்றமை விறலி கூறல்
 குற்றிசை யேனைக் குறுங்கலி யுளப்பட
 வொத்த பண்பி னென்றுதலை யிட்ட
 விரெண் கிளவியும் பெருந்திணைப் பால.

எ - ன், இதுவும் பெருந்திணைப்பாலவாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.
 அவற்றுள்,

செலவழுங்கல் :—

நிலவுவே னெடுத்தகை நீள்கழை யாற்றிடைச்
 செலவுமுன் வலித்துச் செலவழுங் கின்று.

இ - ள். நிலவுபோல ஒளிவிடும் வேலினையும் பெரிய மேம்பாட்டினையு
 முடையவன் உயர்ந்த மூங்கிலியைந்த வழியிடைப் போவானாக முன்னே
 சிச்சயித்துப் போக்கு ஒழிந்தது. எ - று.

வ-று. நடுங்கி நறுநுதலா ணன்னலம்பீர் பூப்ப
 வொடுங்கி யுயங்க லொழியக் - கடுங்கனை
 வில்லே ருழவர் விடரோங்கு மாமலைச்
 செல்லே மொழிக் செலவு.

இ - ள். நடுக்கமுற்று, மணங்கமழும் நுதலினையுடையான் மிக்கஅழகு
 பீர்க்கம்பூப்போலப் பசப்ப மெலிந்து வருந்துதல்தவிரக் கொடிய அம்பினை
 யுடையவில்லை ஏருழவாகவுடையவேடர்தம் முழையையுடைய உயர்ந்த பெரிய
 மலையிடத்துப் போகாம்; நெஞ்சே, தவிர்வாயாக, போக்கை. எ - று. (க)

மடலுர்தல் :—

ஒன்றல்ல பலபாடி
 மன்றிடை மடலுர்த்தன்று.

இ - ள். ஒன்றன்றியே பலவற்றையும்சொல்லி மன்றின்ருவே மடன்
 மாவைச் செலுத்தியது. எ - று.

வ-று. இன்றிப் படரோடி யானுழப்ப வைங்கனையான்
 வென்றிப் பதாகை யெடுத்தானு - மன்றிற்
 றனிமடமா னோக்கி தகைநலம்பா ராட்டிக்
 குனிமடன்மாப் பண்ணிமேல் கொண்டு.

இ - ள். இற்றைநாள் இந்தநினைவுடனே யான்பழக கிந்தம்பினை யுடையகாமன் வெற்றிக்கொடியை உயர்த்தானும்; அம்பலத்திலே ஒப்பில் லாத மடப்பத்தினையுடைய மரணன்ன பார்வையாடன் மிக்க அழகைக் கொண்டாடி வளைந்த பனைமடலாகிய குதிரையைப்பண்ணி அதில் ஏறி. எ - று.

ஏறி இன்றிப்படரோடு யானுழப்ப கிங்கணையான் வென்றிப்பதாகை எடுத்தானும். (உ)

தூதிடையாடல்:—

ஊழி மாலை யுறுதுயர் நோக்கித்
தோழி நீங்கா தீதடை யாடின்று.

இ - ள். உகம்போன்ற மாலைக்காலத்துத் தலைவியுற்ற துன்பத்தைப் பார்த்துத் தோழி விட்டுநீங்காளாய்த் தலைவனிடத்தே தூதாகிநடந்தது. எ - று.

வ - று. வள்வாய்ந்து பண்ணுக திண்டேர் வடிக்கண்ணு
ளொள்வாள்போன் மாலை யுயல்வேண்டும் - கள்வாய
தாதொடு வண்டிமிருந் தாம வரைமார்ப
தாதொடு வந்தேன் றொழு.

இ - ள். வாரை ஆராய்ந்து பண்ணுறுத்து, திண்ணியதேரினை; வடுப் பிளவன்ன விழியினையுடையாள் ஒள்ளியவாள்போலும் கொடிய மாலைக் காலத்துப் பிழைத்தல்வேண்டும்; தேனை இடத்திலேயுடைய பூவுடனே சுரும்புஆர்க்கும் மாலையினையுடைய மலைபோலுமார்பனே, நின்னைவணங்கத் தூதாகிவந்தேன். எ - று. (ங)

துயரவற்குரைத்தல்:—

மான்ற மாலை மயிலியல் வருத்த
ரோன்றக் கூறித் துயரவற் குரைத்தன்று.

இ - ள். மயங்கிய மாலைக்காலம் மயில்போன்றதுயலினை வருத்தலை அறியச்சொல்லி அவடுன்பத்தைத் தோழி தலைவற்குச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. உள்ளத் தவலம் பெருக வெள்ளிவேலோ
யெள்ளத் துணிந்த விருண்மாலை - வெள்ளத்துத்
தண்டா ரகலந் தழுஉப்புணையா நீநல்கி
ணுண்டாமென் றோழிக் குயிர்.

இ - ள். நெஞ்சிற் றுயரமிகச் சோதிவேலோய் இகழ்தற்குநிச்சயித்த இருளினையுடைய மாலைவெள்ளத்திலே சூளிர்த மாலைமார்பத்தைத் தழுவு தற்குத் தெப்பமாக நீ அளிப்பாயாகில் எனதுதோழிக்கு உயிருண்டாம். எ - று.

கண்ணகைசோர்தல் :—

போதார் கூந்தற் பொலந்தொடி யரிவை
காதல் கைம்மிகக் கண்ணகை சோர்ந்தன்று.

இ - ள். மலர்நிறைந்த குழலினையும் பொற்றொடியினையுமுடைய தலைவி
தன் அன்பு கைகடப்பத் தோழிகண்டு தன்னுடைய ஒழுக்கம் தளர்ந்தது.
எ - று.

வ - று. ஆம்ப னுடங்கு மணிவளையு மேகின
கூம்பன் மறந்த கொழுங்கயற்கண் - காம்பி
னெழில்வாய்ந்த தோளி யெவனாக் கொல் கானற்
பொழிலெல்லா மீயும் புலம்பு.

இ - ள். ஆம்பற்றண்டைவளைத்திட்ட அழகியவளையும் வீழ்ந்தன;
தயிலிழந்தன, வளவிய கயல்போலும்விழிகள்; மூங்கிலினும் அழகுமருவின
தோளினையுடையாள் என்னாக்கொல்லோ! கடற்கரைச்சோலைமுழுதுந்த
ரும், தனிமையை. எ - று.

ஆம்பற்றண்டுபோலும் திரண்டவளையென்பாரும், இதழ்போலும் வெள்
வளை யென்பாருமுளர். (இ)

பருவமயங்கல் :—

உருவ வால்வளை யுயங்கத் தோழி
பருவ மயங்கிப் படருழந் தன்று.

இ - ள். அழகிய வெள்வளையினையுடையாள்வருந்தப் பாங்கி காலத்தை
அன்றாமெனமருண்டு வருத்தமுற்றது. எ - று.

வ - று. பெரும்பனை மென்றோள் பிரிந்தாரெம் முள்ளி
வரும்பருவ மன்றுகொ லாங்கொல் - சுரும்பிமிரும்
பூமலி கொன்றை புறவெலாம் பொன்மலரு
மாமயிலு மாலு மலை.

இ - ள். பெரிய மூங்கில்போன்ற மெல்லியதோளினை நீங்கியதலைவர்
எம்மை நினைந்து வருங்காலம் அல்லகொல்லோ? ஆங்கொல்லோ? வண்
டொலிக்கும் பூயிக்க கொன்றை குறுங்காடெல்லாம் பொன்னிப்பூக்கும்;
அழகியமஞ்ஞையும் மலையிடத்தே ஆலியாநிற்கும். எ - று.

இது தோழி ஆற்றுவதற்குமவகை யன்றாதலிற் பெருந்திணையாயிற்று. ()

இ து வு ம து.

ஆங்கவர் கூறிய பருவ மன்றெனத்
தேங்கமழ் கோதை தெளிதலுமதுவே.

இ - ள். அவ்விடத்துத் தலைவர்சொன்னகாலம் இஃது அன்றென மணம் பொருந்தின மாலையினையுடையதலைவி தேறுதலும் அத்துறையாம். எ - று.

வ-று. பொறிமயி லாலின பொங்க ரெழிலி
சிறுதுவலை சிந்தின சிந்த - நறிய
பவர்முல்லை தோன்றி பரியாம லீன்ற
வவர்வருங் காலமீ தன்று.

இ - ள். புள்ளிகளையுடைய மஞ்ஞை ஆலித்தன; சோலையாகிய மேகம் பொறையாற்றாமையான் மதுச்சிறுதுளியைச்சிதறின; சிதற, நறிய கொடி. நெருக்கத் தான்மலிந்த முல்லையும் மென்றோன்றியும் காலமறியாமல் முகிழ்த் தன; நம்முடைய தலைவர்வருங்காலம் இஃதன்று. எ - று. (எ)

ஆண்பாற்கிளவி :—

காமுறு காமந் தளைபரிந் தேங்கி
யேமுற் றிருந்த விறைவ னுரைத்தன்று.

இ - ள். வேட்கைமிகும் ஆசை எல்லாகடப்ப ஏக்கமுற்று மயங்கியிரு ந்த தலைவன்சொல்லியது. எ - று.

பரிந்தென்பதனைப் பரியவென்க.

வ-று. கயற்கூடு வாண்முகத்தாட் கண்ணிய நெஞ்ச
முயற்கூடு முன்னதாக் காணி - னுயற்கூடிக்
காணா மரபிற் கடும்பகலுங் கங்குலு
நாணாளு மேயா நகை.

இ - ள். கண்ணகிய இணைக்கயல்பொருந்திய ஒளியாற்சிற்றந்த முகத் திணையுடையானைக் கூடக்கருதியமனம் முயலிற்ரு உறைவிடமாகியமதியை முன்னே காணிற் பிழைத்தல்கூடும்; காணாதமுறைமையிற் கொடிய பகலும் இரவும் நாடோறும் நாடோறும் இயையா, மகிழ்ச்சி. எ - று.

நகை - பலநாளுமகிழும்கூட்டங்கள்.

(அ)

பெண்பாற்கிளவி :—

வெள்வளை நெகிழவு மெம்முள் ளாத
கள்வனைக் காணாதிவ் ஆரெனக் கிளந்தன்று.

இ - ள். சங்கவளைசோரவும் எம்மைநினையாது வெள்வளையினைக்கொ ண்ட கள்வனைக் காணாது இப்பதியென்று சொல்லியது. எ - று. .

வ-று. வானத் தியலு மதியகத்து வைகலுங்
கானத் தியலு முயல்காணுந் - தானத்தி
னெள்வளை யோடவு முள்ளான் முறைந்துறையுங்
கள்வனைக் காணாதிவ் ஆர்.

இ - ள். விண்ணில்நடக்கும் நிறைமதியிடத்து நாடோறும் காட்டிலே திரியுமுயலைக் காணுநிற்கும்; கையிடத்து ஒள்ளியவளைகழலவும் உணராதுகி ஒளித்து வாழுங்கள்வனைக் காணாது, இந்தப்பதி. எ - று.

இவைபிரண்டும் கைகடந்தகாமத்த; இக்கூற்று இவர்க்கேயுரிய; அல்லன யாவர்க்குமுரிய. (க)

வெறியாட்டு:—

தேங்கமழ் கோதை செம்ம லளிநினைந்
தாங்கந் நிலைமை யாயறி யாமை
வேங்கையஞ் சிலம்பற்கு வெறியா டின்று.

இ - ள். மணநாறுமாலையுடையான், தலைவனது அருளைக்கருதி அவ் விடத்து அந்நிலைமையைத் தாயறியாதபடி வேங்கைமரத்தாற்பொலிந்த மலையுடைய முருகற்கு வெறிக்கூத்தாடியது. எ - று.

வ-று. வெய்ய நெடிதுயிரா வெற்ப னளிநினையா
வைய நனிரீங்க வாடினான் - மைய
லயன்மனைப் பெண்டிரோ டன்னைசொ லஞ்சி
வியன்மனையு ளாடும் வெறி.

இ - ள். வெவ்விதாகத் தீர்க்கச்சுவாதம்விட்டுத் தலைவனது அருளைக் கருதித் தலைவன் வருவனோ வாரானோவென்னும் ஐயப்பாடு மிகவும் நீங்க ஆடினான், மயக்கத்தினையுடைய அயன்மனைமகளிருடனே அன்னைசொல்லையுமஞ்சி, அகன்றமனையிடத்தே ஆடும் வெறிக்கூத்தை. எ - று.

ஆடினான் யார்? தலைவி.

(க0)

பாண்வரவுரைத்தல்:—

மாணிழைக்கு வயலூரன்
பாண்வரவு பாங்கிமொழிந்தன்று.

இ - ள், மாண்டஆபரணத்தினைஉடையாளுக்கு வயலூரன் நன் பாணன் வரவைத் தோழிசொல்லியது. எ - று.

வ-று. அஞ்சொற் பெரும்பணைத்தோ ளாபிழையாய் தாநொடியும்
வஞ்சந் தெரியா மருண்மலை - பெஞ்சேரிப்
பண்ணியல் யாழொடு பாணனார் வந்தாரா
லெண்ணிய தென்கொலோ வீங்கு.

இ - ள். அழகியசொல்லையும் பெரிய வேயன்னதோளினையும் தெரிந்த ஆபரணத்தினையுமுடையாய், தாஞ்சொல்லும் பொய்ம்மையை ஆராயமாட்டாத மயக்கஞ்செய்யும் மலைப்பொழுதின்கண் எமதுசேரியிடத்து இசைக் கொத்தயாழுடனே பாணனார்வந்தார்; இவர்களுநியக்காரியம், என்னையோ? இவ்விடத்து. எ - று. (கக)

பரத்தைகூறல் :—

தேங்கடழ் சிலம்பன் றுரெமக் கெளிதெனப்
பாங்கவர் கேட்பப் பரத்தை மொழிந்தன்று.

இ - ள். மணங்கமழும் மலையையுடையதலைவன் மாலை எமக்குப் பெறு
தற்கு எளிதென்றுசொல்லிப் பாங்காயினர் கேட்பப் பரத்தைமொழிந்தது.
எ - று.

வ-று. பலவுரைத்துக் கூத்தாடிப் பல்லய லூர
னிலவுரைக்கும் பூணவர் சேரிச் - செலவுரைத்து
வெங்கட் களியால் விறலி விழாக்கொள்ள
வெங்கட் கவன்ற ரொள்து.

இ - ள். பலபொய்யும் சொல்லிநடித்துப் பலசெய்யினையுடையஊரன்
நிலவைக்காட்டும் முத்தணியினையுடைய பரத்தையர்சேரியிடத்துப் போக்
கைச்சொல்லி வெவ்விய மதுவையுண்டமகிழ்ச்சியாற் பாணிச்சி, விழாவினைக்
கொண்டாடாதேகொள் ; எமக்கு அவனுடையமாலை எளிது. எ - று.

ஆதலால், விழாக்கொள்ளல்.

(கஉ)

விறலிகேட்பத்தோழிகூறல் :—

பேணிய பிறர்முயக் காரமு தவற்கெனப்
பாணன் விறலிக்குப் பாங்கி மொழிந்தன்று.

இ - ள். விரும்பிய பரத்தையருடைய புல்லுதலைப்பெறுதல் அரிய
அமிழ்த்தோடொக்கும் தலைவற்கெனச்சொல்லிப் பாணனுடைய பாணிச்
சிக்குத் தோழிசொல்லியது. எ - று.

வ-று. அரும்பிற்கு முண்டோ வலரது நாற்றம்
பெருந்தோள் விறலி பிணங்கல் - சுரும்போ
டதிரும் புனலூரற் காரமிர்த மன்றோ
முதிரு முலையார் முயக்கு.

இ - ள். அரும்பிற்குமுண்டோ பூவினதுவாசம்? பெரியதோளினை
யுடைய பாணிச்சி, பிணங்காதேகொள் ; வண்டனே ஆர்க்கும் புனலையுடைய
ஆரற்கு நிறைந்த அமிர்தமல்லவோ? முதிருமுலையினையுடையார்தழுவுதல்.
எ - று.

(கங)

விறலிதோழிக்குவிளம்பல் :—

ஆங்கவன் மூப்பவர்க் கருங்களி தருமெனப்
பாங்கி கேட்ப விறலி பகர்ந்தன்று.

இ - ள். அவ்விடத்துத் தலைவன்மூப்புப் பரத்தையர்க்குப் பெறுதற்
கரிய மகிழ்ச்சியைத் தருமெனச்சொல்லி இப்பரத்தையோழிகேட்பப் பாணி
ச்சி சொல்லியது. எ - று.

வ-று. உனைத்தவர் கூறு முரையெல்லா நிற்க
முனைத்த முறுவலார்க் கெல்லாம் - வினைத்த
பழங்க ளனைத்தாய்ப் படுகனி செய்யு
முழங்கும் புனலூரன் மூப்பு.

இ - ள். வெறுத்தவர்கூறும்வார்த்தையெல்லாம் அங்ஙனேநிற்க, தோன்
றின எயிற்றினையுடைய பரத்தையர்பலர்க்கும் ஆக்கின்பழந்தேறலையொத்து
மிக்ககளிப்பினப்பண்ணும், ஒலிக்குநீரினையுடைய ஊரானதுமுதுமை. எ - று.

பரத்தைவாயில்பாங்கிகண்ணேரத்தல்.
உம்மி லரிவை யுரைமொழி யொழிய
வெம்மில் வலவனுந் தேரும் வருமெனப்
பரத்தை வாயிற்குப் பாங்கி பகர்ந்தன்று.

இ - ள். உங்கள்வீட்டிடத்து மடவாள்சொன்னவார்த்தை நீங்க, எங்
கள் அகத்திடத்துப் பாகனும் தேரும் வருமெனச்சொல்லி இற்பரத்தை
தோழிக்குச் சேரிப்பரத்தையோழி சொல்லியது. எ - று.

வ-று. மாணலங் கொள்ளு மகிழ்நன் றணக்குமேற்
பேணலம் பெண்மை யொழிகென்பார் - காணக்
கலவ மயிலன்ன காரிகையார் சேரி
வலவ னெடுந்தேர் வரும்.

இ - ள். 'மாட்சிமைப்பட்ட எமது அழகினைக் கைக்கொள்ளுந்தலை
வன் எம்மை விட்டுநீங்குவாடுயின், விரும்பேம், பெண்மைத்தன்மை எம்மிட
த்து நீங்குக' என்றுசொல்லும் இற்பரத்தையர்காணத் தோகைமயிலினை
யொத்த பரத்தையர்தம் சேரிக்கண் பாகனையுடைய உயரியதோ வாராநிற்கும்.
எ - று.

பேணலம் பெண்மையொழிகென்பார்காணவரும்.

(கடு)

பிறர்மனைத்துயின்றமைவிறலிகூறல் :—

மற்றவர் சேரியின் மைந்த னுறைத்தமை
யிற்றென விறவி யெடுத்துரைத் தன்று.

இ - ள். பரத்தையர்சேரியிடத்துத் தலைவன் தங்கின்படி இத்தன்மைத்
தெனப் பாணிச்சி எடுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. தண்டா ரணியவாந் தையலார் சேரியுள்
வண்டார் வயலூரன் வைகிணமை - யுண்டா
லறியே னடியுறை யாயிழையாற் பெற்றேன்
சிறியேன் பெரிய சிறப்பு.

இ - ள். குளிர்ந்த மாலையினையுடைய அழகை ஆசைப்படும் பரத்தை
யர் சேரியிடத்திலே சுரும்புகிறைந்த கழனியையுடைய ஊரண்தங்கினனும் நீ

அருளின்படியால் உண்டு; யான் அறியேன்; அடிபொருந்தும் ஆபரணத்தினை யுடையாளாலே பெற்றேன், சிறியயான் பெரியநன்மையை, எ - று. (கச)

குற்றிசை:—

பொற்றா ரகலம் புல்லிய மகளிர்க்

கற்றாங் கொழுகா தறங்கண்மா றின்று.

இ - ள். அழகியமாலையாம்பைப்பொருந்திய அரிவையர்க்கு அற்றறு திப்பட்டு நடவாது அறத்தைக் கண்மறுத்தது. எ - று.

வ-று. கரிய பெருந்தடங்கண் வெள்வளைக்கை யானே

மரிய கழிகேண்மை மைந்த - தெரியின்

விளிந்தாங் கொழியினும் விட்டகலார் தம்மைத்

தெளிந்தாரிற் றீர்வது தீது.

இ - ள். கரியவாய் மிகவும் பெரியவழியினையும் விளர்த்த தொடியணிந்தகரத்தினையுமுடையானைப் பொருந்திய மிக்க தொடர்ச்சியினையுடைய தலைவனே, ஆராயின், இறந்துபடினும் விட்டுநீங்காராய்த் தம்மைத் துணையென்றுதேறினாடிடத்துநின்றும் கழிவது பொல்லாது. எ - று. (கௌ)

குறுங்கலி:—

நாற்றிநுங் கூந்தன் மகளிரை நயப்ப

வேறுபடு வேட்கை வியக் கூறின்று.

இ - ள். நறுநாற்றங்கமழும் பெரியகுழலினையுடைய மடவாரைவிரும்ப விகற்பித்தகாதலைக் கெடச்சொல்லியது. எ - று.

வ-று. பண்ணவாந் தீஞ்சொற் பவளத் துவர்ச்செவ்வாய்ப்

பெண்ணவாம் பேரல்குற் பெய்வனே - கண்ணவா

நன்னலம் பிரிப்ப நல்கார் விடுவதோ

தொன்னல முண்டார் தொடர்பு.

இ - ள். பண் ஆசைப்பட்ட தித்தித்தசொல்லினையும் பவளம்போல மிகச்சிவந்த வாயினையும் பெண்மைத்தன்மைஅவாவும் பெரிய அல்குலினையும் இட்டவனையினையுமுடையவன்தன் கண்களாசைப்படும் நல்லஅழகு பிரிக்கம் பூப்போலப் பசுப அருளாராய்க் கைவிடுவதோ, பழைமாதிய நலத்தை அனுபவித்தவர் உறவு. எ - று. (கஅ)

* வென்றிப்பெருந்திணை:—

பாடாண் பகுதியுட் டொல்காப் பியமுதற்

கோடா மரீபிற் குணனெடு நிலைஇக்

* பாடாண்பாட்டிலும் வாகையினுமுள்ள புறத்தியலென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

தொல்காப்பியன்முதலென்றும் பாடம்.

கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தலும்
 விடுத்த லறியா விறல்புரி வாகையுள்
 ௫ வாணிக வென்றியு மல்ல வென்றியு
 நீணெறி யுழுவ னிலனுமு வென்றியு
 மிகல்புரி யேறொடு கோழியு மெதிரவன்
 * நகருடன் யானை தணப்பில்வெம் பூழொடு
 சிவல்களி பூவை செழும்பரி தேர்யா
 ௧0 ழிவர்தரு சூதிடை யாடல் பாடல்
 பிடியென் கின்ற பெரும்பெயர் வென்றியொ
 மிடையன பிறவு முளப்படத் தொகைஇ
 மெய்யி னார்தமிழ் வெண்பா மாலையு
 னைய னுரித னமர்ந்துரைத் தனவே.

எ - ன், பாடாண்பகுதியிலும் வாகையிலுமுள்ள புறத்திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ன், பாடாண்பகுதியிற் கொடுப்போரேத்திக் கொடாஅர்ப்பழித்தலும், வாகைத்திணையுள், வாணிகவென்றி மல்வென்றி உழவன்வென்றி ஏறு கொள்வென்றி கோழிவென்றி தகர்வென்றி யானைவென்றி பூழ்வென்றி சிவல்வென்றி கிளிவென்றி பூவைவென்றி சூதிரைவென்றி தேர்வென்றி யாழ்வென்றி சூதுவென்றி ஆடல்வென்றி பாடல்வென்றி பிடிவென்றி என இவை பதினெட்டுமாம். எ - று.

கொடுப்போரேத்திக்கொடாஅர்ப்பழித்தல் :—

வ-று. சீர்மிசு நல்லிசை பாடிச் செலவயர்துங்
 கார்முகி லன்னார் கடைநோக்கிப் - போர்மிசு
 மண்கொண்ட வேன்மற மன்னரே யாயினும்
 வெண்கொண்ட லன்னரை விட்டு

இ - ன். சீர்மிக்க நல்லபுகழைப்பாடிச் செல்லவிரும்புவேம், காலமழையன்னார் வாய்தலைக்கருதி; பூசன்மிக்க பூமியெல்லாங்கைக்கொண்ட வேலினை யுடைய மறவேந்தரேயாயினும் பெய்யாமுகிலிணையுரைவிட்டு. எ - று.

விட்டுக் கார்முகிலன்னார்கடைநோக்கிச் செலவயர்தும்.

(௧)

வ-று. காடுங் கடுந்திரை நீர்ச்சுழியுங் கண்ணஞ்சான்
 சாடுங் கலனும் பலவியக்கி - நீடும்
 பலிசையாற் பண்டம் பகர்வான் பரியான்
 கலிகையா னீக்கல் கடன்.

இ - ன். காட்டையும் கடியதிரையினையுடைய நீர்ச்சுழியையும் கண்ணஞ்சானாய் சகடம்பலவும் மரக்கலம்பலவும் இடந்தோறஞ்செலுத்தி நீடும்

இலாபங் காரணமாகப் பலபண்டமும் விற்கும்வாணிகன் பொருளிற்றப்பற்றில
னாய்ப் பிறர் மிடியைத் தன்கையாலேநீக்குமது, செய்தி. ஏ - று. (உ)

மல்வேன்றி :—

வ-று. கண்டான் மலைந்தான் கதிர்வானங் காட்டியே
கொண்டான் பதாகை மறமல்லன் - வண்டார்க்கு
மலை துயலு மருவிய மாமலை
போலுந் திரடோள் புடைத்து.

இ - ள். எதிரிமல்லனைக்கண்டான், மாறுபட்டான், ஒளியான்மிக்க
ஆகாயத்திடத்தே அவனை எழுவீசிக் குறித்த தாயத்தைக்கொண்டான், வெற்
றிக்கொடியினையுடைய மறமல்லன்; வண்டொலிக்கும் மலைஅசையும் அருவி
யினையுடைய பெரியமலையையொக்கும் திரண்டதோளினைத்தட்டி. ஏ - று.

புடைத்துக் கொண்டான்.

தட்டுகை - உடக்கரிக்கை.

(கஉ)

உழவன்வேன்றி :—

வ-று. மண்பத நோக்கி மலிவயலும் புன்செய்யுங்
கண்பட வேர்பூட்டிக் காலத்தா - லெண்பதனுந்
தத்துநீ ரார்க்குங் கடல்வேவித் தாயர்போல்
வித்தித் தருவான் விளைவு.

இ - ள். நிலத்தின்செவ்வியைப்பார்த்து மிக்க வயலிடத்தும் கொல்லை
யிடத்தும் பாக்க ஏரைப்பூட்டியுழுது தற்காலத்தால் நெல்லுவரகு முதலாயின
எட்டுணவீனையும் தவமுந் திரையொலிக்கும் கடலை வேலியாகவுடைய பூமி
யிடத்தித் தாயரைப்போல வித்தி விளைப்பான், பல்லுயிர்க்கும் ஆக்கம்.
ஏ - று.

எண்பதனுவன் :—நெல் வரகு சாமை தினை இறுங்கு கேழ்வரகு கொள்
உழுந்த எண்பன்; “நெல்வரகு சாமை தினையிறங்கு கேழ்வரகு - கொள்ளு
முந்தோ டெண்விளைவாகும்”

(ச)

ஏறுகொள்வேன்றி :—

வ-று. குடைவரை யேந்தியநங் கோவலனை கொண்டா
னடையவிழ் பூங்கோதை யஞ்சல் - விடையரவ
மன்றங் கறங்க மயங்கப் பறைபடுத்
தின்று நமர்விட்ட வேறு.

இ - ள். மலையாகிய குடையையேந்திய நம்ஆயன்கொண்டான். இலை
மலரும் பூமாலையினையுடையாய், அஞ்சாதேகொள்; மிக்க ஆரவாரம் மன்றி
டத்தே யொலிப்பக் கண்டார்மயங்கப் பறையறைந்து இன்று நம் உறவுமுறை
யார்விட்ட ஏற்றை. ஏ - று.

(இ)

கோழிவேன்றி :—

வ-று. பாய்ந்து மெறிந்தும் படிந்தும் பலகாலுங்
காய்ந்தும்வாய்க் கொண்டுங் கடுஞ்சொல்லா - ராய்ந்து
நிறங்கண்டு வித்தகர் நேர்விட்ட கோழிப்
புறங்கண்டுந் தான்வருமே போர்க்கு.

இ - ள். எழப்பாய்ந்தும் காலின்முன்னையிட்டடித்தும் தாழ்ந்தும் பல
காலங் கோவித்தும் கூடியும், கடியசொற்கோழி, ஆராய்ந்து கோழிகளின்
நிறமறிந்து கோழிநூல்வல்லவர் சொல்லுக்குச்சொல் ஒப்பாகவிட்ட கோழி
யைப் புறங்கண்டும் தான் பின்பும் போர்க்குவாராகின்றது. எ - று.

புறங்கண்டும் போர்க்கு வரும்.

சொல்லுக்குச்சொல் வெல்லும், ஆமைக்கு ஆமைவெல்லும், தெங்குக்குத்
தெங்குவெல்லும் எனக் கோழிகளின் *நிறமறிந்துவிடுதல், வித்தகர் - கோழி
நூல்வல்லவர். (சு)

தகர்வேன்றி :—

வ-று. அருகோடி நீங்கா தணைதலு மின்றித்
திரிகோட்ட மாவிரியச் சீறிப் - பொருகளும்
புக்கு மயங்கப் பொருது புறவாயை
நக்குமா நல்ல தகர்.

இ - ள். சேர ஒடியினாதே மிகக்கிட்தெலுமின்றிப் புரிந்த கொம்பினை
புடைய எதிர்த்த தகர்கெடக் கோபித்துப் போர்க்களத்தேபுக்குக் கலங்கப்
பொருது புறவாயினை நக்கும், நல்லதகர். எ - று. (எ)

யானைவேன்றி :—

வ-று. கஞ்சகம் வாய்த்த கவளந்தன் கைக்கொண்ட
குஞ்சரம் வென்ற கொலைவேழம் - துஞ்சா
துழலையும் பாய்ந்திறுத் தோடாது தான்ற
னிழலையுந் தான்சுளிக்கு நின்று.

இ - ள். அட்டிமதராயிட்டுத் திரட்டின கவளத்தைத் தன்கையிலே
கொண்ட யானையைவென்ற கொலைத்தொழிலையுடையவேழம், உறங்காதே
சீணயத்தையும் பாய்ந்து முறித்து ஒடாதே தான் தன்னுடையநிழலையும்
வெகுண்டின்று துடைக்கும். எ - று.

உம்மை - சிறப்பு.

(அ)

பூழ்வேன்றி :—

வ-று. சொல்லுஞ் சுவட்டவர் சொல்லுக சொல்லுங்காற்
சொல்லும் பலவுள சொன்னபின் - வெல்லு

* நிறமறிந்தென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

நலம்வர நாடி நடுங்காது நூற்கட்

புலவரா லாய்ந்தமைத்த பூழ்.

இ - ள். நூற்பழக்கமின்றியே சொல்லுங் குறும்பூழாடிகள் வேண்டிற் றுச்சொல்லுக, சொல்லுமிடத்துச் சொல்லக்கடவபலமந்திரமுள், அவற்றைச் சொன்னபின், வென்றிபெறும்; நன்மையுண்டாக ஆராய்ந்து கலங்காது நூலிடத்து அறிவுடையாரால் இலக்கணம் ஆராய்ந்து மதித்தபூழ். எ - று.

சொல்லக்கடவமந்திரம் பலவாவன: தீற்றும்அரிசி ஒதமந்திரமும், பச் சிலையிசைந்து தடவும்போது சொல்லமந்திரமும், செவியுள்ளுறுத்துமந்திர மும். (க)

சிவல்வேன்றி:—

வ-று. ஒட்டியா ரெல்லா முணரார் புடைத்தபின்

விட்டோடவேண்டுமோ தண்ணுமை - விட்ட

சுவடேற்கு மாயிற் சுடரிழாய் சோர்ந்து

கவடேற்க வோடுங் களத்து.

இ - ள். சபதங்கூறும் சிவலினையுடையாரெல்லாம் அறியார்; எதிர்ச்சி வலைத் தாக்கியபின்பு தண்ணுமையைக்கைவிட்டோடவேண்டுமோ, இந்தச் சிவல்வந்த பொழுதே இதனுக்கஞ்சி ஒடவமையும்; இவர் பொரவிட்டவற்றுள் ஏன்றென்று எதிர்க்குமாயின், விட்டுவிளங்கும் ஆபரணத்தினையுடையாய், வருந்தி இதன்சுவட்டினுட்புகுந்து கண்டோர் நகைக்க ஒடுங் களத்திடத்து. எ - று.

ஆதலால் விட்டோடவேண்டுமோ தண்ணுமை. (க0)

கிளிவேன்றி.—

வ-று. இலநா முரைப்பதன்க ணெல்வளை நாணப்

பலநாள் பணிபதமுங் கூறிச் - சிலநாளுட்

பொங்கரி யுண்கணுள் பூவைக்கு மாறாகப்

பைங்கிளியைக் கற்பித்தாள் பாட்டு.

இ - ள். நாம் அதனிடத்து இகழ்ந்துசொல்லுஞ்சொல்லில்; விளங்கும் வளையினையுடையாய், நீநாணப் பலநாளும் தாழ்ந்தசொற்களையும் கூறிச் சில நாளுள்ளே மிக்கசெவ்வரியினையுடைய மையுண்டகண்ணுள் நம்பூவைக்குமாறு படத் தன்பசங்கிளியைப் பாட்டைக்கற்பித்தாள். எ - று.

நாமுரைப்பு இல.

(கக)

பூவைவேன்றி:—

வ-று. புரிவொடு நானினுற் பூவை புணர்த்துப்

பெரிய வரியவை பேசுந் - தெரிவளை

வெள்ளையிற்றுச்செவ்வாய் வரியுண்க ணுள்வளர்த்த

கிள்ளை கிளந்தவைகிண் டிட்டு.

இ - ன். பிரியத்தோடு நாவினாலே பூவையானது வகுத்துப் பெரிய வான சொல்லுதற்கரியவார்த்தைகளைச் சொல்லும்; தெரிந்தவனையினையும் விளர்த்த எயிற்றினையும் சிவந்த வாயினையும் செவ்வரிகருவரியாற்சிறந்த மையுண்டகண்ணினையுமுடையான் தான்வளர்த்த கிளிசொன்னவார்த்தை களைக் கிழித்துக் கீழ்ப்படுத்தி. எ - று.

கீண்டிட்டுப்பேசும்.

(கஉ)

குதிரைவேன்றி:—

வ-று. ஐந்து கடிகும் பதினெட்டுச் சாரியையும்

கந்து மறமுங் கறங்குளைமா - முந்துற

மேல்கொண் டவைசெலீஇ வெண்வேலான் மேம்பட்டான்

வேல்கொண்ட கண்ணுனை மீட்டு.

இ - ன். விக்கிதம் வற்கிதம் உபகண்டம் ஜவம் மாஜவம் என்னுமிப் பஞ்ச தாரையையும் பதினெட்டுவகைப்பட்ட சுற்றுவரலினையும் கழியப்பாய் தலையும் கறுவுதலையும் ஒலிக்குந்தலையாட்டத்தினையுமுடைய குதிரையை முந் துற மேல்கொண்டு முன்பு சொன்னவற்றைச்செலுத்தி வெற்றிவேலைக் கொண்டு மேம்பட்டான், பிறரைவென்று வெற்றிமகளைத் தன்னிடத்துமீட் டிக்கொண்டு. எ - று.

(கங)

தேர்வேன்றி:—

வ-று. ஒலிமணித் திண்டே ருடையாரை வெல்லுங்

கலிமணித் திண்டேராற் காளை - கலிமாப்

பலவுடன் பூட்டிப் படர்சிறந் தைந்து

செலவொடு மண்டிலஞ் சென்று.

இ - ன். ஒலிக்கும் மணியையுடைய திண்ணிய தேரினையுடைய பகை வரை வெல்லும், ஆரவாரிக்கும் மணிகளையுடைய திண்ணிய தேராலே காளை யானவன்; மனவெழுச்சியையுடைய குதிரைபலவும் ஒக்கப்பூட்டிச் செல்லு தல் மிக்க பஞ்சதாரையுடனே பதினெட்டுச்சுற்றுவரவும் அமர்ந்து. எ - று.

சென்று வெல்லும்.

(கச)

யாழ்வேன்றி:—

வ-று. பாலை படுமலை பண்ணி யதன்கூட்டங்

கோலஞ்செய் சீறியாழ் கொண்டபின் - வேலைச்

சுவையெலாந் தோன்ற வெழீஇயினுள் சூழ்ந்த

வவையெலா மாக்கி யணங்கு.

இ - ன். படுமலைப்பாலையையும் அல்லாதபால்களையும் ஆக்கி அழகு செய்த சிறிய யாழைத்தன்கையிலேகொண்டபின்பு முன்புசொன்ன திரி பாலைத்திறமெல்லாம் அமுதச்சுவைதோன்ற வாசிட்தான், சுற்றிய அவையி னுள்ளாரையெல்லாம் தன்வசத்தாராக்கி, அணங்கு. எ - று.

அணங்கு எழீஇயினுள்.

(கஐ)

குதுவேன்றி:—

வ-று. கழகத் தியலுங் கவற்றி னிலையு
மளகத் திருதுதலா ளாய்ந்து - புழகத்து
பாய வகையாற் பணிதம் பலவென்று
ளாய வகையு மறிந்து.

இ - ள். குதினியல்பையும் கவற்றினுடைய நிலையையும் பனிச்சு
யையுடைய திருதுதலினையுடையாள் ஆராய்ந்து புகழினையுடைய மனையிட
த்து உபாயவகையால் குதுபொரூட்டினபலவும் வென்றாள், ஆதாயத்தின்
கூறுபாட்டையுமறிந்து. எ - று.

அறிந்துபலவென்றாள்.

புகழென்பதன்கட் ககரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

(கக)

ஆடல்வேன்றி:—

வ-று. கைகால் புருவங்கண் பாணி நடைதூக்குக்
கொய்ப்பூங்கொம் பன்னாள் குறிக்கொண்டு - பெய்ப்பூப்
படுகளிவண் டார்ப்பப் பயில்வளைநின் றுடுந்
தொடுகழன் மன்னன் றுடி.

இ - ள். கையாலும், காலாலும், புருவத்தாலும், கண்ணாலும் தாளத்
தையும் செல்வையும் இசையையும் கொய்யப்பட்ட பூங்கொம்பன்னாள் கரு
திக்கொண்டு குடியபூவில் மிக்க களிப்பினையுடைய வண்டு ஆரவாரிப்பச்
செறிந்த வளையினையுடையாள் நின்றாடும், கட்டுங்கீழல்வேந்தனுக்குத் துடிக்க
கூத்தை. எ - று.

(கஎ)

பாடல்வேன்றி:—

வ-று. வண்டுறையுங் கூந்தல் வடிக்கண்ணாள் பாடினாள்
வெண்டுறையுஞ் செந்துறையும் வேற்றுமையாக் - கண்டறியக்
கின்னாம் போலக் கிளையமைந்த தீந்தொடையா
ழந்நரம்பு மச்சுவையு மாய்ந்து.

இ - ள். வண்டுதங்குங் கூந்தலினையும் வடுவகிர்போன்ற கண்ணினையு
முடையாள் பாடினாள்; வெண்டுறைப்பாட்டும் செந்துறைப்பாட்டும் வேறு
பாடுதோன்ற, அறிவர் மனத்தாற் கண்டறியக் கின்னரத்தின் ஒசைபோல,
இணை கிளை பகை நட்பு இனமென்னும் வகையின் ஐந்தாவதாகிய கிளைத்
தொடர்ச்சியமைந்த தித்தித்த கோவையினையுடைய யாழிற்செய்யப்பட்ட
அழகிய *நரம்பும் மந்தர மத்திம தாரமும் ஆராய்ந்து. எ - று.

ஆய்ந்து பாடினாள்.

செந்துறையென்பது ஒசைகுறித்

(கஅ)

நரம்புமந்தரசுமாராய்ந்து என்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பிடிவேன்றி :—

வ-று. குவளை நெடுந்தடங்கட் கூரெயிற்றுச் செவ்வா
யவளொடு மாயையொப் பான - விவளொடு
பாணியுந் தூக்கு நடையும் பெயராமைப்
பேணிப் பெயர்ந்தாள் பிடி.

இ - ள். செங்கழுநீர்மலரையொத்த நெடிய பெரியகண்ணினையும்
கூரிய எயிற்றினையும் சிவந்த வாயினையுமுடைய சீதேவியுடன் நிறமொத்த
இவளொடு தாளமும் இசையும் செலவும் தப்பாதபடி பரிகரித்துப் பிடிபோல
அசைந்துபெயர்ந் தாடுங்கூத்தை ஆடினாள். எ - று.

இனிப் பெயர்த்தாளென்று பாடமோதிப் பிடியைநடத்தினாளென்பாரு
முள். (ககூ)

பன்னிரண்டாவதுபெருந்திணைப்படலமுற்றிற்று.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலைமூலமும் உரையும் முற்றுப்பெற்றன.

சூ த் தி ர ம்.

வெட்சி கரந்தை வஞ்சி காஞ்சி
யுட்குடை யுழிஞை நொச்சி தும்பையென்
றித்திற மேழும் புறமென மொழிப
வாகை பாடாண பொதுவியற் றினையெனப்
போகிய மூன்றும் புறப்புற மாகும்.

துறையகராதி.

[இதில் திணைப்பெயர்களும் சிலவுண்டு.]

பக்கம்.		பக்கம்.	
அகத்துழினை	... ௫௫	உழினை	.. ௪௭
அடிப்படலிருத்தல்	.. ௫௬	உழுதுவித்திடத்தல்	.. ௫௭
அதரிடைச்செலவு	... ௧௪	உன்னநிலை	... ௧௧௨
அரசமுல்லை	... ௮௦	உண்டலுண்ணித்தல்	... ௧௪௫
அரசவாகை	... ௭௪	உளர்கொலை	... ௬
அரசவுழினை	... ௪௬	உளர்ச்செரு	.. ௪௩
அருளொடுநீங்கல்	... ௮௭	உளரின்கட்டோன்றிய காமப்	
அவிப்பலி	... ௮௪	பகுதி	... ௧௧௦
அவையமுல்லை	... ௮௧	எயிற்பாசி	... ௫௪
அழிபடைதாங்கல்	... ௪௫	எயிற்போர்	... ௪௪
அறிவன்வாகை	... ௭௬	எயிறினையழித்தல்	... ௪௪
ஆகோள்	... ௭	எருமைமறம்	... ௬௬
ஆஞ்சிக்காஞ்சி	... ௪௦	ஏணிநிலை	... ௫௪
ஆடல்வென்றி	... ௧௬௧	ஏமவெருமை	... ௬௬
ஆண்பாற்கிளவி	... ௧௫௧	ஏழகநிலை	... ௧௧௩
ஆர்	.. ௧௧௨	ஏறண்முல்லை	... ௮௨
ஆரெயிலுழினை	... ௫௧	ஏறகொள்ளுவன்றி	.. ௧௫௭
ஆள்வினேவெள்வி	... ௧௦௦	ஈயம்	... ௧௩௦
ஆளெறிபிள்ளை	... ௧௫	ஒருதனிநிலை	... ௨௭
ஆனந்தப்பையுள்	.. ௧௨௨	ஒள்வாளபலை	... ௬௬
ஆனந்தம்	... ௧௨௧	ஐம்படை	... ௧௦௪
இயன்மொழிவாழ்த்து	... ௬௧, ௬௨	கட்காஞ்சி	... ௪௦
இரவுத்தலைச்சேறல்	... ௧௪௨	கடவுண்மாட்டுக்கடவுட்பெ	
இரவுநீடுபருவரல்	... ௧௩௭	ண்டார்நயந்தபக்கம்	... ௧௦௬
இருவருந்தபுநிலை	... ௬௫	கடவுண்மாட்டு மானிடப்பெ	
இல்லவையவருத்தல்	... ௧௪௨	ண்டார்நயந்தபக்கம்	... ௧௦௬
இல்லாண்முல்லை	... ௧௨௭	கடவுள்வாழ்த்து	... ௬௦
இற்கொண்டுபுத்தல்	.. ௧௧௬	கண்டகண்சிவத்தல்	... ௧௪௪
ஃஉட்கோள், (கைக்கிளை-ஆண்		கண்டிகைச்சோர்தல்	... ௧௫௦
பாற்கூற்று)	... ௧௩௧	கண்படைநிலை (வாகை)	... ௮௫
ரெடி (கைக்கிளை-பெண்பாற்		ரெடி (பாடாண்)	... ௧௨
கூற்று)	... ௧௩௫	கணிவன்முல்லை	... ௮௨
உண்டாட்டு	... ௬	கந்தழி (உழினை)	... ௪௬
உரைகேட்டுநயத்தல்	... ௧௪௬	ரெடி (பாடாண்)	... ௧௦௫
உவகைக்கலுழ்ச்சி	... ௭௧	கபிலைகண்ணியபுண்ணிய	
உழபுலவஞ்சி	.. ௨௫	நிலை	... ௬௪
உழவன்வென்றி	... ௧௫௭	கலைதை	... ௧௩

	பக்கம்.		பக்கம்.
கரந்தையாவம்	... ௧௩	கையறுநிலை (கரந்தை)	... ௧௭
கழனிலை	... ௧௧௩	றேடி (பொதுவியல்)	... ௧௨௨
களவழிவாழ்த்து	... ௧௬	கொடிநிலை	... ௧௦௩
களவேள்வி	... ௭௬	கொடுப்போரேத்திக் கொ	
களிற்றுடனிலை	... ௬௯	டாஅர்ப்பழித்தல்	... ௧௩௬
கற்காண்டல்	... ௧௧௪	கொடை	... ௧௦
கற்கோணிலை	... ௧௧௪	கொடைவஞ்சி	... ௨௬
கற்புமூல்லை	௧௨௮, ௧௨௯	கொண்டகம்புகுதல்	... ௧௪௪
கன்முறைபழிச்சல்	... ௧௧௬	கொற்றவஞ்சி	... ௨௨
கன்னதெல்	... ௧௧௩	கொற்றவள்ளை	... ௨௩
கன்னீர்ப்படுத்தல்	௧௧௪, ௧௧௩	கொற்றவழினை	... ௪௮
கனவினாரற்றல்	௧௩௭, ௧௩௮	கொற்றவைநிலை, (வஞ்சி)	௨௧, ௨௨
காஞ்சி	.. ௩௧	றேடி (வெட்சி)	... ௧௧
காஞ்சியெதிர்வு	... ௩௧	கொழிவென்றி	... ௧௩௮
காட்சி	... ௧௩௦	சால்புமூல்லை	.. ௮௬
காடுவாழ்த்து	... ௧௨௩	சிருங்காரநிலை	... ௭௦
காண்டல்	... ௧௩௪	சிவல்வென்றி	... ௧௩௬
காண்டல்வலித்தல்	... ௧௩௬	சுரத்துய்த்தல்	... ௭
காதலிற்களித்தல்	... ௧௪௪	சுரடை	... ௧௧௭
காந்தள்	... ௩௦	சூதுவென்றி	... ௧௧௧
கார்மூல்லை	... ௧௨௬	செருவிடைவீழ்த்தல்	... ௪௩
காவன்மூல்லை	௮௩, ௮௪	செல்கெனவிடுத்தல்	... ௧௪௭
கிணைநிலை (வாகை)	... ௮௭	செல்வமுங்கல்	... ௧௪௮
றேடி (பாடாண்)	... ௧௬	செல்வ	... ௩
கிளிவென்றி	... ௧௩௬	செவியறிவுறா	... ௧௦௨
குடிநிலை	... ௧௮	தகர்வென்றி	... ௧௩௮
குடிகளைந்த புகழ்சாற்று		தந்துறிறை	... ௮
நிலை	... ௧௭	தபுதாரநிலை	... ௧௧௮
குடைச்செல்வ	... ௩௪	தலைக்காஞ்சி	... ௩௩
குடைநாட்டுகாள்	... ௪௭	தலைத்தோற்றம்	... ௮
குடைநிலை	... ௨௦	தலைப்பெயர்நிலை	... ௧௧௮
குடைமங்கலம்	... ௧௦௨	தலைமாராயம்	... ௩௬
குடைமூல்லை	... ௮௩	தலையொடுமுடிதல்	... ௩௬
குதுகிரமறம் (நொச்சி)	... ௪௪	தழிஞ்சி, (வஞ்சி)	... ௨௮
றேடி (தும்பை)	... ௬௩	றேடி, (காஞ்சி)	... ௩௨
குதிரைவென்றி	... ௧௬௦	தன்னேவேட்டல்	... ௭௧, ௭௨
குழவிக்கட்டோன்றிய காமப்		தாபதநிலை	... ௧௧௮
பகுதி	... ௧௧௦	தாபதவாகை	... ௭௬
குற்றிசை	... ௧௩௩	தார்நிலை	.. ௬௮
குற்றழினை	... ௩௨	தானைநிலை	... ௧௧௬
குறுங்கலி	... ௧௩௩	தானைமறம்	... ௬௨
குறுவஞ்சி	... ௨௭	திறைகொண்டுபெயர்த்தல்	... ௩௬
கூட்டத்துக்குழைதல்	... ௧௪௩	துடிநிலை	... ௧௧
கூத்தாரற்றுப்படை	... ௧௦௦	துணிவு	... ௧௩௧
கூதிர்ப்பாசறை	... ௭௬	தும்பை	... ௧௧
கைக்கிளை	... ௧௦௭	தும்பையாவம்	... ௬௧

	பக்கம்.		பக்கம்.
துயரவற்குரைத்தல்	... ௧௪௯	பாணற்றுப்படை	... ௧00
துயிலெடைநிலை	... ௧௨	பாழி	... ௯
துதியடையாடல்	.. ௧௪௯	பார்ப்பனமுல்லை	... ௮௧
தேர்மறம்	... ௬௫	பார்ப்பனவாகை	... ௭௭
தேர்முல்லை	... ௧௨௬	பான்முல்லை	... ௧௨௮
தேர்வென்றி	... ௧௬0	பிடிவென்றி	... ௧௬௨
தொகைநிலை (உழிணை)	... ௬0	பிரிவிடையாற்றல்	... ௧௪0
தெடி (தும்பை)	... ௭௨	பிள்ளைத்தெளிவு	... ௧௬
தொட்டகாஞ்சி	.. ௩௮	பிள்ளைப்பெயர்ச்சி	... ௧௭
தொடர்க்காஞ்சி	... ௨௯	பிள்ளையாட்டு	... ௧௯
தோலுழிணை	... ௫௧	பிள்ளைவழக்கு	.. ௧0
நயத்தல்	... ௧௩௪	பிறர்மனைததுயின்றமை விற	...
நயப்புற்றிரங்கல்	... ௧௩௩	ல்கூறல்	... ௧௫௪
நல்லிசைவஞ்சி	... ௨௯, ௩0	பின்றேர்க்குரவை (தும்பை)	... ௬௮
நலம்பாராட்டல்	.. ௧௩௨	தெடி (வாகை)	... ௭௬
நாடுவாழ்த்து	... ௯௬	பின்னிலைமுயறல்	... ௧௪0
நாண்மங்கலம்	... ௯௮	புகழ்ந்தனாரவல்	... ௧0௬
நாண்முல்லை	... ௧௨௭	புண்ணெடுவருகல்	... ௧௪
தூழில்	... ௬௭	புணராவிரக்கம்	... ௧௩௩
தூழிலாட்டு	... ௬௭	புலவாரற்றுப்படை	... ௧0௬
நெஞ்சொடுமெலிதல்	... ௧௩௮	புலவரேத்தும்புத்தேனை	... ௧௨௪
நெடுமொழிகூறல்	... ௧௭	புலவிபொருளாகத்தோன்றிய	...
நெடுமொழிவஞ்சி	.. ௨௪	பாடாண்பாட்டு	... ௧0௮
கொச்சி	... ௪௨	புலவியுட்புலம்பல்	... ௧௪௨
பகட்டுமுல்லை	... ௧௨௮	புலனறிசிறப்பு	... ௧0
பகன்முனிவுரைத்தல்	.. ௧௩௬	புறத்திணை (வெட்சி)	... ௬
படைவழக்கு	௩௨, ௩௩	தெடி (உழிணை)	... ௫0
பயந்தோர்ப்புழிச்சல்	... ௧௩௨	புறத்துழிணை	... ௫௩
பாத்தைகூறல்	... ௧௫௩	புறநிலைவாழ்த்து	... ௧0௪
பாத்தையையேசல்	... ௧௪௩	பூக்கொணிலை	... ௩௫
பரத்தையாயில் பாங்கிணை	...	பூசன்மயக்கு	... ௧௧௯
டுரைத்தல்	... ௧௫௪	பூசன்மாற்று	... ௭
பரிசில்விடை	... ௯௯	பூவைநிலை	... ௯0
பரிசுற்றுறை	... ௯௧	பூவைவென்றி	... ௧௫௯
பரிசினிலை	... ௯௯	பூழ்வென்றி	... ௧௫௮
பருவமயங்கல்	... ௧௫0	பெண்பாற்றினவி	... ௧௫௧
பழிச்சினர்பணிதல்	... ௧0௭	பெருங்காஞ்சி (காஞ்சி)	... ௩௩
பன்னியிசைந்தொடர்தல்	... ௧௪௬	தெடி (பொதுவியல்)	... ௧௨௩
பாசறைநிலை	.. ௨௮	பெருஞ்சோற்றுநிலை	... ௨௯
பாசினிலை	... ௫௩	பெருந்திணை	... ௧0௮
பாடகச்சீரழி பணிந்தபணி	...	பெருவஞ்சி	... ௨௯
ரங்கல்	... ௧௪௬	பேய்க்காஞ்சி	... ௩௮
பாடல்வென்றி	.. ௧௬௧	பேய்க்குரவை	... ௬௮
பாடாண்பாட்டு	... ௮௯	பேய்நிலை	... ௩௮
பாண்பாட்டு	... ௬௫	பேராண்முல்லை	... ௮௪
பாண்வரவுரைத்தல்	... ௧௫௨	பேராண்வஞ்சி	... ௨௩

	பக்கம்.
பொருண்மொழிக்காஞ்சி ...	கஉச
பொருளவாகை ...	௭௮
பொருந்நூற்றுப்படை ...	௧0௧
பொருளொடுபுகறல் ...	௮௭
பொலிவுமங்கலம் ...	௯௮
பொழுதுகண்டிங்கல் ...	௧௪௩
பொருதை ...	௧௧௧
பொர்க்கனத்தொழிதல் ...	௧௫
பொர்மலைதல் ...	௧௪
மகட்பாலிகல் ...	௫௮
மகட்பாற்காஞ்சி ...	௪௧
மகண்மறுத்துமொழிதல் ...	௪௫
மங்கலநிலை ...	௯௩
மடலூர்தல் ...	௧௪௮
மண்ணுமங்கலம் (உழிவஞ). ரேடி (பாடாண)...	௫௮ ௧0௨
மணமங்கலம் ...	௯௮
மல்வென்றி ...	௧௫௭
மழ்புலவஞ்சி ...	௨௪
மறக்களவழி ...	௭௩
மறக்காஞ்சி ...	௩௭
மறமுல்லை ...	௮௩
மறனுடைப்பாசி ...	௪௨
மன்னைக்காஞ்சி ...	௩௯
மாராயவஞ்சி ...	௨௪
மாலைநிலை ...	௧௨0
முதுகாஞ்சி ...	௧௨௫
முதுபாலை ...	௧௧௭
முதுமொழிக்காஞ்சி ...	௧௨௩
முதுமொழிவஞ்சி ...	௨௩
முதுவுழினை ...	௩௫
முரசுவாகை ...	௭௩
முரசுவுழினை ...	௪௮
முல்லை ...	௧௨௪
முற்றமுதிர்வு ...	௫௪
முற்றமுழினை ...	௩0
முன்றேர்க்குரவை (தும்பை) ரேடி (வாகை)	௪௭ ௭௪
முனைகடிமுன்னிருப்பு ...	௪௧
மூதானந்தம் ...	௧௨0
மூதின்துல்லை ...	௮௨
மெலிதல் ...	௧௩௫
மெலிவொடுவைகல் ...	௧௩௪
யாழ்வென்றி ...	௧௬0

	பக்கம்.
யானைக்கேதோள் ...	௫௬
யானைமறம் ...	௧௩
யானைவென்றி ...	௧௫௮
வஞ்சி ...	௨0
வஞ்சியாவம் ...	௨0
வஞ்சினக்காஞ்சி ...	௩௫
வாவெதிர்ந்திருத்தல் ...	௧௪௧
வல்லாண்முல்லை ...	௮௩
வள்ளி ...	௧0௪
வாகை ...	௭௩
வாகையாவம் ...	௭௪
வாடைப்பாசறை ...	௮0
வாண்மங்கலம் ...	௧0௩
வாண்மண்ணுநிலை ...	௫௭
வாண்டோள் ...	௪௭
வாணிகவாகை ...	௭௭
வாணிகவென்றி ...	௧௫௪
வாணிலை ...	௨௩
வாராமைக்கழிதல் ...	௧௪௧
வாயினிலை ...	௮௯
வாயுறைவாழ்த்து ...	௧0௧
வாள்செலவு ...	௩௪
விரிச்சி ...	௪
விளக்குநிலை ...	௯௪
விறலிகேட்பத்தொழிகுறல் ...	௧௫௩
விறலிதொழிக்குவிளம்பல் ...	௧௫௩
விறலியாற்றுப்படை ...	௧0௧
வீற்றினிதிருந்த பெருமங்க லம்	௯௭
வெட்சி ...	௩
வெட்சியாவம் ...	௪
வெருவருநிலை ...	௭0
வெள்ளிநிலை ...	௯௫
வெளிப்படவிரத்தல் ...	௧௩௩
வெறியாட்டு (வெட்சி) ...	௧௨
ரேடி (பெருந்திணை) ...	௧௫௨
வேட்கைமுந்துறத்தல் ...	௧௩௯
வேத்தியன்மலிபு ...	௧௮
வேம்பு ...	௧௧௧
வேய் ...	௫
வேள்விரிநிலை ...	௯௫
வேளாண்வாகை ...	௭௮
வேற்றுப்படைவாவு ...	௫௭

கொளுவின் முதற்குறிப்பகராதி.

[கொளுவென்பது, ஒவ்வொருவென்பாவின்முன்னும் பெரும்பான்மை
இரண்டடியாலும் சிறுபான்மை முன்றடியாலும் ஆக்கப்பட்டு அதன்
கருத்தைப் புலப்படுத்திநிப்பது. கொளு-கருத்து.
இதனைச் சூத்திரமென்றும் கூறுவர்.]

	பக்கம்.		பக்கம்.
அகத்தோன்காலை	... ௫௬	ஆளுவென்றி	... ௧௧௪
அஞ்சொல்வஞ்சி	... ௧௩௮	இகலடுதோள்	... ௧௮௮
அடங்காதார்	... ௧௩௩	இணரார்கோதை	... ௧௩௩
அடரவிர்ப்பைம்பூண்	... ௧௪௪	இமையாநாட்டத்	... ௧௦௯
அடல்வேலாடவர்	... ௮௨	இருங்கண்வானத்	... ௧௦௬
அடலஞ்சா	... ௩௯	இருபடையும்	... ௬௯
அடுதிறலணங்கா	... ௭௬	இல்லவையெல்ல	... ௧௪௨
அடுதிறலாணத்	... ௧௩௯	இல்லம்பதியும்	... ௮௩
அடுதிறன்மன்னரை	... ௧௨௨	இலைப்பொலிதார்	... ௩௭
அடுமுரணகற்று	... ௧௧௩	இலைபுனைவாகை	... ௭௩
அடையாதார்	... ௪௮	இழிபுடன்நிகல்	... ௪௩
அண்ணாண்மறை	... ௧௪௪	இவட்பயந்தெடுத்த	... ௧௩௨
அணியவலூர்	... ௧௪௩	இளமைந்தர்	... ௧௧௦
அந்தமில்புகழான்	... ௧௩௩	இறுத்தபிழி	... ௩௦
அந்தமையல்குல்	... ௧௩௩	இறைவனைநெகிழ	... ௧௪௦
அயிற்படையின்	... ௪௪	இன்கதிர்முறுவற்	... ௧௧௮
அரிபாயுண்கண்	... ௧௨௮	இன்னதுசெய்த	... ௧௦௪
அருஞ்சுரத்தும்	... ௭	இன்னதொன்றெய்	... ௧௦௬
அருந்திறற்	... ௧௨௬	இன்றோரின்னைவ	... ௧௧
அருந்திறை	... ௨௩	சாண்டியநிரை	... ௧௦
அருமினையோடு	... ௪௩	உடல்சினத்தார்	... ௧௪
அருமுனையான்	... ௩௪	உணராவெவ்வம்	... ௧௩௩
அவன்பெயர்	... ௧௧௩	உம்மில்நிவை	... ௧௩௪
அழிசுநர்புறக்கொடை	... ௨௮	உரவெய்யோனின்	... ௮
அழிபடொ	... ௧௩௨	உருத்தெழுமண்	... ௧௨௬
அழிவின்று புகழ்நீதி	... ௭௨	உருவவால்வளை	... ௧௩௦
அழைப்பருங்கடற்	... ௧௪	உளம்புகவ	... ௮௪
அறந்தருசெங்கோல்	... ௧௮	உறுவரைமார்ப	... ௧௧௪
ஆங்கவர்கூறிய	... ௧௩௦	உழிமுலை	... ௧௪௯
ஆங்கவன்மூப்	... ௧௩௩	எண்ணருஞ்சீர்த்தி	... ௧௦௩
ஆடமைத்தோளி	... ௧௨௧	எண்ணர்பல்லெயில்	... ௩௭
ஆடியலவர்	... ௩௦	எம்மதிலினிகல்	... ௬௦
ஆழந்துபடுகிடங்கோ	... ௪௩	ஏரிந்திலங்கு	... ௧௨௪
ஆற்றொழிய	... ௧௧௪	எழுமாவக்	... ௬௩

ககாஅ கொளுவின் முதற்குறிப்பகராதி.

	பக்கம்.		பக்கம்.
எழுவுறழ்திணி	... ௬௭	காய்கதிர்நெடுவேற்	... ௭௨
எறிபடையானிக	... ௬௩	காரெகிரியகடற்	... ௩௫
எத்திச்சென்ற	... ௧௦௦	காவல்கண்ணிய	... ௬௦
எந்திழையாட்டரு	... ௪௧	கான்மலியுநறற்	... ௮௧
எந்துபுகழூலகி	... ௧௧௩	குடைமயங்கிய	... ௬௬
எப்புழைஞாயி	... ௪௨	குருந்தலர்கண்ணி	... ௧௧௮
எமாண்ட	... ௪௪	கூடலர்கூடர்மாலை	... ௧௬
எழகழூரினு	... ௧௧௩	கூடார்முனை	... ௨௬
ஒண்டொடி	... ௧௩௭	கூற்றனையான்வியன்	... ௭௯
ஒருகுடைமன்னனை	... ௬௪	கூற்றிருந்தகொலை	... ௬௭
ஒலிகடல்வையகத்து	... ௮௭	கேள்வியாற்றிற்	... ௭௭
ஒலிகழலானக	... ௭௫	கேளல்லார்முனை	... ௨௩
ஒளியினீங்கா	... ௧௧	கையொளிரவேலவ	... ௧௩௯
ஒளியுமாற்றலு	... ௮௯	கொடியான்கூர்க்களை	... ௧௨௦
ஒளிற்றெஃகம்	... ௬௯	கொடுத்தபின்னர்	... ௩௩
ஒன்றல்ல	... ௧௪௮	கொய்தழை	... ௧௩௩
ஒன்றார்கூறு	... ௧௩௫	கோடியர்வெற்பன்	... ௧௪௬
ஒன்னுதார்படை	... ௨௪	சுரும்பிவர்ப்பூம்	... ௧௩௦
ஒன்னுதார்முனை	... ௨௯	சூழநேயியான்	... ௧௦௫
ஒங்கியகல்	... ௧௧௫	செங்களத்துச்செழு	... ௯௬
கங்குற்களைதுயி	... ௯௩	செங்களத்துமறற்	... ௯௧
கட்டோதுவகை	... ௨௭	செய்கழன்மன்னன்	... ௧௨௨
கண்மகிழ்ந்து	... ௧௬	செருமுகிலோர்	... ௫௫
கண்மயிற்றங்க	... ௭	செருமுனையுற்றுஞ்	... ௮௦
கதிர்வேற்கணவ	... ௧௨௦	செருவேலோன்	... ௩௮
கயக்கருங்கடற்	... ௧௦௩	செற்றடையார்	... ௪௭
கயலோர்கண்ணி	... ௧௨௦	செற்றார்கீழே	... ௨௧
கருங்கடலுண்	... ௫௦	செறுசொழிலிற்	... ௭௭
கருங்கழன்மற	... ௬௮	செறுநர்நாண	... ௧௨௭
கருதாதார்மதிற்	... ௫௨	சேசேணங்கிய	... ௧௦௦
கலந்தடையார்	... ௪௭	தக்காங்குப்பிறர்	... ௮௪
கலவாமன்னர்	... ௧௧௧	தடவரைமார்பன்	... ௧௨௬
கலவார்முனைமேற்	... ௪	தண்டாக்காதற்	... ௧௦௭
கவர்கணைச்சுற்றற்	... ௯	தண்பணைய	... ௮௭
கழல்வேந்தர்படை	... ௬௭	தம்மிறைவன்விசம்ப	... ௭௧
கழிந்தோன்றன்	... ௧௨௨	தலைகொடுவந்தா	... ௩௬
கழுமியகாதற்	... ௧௨௭	தலைவரும்பொருளை	... ௧௨௫
கனங்கழுமியபடை	... ௬௭	தவப்பெரிய	... ௧௨௧
கறவைகாவல	... ௯௦	தவழ்திரைமுழங்குற்	... ௮௩
கன்னவிறிணிதோட்	... ௧௩௪	தாங்குதிநன்மற	... ௩௩
கன்னவிறோளான்	... ௧௩௦	தாட்டாழ்த்தக்கை	... ௯௬
காண்டல்வேட்	... ௧௪௨	தாபதமுனிவர்	... ௭௯
காதல்பெருகக்	... ௧௪௪	தாம்படைத்தலைக்	... ௯௨
காதற்கணவொழுதி	... ௪௦	திருக்கிளருமகன்	... ௯௬
காம்புயர்கடத்திடை	... ௧௮௭	திருந்தார்தெம்முனை	... ௨௯
காமறுகாமர்	... ௧௫௧	திருவள்ளன்னக	... ௧௨௯

கொளுவின் முதற்குறிப்பகரா!

க ௬௬

	பக்கம்.		பக்கம்.
திறல்வேந்தன்	... ௧0௧	புகழ்துவலமுக்காலமு	... ௭௯
துணிபுணருந்	... ௮௨	புகழொடுபெருமை	... ௭௮
துணிவுடைய	... ௪௪	புண்ணியரீந்	... ௮௭
துயர்தீர்ப்	... ௯௮	புரவலனமகிழ்	... ௯௯
துயரொடுவைகிய	... ௧௪௬	புரவலனெடுங்கடை	... ௮௯
துன்னருஞ்சிற்ப்	... ௧௧௨	புரிவளைநெகிழ்	... ௧௩௬
தேங்கமழ்கோதை	... ௧௮௨	புலம்பொடுவைகும்	... ௧௩௭
தேங்கமழ்சிலம்	... ௧௮௩	புனையிழையிழந்	... ௧௧௮
தேம்பாய்நெரிய	... ௧௩௪	பூண்முலையா	... ௧0௬
தொட்டிமிழுந்	... ௯	பூம்பொழிற்புறந்	... ௬௨
தொடுகழன்மறவர்து	... ௮௪	பெய்கழலான்	... ௭௬
தொடுகழன்மறவர்தொ	... ௧௧	பெய்கழற்பெருந்தகை	... ௧0௮
தொழில்காபன்	... ௪௯	பெய்தாமஞ்சரும்பியிர	... ௨0
தொன்மரபி	... ௨௮	பெய்தாரகலம்	... ௧௪௮
தொள்வலிய	... ௧௮	பெய்வலையவ	... ௧௩௮
நலவளைமடந்	... ௧௪௨	பெருநல்லாணுழை	... ௧0௧
நவைநீங்க	... ௮௧	பேணுதார்மறந்	... ௮௯
நள்ளிருண்மலை	... ௧௪௮	பேணியபிறர்	... ௧௮௩
நறமலியுறந்	... ௪0	பொய்யாதுபுண்மொழி	... ௧0
நாற்றிசையு	... ௧0௨	பொருபடைகளத்	... ௬௮
நாற்றுகூந்தன்	... ௧௮௮	பொருபடையுட்	... ௨௭
நிரைகோட்டேகட்டுச்	... ௧௩	பொற்றாரகலம்	... ௧௮௮
நிலவுவேனெடுந்	... ௧௪௮	பொன்புனைந்த	... ௬௧
நிழலவிரெழின்	... ௧௧௬	பொன்புனையுழினை	... ௪௮
நிற்றலாற்றா	... ௧௪௩	பொன்றிகழ்	... ௧௨௮
நீங்காக்காதன்	... ௧௧0	பேரதாரகூந்தந்	... ௧௮0
நீடவுக்குறுகவு	... ௨௬	பேர்தாங்கிப்	... ௧௭
நீடோளான்	... ௨௧	மடுத்தெழுந்தமறவே	... ௨௭
நுழைபுலம்படர்ந்த	... ௧௨௪	மண்கெழுமறவன்	... ௩௭
நெடுந்தேர்த்தானை	... ௯௨	மண்கொண்டமற	... ௮௮
நெடுமகிலெறிந்து	... ௯௭	மண்டமருண்	... ௩௬
நெடுவேய்த்தோளி	... ௧௪௧	மண்டினினாலத்	... ௧௮
நோரதார்வள	... ௨௮	மண்ணகங்காவன்	... ௯௧
நோக்கருங்குறம்பி	... ௬	மண்ணோடுபுகழ்	... ௧௪
பகலன்னவாய்மொழி	... ௭௪	மண்மருளத்	... ௧௧௪
பகைபுகழ்க்கிடந்	... ௭0	மணிவளைநெகிழ்	... ௧௩௬
படைக்கோடாவிறன்	... ௧௮	மதிக்குடைக்கீழ்	... ௨௮
பார்க்கெழுதரு	... ௩௨	மயலறுசீர்த்	... ௯௨
பல்லவர்க்கிரங்கும்	... ௧௨௮	மயிற்சாயன்	... ௮௮
பல்லிதழ்மழைக்கட்	... ௧௧௯	மலைத்தெழுந்தோர்	... ௧௩௩
பலர்புகழ்புலவர்	... ௧௨௩	மலையோங்கிய	... ௧௨௩
பற்றார்தம்முனை	... ௮	மற்றவர்கேரி	... ௧௮௪
பாடருந்தோற்படை	... ௮௨	மறத்துறைமலிந்து	... ௮0
பாயிருட்கணவ	... ௧௪௭	மறந்திரிவில்லா	... ௧0௨
பிணம்பிறங்கிய	... ௩௮	மறப்படைமறவே	... ௪௨
பிற்புபுக்குமெஞ்சொல்	... ௧0௧	மறவேந்தனிந்	... ௨௪

	பக்கம்.		பக்கம்.
மன்மேப்பட்ட	... ௧௪	வளைஞரலவியிரார்ப்ப	... ௫௨
மன்னர்யாரையு	... ௪௧	வாடாவஞ்சிதலை	... ௨0
மன்னவன்புகழ்	... ௨௩	வாண்மறவர்	... ௫௧
மன்ன னூரு	.. ௬௮	வார்வலந்த துடி	... ௮
மன்னியசிறப்பின்	... ௬௩	வாலிழையோர்வினை	... ௧௨
மன் னுயிர்தீர்த்த	... ௪0	வாள்வாய்த்தவடு	... ௪௧
மாணியைக்கு	... ௧௫௨	வான்றோயுமலையன்	... ௮௬
மாவிலத்தியலு	... ௧௩௧	விண்டோயுமினை	... ௫௩
மாயிருங்கங்குன்	... ௧௪௬	வியலிடமருள்	... ௩௯
மாவுடைத்தார்	... ௪௯	வியன்மனைவிடலை	... ௩௮
மாரின் நிமான	... ௮௨	விரும்பாரமரிடை	... ௧௧௧
மாறுகொண்டா	... ௫௬	விரைபரிகடவி	... ௬
மாண்மமாலு	... ௧௪௯	வில்லேர் நுதலி	... ௧0௮
முத்தனை முயக்க	... ௧0௯	வில்லேருழவர்	... ௫
முக்கபுரைமுறவன்	... ௧௪௧	வில்லங்கமருள்	... ௪0
முடிமிசையுழிஞை	... ௪௪	விழுமங்கூர	... ௧௨௨
முத்தவிர்ப்புண்	... ௩௨	விறற்படைமறவர்	... ௧௧௨
முதுகுடிமறவ	... ௩௪	வினைமுற்றியகனை	... ௧00
முரண வியச்	... ௫௫	வெஞ்சினவேந்தன்	... ௩௫
முழவுநுழிணிகேதா	... ௪௫	வெட்சியாரைக்கண்	... ௧௪
முறிமலர்த்தா	... ௬௫	வெண்கண்ணியுங்	... ௪௪
முன்னடையா	... ௨௯	வெண்கோட்டகனி	... ௬௫
முன்னிழந்த	.. ௧௪0	வெந்திறலான்வியன்	... ௮0
முன்னெழுதரு	... ௬௪	வெம்முனைநிலை	... ௧0
முதிரினிவந்த	... ௧௧௪	வெம்முனைநிலை	... ௪௫
முலர்கொடி	... ௧0௫	வெயர்ப்பொடிப்பச்	... ௬௬
மேல்வரும்படை	... ௩௧	வெருவரும்வாளார்	... ௧௪
மேலருங்கணவன்	... ௧௨௯	வெள்வளைநெகிழ	... ௧௫௧
மேன்முவரு	... ௪௮	வெள்வான்வேந்தன்	... ௮௫
மைந்துடையாடவர்	... ௨௨	வெள்வாளமருட்	... ௮௬
மைந்துயரமறங்கட	... ௩௫	வென்றார்த்துவிதன்	... ௪
மைவரைநாடன்	... ௧௪௪	வென்றியோடுபுகழ்	... ௫௧
மைவரைநாளை	... ௧௩௬	வென்றியேந்தன்பணி	... ௩
மொய்தாங்கியமுழு	... ௮௫	வென்றேந்தியவிறற்படை...	... ௪௬
மொய்திகழ்வேலான்	... ௫௪	வேஞ்சினமாற்றூண்	... ௩௧
வண்டமர்குஞ்சி	... ௧௩௫	வேண்டியபொருளின்	.. ௪
வண்டுசூழ்தாமம்	... ௧௧௪	வேத்தமருள்வினிர்	... ௧௧௬
வணங்காதார்மதிற்முரி	... ௫௮	வேந்தன்மாயர்	... ௧௧௯
வயங்கியபுகழ்	... ௧0௪	வேந்தனுண்மகிழ	... ௬௯
வயன்யிருசிறப்	... ௧௨௮	வேய்ப்பிணங்கிய	... ௫௫
வரிவளைநெகிழ்த்	... ௧௩௮	வேல்வேந்தனுண்	... ௧௮
வருவாரையெதிர்	... ௧௫	வேற்றோன்மறங்	... ௬௨
வலிகெழுதோள்	... ௬௬	வையகத்துவிழை	... ௮௪
வழிபடுதெய்வ	... ௧0௪	வையகம்முணங்க	... ௨௨
வன்வார்முரசுமொடு	... ௩0		

வெண்பாவின் முதற்குறிப்பகராதி.

	பக்கம்.		பக்கம்.
அகத்தனவார்கழ	... ௪௫	ஆடரவம்பூண்	... ௪௨
அங்கட்கிணையன்	... ௧௦	ஆடலமர்ந்தானடி	... ௧௦௭
அங்கையெணல்வி	... ௧௮	ஆடலமர்ந்தானமர்	... ௬௭
அஞ்சுவருதானை	... ௭௫	ஆம்பனுடங்கு	... ௧௫௦
அஞ்சொற்பெரும்	... ௧௫௨	ஆயினிமூப்பு	... ௮௭
அடக்கருந்தானை	... ௬௩	ஆயபெருமை	.. ௧௨௪
அடிம்புகழ்பாடி	... ௧௧௬	ஆயாதறிவய	... ௧௨௪
அணக்கருந்தானை	... ௬௮	ஆயுமடுதிற	... ௩௮
அணங்குடைநோலை	... ௨௧	ஆழவீடுமோ	... ௧௪௯
அணிவருபூஞ்சிலம்	... ௧௪௬	ஆளமர்வெள்ளம்	... ௧௭
அந்தணர்சான்றோர்	... ௧௦௨	ஆளமணிக்கொடி	... ௧௧
அந்தரந்தோயு	... ௫௨	ஆற்றினுணரின	... ௧௨௩
அந்தழையல்கு	... ௫௮	ஆனவயவர்	... ௬௮
அம்மென்கிளவி	.. ௧௩௨	இகலேதுணையா	... ௬
அயர்வொடு	... ௧௩௭	இடம்படுஞ்ஞல	... ௧௧௧
அயிலன்னகண்	... ௨௫	இணரார்ந்தும்	... ௧௩௩
அரிகொண்டகண்	... ௧௦௯	இம்மூவுலகி	... ௭௯
அருகோடிநீங்கா	.. ௧௫௮	இயவர்புகழ	... ௨௯
அரும்பிற்றகுமுண்டோ	... ௧௫௩	இலநாமுரைப்ப	... ௧௫௯
அருவரைபாய்ந்திறு	.. ௩௧	இளமைநிலைதளர	... ௧௨௫
அலர்முலையஞ்சொ	... ௧௧௯	இளிகொண்டதிஞ்	... ௯
அவீழ்மலர்க்கோதை	.. ௨௭	இறுமுறையெண்	... ௧௦
அழலடைந்தமன்றத்	.. ௨௨	இறுவரைவீழ	... ௬௯
அழலவீர்பைங்	.. ௬௭	இறையேயிறந்த	... ௧௪௩
அழுங்கனீர்வை	... ௧௩	இன்றிப்பட்டு	... ௧௪௮
அளந்ததிறை	... ௬௨	இன்றுபகலோ	.. ௩௫
அளியகழல்வேந்த	... ௪௧	இன்றெடைநல்	... ௧௦௦
அரு அநிலச்சாடி	... ௪	இன்னொனவேண்டா	... ௨௫
அறிந்தவராய்ந்த	... ௨௧	இன்னொசொகின	... ௧௨௧
அறியார்வபவ	... ௫௫	ஈண்டரிக்குழ்	... ௪௩
அன்றெறிந்தானு	... ௪௯	ஈண்டியெருவை	... ௬௭
அனையவமரு	... ௭௪	உணங்குபுலவ	... ௩௪

௧௭௨ வெண்பாவின் முதற்குறிப்பகராதி.

	பக்கம்.		பக்கம்.
உய்த்தல்பொறுத்	... ௧௨௮	ஒள்வாண்மறவ	... ௪௫
உய்த்தொழிவா	... ௬	ஒள்வாளமரு	... ௯௨
உரவெரிவேய்	... ௧௧௭	ஒன்றியவர்	... ௫௯
உரவொலி	... ௧௩௩	ஒன்றிலிரண்டாய்	... ௧௦௪
உரைப்பினது	... ௧௫	ஒன்னுமுனையோ	... ௪௦
உலவாவளஞ்	... ௭௬	ஒங்கியவேலான்	... ௧௪௩
உவன்றலையென்	... ௩௬	ஒடுக்கோல்வளை	... ௧௪௦
உவனின்றறு	... ௫௭	ஒதங்கரைதவழ்	... ௭௭
உழிஞைமுடிபுனை	... ௪௭	ஒருயிராக	... ௧௨௦
உழுதுபயன்கொண்	... ௭௮	கஞ்சகம்வாய்	... ௧௫௮
உள்ளத்தவலம்	... ௧௪௯	கடிகமழ்வேரி	... ௪௧
உள்ளமுருக	... ௧௩௫	கடுங்கண்மறவ	... ௬௬
உளைத்தவர்கூறு	... ௧௫௪	கடைநின்று	... ௧௩௪
உறுசுடர்வாளோ	... ௬௪	கண்டான்மலை	... ௧௫௭
உறையார்விசம்பி	... ௮௬	கண்டிகளித்து	... ௧௪௫
உலக்கமுரண்	... ௪௯	கண்ணாந்து	... ௧௧௫
உளடியலூட	... ௧௧௦	கதிரோடை	... ௪௮
உளதையுளர	... ௧௨௬	கயக்கியநோய	... ௮௮
உளழிதோறுழி	... ௧௨௯	கயற்கூடு	... ௧௫௧
உளறின்றுவகை	... ௮௪	கரியபெருந்தடங்	... ௧௫௫
எங்கண்மலர	... ௫௮	கருங்கழல்	... ௯௮
எங்கணவனெ	... ௭௭	கருந்தடங்கண்	... ௧௩௦
எஞ்சொலெதிர்	... ௧௦௨	கருந்தலையும்	... ௩௭
எண்ணினிகல்	... ௧௧௯	கரும்பகடுஞ்	... ௯௮
எண்ணினிடரெ	... ௯௬	கரும்பொடுகாய்	... ௨௮
எம்மனையாமகிழ்	... ௧௧௩	கல்லருவி	... ௧௩௨
எழுதெழின்மாடத்	... ௫௭	கல்லெனீர்வேலி	... ௧௨௭
எழுதெழின்மாற்ப	... ௧௪௦	கலந்தவளைக்	... ௧௧௮
எழுவணிசீறாரி	... ௫	கவ்வைபெருக	... ௧௩௧
ஏந்துவாட்டானை	... ௮௪	கவலைமறுகிற்	... ௮௦
ஏவலிகழ்மறவ	... ௫௬	கழகத்தியலுங்	... ௧௬௧
ஐந்துகதியு	... ௧௬௦	கழுதார்பறந்	... ௯௨
ஐயங்களைந்திட்	... ௬௨	களமர்கதிர்	... ௨௬
ஐயவியிந்தி	... ௩௯	கற்பின்விழுமிய	... ௭௨
ஒட்டியாரெல்	... ௧௫௯	கற்பொறியும்	... ௫௪
ஒல்லெனீர்ஞாலத்	... ௮௧	கன்னவிற்றோளா	... ௧௩௫
ஒலிமணித்தின்	... ௧௬௦	கன்னின்றொனெ	... ௮௩
ஒள்வாண்மலை	... ௧௯	காடுகனலக்	... ௧௧௫

வெண்பாவின் முதற்குறிப்பகராதி.

களங்.

	பக்கம்.		பக்கம்.
காடுங்கடுந்திரை	... கடுசு	கோடும்வயிரு	... ௫௯
காணிலரனு	... கட	கோடியர்வெற்பி	... ௫௫
காதல்பெருகி	... கசச	கோள்வாய்முதலை	... ௫௩
காமநெடுங்க	... கசக	கௌவைநீர்வேலி	.. சக
காய்ந்துகடுங்	... சுசு	சங்குங்கரு	... கச
கார்கருதி	... சுசு	சில்வளைக்கை	... க௦௧
காலார்கழலார்	... கங்	சிறந்ததிதுவென	... அசு
காலான்மயங்கி	... சுச	சீர்மிருநல்லிசை	... கடுசு
காலைமுரசு	... ௫சு	சுடுமனெடுமதி	... ௫ச
காவலமைந்	... எச	சுற்றியசுற்ற	... உசு
கான்படுத்தியிற்	... உஅ	சூடினூன்வாகை	... எச
கிளையாய்ந்து	... சுஅ	சூடியவான்பி	... க௦௭
குடையலர்காந்தட்	... ககக	சூழ்ச்சிர்வான்	... கூடு
குடைவரையேந்தி	... கடு௭	சூழ்த்தநிறை	... ௭
குத்தங்கொடு	... சுங்	செங்கண்மழவிலட	... உ௦
குருகுபெயரிய	... ௫௦	செங்கண்மறவர்	... ௫சு
குரும்பைவரி	... கங்	செயிர்க்கணிகழாது	... அ௦
குரையழன்மண்டி	... ங்	செருமலிவெங்	... சுடு
குலாவஞ்சிலை	... ங்	சொல்லுஞ்சுவட்	... கடுஅ
குவளைநெடுங்	... கசஉ	சோலைமயிலன்றா	... கஉ௦
குளிற்றுமுரசங்	... உடு	தண்டாரணிய	... கடுசு
குளிற்றுமுரசினுன்	... ௫உ	தண்டாவிநுப்பி	... அ
கூடிமுரசிரங்	... உச	தமருட்டலையா	... உஉ
கூடியகொண்	... கசச	தளரியராய்	... சுடு
கூற்றினத்தன்னார்	... ௫	தன்கணளிய	... கங்
கேள்விமறையோர்	... கூடு	தன்னிழலோ	... க௦உ
கைகால்புருவங்	... கசக	தாங்கண்மின்றங்	... சச
கொங்கலர்கோதை	... க௦ங்	தாங்கியகொளொடு	... ச௦
கொங்கலர்தார்	... அசு	தாட்டாழ்த்தக்	... உ௭
கொங்கவிழைம்	... க௦ங்	தாமரைமேல்	... கங்
கொட்குநியிருங்	... ங்	தாயன்னுன்றார்	... கஉஉ
கொடிபடுமுத்	... க௦ச	தாழாசமார்பினுன்	... உங்
கொடுவரிகூடி	... ௭	திங்கள்விளங்குங்	... கஉஅ
கொய்தாரமார்பி	... கஉ௭	திருதுதல்	... கங்
கொல்களிறா	... ககஉ	திண்டியுங்கண்டுங்	... கூங்
கொலையானாக்	... ங்	தீர்த்தநீர்ப்புவொடு	... ௫அ
கொலைவிற்புருவ	... க௦௦	தீர்த்துவணங்கி	... கஉ௭
கொன்றுருத்த	... ங்	தூன்னருந்தானை	... ககஉ

௧௪௪ வெண்பாவின் முதற்குறிப்பகராதி.

	பக்கம்.		பக்கம்.
துன்னருந்துப்பிற்	... ௩௩	பாயினார்மாயு	... ௪௩
தெம்முனையே	... ௩௪	பாலைபடுமலை	... ௧௬௦
தெரிவின்றி	... ௧௪௫	பிடித்தாடியன்ன	... ௭௯
தெருவினலமருத்	... ௧௦௧	பிணங்கமருட்	... ௧௮
தொடியணிதோ	... ௧௧௧	பின்னைகடுப்ப	... ௧௫
தொடைவீடையூ	... ௮௧	பிறைபுரை	... ௧௩௪
தோடவிழ்தார்	... ௧௩௮	பீடுலாமன்னர்	... ௨௯
நகையமராய	... ௩௭	புகழொழியவை	... ௧௨௨
நடுங்கிற்று	... ௧௪௮	புரிவின்றியா	... ௮௨
நல்கெனினுமிசையா	... ௧௦௬	புரிவொடுவாவினு	... ௧௫௯
நல்வளையேக	... ௧௩௬	புல்லார்சிரை	... ௧௧
நாட்டியவாய்	... ௮௯	புல்லார்புகலொடு	... ௫௧
நாப்புலவர்சொன்	... ௧௭	புலிக்கணமுஞ்	... ௧௪
நாவல்பெயரிய	... ௬௦	புன்மேய்ந்தசைஇ	... ௭
நாவாயுந்தோணி	... ௫௩	புனையும்பொலம்	... ௧௨௬
நிரைபொறிவாயி	... ௫௩	பூங்கண்ணெடுமுடி	... ௧௦௫
நிலையுநிரையு	... ௫	பூந்தாமரையிற்	... ௯௭
நின்றபுகழொடு	... ௧௦௦	பூவைவிரியும்	... ௬௦
நின்றபுகழொழிய	... ௫௧	பூவொடுநீர் தூவி	... ௧௧௪
நின்றநிலமிசை	... ௧௨௩	பெண்மேனலிவு	... ௧௩௭
நீர்பலகான்மூழ்	... ௭௯	பெரும்பனை	... ௧௫௦
நீர்மலிகண்ணெடு	... ௧௧௭	பெரும்பூட்சிறு	... ௮௩
நுடங்கருவி	... ௧௪௧	பெருமட	... ௧௩௩
நெடிபடுகானத்	... ௪	பைந்தொடிமே	... ௧௧௮
நெய்கொணின	... ௧௨௯	பொய்யசலநாளும்	... ௧௮
நெய்யணிகசெவ்	... ௪௭	பொய்யில்புலவர்	... ௧௨௪
நேரார்படை	... ௭௦	பொறிமயிலாலி	... ௧௫௧
நேராரம்பூண்	... ௨௪	போர்க்குப்புனை	... ௩௯
பகடுவாழ்கென்	... ௮௭	பெளவம்புணமுழ	... ௨௦
படைநவின்ற	... ௯௯	மங்குன்மனங்	... ௧௦௭
பண்ணவாந்தீஞ்சொ	... ௧௫௫	மடங்கலிற்சீறி	... ௩௦
பணையாயறை	... ௧௪௨	மண்டமகீத்தின்	... ௭௨
பரிசைபுலகடந்து	... ௪௫	மண்டெமொரியுண்	... ௩
பருக்காழுஞ்செம்	... ௯௪	மண்பதநோக்கி	... ௧௫௭
பருதிசெல்வானம்	... ௩௫	மதியோர்நெடுங்குடை	... ௭௫
பலவுரைத்துக்	... ௧௫௩	மயங்காத்தார்	... ௫௦
பலிபெறுநன்னக	... ௨௩	மயங்கிமகிழ்	... ௧௪௫
பாய்ந்துமெறிந்து	... ௧௫௮	மயிர்க்கணத்தன்னார்	... ௫௧

வெண்பாவின் முதற்குறிப்பகராதி.

கஎடு

	பக்கம்.		பக்கம்.
மருப்புத்தோளா	... ௬௬	வள்வாய்ந்து	... ௧௪௯
மல்லாடுதோளா	... ௧௩௮	வளிறுரந்த	... ௯௪
மலைபடுசொந்த	... ௧௦௮	வளையும்வயிரு	... ௪௩
மற்கொண்ட	... ௧௪௦	வாட்டபுகர்	... ௧௧௬
மன்மேல்வரு	.. ௩௨	வாடைநலிய	... ௮௦
மன்னர்மடங்கன்	... ௮௯	வாணாட்கொளலு	.. ௪௮
மாட்டியபின்னா	... ௧௬	வாளமரின்	... ௧௧௩
மாணலங்கொள்ளு	... ௧௩௪	வாளாபிறமும்	... ௬௯
மாயவன்மாய	... ௧௦௩	வானத்தியலு	... ௧௩௧
மாலையல	... ௧௧௩	வானமிறைவன	... ௭௧
மிகத்தாயசெங்	... ௪௪	விட்டிடினென்	... ௩௬
மிகையணங்குமெய்	... ௧௧௪	விண்ணேண்டி	... ௯௩
மின்னாரசினஞ்	... ௬௩	வில்லார்குறும்	... ௩௩
முந்தத்தான்மா	... ௧௨௧	வில்லங்குநீங்	... ௧௪௭
முந்தைமுதல்வர்	... ௧௧	வின்முன்கீண	... ௮௩
முல்லைக்குத்தேரு	... ௯௧	வின்னவினோளா	... ௮௩
முற்றமுலையார்	... ௧௪௨	வீடுணர்ந்தோர்க்	.. ௨௮
முன்புறந்தான்	... ௧௨௩	வெங்கண்முரசு	... ௭௦
முன்னர்முரசிரங்க	... ௨௧	வெங்குருதி	... ௧௩
முன்னரும்பின்னரு	... ௬௮	வெந்தொழிற்கூற்	... ௭௧
மூவருநெஞ்சமா	... ௭௮	வெய்யநெழுகு	... ௧௩௨
மேலாரிறை	... ௯௨	வெய்யோன்கதிர்	.. ௯௪
மேவாருயி	... ௧௬	வெல்புரவி	... ௯௯
மொய்யகத்துமன்னர்	... ௬௭	வெல்பொறியு	... ௬௧
மொய்யணலானி	.. ௮	வெள்வாட்கரு	... ௪௮
மௌவல்வீரியு	... ௧௨௯	வெள்ளம்போற்	.. ௭௮
யாமுயங்குமெ	... ௧௪௩	வெள்ளிமுளை	... ௯௬
யானைதொடரு	... ௧௪௭	வெறிகொளறைய	... ௧௦௬
வஞ்சமிலாக்	... ௭௭	வேட்டவையெய்தி	... ௧௩௬
வண்டுறையுங்கூந்த	... ௧௬௧	வேண்டார்பெரியர்	... ௧௧௩
வந்தபடைநோன	... ௮௨	வேண்டிதியானீயு	... ௧௦௬
வயங்குளைமான்	... ௧௦௮	வேந்தார்ப்பவெஞ்	... ௧௨௧
வயிர்மேல்வளை	... ௬௨	வேயுள்விசும்பு	... ௮௩
வரிசைகருதாது	... ௯௧	வையமகளை	... ௯௦
வரிப்பந்துகொண்	... ௧௧௦		

இடம்விளங்கா மேற்கோள்கள்.

பக்கம்.

- க. “ ஏவ லினையர் தாய்வயிறு கறிப்ப. ”
- உசு. “ ஒருசீர் செந்தூக் கிருசீர் மதலை
முச்சீர் கோயி னாற்சீர் துணிவே
ஐஞ்சீர் நிவப்பே யறசீர் தழாஅல்
எழுசீர் தானெடுந் தூக்கென மொழிப. ”
- சசு. “ ஆயிரு திணையு மரசர்க் குரிய. ”
- அஉ. “ குடிப்பிறப்புக் கல்வி குணம்வாய்மை தூய்மை
நடுச்சொல்லு நல்லணி யாக்கங் - கெடுக்கு
மழுக்கா நவாவின்மை யவ்விரண்டோ டெட்டு
மிழுக்கா வவையின்க ணெட்டு. ”
- கசு. “ விட்டில் கிளிநால்வாய் வேற்றரசு தன்னரசு
நட்டம் பெரும்பெயல்காற் றெட்டு. ”
- க0சு. “ நாடிய நட்புப் பகைசெலவு நல்லிருக்கை
கூடி ன்ணரப்பிரித்தல் கூட்டலா - நீடிவா
வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிததண்டஞ் சூதுபொரு
ளீட்டங்கட் காம மிவை யேழு. ”
- க0சு. “ உலவா வுக்கமொ டின்னியது முடிக்கும்
புலவராற் றுப்படை புத்தேட்கு முரித்தே. ”
- க0க. “ உருபி யாகிய வொருபெருங் கிழவனை
யருபி கூறுத லானந் தம்மே. ”
- ககடு. “ ஒன்றொருவரின் முன்னந்தழைவிழைதக்கனகொய்தும். ”
- கடுஎ. “ நெல்வாகு சாமை திணையிறங்கு கேழ்வாகு
கொள்ளுமுந்தோ டெண்வினாவா கும். ”

புறப்பொருள்வேண்பா மாலை
அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

[எண் - பக்க எண்.]

- அ - அழகு, 118, 131; ஒரு சாரியை 127.
அகத்தியமுனிவர், தேவர்கள் வேண்டப் பொதியிலில் இருந்தது, 2.
அகத்தியமுனிவர்மாணக்கர் பன்னிருவர், 2.
அகநாடு - உள்நாடு, 21.
அகம் - அந்தணரில்லம், 23.
அகலம் - மார்பு, 44, 117.
அகலிடம் - அகன்றபூமி, 124, 131.
அகவ - பாட, 25.
அகழ்கடல் - அகழ்ந்தகடல், 119.
அகற்றம் - பெருக்கும், 113.
அகையழல் - கொழுந்துவிட்டுடொரியும் நெருப்பு, 120.
அங்கையன் நெல்லி, 18 (அங்கை - உள்ளங்கை.)
அச்சுநீ இயன்று - அச்சமுறுத்தியது, 38.
அசை - தூக்குதல், 68.
அசைஇ - இளைப்பாறி, 7.
அசைய - வைத்த, 7.
அசைதல் - வருத்துதல், 107.
அசைநிலை, 2, 5, 7, 13, 21, 26, 28, 65, 108, 124, 146.
அஞ்சல் - அஞ்சாதே கொள், 157.
அஞ்சாதேகொள் - அஞ்சற்க, 157.
அஞர் - துன்பம், 5, 14, 18.
அட்டமதூரம் - அதிமதூரம், 158.
அட்டு - கொன்று, 10.
அடக்கருந்தானை - விலக்குதற்கரிய சேனை, 63.
அடகு - இலைக்கறி, 118, 129.
அடர் - தகடு, பொற்றகடு, 94.
அடர்ந்து - நெருங்கி, 5.
அடல் - கொல்லல், 82; ஐவற்றி, 81.
அடி - செருப்பு, 4.
அடிப்பட - வழிப்பட, 59.
அடியிரட்டித்த - இட்ட அடியின் மேலே அடியிட்டு, 16.
அடியுறை, 155.
அடுகளம் - கொல்லும் களரி, 91.
அடுதல் - வருத்துதல், 143.
அடம்புகழ்பாடல் - பிரதாபத்தைப் பாடுதல், 116.
அடைகுறுவார் - கிட்டுதலைப் பெறுவார், 25.
அடையாதார் - பொருந்தாதார், 49.
அடையார் - பகைவர், 8.
அடையாளப்பூ, 111.
அண்ணல் - தலைமை, 63, 94.
அணக்கு - வருத்துதல், 98.
அணங்க - ஆர்ப்ப, 114.
அணங்கிய - பட்ட, 72; வருத்திய, 34.
அணங்கு - தெய்வம், 21; பேய், 76; வருத்துதல், 18.
அணங்கும் - வருத்தும், 86, 114.
அணல் - கபோலம், பசுவின் அலைதாடி, 8.
அணி - அலங்காரம், அழகு, 8, 143.
அணியிட்டு - கடைக்கணித்து, 31.
அணியெழு - நிரைத்தகணையம், 52.
அதர் - வழி, 12.
அதிர்தல் - முழங்குதல், 48.
அந்தக்காணம், 87.
அந்தகாரம் - இருள், 79.
அந்தணர்க்குக் கேள்வியும் வேள்வியும் இன்றியமையாதன, 77.

அந்தணர்க்கு நெருப்பு உவமை, 77.
அந்தணர் தூதுசென்று அரசரை

இணங்குவித்தல், 81.
அந்தணரிருப்பிடம், 23,
அந்தம் - முடிவு, 22.
அந்தரம் - ஆகாயம், 52.
அந்நரம்பு - அழகியநரம்பு, 161.
அப்பு - நீர், 143.
அம் - சாரியை, 47.
அம்பல் - புறங்கூற்று, 139
அம்பலம் - மன்றம், 22, 148.
அம்பற்பெண்டிர் - புறங்கூறும் பெ
ண்டிர், 139.

அம்பு - 7.
அம்புமழை, 34.
அமர்தல் - விரும்புதல், 20, 109.
அமர்ந்தன்று - விரும்பியது, 4.
அமர்ந்தான் - மேற்கொண்டான், 67.
அமலை - கூத்து, திரட்சி, 69.
அமளி - அணை, ஆனனம், 97.
அமை - மூங்கில், 52.
அமைத்த - மதித்த, 159.
அமையாக்காதல் - ஆராத அன்பு, 109.
அயர்தம் - விரும்புவேம், 156.
அயர்ந்து - மறந்து, 124.
அயர்வு - மயக்கம், 137.
அயராநின்றார் - அழியாநின்றவர், 22.
ஆயில் - வேல், 25.
ஆயில்வான் - கூரியகத்தி, 28
ஆயில்வேல் - கூரியவேல், 10.
அரங்கம் - மண்டபம், 48
அரசர் அந்தணர்க்குக் கோதானம்
செய்தல், 95.

அரசர் ஆறிலொரு ஈடமைநாங்குதல்,
84.
அரசர் இறந்தபின் சுவர்க்கமடைதல்,
84.
அரசர் இன்னாரின்னுக்கு வழிநிற்க
வேண்டுமென்றல், 102.
அரசர்க்குரிய கிந்தொழில், 75.
அரசர் தம்சேனைக்கு விருது, நாடு,
சிறந்த பொருள்கள், விளைநிலம்,
யானை, குதிரை முதலியன கொடு
த்தல், 61.
அரசர் தம்பகைவருடைய அரண்களை
இடித்துக் கழுதையோலுமுது

கவடியையும் குடைவேலையும் விதை
த்தல், 57.

அரசர் தாம் வென்றநாடு தம்வசமா
தற்கு நெடுநாள் அங்கிருத்தல், 59.
அரசர் திறையளந்து விட்டுச் சக்கர
வர்த்தியைக்காணக் காத்திருத்தல்,
93.
அரசர் நாகொத்தற்றொழிலிற் சோம்
புதல் கூடாது 84.
அரசர் நீக்குத்தற்குரிய எழுசெயல்கள்,
104.
அரசர் பகைவர்நகரை ஒருவரும் வெ
ளியே போகாதபடி வளைத்தல், 6.
அரசர் பகைவரை வென்று தம் ஆயு
தத்தை உயர்த்தல், 23, 76, 93.
அரசர் பாதுகாத்தற்குரிய ஆறு செய
ல்கள், 104.
அரசர்பார் சென்ற கிணைவர், விடி
யற்காலத்திற் கிணைகொட்டியானை
வாழ்கவென்று வாழ்த்தல், 96.
அரசர் புத்திரசனனகாலத்திற் படை
யெடாமை, 99.
அரசர் புலவரை அனுப்புகையில் பின்
நடந்துவருதல், 99.
அரசர் போர்க்களத்தில் தமது அடை
யாளப் பூவையணிதல், 111.
அரசர் போர்க்களத்தில் பாணர்க்கு
யானை கொடுத்தல், 97.
அரசர்மனம் வெற்றியையே நினைதல்,
15.
அரசர் மனையிற் காலையில் முரசம்
முழங்கல், 56, 95.
அரசர் விடியற்காலத்தில் மங்கலங்
களை அனுபவித்தல், 93.
அரசர்வெண்கொற்றக் குடைக்கு
நிறைமதி உவமை, 17.
அரசர்வெண்கொற்றக் குடைக்கு முத்
தமாலையணிதல், 33.
அரசருக்கு உயிர்களைக் காத்தலே சிற
ந்த செல்வம், 62.
அரசருக்குச் சூரியன்உவமை, 64.
அரசருக்கு நீதி, நிலத்தைத்தருமென்
பது, 103.
அரசருக்குப் பகைவர் தேசம் நடுங்கு
தல், 99.
அரசருக்கு வீரமே மதில், 59.

அரதனம், 26.

அரவும் உடம்பும்போல் வீரர் மதி
லேணியில் ஏறுதல், 54.

அரற்றின்று - வாய்விட்டுப் புலம்பி
யது, 137

அரன் - இறைவன், 12.

அரி - அழகு, 96; கருவரி செவ்வரி,
109.

அரிகொண்டகண் - கருவரி செவ்வரி
பார்த்தகண், 109.

அரிதல் - அறுத்தல், 43.

அரிமானமளி - சிங்காதனம், 97.

அரிஸ் - பிணக்கம், 34, 117; பிண
க்கு 43.

அருபி, 109.

அரும்பிற்குமுண்டோ அலரது நாத்
தம், 153

அரும்புதல் - தோற்றத்தல், 135.

அருவி - நீரின் ஒழுக்கம், 107; மல
யில் விழும் அருவி, 132.

அருவி, முரசுபோல முழங்கல், 142.

அருளுமது - அருளுவது, 129.

அரோ, அசை, 51, 65, 124.

அல் - கனவு, 109.

அல்லாந்து - அலம்வந்து, 124.

அல்லியந்தார், 98.

அலங்குதல் - விளங்குதல், 63.

அலந்து - நொந்து, 22, 118.

அலம்வந்து, 124.

அலமருதல் - சுழலுதல், 101

அலமரும் - சுழலும், 143.

அலர் - பழி, 140.

அலர்கூறுதல், 139, 140.

அலர்தல் - பிணைத்தல், 119.

அலர்தூற்றல் - பழிகூற்றல், 134.

அலற - கலங்க, 3.

அலைதாடி (பசுவின் உறுப்பு), 8,

அவ்வளை - அழகியவளை, 118.

அவ்வாய் - அழகியவாய், 131.

அவண் - அவ்விடம், 119.

அவதரித்தல் - தங்குதல், 18, 26, 84,
96, 118.

அவலம் - துயரம், 149.

அவாய் - ஆசைப்பட்டு, 137.

அவி - அவிசு, 95.

அவிதல் - இறத்தல், 20.

அவிந்தன்று - ஒழிந்தது, 88.

அவிப்பலி - உயிர்ப்பலி, 86.

அவியாள் - அணைக்கமாட்டாள், 132.

அவிர்தல் - விளங்குதல், 32.

அவிழ்தல் - ஒழுதல், 135; மலர்தல்
27.

அவைமார்தர் - அவைக்களத்துச்சான்
ரோர், 81.

அவைமயத்தார்க்குரிய எண்குணம்;
82, 84.

அவைமயத்தம் - அரசவைபிடத்தம்,
94.

அழகம் (அளகம்) - பணிச்சை, (எது
கை) 161.

அழகு பீர்க்கம்பூப்போலப் பசுத்தல்,
155.

அழல்விழியா - அழலாகநோக்கி,
85

அழல்விர்வைக்கணரிமான், 97.

அழன்டப்ப - நெருப்புச்செல்ல, 6.

அழித்துச் சொல்லல் - மறுத்துச்
சொல்லல், 30.

அழிபடரெவ்வம் - மிக்கு நடக்கும்
விதனம், 132.

அழிபடை - கெட்டசேனை, 45.

அழிபு - அழிதல், 28; கேடு, 30, 68;

தோல்வி, 81; நொந்து, 39

அழுங்கல் - ஆரவாரித்தல், சத்தித்தல்,
13.

அழுங்கின்று - ஒழிந்தது, 148.

அழுவம் - காடு, 121; நடு, 74; நடுவு,
112; புத்தம், 83.

அள்ளகடு - செறிந்தவயிறு, 96.

அளகம் - பணிச்சை, கூந்தல்வகையுள்
ஒன்று, 103, 160, 161.

அளந்த திறையார் - இட்ட திறையி
னையுடையார், 92.

அளறு - சேறு, 54.

அளி - அருள், 137; இரக்கம், 11;
கருணை, 79; தண்ணளி, 89,

அளித்தல் - ஒத்தல், 18.

அளித்து - அளிக்கத்தக்கது, 99.

அற்று - அற்றறுகிப்பட்டு, 155.

அற - கெட, 43.

அறந்தருஞ்செங்கோல் - தருமத்தின
யுண்டாக்குஞ் செங்கோல், 98.

- அறத்தொடுகோலான் - தருமத்தையா
ராயும் செங்கோலான், 102.
- அறம்பொருளின்பமே உலகியல்பொ
ருள், 123.
- அறிவயர்ந்து-உணர்ச்சி மறந்து, 124.
- அறை - கற்பாறை, 142,
- அறைகூவுதல் - போர்செய்தற்கழை
தல், 34.
- அறைதல் - ஒலித்தல், 106.
- அறைய - சொல்ல, 58.
- அன்னப்பறவை, 89.
- அன்னா - அன்னையே, 121.
- அனுகரண ஓசை, 81.
- அனுகரணசத்தம், 125, 127.
- அனுகரணத்தினையுடையகீர்த்தி, 127.
- அனுயோகம் - வினா, 81.
- அனைய - அத்தன்மையவாகிய, 74.
- ஆ
ஆக்கம் - செல்வப்பெருக்கு, 49.
- ஆக்கி - வசமாக்கி, 160.
- ஆகம் - மார்பு, 103.
- ஆகவென்பது ஆகெனக்குறைதல்,
110.
- ஆகுதி, 71.
- ஆகுபெயர், 52, 119.
- ஆகோன் - பசுநிரையைக் கொள்ளு
தல், 11.
- ஆசைப்பாடு - ஆசை, 134, 136.
- ஆட்டு - ஆடுங்கூத்து, 16.
- ஆட்டுக்கிடாயைஊர்தல், 113.
- ஆடவர் - வீரர், 22, 29:
- ஆடவர்க்குப்புலிஉவமை, 140,
ஆடவர்கண்ணுக்குத் தாமரைஉவமை,
23.
- ஆடவர்மார்பிற்கு மலைஉவமை, 143,
144, 145, 146.
- ஆடவர்மார்பிற்கு சந்தன குங்குமச்சேற்
றால் வரித்தல், 139, 140.
- ஆடவன், 29, 31.
- ஆடம்பாட்டு, 96.
- ஆடிய - தோய்ந்த, 144.
- ஆடு - அடுதல், 4; உலாவுதல், 138;
வென்றி, 71.
- ஆடுப - ஆடாநின்றார், 77.
- ஆண்மகன் - கணவன், 118.
- ஆத்தி, 112,
- ஆதல் - ஒத்தல், 23, 67; தோன்றல்,
161.
- ஆம் (எடுத்தானும்), 149.
- ஆம்பற்றண்டை வளைத்து வளைசெய்
தல், 150.
- ஆமை (கோழிநூற் பரிபாளை) 158.
- ஆமைவயிறு - 87, 96.
- ஆய் - தாய், 152.
- ஆய்கதிர் - அழகிய ஆதித்தன், 79.
- ஆய்ந்தமைத்தல் - ஆராய்ந்து மதித்தல்,
159.
- ஆயம் - ஆதாயம், 161; பசுக்கட்டம்,
3; மகளிர்கூட்டம், 40; வீரர்கூட்
டம், 37.
- ஆயும் - பலருங்கொண்டாடும், 38.
- ஆர் - ஆத்தி, 112; நிறைந்து, 92.
- ஆர்கழல் - கட்டுங்கழல், 45.
- ஆர்ந்தின்று - வயிறு நிறைந்தின்று,
72.
- ஆர்ந்து - தின்று, 115; நிறைந்து,
125.
- ஆரதர் - கடத்தற்கரிய வழி, 4.
- ஆரம் - முத்தாரம், 24.
- ஆரமுதம் - நிறைந்த அமிர்தம், 89.
- ஆரமுத - நிறைந்த அமிழ்தத்தோ
டொக்கும், 153.
- ஆராத - தெவிட்டாத, 109.
- ஆருயிர் - பெறுதற்கரிய உயிர், 13.
- ஆரையில் - நிறைந்தஅரண், 98.
- ஆல், அசை, 7, 13, 21, 28, 108, 146.
- ஆலிப்ப - ஆர்த்துக்கொள்ள, முழங்க,
32.
- ஆலியாநிற்கும் - கூவும், 150.
- ஆவதுகொல் - ஆவதுபோலும், 35.
- ஆவியென்பது அவியெனக் குறுகி
நிற்றல், 86
- ஆழித்தேர் - வட்டக்காலாற் சிறந்த
தேர், 21.
- ஆள் - வீரம், 69; வீரர், 15, 17, 18.
- ஆளமர்வெள்ளம், 17.
- ஆளி - சிங்கம், 11.
- ஆற்றல் - வலி, 89.
- ஆற்றார் - பொருதவர் 14; வறியவர்
123.
- ஆற்றான் - பொருள், 143.
- ஆற்றின் - நெறியாலே, 123.

ஆற்றுப்படுத்தல்-வழிப்படுத்தல், 100.
101.

ஆற்றேன் - பொறேன், 140.

ய - தணிந்த, 23.

ஆறு-நட்புமுதலிய ஆறு; படை முதலிய ஆறு, 104.

ஆறுதல் - ஒழிதல், 24.

ஆன், தொறுப்பொருளில்வருதல், 11.

ஆனந்தக்குற்றம் 109.

ஆனா - அமையாத, 36.

இகல் - மாறுபாடு 3; வலி, 37.
இகலின் - மாறுபாடு, 62.

இங்குலிகம் - சாகிதிலங்கம், 15.
இசை - புதழ், 81.

இஞ்சி - மகில், 54.

இட்டற்று - இட்டதன்மைத்து, 3.
இட்டு, மூன்றாம்வேற்றுமைப் பொருளில்வருதல், 39.

இட்டுக்கொடுத்தல் - ஏற்றிக்கொடுத்தல், 10.
இட்டுரைத்தல் - சுறப்பித்துச் சொல்லல், 35

இடங்கணிப்பொறி - மகிலின்மேலுள்ள ஒருவகைப்பொறி, 54.
இடங்கழிமால் - இராகவேகத்தை யுண்டாக்கும் மயக்கம், 141.

இடந்த - பிளந்த, 39.

இடந்த - பெயர்த்து, 52.

இடபம், 20

இடம்படுத்தல் - அகலுதல், 124.

இடர் - மிடி, 87; வருத்தம் 137; வறுமை, 75.

இடவழுவமைதி, 64.

இடிமுரசம் - இடிபோல்முழங்கு முரசம், 94.

இடுதல் - பண்ணுதல், 54.

இடை - இடையீடு, 128.

இணைந்த - தம்மில் இணையொத்த, 126.

இணைவளைகையுடைய தெய்வமகளிர், 45.

இதழ் - இமை, 131.

இதழி - கொன்றை, 105.

இந்திரதனு - வானவில், 101.

இந்திரன், 97.

இமிழ்தல் - ஆர்த்தல், 9.

இமைத்தல் - விளங்கல், 74.

க்கு - போக்கு (போதல்), 69.

இயங்காரணம் - திரிபுரம், 50.

இயங்காலிருள் - ஒருவரும் நடக்கத் தகாத இருள், 108.

இயம் - வாத்தியம், 14.

இயம்புதல் - ஒலித்தல், 27, 56.

இயமன் உயிர்களைக் கைக்கொள்ளுதல், 63.

இயமன் கொலையில் ஆராமையுடைய வன், 36

இயமன்வாயிலேபோன உயிரை மீட்டல், 73.

இயமனைப்போலக் கோபித்தல், 14.

இயல் - தன்மை, 50.

இயல்பு - பண்பு, 39.

இயலுதல் - நடத்தல், 131, 151.

இயவர் - வாச்சியக்காரர், 29.

இயன்மொழிவாழ்த்து, 91.

இயைந்து - கூடி, 116

இர - இரா, 125.

இரங்கல் - அதிர்ந்தல், 24; நெகிழ்தல், முழங்கல், 21; வருந்துதல், 117.

இரட்டி - கொட்டி, 16.

இரட்டித்து, 16.

இரண்டாவதும் - மறுபடியும், 136.

இரண்டு - காரியாகாரியம், புண்ணியபாவம், 104.

இரப்பல் - வேண்டிக்கொள்வேன், 140.

இரப்பானன் - யாசகன், 99.

இரிந்தோட - கெட்டோட, 84.

ய - கெட, 16, 95.

ய - பெரியஇடம், 106.

இருடிகளில்வரன், 2.

இருண்மலை, 5.

இரும்புலி - பெரியபுலியினையான், 28.

இருவி - தினையரிதான், 34.

இருள் - மயக்கம், 106; மனமயக்கம், 124.

இருளில் மின்னொளியால் வழிகண்டு செல்லுதல், 142.

இலங்கிழை - விட்டுவிளங்கும் ஆபரணம், 147.

இலாஞ்சனை - அடையாளம், 34.
 இலாபம், 157.
 இலைக்கறி, 129.
 இலைத்தொழில்களாற் சிறந்தவேல், 3.
 இலைப்பொலிதார், 37.
 இலைபுனைகண்ணி, 5.
 இலைமலை, 37, 64.
 இலைவேல் - இலைத்தொழில்களாற் சிறந்தவேல், 3.
 இவர்தல் - பரத்தல், 48, 130.
 இழுக்கு - அவலம், 135.
 இழுது - டெய், 62.
 இழுமென்சீர்த்தி, 127.
 இளமதி - பிறை, 107, 140.
 இளியென்னும் இசை - பஞ்சம ஸ்வரம், 9.
 இளிவரவு - தாழ்வு, 124.
 இளை - காவற்காடு, 43, 48.
 இளையர் - வீரர், 112.
 இற்பரத்தை 153, 154
 இறகுளரும் - சிறகடிக்கொள்ளும், 97.
 இறப்ப - மிகவும், 133.
 இறுகப்பொதிதல், 124.
 இறுத்த - வீட்ட, 29,
 இறுத்தல் - கொடுத்தல், 118.
 இறுவரை - பெரியமலை, 69.
 இறை - அரசன், 129; தங்குதல், 92; முன்கை 136, 140, 143.
 இறைக்கொளிஇ - கையிலே கொள்ளச் செய்து, 82.
 இறைஞ்சி - தாழ்ந்து, 125.
 இறைவர் - உபகாரிகள், 91.
 இறைவன் - சிவபெருமான், 109.
 இறைவன், இருளில் நடனமாடியது, 109.
 இறைவன், இளம்பிறையைச் சடையிலணிந்தது, 107.
 இறைவன், உழிஞைமாலையுட்புத் திரிபுரத்தை எரித்தது, 50.
 இறைவன்காப்ப நீ வாழ்கவென்றல், 105.
 இறைவன், குலத்தையேந்தி ஆடியது, 106.
 இறைவன், திருமுடியிற்சங்கையையணிந்தது, 109.

இறைவன்நாவிற்கு கலைமகளிருத்தல், 109.
 இறைவன், பாம்பை மாலையாக அணிந்தது, 107.
 இறைவன், மயானத்திற் சாம்பல்அரங்கத்தில் நடித்தது, 107.
 இன்பம், 123..
 இன்று - இன்றி, 1, 2.
 இன்றொடு நாளை - இன்றாதல் நாளை யாதல், 124.
 இன்றொடை - இனியகோவை, 100.
 இன்றொடை நல்லிசையாழ், 100.
 இன்னம் - இத்தன்மையை யுடையேம், 22.
 இன்னர் - இன்னதன்மையார், 25.
 இன்னன் - இத்தன்மையன், 113.
 இன்னதிரங்கி - வெறுத்து வருந்தி, 140.
 இனத்தான் - இனங்கடோறும், 11
 இனவளையார் - தம்மிற் ருமொத்த வளையினையுடையார், 106.
 இனி - இப்பொழுது, 110; மேல், 74.
 இளைதல் - வருந்துதல், 118.

ஈ

ஈட்டியசொல் - பாடியசொல், 89.
 ஈடு - வலி, 112.
 ஈண்டுதல் - செறிதல், 4; திரளுதல், 10.
 ஈமம் - சுகொடு, 120.
 ஈர்ந்தார் - ஈரத்தாற் சிறந்தமலை, 95.
 ஈரா - இழுத்துக்கொண்டு, 37.
 ஈற்றசை, 2

உ

உகம் - யுகம், 19.
 உகளுதல் - பாய்தல், 83.
 உகாந்த நெருப்பு, 6, 20.
 உகாந்த வெள்ளத்தினின்றும் உலகு தோன்றல், 19.
 உகுதல் - இறுத்தல் 118; வீழ்தல், 15.
 உகும் - படும்.
 உச்சநிலை, 26.
 உட்குவா - ஆஞ்சு, 14.
 உட்கொண்டன்று - உள்ளத்திலே கைக்கொண்டது, 131.
 உட்கோள் - உட்கொண்கை, 132.
 உடக்கரிக்கை - (தோள்) தட்டுகை, 157.

உடல் - மாறுபாடு, 74.
 உடற்றும் - வருத்தம், 80.
 உடன் - ஒக்க, 120, 160.
 உடன்கட்டையேறுதல், 72.
 உடன்று - கோபித்து, 45.
 உடம்பு, 54.
 உடையும் - மலரும், 140.
 உண்கண் - மையுண்டகண், 128.
 உண்ணுவாரு - சுவடி, 57.
 உணங்குதல் - உலர்தல், 16, 34.
 உணவு எட்டு, 157.
 உணிய - உண்பான் வேண்டி, 44;
 தின்னவேண்டி, 7.
 உதிர்தல் - விழுதல், 48.
 உதிராதிக்கு அந்திவானம் உவமை,
 35.
 உபகண்டம் - குதிரை நடைகளுள்
 ஒன்று, 160.
 உம்பர்நாள் - மேனாள், முன்னாள், 45.
 உம்மை சிறப்புப்பொருளில் வருதல்,
 20.
 உம்மையைவிரித்தல், 3.
 உமை, 107.
 உய்குவன் - பிழைப்பேன், 138.
 உய்த்தன்று - கொடுத்தது, 23; செ
 லுத்திற்று, 8.
 உய்த்திட்டார் - செலுத்தியழுத்தினார்,
 115.
 உய்த்தொழிவார் - பிழைத்திருப்பார்,
 6.
 உய்யாமை - ஒழியாமை, 57; செலுத்
 தாமை, 45.
 உயங்கல் - வருந்தல், 36, 148.
 உயப்போகல் - பிழைத்துப்போகை,
 125.
 உயரி - உயர்த்து, 80; எடுத்து, 21.
 உயரிய - உயர்ந்த, 7.
 உரம் - வலி, 8.
 உரவுநீர் - உலாவும் நீர், 107.
 உரவெரி - உலாவெரி, 117.
 உரவொலி - வலிய ஆரவாரம், 133.
 உரவொர் - வலியோர், 69.
 உரிஞ்சுதல் - தவழ்தல், 56.
 உரித்தாக - சேமமாக வேண்டி, 140.
 உரு - அச்சம், 137.
 உருக - நெகிழ, 106; வருத்த, 135.

உருகுதல் - கரைதல், 143.
 உருகெழுதற்குல் - அஞ்சுதல் பொருந்
 திய இரவு, 137.
 உருத்து - கோபித்து, 20.
 உருப்பு - வெப்பம், 116.
 உருபி, 109.
 உருமேறு, 58.
 உருவகவணி, 75.
 உருவம் - அழகு, 150; திருமேனி,
 90.
 உரை - கீர்த்தி, 83.
 உரைத்தன்று - சொல்லியது, 5.
 உரைப்பு - சொல்லல், 159.
 உரைமலை - கீர்த்தித்தெரியல், 83.
 உலக்கல், 134.
 உலகியல்பொருள் - உலகத்தியலுள்
 முடிந்தபொருளாகிய அறம்பொரு
 ளின்பங்கள், 123.
 உலகு - உயர்ந்தோர், 57.
 உலத்தல் - இறத்தல், 118.
 உலந்தன - கெட்டன, 21.
 உலாம் - பரந்த, 27.
 உலாய் - இயங்கி, 80; நிலைபெயர்ந்து,
 63.
 உலைவு - கேடு, 129.
 உவலை - தழை, 80.
 உவா - பெண்ணிமை, 86.
 உழக்குதல் - துடைத்தல், 17, 25.
 உழப்ப - பழக, 148.
 உழப்பு - முயற்சி, 32.
 உழலை - கணையமாரம், 158.
 உழிஞைமலை 48, 50.
 உள = உள்ள - கருத, 15,
 உளப்பட, 2.
 உளம்-மார்பு, 67.
 உளமை - உண்மை, 125.
 உளர்செரு - எடுப்பும் சாய்ப்புமான
 சண்டை, 14.
 உளர்ந்தார் - அசைந்தார், 13.
 உளர - அசைப்ப, 126.
 உளை - தலையாட்டம், 24, 126, 180.
 உளைத்தவர் - வெறுத்தவர், 154.
 உற - மிக, 10.
 உறழ்தல் - மாறுபடுதல், 79.
 உறழ்வு - ஒப்பு, 36.
 உறும் - உறுதியுடைத்து, 18.

உறுவரை - பெரியமலை, 144.

உறை - கூடு, 84; துளி, 143; மழை, 86; மழைத்துளி, 79.

உன்ன மார்த்தில் நிமித்தம் பார்த்தல், 112.

உன்னமாம்; இதனை இலவமாமென் பர் மலைநாட்டார், 112.

ஊ

ஊக்கம் - மனவெழுச்சி, 49, 113.

ஊடல் - வழக்காட்டு, 110.

ஊடிய - வழக்காடிய, 110.

ஊடு - நடு, 29.

ஊதை - காற்று, 126.

ஊர்தல் - செலுத்துதல் 112; நடத்துதல், 68; மேற்கொண்டு செலுத்துதல், 113.

ஊழி - உகம், 149; நெடுங்காலம், 76, 129; யுகாந்தகாலம், 6, 20.

ஊழித்தி, 6, 20.

ஊழித்தியைப்போற் பகைவருடைய அரணை வளைத்தல், 20.

ஊழிதோறுழி, 129.

ஊழூழ் - முறைமுறையாக, 135.

ஊறு - குற்றம், 84.

எ

எஃகம் - வேல், 16, 32.

எஃகு - வாள், 28; வேல், 22.

எகரம் எஞ்சாமைப்பொருளில் வருதல், 60.

எஞ்சுதல் - ஒழிதல், 102.

எட்டுக்குணங்கள், 82.

எடுத்துரைத்தன்று - உயர்த்துச்சொல்லியது, 17; 77.

எடுத்துவிடுதல் - சேனையுடன் பகைவர் நகரைச் சூழ்ந்துதங்கல், 21, 30.

எண்ணதே கொள், 105.

எண்ணர் - பகைவர், 17, 98.

எதிர்கொண்டு - ஏற்றுக்கொண்டு, 78, 102.

எதிர்ச்சிவல், 159.

எதிர்தல் - ஏற்றுக்கொள்ளல், 60.

எதிர்ந்தன்று - ஏற்றிருந்தது, 141.

எதிராது - ஏற்றுக்கொள்ளாது, 60.

எதிரிய - ஏற்றுக்கொள்ளு; பொருந்திய, 85.

எந்தை - என்னுடையசாமி, 118.

எய் - முள்ளம்பன்றி, 83.

எய்த்தல் - இளைத்தல், 128.

எய்துதல் - பொருந்துதல், 133.

எய்துப - அடைவார், 1.

எயிற்றி - மறத்தி, 8.

எயிற்றியர் - வேட்டுவிச்சியர், 8.

எயிறுப்படை - (யானை) மருப்பாகிய ஆயுதம், 52.

எரிந்திலங்குசடை - அவிரந்துவிளங்குச்சடை, 124.

எருத்து - கழுத்து, 140.

எருவை - கழுது, 37; பருந்து, 97.

எல் - விளக்கம், 159.

எல்லாக - விளக்கமுற, 141.

எல்லாம் - பலரும், 28; பலவும், 34; யாவையும், 94.

எல்லை - அளவு, 141.

எல்வளை - இலங்குந்தொடி, 133;

விளக்கத்தினையுடைய தொடி, 143.

எவ்வம் - மானம், 137; விதனம், 132.

எவ்வையர் - எம்தங்கையர், 143.

எவனென்பது என்னெனக் குறைந்து நின்றல், 19, 95.

எழீஇயினான் - எழுப்பினான்; (யாழ்) வாசித்தான், 160.

எழு - கணையம், 5, 67.

எழுதல் - கிளர்தல்.

எழும் - மிகும், 63.

என்னுதல் - இகழுதல், 41.

எற்றி - அடித்துக்கொண்டு, 26.

எறிதல் - அழித்தல், 6, 97; வெட்டுதல், 15, 18.

எறிந்தன்று - அழித்தது, 6.

எறிமுந்நீர் - அலையும் கடல், 102.

என்றி-என்று சொல்லாநின்றாய், 146

என்றும் - என்றுசொல்லுவேம், 90.

என்னேரும் - எத்தன்மையை யுடையோரும், 91.

ஏ

ஏ - ஈற்றகை, 2; எய்யுந்தொழில், 44

ஏகன்று - சென்றது, 14.

ஏகன்று - புலவற்கூறியது, (ஏசியது 143.

ஏணி, 54.

ஏதம் - குற்றம், 77,

ஏதிலாளன் - அயலான், 135.

ஏந்திழை - அழகியஆபரணம், 41.

ஏந்துவாட்டானை - உயர்த்தவாட்
சேனை, 84.

எப்புழை ஞாயில் - ஏவறையையுடைய
முடக்கு, 42.

எமம் - காவல், 110.

எழுற்று - ஏக்கமுற்று மயங்கி, 151.

ஏய்க்கும் - ஒக்கும், 15.

ஏய - ஏவின், 43.

ஏயா - இயையா, 151.

ஏர் - ஏருது, 128; ஏர்த்தொழில், 5;

ஒப்பு, 77; பொருந்தின, 5.

ஏர்க - ஏழுக, 93.

ஏவறையையுடைய முடக்கு, 42.

ஏவுதல் - சொல்லல், 32.

ஏழகம் = ஏழகத்தகர் - ஆட்டுக்கிடாய்,
113.

ஏற்றார் - எதிர்த்தார், 6.

ஏற்றினம் - ஏறுகலையுடைய பசுநிறை,
5.

ஏறிட்டவில், 32.

ஏறு - யானை, 56.

ஏன்று - மேற்கொண்டு, 81.

ஏனல் - தினை, 146.

ஏனும் - ஆயினும், 62.

ஏனை - மற்ற, 3.

ஈ

ஈ - வியப்பு, 3; சுஹாமி, 8.

ஈங்கணை, 148.

ஈந்து - ஈம்புலன்கள், பஞ்சேந்திரியங்
கள், 104.

ஈந்துசெலவு - ஈந்துகதி, 160.

ஈந்தொழி னுண்மறைமுத்தி இருபிற
ப்பு, 75.

ஈம்பால் - சுருள், குரல், அளகம், துஞ்
சுருழல், கொண்டை யென்னும்
ஈந்து பருதியான் அமைந்த கூந்
தல், 103.

ஈயப்பாடு - சந்தேகம், 125, 131, 152.

ஈயர் - தமையன்மார், 83.

ஈயவி - வெண்சிறுகடுகு, 39.

ஈயனூர்தனார் வெண்பாமாலையை இய
ற்றினாரென்பது, 1, 156.

ஈயிலவேல் - வியக்கத்தக்க இலைத்
தொழிலையுடைய வேல், 3.

ஐ

ஐந்து - வணங்கி, 126.

ஐட்டியார் - சபதங்குறினவர், 159.

ஐட்டினவை - பந்தயமாக வைத்தவை,
161.

ஐடு, அசைநிலை, 124.

ஐண்மை - அழகு, 20, 21.

ஐத்தயாமம் - நடுஇரா, 142.

ஐப்பான - ஐத்த, 162.

ஐருதனிமா, 44.

ஐருதானுகி - தானொருவனுமேயாகி,
15.

ஐரு பாற்கிளவி ஏனைப்பாற்கண்ணும்
வருதல், 79.

ஐருபொருளிருசொற் பிரிவின்மை,
33.

ஐருமாத்தோணி, 54.

ஐருமைச்சொல் பன்மையுணர்த்துதல்,
9.

ஐருவரை அவர் தூங்குகையில் வண
ங்கலாகாது, 93.

ஐல்கல் - வணங்கல், 109.

ஐல்லார் - பகைவர், 51.

ஐல்லும்வகை - செயற்படும்வகை,
127.

ஐல்லெனல், அனுகாணஒசை, 81.

ஐல்கூந்தல் - தழைத்தமயிர், 132.

ஐலித்தல் - தழைத்தல், 132.

ஐலித்தல் - இறத்தல் 15; மடித்தல், 71;
விட்டுநீங்கல், 72.

ஐழியாமே - தப்பாமே, 92.

ஐழுக்கல் - நிரைத்தல், 115.

ஐழுக்கு - நடை, 79.

ஐளி - கீர்த்தி, 89.

ஐளிற்றெஃகம் - ஐளிற்றுதலையுடைய
வேல், 69.

ஐளிற்றுதல் - விட்டுவிளங்குதல், 20.

ஐற்றர், 5, 9.

ஐற்றர் இருளில் ஐற்றல், 5.

ஐற்றர் தம்முயிரையும் வெறுத்துப்
பகைப்புலத்துச் சென்று அல்லும்
பகலும் ஆராய்தல், 10.

ஐற்றருக்கு ஒன்று இரண்டு அதிகமா
கக் கொடுத்தல், 10.

ஐற்றல், 5.

ஐற்று - வேய்தல், (உளவு) 5, 9.

ஒற்று ஆராய்ந்துரைப்போர், 6.
ஒற்று இரட்டாமை, 40.
ஒன்றார் - பொருந்தாதார், 135.
ஒன்றின முடித்தல் தன்னின முடித்த
வெண்ணும் உத்தி, 91.
ஒன்று - ஆன்மா, ஞானம், 104.
ஒன்று - பொருத, 40.
ஒன்றுதார் - பகைவர், 29.
ஒன்றுப்போர் - பொருந்தாத போர்,
47.
ஒன்றுமுனையோர் - பொருத மன்
னர், 40.
ஒன்று - பகைவர், 15.
ஓ
ஓ எதிர்மறைப்பொருளில்வருதல்,
31.
ஓங்கியவேலான் - உயர்ந்தவேலான்,
143.
ஓங்கிற்று - மேலே பறந்தது, 36.
ஓட்டி - கெடுத்து, 91.
ஓடம், 54.
ஓடெரி - பார்த்த நெருப்பு, 59.
ஓடை - பட்டம், 80; யானையின் நெற்
றிப் பட்டம், 48.
ஓதம் - அலை, 21, 77.
ஓம்படுத்தல் - உறுதிசுடறல், 62.
ஓம்பாவிகை - சீர்தூக்காத கொடை,
78, 89.
ஓம்பான் - பரிகரியான், 93.
ஓம்பின்று - பரிகரித்தது, 38.
ஓர்த்தன்று - கேட்டது, 4.
ஓவல் - ஒழிதல், 74.
ஓவான் - ஒழியான், 16.
க
கங்காதேவி, 109.
கங்கையான், 103, 109.
கச்சி - காஞ்சி, 110.
கசிதல் - நெகிழ்தல், 137.
கஞ்சுகம் - அகிமதூரம், 158.
கட்டுடம் வருதல் நன்னியித்தம், 5.
கட்டி - காடு, 4.
கட்டு - சுற்றுதல், 65.
கட்டீர் - பாசறை, 79; 126; விட்டி
ருக்கும் பாசறை, 27.
கடகம், 112.
கடத்தல் - வெல்லுதல்.

கடம் - காடு, 117; பெறுமுறைமை,
11.
கடல், 119, 120.
கடல் அகழப்பட்டதென்பது, 120.
கடலில் மாக்கலம் ஓட்டல், 86.
கடவி - முடுக்கி, சு.
கடன் - கொடுக்கக்கடவது, 118,
119; செய்தி, 156.
கடன்சுழித்தல் - கொடுக்கக் கடவது
னைக் கொடுத்தல், 119.
கடிகமழ்வோர் - மிகநூறும்மது, 41.
கடிந்தன்று - போக்கியது, 41.
கடிமனை - காவலிடம், 31.
கடிமுரசம் - காவன்முரசம், 95.
கடுங்கண் - தறுகண், 80.
கடுஞ்சுரையான் - மிக்க 'மடியினை
யுடையபசு, 11.
கடுத்து - முடுகி 8.
கடுப்பு - சுற்றம், 99. .
கடுவரை - செந்தூக்கான மலை, 8.
கடை - புல்லியது, 143; வாயிலிடம்,
41.
கடைஇ - கடாவி, 66, 72; முடுக்கி,
120.
கடைஇயின்று - செலுத்தியது, 37.
கடைக்கணித்து - அணியிட்டு, 31.
கடைக்கடின்று - ஒருப்பட்டது, 99.
கடைக்கொண்டு - கூட்டி, 15.
கண் - வரத்தியத்தில் அடிக்கப்படும்
பக்கம், 10, 16; வேற்படைக் காம்பி
லுள்ள ஒருறுப்பு, 72.
கண்ணன்று - கண்ணெந்து, 56.
கண்கூம்பல் - துயிலல், 150.
கண்ணெத்தல் - கோபித்தல், 144.
கண்ட - தெளிந்த, 124.
கண்டுவைத்து - கண்டு, 122.
கண்ணன் மலையைக் குடையாக ஏந்தி
யது, 157.
கண்ணாடி நிரைத்த கிடுகுபடை, 52.
கண்ணார் கொடிமதில் - கண்ணுக்கு
நிறைந்த பதாகையாற் பொலிந்த
மதில், 90. v
கண்ணி - ஒருவகை மாலை, 5, 23.
கண்ணி வாழ்கவென்றல், 8.
கண்ணீர்த்துளிக்கு முத்து உவமை,
135. v

கண்ணுற்று - கண்டு, 144; கிட்டி, 14.

கண்பட - இடம் பாக்க, 157.

கண்படுத்தன்று - இறந்தது, 69.

கண்படை - துயிலல், 72, 92.

கண்படைநிலை - உறக்கம், 85.

கண்மாரின்று - கண்மறுத்தது, 155.

கணநிரை - திரண்டபசு, 7.

கணம் - கூட்டம்.....; பூதகணம், 22.

கணவனிறக்க மனைவி வருந்தல், 122.

கணன் - திரள், 115,

கணி - சோதிடவன், 82.

கணிச்சி - குந்தாலி, 104.

கணிச்சிப்படைக்கு யமன் உவமை, 104.

கணிவன் - சோதிடனால் வல்லவன், 82.

கணை - அம்பு, 7, 9.

கணைமாரி - அம்புமழை, 33.

கணையமரம், 5, 52.

கத்தரிகை, 21.

கதம் - கோபம், 12, 57.

கதழ்தல் - விரைதல், 38.

கதி - செலவு, 160.

கதுப்பு - கன்னம், 8.

கந்து - கழியப்பாய்தல், 160.

கந்துகம் - பந்து, 110.

கபிலை - பசு, 94.

கம்பம் - தூண், நடுக்கம், 70.

கமழ்தல் - மணத்தல், 24.

கயக்கருங்கடல், 103.

கயக்கல் - கலக்கல், 88, 103.

கயம் - மடு, 69; வாவி, 100.

கயமலராத்நாமரை - பொற்றாமரை, 100.

கயவன் - கீழ்மகன், 137.

கயங்கூடு - இணைக்கயல், 151.

கரத்தல் - ஒளித்தல், 15.

கரத்தை, 12, 13.

கரத்தைகுடி நிரைமீட்டல், 13.

கரத்தையார் - நிரைமீட்பவர், 14.

கரத்தையார் செந்துளக்கான மலையினின்று விழும். நீர்போல முடுகி வருதல், 8.

கரத்தையார் பறைமுதலிய வாத்தியங்க ளொலிக்கச் செல்லல், 14.

கரவு - களவு, 117; மறைவு, 89.

கருங்கழல் - வலிய வீரக்கழல், 69.

கருடக்கொடி, 105.

கருடன் பாம்பை உண்ணுதல், 105.

கருதல் - ஒத்தல், 50.

கருதாதார் - பகைவர், 51.

கருமை - வலிமை, 69, 83, 129.

கருவரை - வலியமலை, 129.

கருவிமாக்கள் - யாழையுடைய பாணர், 17.

கல் - உலக்கல், 134; நடுகல், 82, 83, 114; மலை, 18.

கல்லணை, 27.

கல்லருவி - மலையருவி, 132.

கல்லாமறவர் - இயற்கையான மறத்தினையுடையார், 33

கல்லென - அனுகரணசத்தமுண்டாக, 125.

கல்வியை உடம்பைப்போலப் பாதுகாக்கவேண்டும், 82.

கலங்குதல் - குலைதல், 48; துளங்குதல், 99.

கலந்தயன் - கூடின கொழுநன், 118.

கலம் - மாக்கலம், 156.

கலவார் - பகைவர் 4.

கலவேம் - மணவேம், 142.

கலன் - மாக்கலம், 156.

கலாவும் - கலக்கும், 32

கலி - ஆரவாரிப்பு, மனவெழுச்சி, 160; மிடி, 156.

கலுழம் - அழாநிற்கும், 4.

கலை - கலைமான், 11; குதிரைக்கலணை, 63.

கலைமகள், 109.

கலைமான், 11, 127.

கல்வை - ஆரவாரம், 131, 143.

கவடி - பலகறை, 57.

கவந்தம் - தலையில்லா உடம்பு, 16.

கவர்த்த தலையையுடைய அம்பு, 9.

கவர்தல் - கொள்ளுகொள்ளல், 9, 15.

கவலமறுகு - கவர்த்ததெரு, 80.

கவலையாற் கையைக் கன்னத்தில் வைத்தல், 8.

கவற்ற - வருத்த, 9.

கவறு - குதாடுங் கருவி, 160, 161.

கவிதை - தியாகம், 101.

கவைது - தழுவிக்கொண்டு, 126.

கழகம் - குது, 160, 161.

கழல் - வீரக்கழல், 4.

கழி - மிக்க, 28.

கழிதல் - இறத்தல், 118, 122.

கழியப்பாய்தல், 160.

கழியாமே - (வானை) உறையினின்

றும் வாங்காமே, 92.

கழுது - பேய், 62, 125.

கழுதையேர், 57.

கழுமிய - பொருந்திய, 67, 127.

கழுமினார் - கெழுமினார், 72

கழை - மூங்கில், 5.

கன் - தேன், 5.

கன்மகிழ்ந்து - மதுவையருந்தி, 20

கன்விற்பான், 97.

கன்னவிற்தார் - தேனொழுதுமால், 185.

கனங்கொள்ளுதல், 85, 84.

கனபம் - யானைக்கன்று, 100.

கனம் - இடம், 92

கனமர் - அடியார், 26

கனரி - யுத்தகனம், 15, 65, 91.

கனவழி, 75.

கனவேள்வி, 58, 76.

கனி - மதம், 91, 140.

கனிது - யானை, 14.

கற்சிதை - கல்லாந்தகட்டின கரை, 27

கற்புடைமை - ஒருமையுடைமை, 41

கற்பொறி, 54.

கறங்கல் - ஒலித்தல், 23, 114.

கறவை - பசுநிரை, 90.

கறுவு - முனிவு, 144.

கன்மேந்திரியங்கள், 87.

கன்னவிறிண்டோள், 85.

கன்னவிறிணிதோள், 134.

கன்னவிறோள், 180, 185.

கன்னிப்பெண், 103.

கனலுதல் - எரிதல், 10.

கனலோன் - சூரியன், 115.

கனன்று - சிவந்து, 56.

கனை - செறிவு, 93, 100.

கனைகழல் - செறிந்தகழல், 100.

கனைதூயில் - மிக்க உறக்கம், 93.

கனையிருள் - செறிந்த இருட்டு, 142.

கா

கா - (கற்பகச்) சோலை, 181.

காசினி - பூமி; 106.

காஞ்சிமரம், 142.

காட்சி - தரிசனம், 124.

காட்டிய - காட்டுவான் வேண்டி, 89, 139.

காட்டிற்சின்வீடு ஒலித்தல், 4.

காடு - சுடுகாடு, 125; வனம், 4, 5.

காதல்செய் காமம் - ஆசையைப் பண்

ணும் விழைவு, 135.

காந்தன் - காந்தப்பு, 50, 80, 111.

காந்தன், குடைபோல் மலர்தல், 111.

காந்தன் முருக வேட்குஉரித்து, 50.

காம்பு - மூங்கில், 117, 134.

காமஒள்ளெரி, 136.

காமநெங்கடல், 141.

காமருசாயலாள் - அழகுமருவின மென்மையினையுடையாள், 100.

காமவல்லி, 98.

காமுறுதல் - வேட்கை மிகுதல், 151.

காய்தல் - சீத்தல், 72.

காயல் - செறுதற்றொழில், 90.

காயாம்பூ, 90.

கார் - கருமை, 64; மேகம், 20.

கார்க்குவளை - கருங்குவளை, 135; செவ்விக்குவளை, 144.

காரிப்புள் - கரிக்குருவி, 4, 17, 18.

காரிப்புள்ளின் நிமித்தம், 4, 18.

கால் - காற்று, 64.

காலேகம் - முத்து, 26.

காலேமுரசு, 95.

காவலன் - அரசன், 22; வாயில்காப் போன், 89.

காவற்காடு, 43.

காவன்முரசம், 95.

காவிரி, 112.

காவிரிநாடன் - சோழன், 112.

காழ் - மணி, (இரத்தினம்) 94.

கானை - இனமைப்பருவமுடையான், 60; கானைப்பருவமுடையான், 90; தலைவன், 134.

காற்றி - காலப்பண்ணி, 41.

காற்றும் - கால்விக்கும், 92.

கான்மலியுநறுந்தெரியல்-செவ்விம்க்க நறுநாற்றஞ் செறிந்த மாலை, 81.

கான்று - உமிழ்ந்து, 39.

கானல் - கடற்கரை, 150.

கீ

கிடங்கு - அகழ், 43.

கிடாய் - ஆட்டுக்கிடாய், 113.

கிடுகு - ஒருவகைக் கேடகம், 52, 53.

கிடுகுக்குக் கண்ணாடி. நிரைத்தல், 52.

கிண்கிணி - சதங்கை, 113.

கிணை - தடாரிப்பறை, 13, 87, 96.

கிணைகொட்டுவோன், 87, 96.

கிணையன் - கிணைப்பறையைக் கொட்டுவோன், 10, 96.

கிணையன், துடியன், விறலி, பாணன் இவர்களுக்குக் கள்ளைக் கொடுத்தல், 10

கிணைவன் - கிணைப்பறை கொட்டுமவன், 87, 96.

கிரமால்ங்காரம், 75.

கிரௌஞ்சகிரி, 50.

கிள்ளை - கிளி, 159.

கிளத்தல் - சொல்லுதல், 23.

கிளத்தேத்தல் - மிகப்புகழ்தல், 36.

கிளர்தல் கோபித்தல், 13; பெருகுதல், 96.

கிளவி - சொல், 41.

கின்னரப்பறையின் ஓசை மகளிர் பாட்டுக்கு உவமை, 161.

கீ

கிண்டிட்டு - கிழித்துக் கீழ்ப்படுத்தி, 159.

கிரை, 129.

கு

குஞ்சரம் - யானை, 102.

குஞ்சி - ஆடவர் தலைமயிர், 20.

குடக்கன், 5.

குடிப்பிறப்பு முதலிய எட்டு, 81.

குடியொடு கோடாமரடி, 11.

குடுமிகுளந்தான் - மயிர்ச்சிகையைக் கூட்டி முடித்தான், 97.

குடை, 111.

குடைக்குச் சந்திரனும் சூரியனும் உவமை, 102.

குடைக்கு நிறைமதி உவமை, 17, 75.

குடைக்கு முத்தமாலையணிதல், 33.

குடைவேல்மரம் - உடைமரம், 57.

குண்டகழி - ஆழ்த் கிடங்கு, 48.

குணில்பாய - கடிப்புத்தாக்க, 25.

குதிரை, 44, 47, 64, 124.

குதிரைக்குத் தலையாட்டம் அணிதல், 47.

குதிரைக்குப் பொற்சேணம் அணிதல், 126.

குதிரை தாளத்திற்கொப்பச் சதிபாய்தல், 54.

குதிரை தாளவொத்துக்கிசைய நடத்தல், 24, 99.

குதிரை நடைக்கு அம்பின்வேகம் உவமை, 64.

குதிரையின் ஐந்துகதிகள், 160.

குதிரையின் பதினெட்டுச் சாரியைகள், 160.

குதிரை வரவிற்கு மேகவரவு உவமை, 44.

குந்தம் - கைச்சவளப் படை, 121; சவளப்படை, 63; வேல், 34.

குந்தாலி - ஓராயுதம், 105

குமரவேள், 97.

குமரி - அழிவில்லாதது, 52; கன்னிப் பெண், குமரியாறு, 103.

குய் - நறை, பொரிக்கறி, 129.

குயம் - அரிவான், 29.

குயவரி வேங்கை - அரிவாள்போன்ற வரியினையுடைய புலி, 29.

குயிலனையமொழி, 128.

குரம்பை - கூரை, 129; கைநிலை, 34

குரல் - தானியக்கதிர், 146; மகளிரின் ஐம்பால் வகையுள் ஒன்று, 103.

குரவை, 76.

குரிசில் - உபகாரி, 45, 87, 91.

குரு - நிறம், 94.

குருந்தம்பூமாலையையணிதல், 118.

குரும்பை, 135.

குரைத்தல் - ஒலித்தல், 30.

குலமகளிர்க்குக் கணவனடியை வணங்கலும் விருந்தோம்பலும் இன்றியமையாதன, 128.

குலமகளிர் போர்க்களத்துப் புண்பட்ட கணவரது மார்பைத் தழுவுவல், 71.

குலமகளிர் போர்க்களத்து மாண்டதம் கணவரைக் காணவருதல், 72.

குலமகளிர் மன்றிற் செல்லாமை, 25.

குலமுதல் - குலத்திற்கு மூலமாகிய பிள்ளை, 119.

குலவுதல் - வளைதல், 7.

குலாம் - வளையும், 100.

குலாவுஞ்சிலை - ஏறிட்ட வில், 32.

குலவயம் - பூமி, 124.

குவளை - செங்கழுநீர், 111, 162.

குவைஇ - திரண்டு, 126.

குழவீப்பதத்தர் - இளமைப்பருவத்தார், 110.

குழுமணி - திரண்டமணி, 68.

குழுவுதல் - கூடுதல், 5.

குழுஉ - கூட்டம், 5.

குழுஉம் - திரளும், 13.

குழை - தளிர், 20.

குழைதல் - தளர்தல்; 145; நெகிழ்தல், 145; வாடுதல், 142.

குளித்தல் - அழுந்துதல், 120; தைத்தல், 41.

குளிப்ப - தைப்ப, 70.

குளிறுதல் - முழங்குதல், 25.

குற்றெழுத்தின பின்னின்ற ஆகாரம் குறுக ஆண்டுவுறும் உகரம் புலப்படாது நின்றல், 125.

குறிக்கொண்டு - கருதிக்கொண்டு, 161.

குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பண், 39.

குறித்தல் - கருதல், 20.

குறிப்ப - ஊத, 52.

குறுகுதல் - பொருந்துதல், 121.

குறுஞ்சுனை மலர்ந்தன - சிறுசுனைக்கு வளைகள் பூத்தன, 132.

குறம்பு - ஆண், 6.

குறம்பூழ்ப் பறவையின் காதில் மந்திரமோதல், 159.

குறம்பூழுக்கு அரிசிதீற்ற மந்திரமோதல், 159.

குறம்பூழுக்குப் பச்சிலை பிசைந்து தடவும்போது மந்திரமோதல், 159.

குன்றிறுந்தான், 50.

குனிவில் - வளைந்தவில், 5.

கூக்கேட்ப - ஏவல்கேட்ப, 59.

கூகை (கோட்டான்) பகலிற் குழறல் தீநிமித்தம், 21.

கூட்டணங்கும் - பகைவர் திரளை வருத்தும், 111.

கூட்டம், 133.

கூட்டளப்ப - திறைகொடுப்ப, 86.

கூட்டிய - தெரிந்து பறித்த, 16.

கூட்டு - திரள், 111; திறை, 86: பொருள், 226.

கூட்டுண்டான் - சிறிதும் ஒழியாமல் துகர்ந்தான், 109.

கூட்டுண்ணும் - திரண்டு அனுபவிக்கும், 109; புணர்ந்து துகரும், 108.

கூடாணம் - திரிபுரம், 42.

கூடலர் - பகைவர், 16.

கூடார் - பகைவர், 19.

கூந்தற்பிடி, 77.

கூம்பல் - துயிலல், 150.

கூர்ங்களை - கூரியஅம்பு, 120.

கூர்தல் - மிகுதல், 143.

கூர - சிறக்க, 132.

கூரிருள் - மிக்கஇருள், 39.

கூரை, 80, 129.

கூளி - பேய், 111.

கூற்றம் - யமன், 119.

கூற்றினத்தன்னார் - கூற்றின் குழவினை ஒப்பார், 5.

கூற்று - யமன், 5, 7, 119, 124.

கூறு - பங்கு, 9.

கூறுபாடு - வகை, 5.

கேகெழுமி - கிட்டி, 24.

கேட்குமது - கேட்பது, 102.

கேள் - உறவு, 28; கணவன், 71.

கேள்வி - சுருதி, 68.

கேளலார் - பகைவர், 114.

கை - இடம் 7; ஒழுக்கம், 122, 150; செயல், 122.

கைக்கத்தரிகை, 24.

கைகூடி - கண்ணுற்று (=சேர்ந்து), 66.

கைச்சவளப்படை, 121.

கைசோர்ந்து - செயலற்று, 122.

கைதொழுதல் - கைகூப்பதல், 90, 140.

கைதொழுஉ - கைதொழுது, 116.

கைநிலை - வீரர்கள் தங்குவதற்குப்
பாசறைக்கண்ணே தனித்தனி கட்
டப்பட்டிருக்கும் சிறுகுடிசைகள் ;
இது மலைநாட்டு வழக்கு, 34.

கைம்மிக - கைகடப்ப, 150.

கைம்மை - வைதலியம், 118.

கைம்மைவிரதம், 118.

கை முதலியவற்றால் தாளத்தைக்குறி
க்கொள்ளல், 161.

கையகலார் - இடத்து நின்றும் நீங்
கார், 7.

கையறவு - இறப்பு, 17, 122.

கைவண்குரிசில் - கைவளர்
யுடைய உபகாரி, 116.

கைவளர்தல் - பரத்தல், 32, 48; பெரு
குதல், 17.

கைவிடல் - நீங்கல், 144.

கோ

கொங்கு - தாது, 103; தேன், 18,
86, 103.

கொட்கும் - சுழலும், 38.

கொடாதவர்க்கு வெண்மேகம் உவ
மை, 156.

கொடி - ஒழுங்கு, 104; கொடிபோன்
றவன், 144; துவசம், 58.

கொடிஒங்குகவென்று வாழ்த்தல், 105
கொடிகளையுடைய யானை, 41.

கொடிப்படை - தூசிப்படை (முன்
படை), 122.

கொடிமலி கொல்களிறு - வெற்றிக்
கொடியால் மிக்க யானை, 41.

கொடியாடுதற்கு மின்மின்னுதல் உவ
மை, 68.

கொடியான் - கடுவீனையாளன், 120.

கொடுஞ்சிலை - கொடியவில், 3.

கொடுப்போர்க்குக் கருமேதும் உவ
மை, 156.

கொடுமை - வளைவு, 5.

கொடுவரி - புலி, 7.

கொடுவில் - வளைந்தவில், 5.

கொண்டன் - கணவன், 144.

கொண்டல் - கொள்ளுதல், 84.

கொண்டினத்து - கொண்ட தன்மை
த்து, 7.

கொண்டாடாதேகொள், 153.

கொண்டாடுதல் - பாராட்டுதல், 22.

கொண்டான் - கைப்பிடித்தான் (கண
வன்), 36.

கொண்டை - மகளிர் கம்பால் வகை
யுளொன்று, 103.

கொண்மார் - கொள்ள, 45.

கொண்மூ - மேகம், 85.

கொத்தான்வாகை, 74.

கொதிப்பு - கனற்சி, 85.

கொம்மை - குவிவு, 132.

கொய்தல் - பறித்தல், 39, 145.

கொய்தார் - கத்தரிகையால் மட்டஞ்
செய்த மாலை, 20; மட்டஞ்செய்த
மாலை, 47, 85, 127.

கொய்பூங்கொம்பு, 161.

கொய்யாக்குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பண்,
வெளிப்படை, 39.

கொல்லிமலைச்சுனை, 111.

கொல்லிமலை சேரனுடையது, 111.

கொழுங்கயல் - வளவியகயல், 150.

கொழுந்துவிட்டெரிதல், 120.

கொழுண் - கணவன், 118, 144.

கொள் - குடைவேல், 57.

கொள்கென்றான், 3.

கொள்வான் - கொள்ள, 45.

கொள்ளல் - கொண்டாடாதே கொள்,
153.

கொள்ளிய - கொள்வான் பேண்டி,
48.

கொள்ளுமது - கொள்ளுவது, 117.

கொள்ளைசாற்றி - கொள்ளையூட்டி, 26.

கொளீஇயன்று - கொளுத்தியது, 29.

கொளை - இசை, 68.

கொற்றம் - வெற்றி, 22.

கொற்றவை - தூர்க்காதேவி, 11, 22.

கொற்றவை - தூர்க்காதேவி, 11, 22.
பான் உவமை,

150.

கோ

கோ - அரசன், 20

கோட்டம் - வளைவு, 127.

கோட்டான், 125.

கோடல் - காந்தன், 80; கொள்ளுதல்,
13, 117.

கோடா - கோணுதலில்லாத, 11.

கோடு - குவடு 55; மரக்கொம்பு, 112;

மலை 30; வீரக்கொம்பு, 14.

கோதானம், 95.

- கோதை - ஒருவகை மாலை, 144; சருச்சரை, 140.
 மாலை, 117, 126. சுவளபபடை, 64.
 கோயில் - அரண்மனை, 48; தேவா சா
 லயம், 23. சாகம் - இலை, 79.
 கோல்தெரிய - அம்பை ஆராய, 3. சாகமூலபலங்கள், 79.
 கோல்வளை - திரண்டதொடி, 140; சாடி - தாழி, 4.
 திரண்ட வளையினையுடையாள், 86. சாடு - சகடம், 156.
 கோழி, 158. சாதிப்பெயர் (பாண்-பாண்கிளை), 68.
 கோழிதூல் வல்லவர், 158. சாதிவிங்கத்தைச்சொரியுமலை, 15.
 கோள் - கொள்கை, 113; கொள்ளு சாந்து - சந்தனம், 144.
 தல், 53. சாம்பலரங்கம், 107.
 கோள்வாய் முதலை - ஆளைப்பற்றுதல் சாய - கெட, 13.
 தப்பாத முதலை, 53. சாயல் - மென்மை, 58; மென்மை
 யான், 142.
 கோளவை - ஆரவாரம், 41. சாயலான், 100.
 ச சாயை - நிழல், 69.
 சக்கரப்படை, 90. சாரல் - மலைப்பக்கம், 132, 141.
 சக்கரவர்த்தி, 93, 94. சாரியை (அ, அம்), 47, 127; சுற்று
 சக்கரவர்த்தியினோடுகுச் சூரியனோ வரவு, 160.
 வியும், மற்றை அரசர்களின் ஒளி சால்பு - அமைதி, 86.
 க்கு மற்றைக் கிரகங்களினோளி சான்றோர் - அமைந்தோர், 102.
 யும் உவமைகள், 94. சான்றோர்க்குமலையுவுமை, 86.
 சக்கரவர்த்தியை அரசர்கள் நின்று எத் தி
 துதல், 97. சிக்கென - உலோபத்தன்மையாக,
 சகுனம்பார்த்துச் சொன்ன நிமித்தி 124.
 கர்க்குப் பசுக்கொடுத்தல், 10. சிங்கக்கொடி, 12.
 சங்கம்போல் வான்மையார் - சங்கம் சிங்கம், 12, 14, 30, 68, 97.
 போலத் தூய்மையுடையார், 86. சிங்கம் தன்மேல் மலைவியூறுகாலத்
 சங்கவளை, 151. தும் அஞ்சிஓடாமல் அங்கேயிருந்து
 சடை முடி முனிவர், 79, 124. இறத்தல், 69.
 சதங்கை, 114. சிங்கம்போற்கோபித்தல், 30.
 சதி - குதிரைநடை, 99. சிங்காதனம், 97.
 சதிபாய்தல், 54. சித்திரமெழுதுதல், 57.
 சந்தனகுங்குமங்களாற் காமனது கரு சிதேந்திரியர்கள் மேலுலகத்தைவிரு
 ம்பெழுதுதல், 135. ம்பல், 124.
 சந்தனம், 108. சிந்தியாய் - நினையாய், 141.
 சந்திரன் முயற்குடென்பது, 151, 152. சிவ்வளைக்கைச் செவ்வாய்விற்றல், 101.
 சந்திராதித்தர், 85. சிவம்பன் - தலைவன், 141.
 சபையோர் வழக்கற நியாயஞ் சொல் சிலை - மலை, 18; வில், 7, 10; விற்
 லல், 81. படை, 5.
 சம்பத்து - செல்வம், 108. சிலைத்து - கோபித்து, 22.
 சமநிலை, 26. சிலையா - இடையாத, பின்னிடாத,
 சமம் - போர், 84. 10.
 சமர் - போர், 77. சிவபெருமான், 50, 106, 107, 109.
 சமைந்தான் - அமைந்தான், 75. சிவற்போரில் தோற்றவர் தண்ணுமை
 சரவணப்பொய்கை, 97. ணையச் சைவிட்டோடல், 159.

சின்வீடு - ஒருவகைவண்டு, 4.
 சிற்றார், 5.
 சிறந்தது - தலைமையிக்கது, 86.
 சிறந்து - மிகுந்து, 160.
 சிறப்பு - செல்வம், 36; தலைமை, 77;
 தன்மை, 98; நன்மை, 1, 65; மதிப்பு, 85, 48; மிகுதி, 55; முறைமை, 93; மேம்பாடு, 1, 18.
 சிறப்பும்மை, 20, 35, 158.
 சிறியவேந்தன் தானோபாயத்தைக் (யானை, குதிரைகளைக்கொடுத்தல்) கைக்கொள்ளல், 27.
 சிறுசிறு - சிறு பிள்ளைகள், 83.
 சிறு பிள்ளைகள், சிறுதேருருட்டல், 23.
 சிறுதகை - தலைவணக்கம், 83.
 சிறு பிள்ளை, பின்வருவதை அறியா உணன்பது, 16.
 சிறுவரை - சிறிய காலே, 146.
 சிறை - கரை, 121.
 சினம் - கோபம், 9.
 சினை - கோபித்து, 14.
 சீ
 சீமதியான வேட்டுவிச்சி, 9.
 சீயம் - சிங்கம், 14.
 சீர் - அழகு, 1; நன்மை, 22; புகழ், 61; மதிப்பு, 98; மிக்க புகழ், 1.
 சீர்த்தி - பெரும்புகழ், 47; மிகுபுகழ், 11.
 சீர்தூக்காக்கொடை, 89.
 சிலிக்கப்பட்ட - பரிசோதிக்கப்பட்ட, 131.
 சீற்றம் - கோபம், 14.
 சீறியாழ் - சிறியயாழ், 160.
 சீறார், 5.

சு

சுக்கிரன் மழைக்கோளென்பது, 95.
 சுட்ட - கருத, 11.
 சுடர் - சூரியன், 94.
 சுடுகாட்டிற் கோட்டானும் பேயும் இரவில் உலாவல், 125.
 சுடுமண் - செங்கல், 54.
 சுணங்குக்குப்பொன் உவமை, 129.
 சுரம் - காடு, 14; 117; வழி, 7.
 சுரும்பினோலிக்குயாமொலி உவமை, 145.

சுரும்பு - வண்டு, 130.
 சுருள் - மகளிர் கம்பால்வகையுள் ஒன்று, 103.
 சுரை - பசுவின்மடி, 11.
 சுவட்டவர் - குறும்பூழாடிகள், 158.
 சுவடு - அடிப்பாடு.
 சுவர்க்கம், 65, 84, 128.
 சுவை, 161.
 சுளிக்கும் - வெகுண்டு துடைக்கும், 158.
 சுற்று - பக்கம், 50.
 சுற்றுவரவு - குதிரையின் பதினெட்டு வகைச்சாரியை, 160.
 சுனை, 111, 132.
 சூ
 சூட்டிஞ்சி - வவறைகளையுடைய மதில், 54.
 சூட்டு - வவறை, மாலை, 54.
 சூரியன் முன் மற்றை யொளிரிமறை தல், 94.
 சூரியன் மூன்றுலகத்துமுள்ள இரு னைப்போக்கல், 79.
 சூலம், 106.
 சூலமொடு - சூலத்துடன், 105.
 சூழ்ச்சி - விசாரம், 79.
 சூழ்தல் - தெரிதல், 95.
 சூழ்ந்து - விசாரித்து, 6.
 சூழி - நெற்றி, 53, 56.
 செ
 செங்கலாற் செய்தமதில், 54.
 செங்கழுநீர்மலை, 29, 144.
 செங்களம், 96.
 செங்கோல் - மணுநீதி, 80.
 செங்கோலறுகு, 127.
 செஞ்சோற்றுக்கடன்கொடுத்தலையே வீரர்நினைத்தல், 86.
 செந்துறைப்பாட்டு, 161.
 செந்துக்கானமலை, 8.
 செப்பமுறை - நடுவுநிலை, 81.
 செம்பியன் - சோழன், 102, 112.
 செம்மல் - தலைமை, 25; தலைவன், 139.
 செய் - தொழில், 25, 122.
 செய்கழல் - தொழிலழகுபெற்ற வீரக் கழல், 122.
 செய்தி - தொழில், 71.

செய்யுது - செய்வது, 103.
 செயிர் - குற்றம், 18; போர், 62.
 செருக்கு - களிப்பு, 94.
 செருப்படை - பூசலிற்சிறந்த சேனை, 101.
 செருமலைந்தார் - பூசலைச்செய்தார், 14.
 செருமுனை - பூசல்முகம், 10; பொருபடை, 34; போர்ப்புலம், 5.
 செல்கனை - வரும் அம்பு, 121.
 செல்கேன் - போவேன், 142.
 செல்லாம் - செல்லக்கடவேமல்லேம், 138.
 செல்லுதல் - படுதல், 35.
 செல்வான்வேண்டி - செல்லவேண்டி, 4.
 செல்வமுங்கின்று - போக்கொழிந்தது, 148.
 செல்வு - குதிரையின் நடை, 160; போதல், 4; 138, 148;
 செலீஇ - செலுத்தி 160.
 செலீஇய - செல்வான்வேண்டி, 138.
 செவ்வன் - செவ்வீதாக, 129.
 செவ்வீப்பூ - புதுமலர், 90.
 செவிலி, 118.
 செவியறிவுறுஉ, 102.
 செழுஞ்செல்வம் - வளவீய செல்வம், 96.
 செற்றம் - கோபம், 9, 18, 22.
 செற்றார் - பகைவர், 21.
 செற்று - கோயித்து, 47.
 செறீஇ - சேர்த்தி, 124.
 செறு - வயல், 75.
 செறுதொழில் - பொல்லாதவினை, 77.
 செறுநர் - பகைவர், 127.
 சென்ற - மீண்ட, 100.
 சென்றன்று - போனது, 5.
 சென்றீ - செல்வாயாக, 147.
 செ
 செக்கை - சயனம், 141.
 செயிலை - சிவந்த ஆபரணம், 127.
 சோபாண்டிய சோழர், 111, 112.
 சோமன்கள் - சோர், 2.
 சோர்களின் பெருமை, 2, 108, 111.
 சோர்கொடி வில்லென்பது, 2.
 சோர்மாலை பணம்பூ வென்பது, 111.

சேரார் - பகைவர், 24.
 சேரிப்பாத்தை, 154.
 சேனைக்குக் கடல் உவமை, 21, 35, 78, 94, 99, 103.
 சேனை முகம், 1.
 கோ
 கொகினம் - நிமித்தம், 121, 141.
 சொல் - கோழிநூற் சங்கேதச்சொல், 158; புகழ், 89.
 சொல்லோர்த்தன்று - சொல்லைக் கேட்டது, 4.
 சொல்விழுக்காடு (வியப்பாமால்) 28.
 சொன்மகள் - சரசுவதி, 109.
 சொன்மடந்தை - நாமகள், 1.
 கோ
 கோகி, 121.
 சோதிடர் குறித்தவேளையில் வாளைப் புறவிடு விடுதல், 21.
 சோதிடர் பூமியிலும் வானத்திலும் நிகழ்வன கூறல், 82.
 சோர்சடை - ஸெழிந்தசடை, 79.
 சோர்தல் - சொரிதல், 15; விழுதல், 17.
 சோலையாகிய மேகம் மதுத்துளிசிந்தல், 151.
 சோவென்னும் அரண், 105.
 சோழசேர பாண்டியர், 103.
 சோழன், 108, 112.
 சோழன் ஆத்திமாலைய னென்பது, 112.
 ந
 நூல - முழங்க, 52.
 நூ
 நூங்கர் - பக்கம், 44.
 நூயில் - வவறை, 48; முடக்கறை, 56; முடக்குக்கள், 42.
 நூலம் - உலகம், 18.
 நூனேந்திரியங்கள், 87.
 ந
 தக்காங்கு - தக்கபடி, 125; பொருத்தினபடி, 84.
 தகும் - பொருத்தும், 84.
 தகை - அழகு, 74, 117, 140; மிகுதி, 113, 148.
 தகைநலம் - மிக்க அழகு, 148.
 தகை செந்நிறமுடையது, 87.

தட்டி - கொட்டி, 96.
தட - பெருமை, 5.
தடம் பெருங்கட்பாலகன், 119.
தடம்பெருங்கண் - மிகப்பெரியவிழி,
132.
தடாதேகொண்மின், 44.
தடாரி - கிணைப்பறை, 101.
தடாரிப்பறைக்கு ஆமைவயிறு உவ
மை, 87, 96.
தடி - தசை, 37.
தடிதல் - வெட்டுதல், 3, 45.
தடிந்திட்டற்று - வெட்டியிட்ட சன்
மைத்து, 3.
தண்டமிழ், 1.
தண்டாத - கொடாத, 107, 133; தணி
யாத, 8.
தண்டி - மிகைத்தெழுந்த, 20.
தண்ணடை - மருதநிலம், 18, 25
தண்பனை - மருதநிலம், 86
தணியா - தீரா, 121.
தந்த - கைக்கொண்ட, 91.
தந்தன்று - கைக்கொண்டது, 3.
தந்து - கொடுத்த, 18.
தப்பு - பிழை, 137.
தபுதாரம் - மனைவியை யிழத்தல்,
118.
தபுநிலை - இறந்த முறைமை, 118.
தபோதனை வேடத்தர் - வானப்பிரங்
தர், 79.
தம்மைப் பிறர்போற் கூறல், 32.
தம்பபன் - தகப்பன், 25, 102.
தமர் - தம்முடைய சுற்றத்தார், 22.
தமியன் - தனியொருத்தி, 129.
தமியேன் - தனியேன், 141.
தமிழ், 1.
தமையன்மார், 102.
தயங்குதல் - அசைதல், 145; விளங்
குதல், 50.
தரிய - கைக்கொள்ளுதற்கு, 103.
தரியா - பொரு, 144.
தரியாது - நில்லாது, 133.
தருதல் - கொள்ளுதல், 47.
தருப்பணம் - உணவு விசேடம்;
(அவல்) 22.
தலை - ஒப்பு, 36.
தலைக்கு விலைகொடுத்தல், 36.

தலைக்கொண்ட - எறியப்பட்ட, 40;
கைப்பற்றின, 13.
தலைக்கொண்டார் - கிட்டினார், 15.
தலைக்கொண்டான் - பட்டான், 17.
தலைக்கொள்ளாமை - மடியாமை, 82.
தலைப்படுதல் - புகுதல், 119, 122.
தலைமணந்த - பின்னிய, 55.
தலையளித்தல் - வரிசைகொடுத்தல்,
18.
தலையளித்தன்று - தண்ணளிசெய்
தது, 17.
தலையாட்டத்தைக் கைக்கத்திரிகை
யிட்டு நறுக்கல், 24.
தலையாட்டம் - குதிரைக்கு அணிமயிர்,
24, 47, 108, 126, 160.
தலையாதல் - மேலாதல், 22.
தலைவர், மகளிர்க்கு அற்றறுதிப்படா
மை, 155.
தலைவருதல் - கைகூடுதல், 135.
தலைவரும் - மேலாய்வரும், 125;
வரும், 87.
தலைவி, தலைவனருள் பெறுதற்கு மக
ளிரோடு வெறியாடுதல், 152.
தவ்வல் - அழிதல், 129.
தவம் - புண்ணியம், 79.
தவழ்தல் - தத்துதல், 77.
தவழ்திரை - ஊருந்திரை, 83.
தழுஉ - தழுவுதல், 149.
தழை, 58, 133, 145.
தழைக்கற்றை, 40.
தழையுடை, 59.
தழையாற் பண்ணின கூறை, 80.
தளர - மெலிய, 141.
தளரியல் - றுடங்குந் தன்மையினை
யுடையவன், 107.
தளர்விரவின பூமலை, 65.
தளை - எல்லை, 151.
தளைபரிதல் - எல்லைகடத்தல், 151.
தற்பராய் நின்று - தன்னைப்பரவி
நின்று, 123.
தறுகண் - கொடுமை, 69; மறப்பண்பு
28
தறுகண்மை - மறப்பண்பு, 28.
தன்மாத்திரைகள், 87.
தன்னமொள்வான் - தனக்கு மேலும்
ஒள்ளியவான், 33.

புறப்பொருள்வேண்பாமாலையிலுள்ள

தன்னை - தன்னுடைய சுவாமி, 8.
தனிகு - கடன், 4.

தா - வருத்தம், 1; வலி, 17.
தாங்காள் - தடாள், 143.
தாங்குதல் - தடுத்தல், 38, 36, 112.
தாட்டாழ்த்தக்கை - காலிலே யுறத்
தாழ்ந்த பெரியகை, 26, 96.

தானு, 39.
தாது - தேன், 149.
தாப்புலி - வலியுபுலி, 17.
தாமம் - மாலை, 20, 149.
தாமரை, 97.
தாய - பரந்த, 44, 85.
தார் - ஒருவகைமாலை, 144; கொழுப்
படை, 122; கொத்து, 13; கோ
வை மாலை, 58, 63; தூசிப்படை,
22, 36; மாலை, 36.

தாரம் - உச்சஇசை, 161.
தாராரமார்பன் - மாலையாற் சிறந்த ஆர
மார்பன், 141.

தாழ் - தாழ்க்கோல், 113.
தாழ்ஞாலேனல் - குனிந்த கதிரையு
டைய தினை, 146.

தாழ்புயல் - கால்விழுந்த மேகம், 95.
தாழ்வடுப்புண் - ஆழ்ந்த வாயினையு
டையபுண், 121.

தாழ்வு - குற்றம், 113.
தாழை, 140.
தாழை சங்குபோலமலர்தல், 140.

தான் - தாழ், 99.
தான்வொத்து, 24.
தானை - சேனை, 75; புடைவை, 147.

திகழ்தல் - மிகுதல், 56, 57.
திகழ்ந்திலங்கல் - மிக்ரு விளங்கல்,
95, 128.

திணிதல் - செறிதல், 18.
திச்டி - கூட்டம், 22.
திரிகோட்டமான் - வளைந்த கொம்பி
னையுடையமான். 127.

திரிகோடு - புரிந்தகொம்பு, 158;
வளைந்தகொம்பு, 127.

திரித்து - திருப்பி, 16.
திரிதல் - சுழலல், 94.
திரிபாலைத்திறம், 160.

திரிபுரத்தகரர் கொச்சிமாலை குடியது,
42.

திரிபுரதகனகதை, 42.
திரிபுரம் இயங்குநிலையினது, 50.

திரிய - திருப்ப, 16.
திரிவு - கெடுதல், 102; தப்பு, 82;
வேறுபாடு, 145.

திரு - செல்வம், 129.
திருக்கூத்து - தாண்டவம், 109.
திருத்திய - உறவாக்கிய, 126.

திருந்தார் - பகைவர், 29.
திருமகள் தாமரைப்பூவில்லத்தங்கல், 131.
திருமால், 49, 90, 105.

திருமால் அவதரித்தது, 90.
திருமால் சக்கரத்தை யுடையாரென்
பது, 90

திருமால் 'சோ' என்னும் அரணை
அழித்தது, 105.

திருமால் பாம்பினையுடையாரென்
பது, 90.

திருமால் பூமியைப்பாதத்தில் அடக்
கியது, 90.

திருமால் மேனிக்குக் காயாம்பூ உஉ
மை, 105.

திருவேங்கடம், 106.
தினப்ப - அசைய, 12.
திறப்பாடு - திறமை, 38.

திறம் - கூறுபாடு, 35.
திறல் - வலி, 33; வெற்றி, 34, 37.
திறைகொண்டுபெயர்தல், 28.

திறையனத்தல் - திறைகொடுத்தல்
127.

தினை - 146.
திஞ்சொல் - இனியசொல், 9.
திண்டல் - திண்டாதே கொள், 110

திண்டாதேகொள் - தொடாதே, 110
திது - பொல்லாது, 155.
திந்தேறல் - தித்தித்த மது, 11.

திந்தொடையாழ் - தித்தித்த கோணை
யினையுடைய யாழ், 161.

தியநிமித்தம் 4, 21, 141.
திர்க்கசவாதம் - பெருமூச்சு, 87.
துகள் - குற்றம் 61; மாக, 87.
துஞ்சினான் - இறந்தான், 122.

அகும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

தஞ்சுருழல் - மகளிரைம்பால் வகையுளொன்று, 103.

தடி - ஒருபறை, 4, 8, 14, 114.

தடிக்கூத்து, 160, 161.

தடிமகிழ - தடிகொட்ட, 41.

தடியன், 10.

தடியின் கண் மகிழ்ந்தொலித்தல், 14.

துப்பு - சட்டுவம், 56.

துணிபு - நிச்சயித்து, 82.

துணிவு - தெளிவு, 44.

துப்பு - வலி, 21, 33.

தும்பை - போர்ப்பூ, 111.

தயராவலம் - வருத்தத்தைச் செய்யும் இழுக்கு, 135.

தயலல் - நாலல், 38; அசைதல் 115.

தயில் - ழித்திரை, 92; மரணம், 39.

தயிலேர்க - தயிலாவாக, 93.

தர்க்காதேவி, 12.

தர்க்கை, பகைவர்கட உணவுப் பொருள் நிரப்பிய மண்டையை யேந்தி முன்னே செல்லல், 22.

தர்க்கை, யாளிக்கொடி பச்சைக்கிளிகலைமான் பேய்ப்படைகளே யுடையவன், 11.

தர்க்கை வெற்றியைத்தர முன் செல்லல், 11.

தரத்தல் - எறிதல், 94.

துவலை - சிறுதுளி, 80.

துவற்றுதல் - தூவுதல், 108.

துவன்றி - செறிந்து, 116.

துற்று - உணவு, 124.

துறவிகளிருப்பிடம், 23.

துறை, 96; வழி, 50.

துன்னருந்துப்பு கிட்டுதற்கரிய வலி, 33.

தூ

தூ - தகை, 129.

தூக்கின்வகை ஏழு, 26.

தூக்கு - இசை, 161, 162.

தூங்குதல் - தங்குதல், 145.

தூசிப்படை - முன்படை, 122.

தூகிடையாடின்று தூதாகி நடத்தது, 149.

தூதொடுவந்தேன் - தூதாகிவந்தேன், 149.

தூமமணி, 114, 116.

தூய்மைக்குச்சங்கு உவமை, 86.

தூவார் - தூவுவார்; இடைக்குறை, 52.

தே

தெங்கு - கோழிதூற்பரிபாஷைகளுள் ஒன்று, 158.

தென்கிணைவன் - தெளிந்தகிணைப்பறை கொட்டுமவன், 86.

தெம்முனை - வேற்றுப்புலம், 29.

தெய்வமகளிர், 45, 109.

தெய்வலோகம், 96.

தெய்வாவேசம், 114.

தெரிந்து - விசாரித்து, 145.

தெரியல் - மாலை, 24.

தெரிவு - ஆராய்தல், 145.

தெவ் - பகை, 113.

தெளி - தெளிவு, 9.

தெளிதல் - தேறல், 150.

தெறுகுவர் - அழிப்பர், 29.

தென் மலை - பொதியின் மலை, 1.

தென்னன் - பாண்டியன், 108.

தே

தேங்கோதை - தேனையுடைய மாலை, 131.

தேச - பெருமை, 14.

தேம் - தேன், 134; மணம், 150, 153.

தேர், 112, 160.

தேர்த்தானை - தேரார் சிறந்த சேனை, 34.

தேர் நிற்கும் கூடம், 47.

தேர்ப்படை, 111.

தேர்முன் தலைவனைவாழ்த்திப் பேயாடல், 76.

தேர்முன் வீரர் ஆடுதல், 68.

தேரிற் கொடிகட்டல், 58.

தேரின்பின் வீரரும் பாணிச்சியரும் ஆடுதல், 68, 77.

தேருக்கு மணியணிதல், 68, 160.

தேவர்களுக்கு அக்கினி முகமென்பது, 95.

தேவருக்கின்றி மானிடருக்குள்ள அடையாளங்கள், 131.

தேற்றா - அறியாத, 122.

தேறல் - மதுத்தெளிவு, 4, 11; தெளிவு, 51.

தேன் - வண்டு, 23.

தை
தையல் - மாதா, 131.
தோ
தொகை - கூட்டம், 55.
தொகை - சேர்ந்து, 3.
தொட்டு - கட்டி, 9.
தொடர்ந்தல் - பற்றுதல், 146.
தொடர்ந்து - மேலி, 144.
தொடர - வினாவ, 138.
தொடியணிகோளடவர் - கடகம்
பொலிவுபெற்ற தோளையுடைய
வீரர், 111.
தொடுகழல் - கட்டுங்கழல், 11, 161.
தொடுதல் - கொட்டுதல், 32.
தொடை - ஆகேபம், 81; கட்டு,
111; கோவை, 100; வினா, 81;
ஐயபத்திரம், 81.
தொல்காப்பியர் முதலிய பன்னிருவர்
அகத்தியர் மாணக்கரென்பது, 1, 2
தொலைவு - தோல்வி, 6.
தொழு - கள்ளின்சாடியிருக்கும்எணி,
5.
தொழுவம் - பசுக்கட்டுமிடம், 5.
தோ
தோட்டி - காவல், 56.
தோடு - இதழ், 138; தொகுதி, 55.
தோணி - ஒரு மரத்தோணி, 53.
தோணிப்போர், 53.
தோய்தல் - கிட்டுதல், 52, 53.
தோயம் - நீர்த்தாரை, 85.
தோல் - கிடுகு; ஆகுபெயர், 52.
தோலுடையா - மான்றோலை உடை
யாக உடுத்து, 79.
தோள்புடைப்ப - தோளிலே அலைப்ப,
38.
தோன்ற - அறிய, 149.
தோன்றி - மென்றோன்றி, 151.
ந
நகர் - தேவாலயம், உரு; மாளிகை,
129.
நகுதல் - இகழ்தல், 49.
நகும் - பாடாநிற்கும், 21.
நகை - நகைக்குறிப்பு, 146; மகிழ்ச்சி,
37.
நகைத்தார் - மலர்ந்த மாலை, 96.
நச்சுதல்; விரும்புதல், 80.

நகை - நச்சு, 140.
நடப்ப - பாப்ப, 6.
நடம் - கூத்து, 69.
நடுகல், 82.
நடுகல் நடுகையிற்செய்வன, 116.
நடுகல்லில் வீரன் பெயரையும் அவன்
செய்தவைகளையும் எழுதித் தெரி
வித்தல், 115.
நடுகல்லுக்குக் கோயிலெடுப்பித்தல்,
116.
நடுகல்லைத் தெய்வமாகப் பாணர்தொ
ழுதல், 116.
நடுகல் வீரருடைய உருவமென்பது
116.
நடுநான் - ஒத்தயாமம், 142.
நடுநூர் - ஊரின்நடு, 7.
நடை - செலவு, 161.
நடைத்தேர் - சிறுதேர், 23.
நண்ணர் - பகைவர், 24.
நமர் - நம் உறவுமுறையார், 157.
நயத்தக - நன்மையுண்டாக, 115.
நயந்தன்று - விரும்பியது, 87.
நயப்பு - ஆசைப்பாடு, 134; பற்று
87.
நயவரும் - நன்மையுண்டாம், 137.
நயவார் - பகைவர், 61.
நாலும் - ஒலிக்கும், 7.
நல்கல் - அருள்செய்தல், 109.
நல்கி - அருளி, 137.
நல்லிகைகொண்டு - நல்ல புகழை
சொல்லி, 30.
நல்வளை - அழகியதொடி, 139.
நலந்தெரிகோல் - நன்றியை ஆராயுந்
செங்கோல், 94.
நலம் - நன்மை, 11.
நலிய - நெருக்க, 134, 145.
நலிவு - துயரம், 87; நெருக்குதல்
23.
நலில், உவமவுருபு, 135.
நலிலுதல் - பழகுதல், 85, 134
பொருந்துதல், 85.
நவை - குற்றம், 81.
நள்ளாதார் - பொருந்தாதார்; படை
வர், 48.
நள்ளிருள் - செறிந்தவிருள், 145
நெயிருள், 5.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

நளிரிமனை - பெரியமனை, 127.

நற்சொற்கேட்டல், 4.

நற - மது, 40.

நறவு - தேன், 24.

நறுக்கல், 24.

நறுந்தார் - கமழாமலை, 144.

நறும்புகை, 114.

நறை - நறுநாற்றமுடையவை, 39;
மணம், 129.

நன்கு - அழகு, 4.

நன்பகல் - உச்சிப்பொழுது, 21.

நன்மை - அழகு, 17.

நன்னியித்தம், 5, 8, 94.

நனவு, 137.

நா

நாட்காலை, 56, 95.

நாட்கொண்டன்று - புறவீடுவிட்டது,
21.

நாட்கோள், 20, 21.

நாட்டம் - கண், 109.

நாட்டியப்பெண்கள் கைகால் புருவம்
கண்களால் தாளம், செலவு, இசை
களைக் குறிக்கொண்டு துடிக்கத்
தாடல், 161.

நாட்டின் இடரெட்டு, 96.

நாட்டுதல் - நிறுத்துதல், 89.

நாடிய - விரும்பிய, 104.

நாமம் - புகழ், 123.

நாலல் - தொங்குதல், 38.

நாவல் பெயரியஞாலம்-சம்புத்தீவு, 60.

நாவலந்தீவு, பூய்யின் ஒருகடறென்
பது, 105.

நாவற் பொழில் - நாவலந்தீவு; சம்புத்
தீவு, 97, 104, 105.

நாவாய் - ஓடம், 53.

நாவுடை நன்மணி - நாவாற் பொலிந்த
அழகியமணி, 114.

நான் - வாழ்நான், 21.

நான் நானும் - நாடோறும் நாடோ
றும், 151.

நான்கு - சதுரங்கம்; சதுர்வித உபா
யம், 104.

நி

நிகழ்பு - நிகழ்ச்சி, 79.

நினைத்தில் நெய்யுண்டென்பது, 129

நினைம், 129.

நினைம் வெள்ளிது, 37.

நினைமும் தசையுங் கூட்டிச் சோறாக்
குதல், 129.

நிதியம் - பெரும்பொருள், 124; பொ
ருள், 75.

நியித்தங்குதல், 11.

நியித்தஞ் சொல்லுவோர், 9, 10, 11.

நியித்தம், 4.

நியிரின் - ஈடப்பின், 63.

நியிரும் - நீளும், 38.

நிருத்தம் - கூத்து, 12, 101.

நிரை - பசு, 7.

நிரைகோட்கேட்டுச் செய்தொழிலை
விட்டுவிரைதல், 13, 14,

நிரைத்தல் - கோத்தல், 7.

நிலத்தின்மேல் வெளிநூரப் படை
யெடுத்தல், 30.

நிலமகளுக்குக் கடல்புடைவையென்
பது, 86.

நிலவுதல் - நிலைத்தல், மன்னுதல், 86.

நிலவுவேல் - நிலவுபோ லொளிவிடும்
வேல், 148.

நிலை - தேர்நிற்கும் இடம், 47; நிற்
றல், 140; பசுநின்ற இடம், 5;

முறைமை, 24, 58, 117; வரவு, 89.

நிலைச்சாடி - நிலைத்தாழி, 4.

நிலைச்சாடி ஊடுறதேறல், 4.

நிலைத்தாழி, 4.

நிலைநிலையாமை - நிலை நில்லாமை,
125.

நிலைமூன்று (இசை) 26.

நிலைமை - உரம், 70.

நிலந்த - ஒங்கிய, 117.

நிற்கு - நிற்பென், 146.

நிறம் - மார்பு, 16; மேனி, 90.

நிநீஇ - நிறுத்தி, 2.

நிறையாவது காப்பன காத்துக் கடி
வன கடிந்தொழுகு மொழுக்கம்,
129.

நினைத்ததைப் பெறும்பொருட்டு முரு
கனுக்கு வள்ளிக்கூத்தாடல், 12.

நையினு நினைதியோ - உள்ளுவை
யோ உள்ளாயோ, 138.

நீ

நீட்டின்று - கொடுத்தது, 26.

நீந்தின - மிதந்தன, 143.

நீர்விளையாட்டு, 143.

நீலகண்டன் - இறைவன், 12.

நீலோற்பலம் - கண்போலப்பூத்தல், 96.

நீறுபூத்த நெருப்பு, 78.

நுகத்திலுள்ள பகலாணி, 74.
நுகம், 128.

நுகர்தல் - அருந்துதல், 129.

நுகுதல் - கொள்ளுதல், 37.

நுடங்குவான் - ஆடுமவன், 16.

நுணங்குதல் - செறிதல், 34.

நுதலிற்று - கருகிற்று, 3.

நுதிவேல் - வேலின் துணி, 37.

நுழை - நுண்மை, 124.

நுழைபுலம் - நுண்ணிதான அறிவு, 124.

நூல் - பூணூல், 109.

நூழிற் கொடி மணமுடையது, 146.

நூழை - சிறுவாயில், 6; நூழுவா
சல், 32.

நூறி - இடித்து, 57; வெட்டி, 76.

நெடி - கிளவீடு, 4.

நெடி தவாழியர் - பெரிதும் வாழ்வா
ராக, 132.

நெடுங்கடை, 89.

நெடுங்கை - யானை, 66.

நெடுந்தகை - அளத்தற்கரியதன்மை
யையுடையான், 90; பெரியநிலை
யையுடையவன், 39; பெரியமேம்
பாட்டாளன், 15, 140; பெரிய
மேம்பாடு, 24.

நெடுந்தேர் - உயரியதேர், 92.

நெடுநல் வாடை, 130.

நெடுமொழி - உயர்ந்தபுகழ், 128.

நெடுமொழிவஞ்சி, 24.

நெடுவழுதி - அளவிடுதற்கரிய பாண்
டியன், 111.

நெய்த்தோர் - இரத்தம், 22.

நெய்தல் - சாப்பறை, 125.

நெருக்கு - நலிதல், 137.

நெருப்பு, 3, 95.

நெருப்பு நடப்பக் கோபித்தல், 6.

நெல்லிப்பழம், 18.

நெற்பொருக்கு மலை உவமை, 87.

நெறி - முடங்குதல், 55; வழி, 14,
147.

நே
நேர்த்தம் - நிச்சயித்தம், 142.

நேராதார் - பகைவர், 25.

நேரார் - பகைவர், 13, 24.

நேராரம் - இனமொத்த முத்தாரம்
24.

நோ
நோச்சி சூடல், 42.

நோச்சியார் தம்முயிரையும் வெறுத்து
அரண்காத்தல், 43,

நோடியும் வஞ்சம் - சொல்லும் பொய்
ம்மை, 152.

நோ
நோக்கம் - பார்வை, 9.

நோய் - குற்றம், 124

நோலை - எட்கசிவு, 21.

நோவுபடும் - வருத்தப்படுவான், 109.

நோன்மை - பொறுமை, 128; வலி,
101.

நோனாது - பொறாமல், 116.

நோனான் - பொறான், 37.

ப
பகடு - ஏர், 128; யானை, 75.

பகர்தல் - விற்றல், 78, 97.

பகல் - நுகத்திற் பகலாணி, 74.

பகலன்னவாய்மொழி, 74.

பகலாணி, 74.

பகைவர் கோட்டைவாயிலையும் நுழை
வாயிலையும் முற்றுதல், 6

பகைவர் பசுக்களைத் தன் கிணையன்
முதலோர் கள்ளுக்குக் கொடுக்க
செய்தல், 10.

பகைவர் ஈரட்டில் நெருப்புவைத்தல்
23.

பகைவாராட்டு நீர்நிலைகளின் கலை
களையுடைத்தல், 28.

பகைவாராட்டுள்ள நெற்பயிர்களையும்
கரும்புகளையும் எரியூட்டல், 28.

பகைவர் நாட்டுவீடுகள் பாழாகும்படி
கொள்ளையிடல், 26.

பச்சிலையுமாலை, 37.

பச்சிலை யுடனேவிரவித் தொடுத்த
மாலை, 6, 64, 74,

- பச்சைக்கிளி, 11.
 பசுப்பிற்குப் பீர்க்கு உவமை, 136.
 பசு, 95.
 பசுந்தும்பையாகிய போர்ப்பூ, 61.
 பசுவின் பூசற்கு ஒடி ஆவாரத்தாற்
 கடுகுதல், 14.
 பசுவுக்கு மணியணிதல், 4, 5, 105.
 பஞ்சதாரை, 160.
 பஞ்சவிருத்தி, 87.
 பட்டாங்கு - உண்மை, 82.
 பட்டி - பண்பு, 88.
 படர் - செல்லுதல், 160; நினைவு,
 133, 137.
 படர்க்கையில் வருதலென்றது செல்
 லலென்றல் மாபு, 64.
 படர்ச்சி செல்லுதல், 147.
 படர்ந்து - நினைந்து, 124.
 படர்ந்தென - சென்றானாக, 71.
 படர்நோய் - நினைவினால் வந்தநோய்,
 137.
 படருத்தல் - வருத்தமுதல், 150.
 படலை - தழைக்கற்றை, 40.
 படலைக் குரம்பை - தழைக்கற்றை
 யால் வேய்ந்த குழல், 40.
 படிதல் - தோய்தல், 108.
 படிவம் - வேடம், 106.
 படுகளி - மிக்ககளிப்பு, 161.
 படுத்த - கொட்டப்பண்ணி, 4.
 படுத்தல் - அகப்படுத்தல், 88; ஒலித்தல்
 5; தோன்றுதல், 67; மிகுதல், 161.
 படுதகம் - மிக்கதகம், 128.
 படுமணி ஆயம், 5.
 படுமலைப்பாலை, 160.
 படை - ஆயுதம், 11; சேனை, 70;
 (யானைப்) பல்லணம், 99, 126.
 படையூர் - போர்வீரர், 44.
 படையூர்க்கு அரசன் கொடுக்கும்
 பொருள்கள், 61.
 பண் - யானைமேற்றவிசு, 47
 பண்ணியல்பாழ் - இசைக்கு ஒத்த
 பாழ், 152.
 பண்டம் - கூலம்; (அவரை துவரை
 முதலியன), 78.
 பண்ண 70.
 பண்ணமைந்ததேர் - பூட்டமைந்த
 தேர், 99.
- பண்ணி - ஆக்கி, 160.
 பண்பு - நன்மை, 2.
 பணிதம் - குதுபொருதற்கு ஒட்டிய
 வை, 161.
 பணிப்பு - ஏவு, 3; தாழ்ப்பண்ண, 35.
 பணிப்பு - ஏவுல், 3.
 பணிபதம் - தாழ்ந்த சொல், 159.
 பணி மொழி - மெல்லிய சொல், 143.
 பணை - மரக்கொம்பு, 112; முரசு,
 20, 142; மூங்கில், 130.
 பணைத்தல் - பருத்தல், 75, 119.
 பதம் - செவ்வி, 157; சொல், 159;
 பருவம், 110.
 பதவு - செங்கோலறுகு, 127.
 பதன் - உணவு, 157.
 பதாகை - துவசம், 58.
 பதி - இடம், 28.
 பதிப்பெயர்தல் - எடுத்துவிடுதல், 59.
 பதினெட்டுச்சாரியை - (குதிரையின்)
 பதினெட்டுச்சுற்றுவாவு, 160.
 பயத்தல் - பலித்தல், 101.
 பயம் - தன்மை, 18
 பயில்வளை - செறிந்தவளையினையுடை
 யான், 128, 161.
 பயிற்றி - சொல்லி, 91, 93.
 பராய் - பரவி, 123.
 பரி - செலவி, 127.
 பரிகரித்தல் - காத்தல், 127.
 பரிசில் - பெறும்பேறு, 99; பேறு,
 91.
 பரிசிலர் - இரவலர், 89.
 பரிசை - கிடுகுபடை, 45.
 பரித்தானை - குதிரையாற் சிறந்த
 சேனை, 40.
 பரிதல் - அறுத்தல் 43; கடத்தல்,
 151.
 பரிந்த - அறுத்த, 37, 43.
 பரிந்திட்டான் - அறுத்திட்டான், 37.
 பரிந்து - அறுத்து, 142.
 பரிய - இரங்க, 23.
 பரியாமல் - அறியாமல், 151. .
 பரியான் - பொருளிறிற் பற்றுச்செய்
 யான், 156.
 பரிவு - தன்பம், 82; வருத்தம், 128.
 பருகா - உணடு, 143.
 பருங்கழல் - பெரிய கழல், 68.

பருத்து, 25.
 பருவரல் - துயரம், 136.
 பல்லவர் - பலர், 125.
 பல்விதம் - பூ; ஆகுபெயர், 119.
 பலகறை, 76.
 பலர் - எல்லாரும், 123.
 பலி, 23, 48, 75.
 பலிசை - இலாபம், 156.
 பலியிடுதல், 23.
 பலியூட்டு முரசு, 48.
 பஹ - பலகறை, 76.
 பஹவை, 76.
 பவர் - கொடிநெருக்கம், 151.
 பவளம், 155.
 பழங்கண் - துன்பம், 40.
 பழங்கன் மிக்க களிப்பைச் செய்யு
 மென்பது, 154.
 பழனம் - வயல், 128, 142.
 பழி - அலர், 135.
 பழிச்ச - ஏத்த, 69.
 பழிச்சி - வாழ்த்தி, 127.
 பழிச்சினர் - வாழ்த்தினர், 107.
 பழிச்சுதம் - பரவுவோம், 107.
 பழிப்பு - குற்றம், 1.
 பழையர் - கள்விற்போர், 97.
 பழையர்கனார் கள்விறல், 4, 97.
 பன்னி - சயனம், 137, 146; துறந்
 தோரிருக்குமிடம், 23.
 பற்றார் - பகைவர், 5, 20.
 பற்று - நாடு, 61; பாசம், 124.
 பறவைகள், 7.
 பறை - ஒருவாத்தியம், 14.
 பறைபடுத்து - பறையறைந்து, 157.
 பன்னிரு படலமென்னும்தால் அகத்
 தியர்மாணக்கர்களாகிய தொல்காப்
 பியர் முதலிய பன்னிருவராலும்
 இயற்றப்பெற்ற தென்பது, 1.
 பன்னிரு புலவர், 1.
 பன்னினர் தெரியும் - குற்ற நீக்கியா
 ராயும், 123.
 பனந்தோடு, 111.
 பனிச்சை - அனகம், 161.
 பா
 பாங்கி - தோழி, 152.
 பாவ்கு - அழகு, 110; உறவு, 64;
 பகுதி, 1, 2.

பாசறை - பாடிவீடு, 27, 59.
 பாசறையில் ஆடலும் பாடலும் யானை
 முழக்கமும் உண்டென்பது.
 பாரூர், 109
 பாட்டுடைத் தலைமகனைக் கிளவித்
 தலைமகனாகக் கூறுதல், 109.
 பாட - சொல்ல, 20, பாடுக, 1.
 பாடகம், 138, 146.
 பாடி - பாசறை, 24, 59; பேசு, 148.
 பாடு - பெருமை, 125.
 பாடுதல் - செரல்லுதல், 52, 101;
 துதித்தல், 107.
 பாண் என்பது சாதிப்பெயர், 68;
 பாணன், 152.
 பாண்டியன், 108, 111.
 பாண்டியன் வேப்பமாலையானென்
 பது, 103, 111.
 பாண்டில - கண்ணாடி, 51.
 பாணர், 10, 97, 116.
 பாணர் இறந்தவர்க்கு விளரிபாடுதல்,
 65.
 பாணர், கள்விலக்குப் பரிசில்பெற்ற
 யானையைக் கொடுத்தல், 97.
 பாணர் பரிசிலைவிரும்பிப் பெருங் காடு
 கடந்து செல்லல், 100.
 பாணர் பொற்றாமரைப்பூவைச் சூடு
 தல், 17, 100.
 பாணி - தாளம், 54, 161, 162.
 பாணிச்சி, 161.
 பாணிச்சியர் - விற்றவியர், 68, 77.
 பாம்பு, 54, 107.
 பாம்புண் பறவை - கருடன், 105.
 பாய் - பார்த்து, 71.
 பாய்மா - சதிபாயுங் குதிரை, 27.
 பாய - (யானை கொம்பாற்)குத்த, 47
 பார்த்து, 124.
 பாயருவி - பார்த்த அருவி, 142.
 பாயல் - உறக்கம், 146.
 பாயினார் - பார்த்தார், 43.
 பாராட்டி - கொண்டாடி, 148.
 பாராட்டின்று - கொண்டாடியது
 132.
 பாரியென்னும் வள்ளல், 91.
 பால் - விதி, 128
 பாலப்பண், 160.
 பாலியான வகல், 137,

பாழ் - வறுமை, 26.

பாழி - வலி, 63; வெற்றி, 66.

பாற்றினம் - கழுதும் பருந்தும், 5.

பாறல் - கெடல், 55.

பான்மை - முறைமை, 2.

பி

பிடி - பெண்யானை, 77.

பிடித்தாடி - பலகறை, 76.

பிடிபோல அசைந்து பெயர்ந்து ஆடுங்
கூத்து, 162.

பிண்டம் - சோற்றுத்திரானை, 29.

பிண்டி - ஒருவகை உணவுப்பொருள்,
22.

பிணக்கு - அரில், 44, 117.

பிணர் - சருச்சரை, 140.

பிணன் - பிணம், 115.

பிணைய - தழுவ, 142.

பிணையாரம் - மூட்டுவாயினையுடைய
ஆரம், 142.

பிரளயம் - வெள்ளம், 17.

பிழிமகிழ் - பிழியுமது, 17.

பிள்ளை - காரிப்புள், 18; மகன், 16,
118.

பிள்ளையார் - முருகவேள், 12.

பிறங்க - பெருக்க, 7, 15.

பிறங்கிய - மிகுந்த, 38.

பிறை, 107.

பின்பகல் - உச்சிக்குப்பின், 21.

பின்வினாவதையறிதற்கு விரிச்சியும்
சொகிளமும் பார்த்தல், 121.

பின்னரும் - இரண்டாவதும் (மறு
படியும்), 136.

பி

பீர் - பீர்க்கு, 136; பீர்க்கம்பூ, 148,
155.

பீர்பூப்ப - பீர்க்கம் பூப்போலப்பசப்ப,
155.

பீலி - மயிற்றோகை, 14, 115.

பீலியணிந்த வாத்தியம், 14.

பு

புகல் - புகுமிடம் 51; வெற்றி, 97.

புகல - விரும்ப, 8, 38.

புகழ், 14, 51.

புகழ்ந்தோருக்குக் கொடுப்பதினும்
உழைத்தோருக்குக் கொடுப்பது
இன்றியமையாதது, 36.

புகழ் நிற்கும் உயிர் நிலலா, 51.

புகழ் பூமியில் நிலைக்கு மென்பது,
122.

புகழ்மாலை சூடுதல், 83.

புகன்ற - விரும்பிய, 138.

புகன்று - விரும்பி, 16.

புகா - உணவு, 116.

புகை - தூமமணி, 114.

புகையழல் - மூளும் தழல், 120.

புடைப்ப - அலைப்ப, 39.

புடைவை - ஆடவர்உடுக்கும் ஆடை,
79, 147.

புண்ணிய தீர்த்தம், 58.

புண்மொழிதல் - நிமித்தஞ்சொல்லு
தல், 10.

புண்வெய்துயிர்த்தல், 32.

புணர்ப்பு - துணை, 120.

புணராமல் - கூடாமையாலே, 138.

புணை - தெப்பம், 39, 136, 141, 149.

புதவு - கதவு, 53.

புயல் - மழை, 95.

புரவலன் - அரசன், 89; உபகாரி,
99.

புரி - முறுக்கு, 109.

புரிசை - மதில், 45.

புரிவளை - முறுக்குவளை, 123, 136.

புரிவு - தழுவதல், 82; பிரிபம், 159.

புரைப்பு - ஒப்பு, 15.

புரையோர் - உயர்ந்தோர், 57.

புல்லற்கூறியது - எசியது, 143.

புல்லார் - பகைவர், 11.

புலங்கடந்தோர் - இந்திரியசயம்பண்
ணினோர், 124.

புலத்தல் - முனிதல், 144.

புலம்பு - தனிமை, 117, 136.

புலர்தல் - அகலப்போதல், 40.

புலர்வியல் - பொழுது புலரும் விடி
யற்காலம், 108.

புலரியம்போது - விடியற்காலம்,
144.

புலவர் - அறிஞர், 2.

புலவேல் - புலால் நூறும்வேல், 111.

புலாழி - புலால் நூற்றத்தினையுடைய
சக்கரம். 'புல' என்பதனுள் அக
ரம் தொக்கது, 40.

புலி, 7, 14, 29.

புலி வீரர்க்குவுமை, 7.

புழகம் = புழகம் - புழுகினையுடைய
மணியிடம், 160, 161.

புழை - சிறுவாயில், 42; துவாரம், 82.

புள் - நியித்தம், 9, 11; பறவை, 7.

புற்கென்ற - புல்லென்ற, 122.

புற்கென்றமலை, 135.

புற்கென்று, 94.

புற்கெல்லம் - புல்லிய சம்பத்து, 127.

புறங்கூற்று, 139.

புறத்திறை - பக்கத்தே தங்குதல், 6.

புறப்புறம், 130.

புறப்பொருள், 1.

புறம் - முதுகு, 21, 125.

புறவீடு - புறத்தேவிடுதல், 21, 34.

புறவு - காடு, 90; குறுங்காடு, 150.

புன்கண் - துன்பம், 40.

புன்செய் - கொல்லை, 157.

புன்மலை - புற்கென்ற மலை, 135.

புனலாடையான் - கடலாகிய புடை

வையை யுடைய நிலமகள், 86.

புனையிறை - அணிந்த ஆபரணத்தினை

யுடையான், 118.

பு

பூசல், 14; ஆரவாரம், 119, 138.

பூசர்களரி - உயுத்த பூம், 15, 41, 97.

பூண்டான் - மேற்கொண்டான், 113.

பூத்தகொடி, 101.

பூந்தோடு - பூவின் இதழ், 142.

பூமாரி பெய்தல், 114.

பூவை - காயாமரம், 90; நாகணவாய்ப்

புள், 159.

பூவைப்புன் பெரியவார்த்தைகளைச்

சொல்லுதல், 159.

பெ

பெட்ப - விரும்பு.....

பெண் - பெண்மைத்தன்மை, 93.

பெண்பேய்களின் செயல், 38, 39, 63.

பெய்பூ - குடியபூ, 161.

பெயர்த்திட்டன்று - கெடுத்தது, 7.

பெயரூ - மீள், 7.

பெயரிய, 50, 60.

பெரியோர்வாய்ச்சொல் என்றும் பிற

முாதென்பது, 79.

பெரியோரமைதி பெரும்பொருளா

லும் மாறுதென்பது, 86.

பெருக்கண், 98.

பெருஞ்சேனையைத் தடுத்து நின்ற

வீரனுக்குக் கற்றிறை உவமை, 27.

பெருஞ்சோறு, 29.

பெருத்தகை - பெரிய மேம்பாட்டினை

யுடையான், 68; மிக்க அழகு, 59.

பெருத்திணை, 139, 150.

பெரும்பூண் - பேரணிகலம், 23.

பெருமை - மிகுதி, 78.

பே

பேசென்னெனும், வள்ளல் மயிலுக்குப்

போர்வையளித்தது, 91.

பேணை - விரும்பாய், 145.

பேனார் - பகைவர், 21.

பேணி - பரிசளித்தது, 162.

பேணிய - விரும்பிய, 138.

பேதநீதி - அறிவின்மையுற்று, 137.

பேம் - அச்சம், 48.

பேய், 38, 68, 76, 115, 125.

பேய்கன், குடர்குடல், 67.

பேய்கன் பினத்தைத் தின்று போர்க்

கனத்தில் உலாவல், 115.

பேய்ச்சகை, 30.

பேய்ப்படை, 11.

பேய்ப்பீர்க்கு, 30.

பேயின் பல்லுக்குப் பலகறையுவுமை

76.

பேயின் விழி சுழல், 67.

பேயை விலக்கும் செயல்கள், 39

பேழ்வாய் - பெரியவாய், 38.

பை

பைந்தார் - செவ்வியமலை, 89, 143,

பைம்பூண் - பசும்பொன்னுற் செட்

யப்பட்ட ஆபரணம், 74.

பையுள் - நோய், 143.

பொ

பொங்க - எழும்படி, 114.

பொங்கர் - சோலை, 151.

பொங்கி - கோபித்து, 37, 44.

பொங்குதல் - எழும்புதல், 44; கோ

பித்தல், 44; மிகுதல், 108; மீறெ

ழுதல், 86.

பொடிமூடியதழல்-நீறுபூத்த நெருப்பு;

78.

பொத்தி - கலந்த, 182.

பொதியின்மலை, 1, 2.

பொய்யில் புலவர் - மெய்ஞ்ஞானிகள்,
124.

பொரீஇயன்று - உவமித்தது, 90, 128.

பொருண் - கிண்கொட்டெவன், 101.

பொருவு - உவமை.....

பொருள், 128.

பொலங்கழல் - பொன்னாற்செய்த
வீரக்கழல், 114.

பொலந்தொடி - பொற்றொடி, 150.

பொலிவு - மிகுதி, 56.

பொழில் - சோலை, 130; பூமி, 49.

பொற்படை, 126.

பொற்றாமரை, 100.

பொற்றாமரைப்பூ, 17, 100.

பொற்றூர் - அழகிய மாலை, 155.

பொறி - அடையாளம், 61; இற்திரியம்,
106; இயந்திரம், 53; இலாஞ்சனை,
34; புள்ளி, 151; விதி, 133.

பொறிமயில் - புள்ளிகளையுடைய
மயில், 151.

பொறுத்தல் - ஆற்றுதல், 142

பொன் - அழகு, 61, 155

பொன்னாற்செய்த உழிஞைமலை, 48.

போ

போக்கு - போதல், 6.

போகிதழ் - நீண்டஇமை, 131.

போகுதல் - நீளல், 131.

போதந்து - போந்து, 44.

போது - காலம்; மலர், 150.

போந்தை - பனந்தோடு, 111.

போமவன் - போபவன், 108.

போர்க்களத்துக்குக் குளமுடமை, 69.

போர்க்களம்வென்றவர்க்குரித்து, 35,
84.

போர்க்களரி - யுத்தபூமி, 15.

போர்செய்தவர்க்கும் ஒற்றற்கும் நிமித்
திகர்க்கும் பசுக்களைப் பகுத்துக்
கொடுத்தல், 9.

போர்செய்யச்செல்லும் தேரின் முன்
னும்பின்னும் பேயாடுதல், 68.

போர்செய்யப் புறப்படுமுன் கழல்
கட்டப்படுதல், 4, 6, 97, 105, 107,
112.

போர் தொடங்குதற்கு நாள் நிச்சயித்
தல், 34.

போர்ப்பூ, 50; தம்பை, 61, 112.

போர்வில், 87.

போரில் இறந்தவரைத் தெய்வமகளிர்
கொண்டாடல், 45.

போரிலிறந்தவர் தசையைத்தின்னப்
பறவைகள் மொய்த்தல், 7.

போருக்குப் பூச்குடல், 50.

போற்றல் - பலகாலுங்கற்று அடிப்
படுத்தல், 82.

போற்றார் - பகைவர், 14; பரிசரியார்,
128.

பெள

பெளவம் - கடல், 20.

ம

மகாக்குழை, 40.

மகளிர், ஆடவரை மாலையாற் கட்டு
தல், 144, 145.

மகளிர்இடைக்கு முல்லைக்கொடி உவ
மை, 126.

மகளிர், உடன்கட்டையேறுதல் மலை
க்காலத்திலென்பது, 120.

மகளிர் உதட்டிற்குப் பவளம் உவமை,
155.

மகளிர்க்கு இடக்கண் துடித்தல் நன்
னியித்தமென்பது, 8.

மகளிர்க்குக் கடன் மனைப் பெறு
தலென்பது, 118.

வணங்குதலும்

யன்ற அளவு விருந்தோம்பலும்

புன்றியமையாதனவென்பது, 127.

மகளிர்க்குக் காமவல்லி உவமை, 98.

மகளிர்க்குத் திருமகள் உவமை, 41.

மகளிர்க்குப் பூங்கொடி உவமை, 145.

மகளிர்க்கு மயில் உவமை, 120, 154.

மகளிர்க்கு மயிற்பெடை உவமை, 132.

மகளிர்க்கு வஞ்சிக்கொம்பு உவமை,
41, 101, 138.

மகளிர்க்கு வலக்கண் துடித்தல் திய
நிமித்தமென்பது, 141.

மகளிர்கண்ணுக்குக் கயல் உவமை,
55, 120, 145.

மகளிர்கண்ணுக்குக் கருங்குவளை உவ
மை, 132, 135, 136, 162.

மகளிர்கண்ணுக்குச் செங்கழுநீர் மலர்
உவமை, 162.

மகளிர்கண்ணுக்கு மாவடுப்பிளவு உவ
மை, 80, 149, 161.

மகளிர்கண்ணுக்கு வாள் உவமை, 8.
மகளிர் கவலையுள்ளபோது கண்ணத்
திற கைவைத்தல், 8
மகளிர் கிளிகுப் பாட்டுக்கற்பித்தல்,
159.
மகளிர் சபையோரெல்லாம் தம்வசமா
கும்படி யாழ் வாசித்தல், 160
மகளிர் குதாடுதல், 161.
மகளிர் சொல்லுக்குக் கிளிமொழி உவ
மை, 55, 132.
மகளிர் சொல்லுகருக் குயிலின் இசை
உவமை, 128.
மகளிர் சொல்லுக்குப் பண் உவமை,
41, 155,
மகளிர் சொல்லுக்கு யாழிசை உவமை,
110.
மகளிர் தலைவர் மாலையை விருமபுதல்,
108.
மகளிர் தலைவரொடு நீர்வினையாடுதல்,
143
மகளிர் தோளிற் சந்தனகுங்குமநக
ளாற் காமனது கரும்பெழுதல்,
135.
மகளிர் தோளுக்கு மூங்கில் உவமை,
59, 134, 141, 143, 150, 152.
மகளிர் நடைக்கு அன்னநடை உவமை,
89.
மகளிர் நானே துணையாக இருத்தல்,
127
மகளிர் நெற்றிக்குப் பிறை உவமை,
136.
மகளிர் நெற்றிக்கு வில் உவமை, 108.
மகளிர் நெற்றி பீர்க்கம்பூப்போலப்
பசுத்தல், 136
மகளிர் பல்லுக்கு மூலையாகும்பு உவ
மை, 141.
மகளிர் பல்லுக்கு முள உவமை, 334.
மகளிர் புருவத்திற்கு வில் உவமை,
100.
மகளிர் மேனி பொன்போலப் பசுத்
தல், 136.
மகளிர் வேலனோடு வள்ளிக்கூத்தாடு
தல், 12.
மகன் - வீரன், 15.
மகாபூதங்கள், 87.
மகிழ் - மது, 17.

மகிழ்ச்சி நிலை - மிகுதி, 126.
மகிழ்த்தேறல் - களிக்கும் மதுத்தெளி
வு, 51.
மகிழ்துடி - மகிழ்ந்துகொட்டுந்துடி,
8, 14.
மகிழ்தூங்கல் - இன்பத்திலே தங்கல்,
98, மதுவையுண்டுகளித்தாடுதல், 40.
மகிழ் - மகிழ்ந்து கொட்ட, 41.
மங்கலம் - ஆகமம், 93 ; நன்மை, 98 ;
பொலிவு, 98.
மங்குல் - துவற்றுங்கார்,
107.
மஞ்சனமாட்டி, 115.
மஞ்சு - மேகம், 48
மஞ்ஞை - மயில், 151.
மட்டஞ் செய்தல் - கத்தரித்தல், 21,
47, 85, 127.
மட்டு - மது, 9.
மடங்கல் - சிங்கம், 30, 43.
மடனோக்கு - மடப்பத்தாற் கிறந்த
பார்வை, 133.
மடவரல் - மடப்பத்தினையுடையான்,
126
மடவரல் மகளிர் - மடப்பத்தினை
யுடைய அரிவைமார், 82.
மடன்மா - பனைமடலாகிய குதிரை
148.
மடி - வயிறு, 28.
மடிபிடித்திழுத்தல், 147.
மடியின் - உள்ளமடியின் (சோம்பு
றின்), 84.
மடை - மூட்டு, 49.
மண் - ஒப்பனை, 37.
மண்டமர் - மிக்கபோர், 72.
மண்டி - மேற்கொண்டு, 50.
மண்டிலம் - குதிரையின் சுற்றுவர
160
மணமும் எரி - மிகக்கொளுத்தி எரிய
நின்ற நெருப்பு, 3.
மணடை - ஒருவகை மண்பாத்திர
(வாணய்), 21, 22.
மண்ணகம் - பூமியிடம், 91.
மண்ணி - சுத்திபண்ணி, 115 ; ம
சனமாட்டி, 58, 103.
மண்ணோடு புத்திறுத்தல், 14.
மணக்கேடலமங்கலம் பாடல், 98.

~மணவாத - கலவாத, 133.
 மணி - தேரின்மணி, 68, 160; நீல
 மணி, 49; பசுவின் கழுத்திலணியு
 மணி, 4, 5, 105; யானை மணி, 27.
 மணிகா - மணியின் காக்கு, 114.
 மணிப்படாம் - நல்ல ஆடை, 91.
 மத்திமம் - ஒருவகையிசை, 161.
 மதர்விடை - மதர்த்த எருமையேறு,
 66.
 மதி - பிறை, 120.
 மதில் பலமுடக்குக்களையுடையதென்
 பது, 55.
 மதிலில் மேகமுறங்கல், 57.
 மதிலில் வெற்றிக்கொடியணிதல், 50.
 மதிலின் மூடக்கறையில் அம்புகளை
 வைத்திருத்தல், 57.
 மதிலுக்கு மலை உவமை, 44.
 மதிற் குமரி - அரணாகிய கன்னி, 58;
 அழிவில்லாத அரண், 52.
 மதிற்குழி - மதில் நெற்றி, 53.
 மதிற்பொறிகள், 53, 54.
 மதினமேல்நிற்கும் வீரர், 45.
 மதுத்தெளிவு, 4.
 மந்தம் - பாட்டின் ஒருவகைநிலை, 26.
 மந்தரம் - ஒருவகையிசை, 161.
 மயங்கல் - கலங்கல், 144; குளித்தல்,
 77; மாறுபடுதல், 79.
 மயங்காதேகொண்பின், 113.
 மயங்கின - கலங்கியிருந்தன, 121.
 மயல் - மயக்கம், 92.
 மயிர் - கவரி, 44.
 மயில், 91, 120, 150, 151.
 மயிலியல், 149.
 மயிலுக்குப் போர்வைகொடுத்தது, 91.
 மரக்கலம், 86.
 மரபு - முறைமை, 11; வரலாறு, 25.
 மரம், 3.
 மரிய - பொருத்திய.....
 மருமம் - உயிர்நிலை, 70; மார்பு, 40.
 மருமான் - பரம்பரையிலுள்ளான், 1.
 மல்குதல் - மிகுதல், 8.
 மல்லர், 90.
 மல்லல் - அழகு, 132; வளப்பம், 132.
 மல்லாதோளான் - மல்லின்செய்தி
 யுலாவும்புயத்தினையுடையான், 138.
 மலர்மார்பு - அகன்றமார்பு, 32.

மலர்வல்லியனையான் - பூங்கொடிபோ
 ன்றவன், 130.
 மலிதல் - பரத்தல், 135; மிகுதல் 49;
 விரைதல், 141.
 மலிந்த - மேற்கொண்டன, 67.
 மலிந்தன்று - சொல்லியது, 112.
 மலிந்து - விரைந்து, 140.
 மலிபு - நிறைவு, மிகுதி, 80, 127..
 மலிய - மகிழ், 36; மிக, 132.
 மலிவு - கூறுபாடு, 109; நிறைவு,
 100; மிகுதி, 93.
 மலை, 7, 86, 148.
 மலைத்து - மாறுபட்டு, 13, 30.
 மலைதல் - செய்தல், 14; மேற்கொள்
 னல், 9, 73, 140.
 மலைப்பு - மாறுபாடு, 37.
 மலைய - குட, 4.
 மலையா - எதிர்க்கமாட்டாத, 27.
 மழவிடை - இளமைப்பருவத்து ஆ
 னேறு, 20.
 மழைக்கண் - மழைபோலக் குளிர்த்
 தகண், 133.
 மழைத்தடங்கண்ணி - குளிர்த்த பெரி
 யகண்ணினையுடையாய், 4.
 மற்கொண்டதிண்டோள் - மற்றொழி
 லைமேற்கொண்ட திண்ணியுயம்,
 140.
 மற்று, வீனமாற்றுப் பொருளில் வரு
 தல், 131.
 மறக்குடி கற்றேன்றி மண்டோன்ற
 க்காலத்தே உண்டானது, 18.
 மறக்குடிப்பெண்களுக்கு வீரமும்
 கோபமுமுண்டென்பது, 82.
 மறக்குடிமாதர், தம் சிறுவர்களில்
 ஆயுதத்தைக் கொடுத்து வீராவேச
 முண்டாக நடுகற்காட்டிப் போரு
 க்கு விடுத்தல், 82.
 மறத்தி வள்ளிக்கூத்தாடுதல், 12.
 மறம் - கறுவுதல், 160; கொடுமை,
 68; கொடுவினை, 112; சினம், 90;
 மாற்சரியம், 13, 24, 93, 102;
 மாறுபாடு, 61; வீரம், 49.
 மறலுங்கால் - போர்செய்யுங்காலத்து,
 113.
 மறவர் - கொடுவினையாளர், 33.
 மறவர் கள்ளாண்டு களித்தாடல், 9.

மறவர்கொடுத்தநிரையைக் கிணையின்
துடியன் விழவி பாணன் கள்ளுக்கு
க்கொடுத்தல், 10.

மறவன் - வீரன், 4

மறவினையானன், 12.

மறன் - தறுகண்மை, 18; மாறுபாடு, 68.

மறாஅல் - மறாதே, 4.

மறிந்து - கீழ்மேலாய், 64.

மறிய - மூதுகிட, 52

மன் - தலைவன் (கணவன்) 40; மன்னர், 17.

மன்றத்தில் சிறந்தகுலமகளிர்செல்லா
ரென்பது, 25.

மன்றம் அம்பலம், 22, 157

மன்றினடுவே மடன்மாவைச்செலுத்
தல், 148.

மன்று - அம்பலம், 9, 25, 148.

மன்றா - பொருந்தாத, 121.

மன்னிய - தெரிந்த, 2.

மனம்போலவருதல், 15.

மனைவேள்வி - இல்லறம், 100.

மா

மா - குதிரை, 61, 160; பெருமை, 8; வண்டு, 49.

மாவயிற்றி சீமதியானவேட்டுவிச்சி, 9.

மாட்டிய - மாளப்பண்ணின், 16.

மாட்டேற்றில்லா உருவகம், 76

மாடத்திற்சித்திரமெழுதுவித்தல், 57.

மாடமறுகு (மதுரை), 108

மாணலம் - பெரிய அழகு, 135.

மாணிக்கத்தால் தொடி செய்தல், 138.

மாதர் - காதல், 40; காதலினையுடையார், 131; காதலினையுடையார், 144.

மாமேரு, 105.

மாமேருவைச் சந்திராதித்தர் குழ்கின்
றாரென்பது, 85

மாமை - நிறம், 140, 162; மேனி, 136

மாயப்போர் - வஞ்சச்செரு, 51.

மாயம் - வஞ்சம், 105.

மாயவன் - கரியவன், 105.

மார்கு - மார்பு (எதுகை) 95

மாலிருள் - மயக்கமுடைய இருள், 138.

மாலேக்காலத்தில் மல்லிகை மலர்தல், 129.

மாலேக்காலத்துக்கு வாளாயுதம் உவமை, 149.

மாலையைக் கத்தரிகையால்மட்டஞ்
செய்தல், 21, 85.

மாலையை மட்டஞ்செய்தல், 47.

மாவடு, 80

மாவலான் - குதிரைத்தொழிலை வல்லவன், 56.

மாற்றி - மாறி, 123.

மாறு - பகை, 49.

மான் - குதிரை, 113.

மான்தோல், 79.

மான்மால - மயக்கத்தைச் செய்யு
மாலேக்காலம், 107, 148; மயக்க
முடைத்தான மாலேக்காலம், 140, 141.

மான்ம - மயங்கின... ..

மானம் - அபிமானம், 14, 44.

மானித்தது - நாணியது, 71.

மாஜுவம், 160.

மீ

மிசைதல் - உண்ணுதல், 63, 118;
துகர்தல், 129.

மிடல் - வலி, 53.

மிடைதல் - செறிதல், 136.

மீளை - காவற்காடு, 43, 53; குறுங்
காடு, 48, 59.

மிறைக் கொளீஇ - வளைவுதவிர்த்து,
82.

மின்ன - ஒளிவிட, 14.

மின்னா - மின்போன்று, 68.

மீ

மீதூர்தல் - அடர்தல், 87

மீதூர்த்துவருதல், 28, 32.

மீளி - தலைமை, 23, 114; தலைவன், 11.

மு

முக்கால அணர்ச்சி, 79.

முத்திமார்க்க விசாரமேஉறுதியுடைத்
தென்பது, 125.

முகத்தினும் மாப்பினும் இரத்த மொ
முகமின்ற வீரனுக்குச் சாதிவிங்கம்
சொரியு மலையுவுமை, 15.

முகந்த - ஏற்றுக்கொண்ட, 24, 126.

முகில் - மெகம், 56.

முகிழ்நகை - மூரன்முறுவல், 134.
 முகை - மொட்டு, 80.
 முடக்கறை, 57.
 முடக்கு, 42, 55, 57.
 முடித்தலை, 76.
 முடுகழல் - விரைந்து செல்லும் நெரு
 ப்பு, 22.
 முத்தி - 78, 81.
 முதல்வர், 11.
 முதியம் - பழையோம், 24.
 முந்துற - முன்னே, 139.
 முந்துறுதல் - முன் செல்லல், 11.
 முந்தை - (பாட்டனுடைய) பாட்டன்,
 11.
 முந்தைவழி - முன்னோர் செய்த நெறி,
 102.
 முந்நீர் - கடல், 86.
 முயல், 151.
 முயற் கூடு - முயலுக்கு உறை விட
 மானமதி, 151, 152.
 முரசொலிக்கு இடிஒலியுவமை, 58.
 முரண் - மாறுபாடு... ..
 முரன்று - ஒலித்து, 23.
 முருகபூசை பண்ணு வோன், 12.
 முருக வேள், 50.
 முருகவேள் கிரொஞ்சமலையைப் பிள
 ந்தது, 50.
 முருகவேள், சாவணப் பொய்கையில்
 தாமரையிற் ரோன்றி இந்திரனை
 வென்றது, 97.
 முருவேள் மாத்தடிந்தது, 50.
 முருகவேளுக்கு, மகளிர் வெறியாட்
 டாளனொடு வள்ளிக் கூத்தாடல்,
 106.
 முருகு - நறுநாற்றம், 12.
 முருங்க - கெட, 6; முறியு, 11.
 முல்லை - இயல்பு மிகுதி, 81, 91, 126.
 முல்லைக்குத் தேர் கொடுத்தது, 91.
 முல்லைத்தார் - வெற்றிமலை, 102.
 முல்லைத்தார் வேந்தன், 22.
 முழவு, 75.
 முழுது - பலவும், 78.
 முழுவலி - நிறைந்த வன்மை, 67;
 மிக்க உரம், 85.
 முழுவலித்தோள் - மிக்க உரத்தாலு
 யர்ந்த தோள், 85.

முன், 119, 134.
 முள்ளம் பன்றி, 83.
 முள்ளெயிறு - கூரிய பல், 141.
 முற்படார்ந்த - மேம்பட்ட, 101.
 முற்றி - வளைத்து, 26.
 முற்று - சூழ்தல், வளைவு. (முற்றுகை)
 57.
 முறி - தளிர், 65.
 முறுவல் - நகை, 118.
 முறை - வகை, 29.
 முன்படர்ந்து = முன்பு அடர்ந்து -
 வலியாலே நெருங்கி, 5.
 முன்பு - வலி, 5.
 முன்றில் - முற்றம், 5.
 முன்னுதல் - கருதுதல், 5.
 முன்னோர் - தமையன்மார், 102.
 முன்னோன் - அப்பன், 25.
 முனிவர், 124.
 முனிவர் மானரோலுடுத்தல், 79
 முனிவரன், 1.
 முனிவு - வெறுப்பு, 136.
 முனை - சண்டை, 23, 34; தேசம்,
 99; பகை, 34; பகைப்புலம், 5;
 படை, 34; புலம், 34; பூசல், 34;
 போர், 3, 92; முகம், 10; வேற்றுப்
 புலம், 3, 10.
 முனையமர் - முற்பட்ட பூசல், 121.

மு

முங்கில், 7, 117.
 மூத்த - பட்ட, 19.
 மூரன்முறுவல் - புன்சிரிப்பு, 134.
 மூரிக்கடல் - பெரிய கடல், 21.
 மூலம் - வேர், (கிழங்கு) 79.
 மூவர் - அரிஅயன் அரண், 90, 105.
 மூழ்க - அழுந்த, 83.
 மூழை - அகப்பை, 56.
 மூன்று - உலகமூன்று, 79; உச்சா
 கசத்திமுதலிய மூன்று; காமமுத
 லிய மூன்று, 104; காலம் மூன்று,
 79; நட்பு முதலிய மூன்று, 104.
 மூன்று நிலையிலும் இசையை அளந்து
 பாடல், 26.

மெ

மெத்தென்ற தோள், 135.
 மெய் - தேகபலம், 67.
 மெய்ஞ்ஞானிகள், 125,

மெவிவு - தளர்ச்சி, 136.

மென்றேன்றி, 151.

மே

மேகம், 108, 132

மேகம் வான்போல மின்னுதல், 108.

மேருமலைபோல் நின்றுநிலைக்கவென்றல், 105.

மேல் - தலை, 16.

மேலார் - வீரர், 92.

மேலீடு - மேலே இடப்படுவது; குதிரைக்கலணை, 126.

மேதுலகத்துப் பகலிரவு முதலியன இல்லையென்பது, 125.

மேவரும் - பொருந்தின, 44; பொருந்தாவரும், 105; பொருந்துதலமைந்த, 129.

மேவார் - பகைவர், 16, 90.

மேனி - நிறம், 90.

மை

மை - மேகம், 136, 144.

மைந்தன் - தலைவன், 135

மைந்து - வலி, 22, 35.

மையணற்காளை - மயிராற் கறுத்த கபோலத்தை யுடையகாளை, 8.

மையாக்கும் - புற்கென்னும், 94.

மையாந்து - புற்கென்று, 94.

மொ

மொய் - பகை, 22; போர், 32, 57, 67.

மொய்யினர் - செறிந்த பூங்கொத்து, 39.

மொய்வுனை - செறிந்ததொடி, 139.

மோ

மோடி - தூர்க்காதேவி, 22.

மொ

மொளவல், மாலையில் மலர்தல், 129.

ய

யமன், 104.

யா

யாக்கை நிலையாததலால் தானஞ்செய்ய வேண்டுமென்பது, 124.

யாகத்தால் தேவர்களும் மகிழ்வரென்பது, 95.

யாணர் - புதுவளப்பம், 143.

யாமகெடுங்கடல், 136.

யாமம் - இரவு, 110.

யாளிக்குட்டி யானைக்கொம்பைக்

கொள்ள நினைத்தல், 113.

யாளிக்குருளை - யாளிக்குட்டி, 113.

யாளிக்கொடி, 11.

யாளியின்குட்டி, 113.

யானை, 14, 27, 68, 91, 132.

யானை அருவியாடி முழங்குதல், 132.

யானைக்கு ஊழித்தீ உவமை, 20.

யானைக்குப் பட்டமணிதல், 48.

யானைக்கு மணியணிதல், 27.

யானைக்கு மலை உவமை, 27.

யானைக்கு மலையும் மேகமும் உவமைகள், 64.

யானை கணையமரத்தை மருப்பாற்பெயர்த்தல், 52.

யானைப்போருக்குவேல்உரியது, 66-7.

யானை நிரை, 101.

யானை மதஞ்சொரிதல், 140.

யானை மதிலவாயிற் கதவொடியப்பாய்தல், 52.

யானை மேகம்போல முழங்கல், 20, 132.

யானையால் பகைவர் மதிலைக் குத்திக் குலைத்தல், 48.

யானையின் கழுத்துச் சருச்சரையை யுடையதென்பது, 140.

யானையை எறிந்து பட்டவர்க்குச் சுவர்க்கத்தவர் விருந்திதல், 65.

யானையைப்பற்றும்வல்லி (ஒருவகைக் கயிறு), 147.

வ

வகை - முறை, 43.

வகைபுனை வளமனை - பலகூறுபடக்கைசெய்த செல்வமனை, 141.

வங்கம் - மரக்கலம், 86.

வஞ்சப்போர், 51.

வஞ்சமிலாக் கோல் - பொய்யாத செங்கோல், 77.

வஞ்சி - வஞ்சிக் கொம்பு, 138.

வஞ்சிக் கொம்பு, 101, 138.

வஞ்சிப்பூ, 20.

வஞ்சினை கூறுதல் - இவ்வாறு செய்வேனென்று சொல்லுதல், 35.

வடி - மாவடு, 80; வடித்தல், 11, 161.

வடி மணி, தெளிந்த மணி, 116.

வடு - புண்வாய், 121.

வடுவாழ்யாக்கை - விழுப்புண்மிக்க உடம்பு, 71.

வண்டினுலிக்கு யாமொலி உவமை, 145.

வணக்கிய - பணிவிப்பான்வேண்டி (வணக்க), 2.

வணிகர்க்குரிய ஆறு தொழில்கள், 77, 78.

வம்ப உரை - புது வார்த்தை, 139.

வம்பு - கச்சு, 56.

வயங்குதல் - தெளிதல், 19.

வயம் - வலி, 20.

வயவேந்தன் - மறமன்னன், 18.

வயிர் - ஊதுகொம்பு, 43, 62.

வயிறு - மடி, 28.

வயின் - வகை, 9.

வர - உண்டாக, 159.

வரல் - மேலிதெல், 31.

வரவு - வரலாறு, 18.

வரி - அழகு, 110, 138; நன்மை, 135.

வரிச்சிலை - வரிதலையுடைய வில், 10.

வரிசை - தரம், 91.

வரிசை கருநாதுகொடுத்தல், 91.

வரிப்பந்து - அழகிய பருது, 110.

வருத்தம் - இளைப்பு, 128.

வருதல் - மிகுதல், 146.

வருமாறு - வரு முறைமை, 4.

வருவிருந்தோம்பல், 129.

வரை - காலம், 146; மலை, 7; மூங்கில், 8.

வல்லி - கொடி, 145.

வலந்த - கட்டின, 8.

வலம் - வெற்றி, 20.

வலன் - வெற்றி, 21.

வலன் தரிய - வெற்றிவேண்டி, 103.

வலித்தன்று - நிச்சயித்தது, 136.

வலித்து - வலிதென்று தேறி, 49.

வலித்தேன் - உடன்பட்டேன், 139;

துணிந்தேன், 138.

வழக்காட்டு - ஊடல், 109, 110, 145.

வழக்காடுதல், 110.

வழக்கு - இயங்குதல், 127; பெறு முறைமை, 10.

வழங்குதல் - பலர்க்கும் கொடுத்தல், 75.

வழாஅல் - வருவுதல், 2.

வழி - ஏவல், 78; முறை, 68, 78, 102.

வழிமொழிந்த - தாழ்வுசொல்லி, 28, 48.

வழியொழுதல் - ஏவலின் வழியே செல்லுதல், 78.

வழுத்தினர் - வத்தினார், 116.

வழுதி - பாண்டியன், 111.

வள - வலி, 20; வளப்பம், 119.

வளவு - வார், 149; (எதுகை)

வள்ளிக் கூத்து, 11, 106.

வளநாடு - நல்லதேசம், 25.

வளம் - அழகு, 27; நன்மை, 76, 96; பொருள், 86; வென்றி, 92.

வளம்பாட - செல்வத்தை வாழ்த்த, 87.

வளமை - செல்வம், 125.

வளிமறை - கதவு, 127.

வளை - சங்கு, 43; தொடி, 139.

வளைஇ - குழந்து, 14.

வளையல், 118.

வளையா - தோலாத, 68.

வற்கிதம், 160.

வற்கென்ற - வலிமையுற்ற, 146.

வன்கண்ணன் - தறுகண்ணன், 137.

வன்கணவர் - தறுகணவர், 13.

வனம் - அழகு, 108.

வா

வாகைப்பூமாலை, 74.

வாட்டுடி - மறக்குடி, 33.

வாட்சேனை, 84.

வாட்டுதல் - கெடுத்தல், 15.

வாட - கெட, 70.

வாடாவஞ்சி - தோலாதவஞ்சி, 20.

வாடைக்காலத்துக் கோடல் அரும்புதல், 80.

வாமான் - குதிரை, 44.

வாய் - இடம், 15, 149; உண்மை, 104.

வாய்ச்சொல் - மெய்ம்மொழி, 79.

வாய்த்த - திரட்டின, 158.

வாய்திறந்த - உடைத்த, 28.

வாய்மை - மெய்ம்மை, 78.

வாய்மொழி - மெய்ம்மொழி, 89.

வாய்ப்ப - தப்பாதபடி, 9, 86.

வாய்ப்புள் - நற்சொல், 121.
 வாய்விட்டுப் புலம்பல், 137.
 வாயில் - தோழி, 154; பெருவாயில், 6; வரலாறு, 90.
 வாரணம் - யானை, 46, 97.
 வாரான்கொல் - வாரான்போலும், 141.
 வாருதல் - தொகுத்தல், 101.
 வாழ்க வென்றல், 8, 87, 96, 101, 105.
 வாழ்த்தி - துதித்து, 77.
 வாழ்வு - செல்வம், 36.
 வாழி - வாழ்வாயாக, 129, 138
 வாழியர் - வாழ்வாயாக, 137, 146
 வாழியரென்பது நகைப்பொருளில் வருதல், 146.
 வான் - ஒளி, 8; வானாயுதம், 69
 வான், நடுகற்றெய்வத்தின் பரிவார தெய்வம், 116.
 வான்நாட்கொள்ளல் - உாளைப்புறவீடு விடல், 21, 48.
 வான் மின்னிற்று - வான்போல மின்னிற்று, 108.
 வாளசைவுக்கு வாளமீன் பிறழ்தல் உவமை, 69.
 வாளமூவம் - வாட்போர், 83.
 வாளாது - சும்மா, 84, 85.
 வாளக்கு உணவு கொடுத்தல், 116
 வாளக்குப் புண்ணிய தீர்த்தத்தால் அபிஷேகம் செய்தல், 58.
 வாளமீன், 69.
 வாளோச்சுதல் - வாளால் வெட்டுதல், 22.
 வான்மை - அழகு, 12; தூய்மை 86.
 வானப்பிரஸ்தருடையதொழில்கள், 79.
 வானம் - மழை, 89.
 வானவர் - சேரர், 1.
 வானவன்பூ - சேரன் குடும்பு, 111.
 வி
 விக்கிதம், 160.
 விகாரம், 19, 40, 52, 69, 86, 88, 95, 161.
 விட்டிருத்தல் - சேனையோடு தங்கியிருத்தல், 27.
 விட்டு விளங்குதல், 20.

விடக்கு - தசை, 7.
 விடர் - முழை, 148.
 விடலை - தலைவன், 134, 137; வீரன், 40.
 விடன் - விஷம், 120.
 விடியற் காலம், 96.
 விடுத்தல் - சொல்லுதல், 147.
 விடுதர - வந்து விட, 31.
 விடுதல் - சேனையுடன் பகைவர் நகரத்தைச் சூழ்ந்து தங்குதல், 27, 29, 30; பரத்தல், 75, 77; மிகுதல், 67
 விடை - ஆனேறு, 3, 20; எருமையேறு, 66; மறுமொழி, 81; மிகுதி, 157.
 விடையுயம் - ஏற்றையுடைய நிரை, 3.
 விடையாவம் - மிக்க ஆரவாரம், 157.
 விண்ணுலகம், 125.
 வித்தகர் - வல்லவர், 158.
 விதனம், 132.
 விதித்தல் - அசைத்தல், 69.
 விதுப்பு - நடுகை, 121.
 விமழுதல் - ஒலித்தல், 16; கறங்குதல், 8; பருத்தல், 135.
 விம்மும் - ஒலிக்கும், 16
 வியன்மனை - அகன்ற வீடு, 38.
 விரவார் - பகைவர், 78.
 விரிசரி - நற்சொல், 4, 121.
 விரிசரி மாலைப்பொழுதிற் கேட்டல், 4.
 விருந்து - புதுமை, 25.
 விரும்பார் - பகைவர், 111.
 விரை - நறுநாற்றமுடையவை, 114.
 விரைபு - கடுகி, 53.
 விரைவனர் - கடுகினர், 13.
 வில், அம்பையுமிழ்தல், 70.
 வில்நவில்தோள் - சிலைசெழுமிய புயம், 85.
 வில்லேருழவர் - வில்லாகிய ஏரினை யுடைய உழவர், 5; வில்லை ஏருழவாகவுடைய வேடர், 148.
 வில்விழா, 20.
 விலங்குதல் - கொல்லுதல், 67; தடுத்தல், 64, 70, 122.
 விலங்குநர் - விலங்குவார், 147.
 விலாழி - குதிரை வாய்நுரை, 40.
 விழவு - விடியாட்டு, 143.

விழுக்காடு, 28.

விழுக்கு - நெஞ்சிற்றகை, 115.

விழுப்படர் - சீர்மையினையுடைய
நினைவு, 138.

விழுப்புண் - முகத்திலும் மார்பிலும்
பட்ட புண், 15; சீரிய புண், 74.

விழுமதில் - சீரிய புரிசை, 47, 59.

விழுமம் - இடம்பை (துன்பம்), 122.

விழுமிய - சீரியவை, 90.

விழுமியது - சிறந்தது, 72.

விழைவு - ஆசைப்பாடு, (விருப்பம்)
87, 105, 136

விள்வார் - வேறு படுவார், 9.

விளக்கு, 88, 94

விளக்கு வலமாகச் சுழல்வ வெற்றிக்கு
அறிகுறி யென்பது, 94.

விளங்குதல் - மிகுதல், 34.

விளம்பின்று - சொல்லியது, 94

விளர்த்த - வெளுத்த, 69.

விளரி - சாப்பண், 65.

விளமாம், 117.

விளிதல் - இறத்தல், 17, கெடு
தல், 9.

விளைகள் - முதிர்ந்த நறுவு, 97.

விளைத்தல் - உண்டாக்குதல், 18, 59.

விளைவு - ஆக்கம், 4, 157; பழம், 117.

விற்கொடி, 2.

விற்கொண்டவென்றி - சிலையார்
பெற்றவென்றி, 116.

விற்படை - வில், 64; விறச்சேனை, 95,

விறறொழிவை வர்த்தொழிலாகக் கூறல்,
5.

விறல் - வெற்றி, 7.

விறல்முனை - வலிய பூசல், 92.

விறலி - பாணிச்சி, 10, 101.

விறலி, தலைவன் கீர்த்தியைச் சொல்லி
வாழ்த்தல், 101.

விறல் பூத்தகொடிபோல ஆபரண
மணிதல், 101.

விறலிமதுவுண்ணல், 153.

விறலியர், 10.

விறலியர்க்குப் பிடி உவமை, 77.

விறலோன் - வீரன், 108.

வினை - தொழில், 12.

வினைத்தொகை, 3.

வினைமாற்று, 131.

வீக்கம் - பெருமை, 49.

வீங்குதல் - மிகுதல், 33.

வீடாரம் - பாசறை, 80.

வீடு - சுவர்க்கம், 86; முத்தி, 28.

வீடு கொள்ளுதல் - மீட்டல், 13.

வீதல் - இறத்தல், 22, 51.

வீந்தவிய - பட்டுத்தம்பெயர்க்குட; 22.

வீய - இறக்க, 51.

வீரக்கழல் பொன்னாற் செய்யப்படுதல்,
114.

வீரக்கொடி - வெற்றித்துவசம், 105.

வீரக்கொம்பு - ஒருவகை வாத்தியம்,
14.

வீரசுவர்க்கம், 25, 39, 43, 45, 86, 114.

வீரசோவென்னும் அரணத்தைத் திரு
மால் அழித்தது, 49.

வீரமுரசத்தினொலிக்கு உருமேற்றி
ஒலி உவமை, 58.

வீரமுரசத்தினொலிக்குக் கடலொலி
உவமை, 20, 48, 50, 61.

வீரமுரசத்தினொலிக்கு மழையொலி
உவமை, 48, 50, 61.

வீரமுரசத்துக்கு ஆடுவெட்டிப் பலி
யிடுதல், 48.

வீரமுரசம், 61, 142.

வீரர், 4, 86.

வீரர் அம்பு தைப்புண்டு எய்ப்பன்றி
போற கிடத்தல், 83

வீரர் இடபத்தைப் போல மிகைத்
தெழுதல், 20.

வீரர் கிடுகையெடுத்து ஆடுதல், 53.

வீரர் செஞ்சோற்றுக் கடன் கழித்தல்,
86.

வீரர் பசு நிரையைக் கன்றொடு கைக்
கொண்டு போதல், 7.

வீரர் பாம்பும் உடும்பும் போல ஏணி
மேலேறுதல், 54.

வீரர் போர்க்குப் புறப்படுகையில் அவர்
மனைவியர் விரிச்சியும் சொகினமும்

பார்த்தல், 121.

வீரர், போரினமையின் மலையேறி
விழு நினைத்தல்; (வரைபாய்தல்) 31.

வீரர் வேகமாக வருதற்குச் செந்துக்
கான மலையில் விழுமருவி உவமை,

8.

வீரிடத்த யாரும் அன்பு செய்வ
ஒன்பது, 38.

வீரின் தோளுக்கு மலை உவமை, 135.

வீரின் தோளுக்கு முழவு உவமை,
55, 75.

வீரின் மார்க்கு மலை உவமை, 52,
63, 98, 129, 135, 143, 144, 145,
146, 149.

வீரருக்கு இடியேறு உவமை, 59.

வீரருக்குக் கூற்றவன் உவமை, 5, 7.

வீரருக்குச் சிங்கம் உவமை, 69.

வீரருக்குப் புலி உவமை, 7.

வீரருக்குப் புலியும் சிங்கமும் யானை
யும் சினம் மானம் பெருமையாலு
வமை, 14.

வீரருக்கு யானை உவமை, 77.

வீரன் கழல் புனைதற்கு நெருப்பின்
வாயில் நஞ்சுதீற்றுதல் உவமை,
114.

வீரன் தன் புண்ணைக் கிழித்துக்
கொண்டு இறத்தல், 37.

வீரன் தன் மார்பிறைத்த வேலைப்
பறித்தெறிதல், 67.

வீரன் தன் மார்பைத்திறந்து வேலைப்
பறித்தெடுத்தல், 16.

வீரன் தன்னுயிரை ஆகுதி பண்ணல்,
71, 81.

வீரனுக்குக் கரை உவமை, 121

வீரனுக்குச் சிங்கமும் யானைக்கு மலை
யும் உவமை, 69.

வீரனுக்கு விளக்கும் பகைவர்க்கு
இருளுமுவமை, 64.

வீரியர் - வீரர், 86

வீழ்ந்த - பட்ட, 43.

வீளை - சத்தம், 114.

வீற்றிருத்தல் - செம்மாந்திருத்தல்,
97.

வே

வெஃகி - விரும்பி, 32.

வெட்சிப் பூவைச்சூடல், 4.

வெண்கண்ணி - கொத்தான் வாகை
மாலை, 74.

வெண்ணெற - ஆடற்பாட்டு, 161.

வெண்ணெறப்பாட்டு, 161.

வெண்பாமாலை, 2.

வெய்ய - வெவ்விதாக, 152.

வெய்யோய் - விரும்பியோய், 5.

வெய்யோன் - விரும்பியோன், 34,
101, 122.

வெயர் - வேர், 66.

வெருவந்த - அஞ்சத்தக்க, 18.

வெருவரும் - அஞ்சத்தகும், 17.

வெல்புகழ் - பிரதாபம், 74, 99.

வெள்வளை - சங்கவளை, 99.

வெள்வாள் - தெளிந்தவாள், 85, 86,
92.

வெள்ளணிநாள் - பிறந்தநாள், 98.

வெள்ளி - சுக்கிரன், 88, 94, 96.

வெள்ளிக்கோள், 96.

வெள்ளிமுளைத்த விடியல், 96.

வெள்ளில் - விளாமரம், 117.

வெளிப்படுத்தல் - தோற்றுவித்தல்,
33.

வெளிப்படை - வெளிப்படைச்சொல்,
39.

வெற்றிக்கொடி, 50.

வெற்றிமகள், 160.

- நறு நாற்றம், 1 வள்ளிக்
கூத்து, 12, 106; வெறிக் த்து,
152

ககூத்து, 106, 152.

வெறியாட்டாளன், 106.

வெறியாட்தல் - வள்ளிக் கூத்தையாடு
தல், 106.

வெண் - வென்றி, 29, 96, 160.

வென்ற பின்பு ஆர்த்தல், 7.

வென்றுகளங்கொள்ளுதல், 104.

வென்றோர் விளக்கங் கூறுதல், 30.

வே

வேங்கடத்தின் அருவி, 106.

வேங்கடமலை திருமால்பதி யென்பது,
106.

வேங்கை - வேங்கைப்புலி, 29; வேங்
கைமரம், 152.

வேங்கையஞ்சலம்பன், 152.

வேட்கை - ஆசை, 142.

வேட்டமுதலிய ஏழு, 104.

வேட்டவை கெய்தி விழுவொழிதல்
பொய்போலும், 136.

வேட்டன்று - ஆகுதிபண்ணியது, 71.

வேட்டை யாடுகு சிறுபிள்ளைகள், 83.

வேட்ப - விரும்ப, 95.

வேடர் - நிரைகொண்டவருதலை யறிந்து உறவுமுறையார் மகிழ்தல், 8.	வேள்வி - புண்ணியம், 100; யாகம், 95.
வேண்டார் - பகைவர், 113.	வேளாளர் உலகுக்கு உயிர் போல்வார், 78.
வேணி - சடை, 50.	வேளாளர்பாற் சென்ற கிணையர் ஏர் வாழ்கவென்று வாழ்த்தல், 87.
வேந்து - இராச்சியம், 33.	வேளாளர் மூவருக்கு ஏவல் செய்தல், 78.
வேப்பமாலை, 103.	வேற்படை, 64.
வேம்பின் பூங்கொத்து, 112.	வேற்றவர் - பகைவர், 35.
வேம்பு, 103, 111, 112.	வேற்றார் - பகைவர், 99.
வேய் - குறளைச்சொல், 5; மூங்கில், 7.	வேற்றுப்புலம் - பகைவரிடம், 5.
வேய்தல் - மூடுதல், 29, 59, 115, 117.	வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி, 107.
வேயுன் - போர்வை, 85.	வேற்றுமையா - வேறுபாடு தோன்ற, 161.
வேர்வையுண்டாகக்கோபித்தல், 66.	வேறுதல் - வேறுபடுதல், 86.
வேரி - மது, 41.	வை
வேல் - வேலாயுதம், 3, 4, 16, 23, 66, 67, 93, 120, 148.	வை - கூர்மை, 117.
வேல்நினைவு போல ஒளி விடுதல், 148.	வைகின்ற - தங்கா நின்றது, 33; தங்கினது, 105; வைகுதலில்லை, 33.
வேலமூவம் - வேற்காடு, 121.	வைத்து, 122.
வேலன் - முருகபூசை பண், 'வான், 12.	வையகம் - உலகம், 22.
வேலுக்கு நஞ்சு பூசுதல், 120.	வையாது - வஞ்சியாமல், 10.
வேலுக்கு நெய் பூசுதல், 62.	வேள
வேலுயர்த்தல், 93.	வேளவுதல் - கைப்பற்றுதல், 20.
வேலைச்சுவை - அமுதச்சுவை, 160.	
வேலோன் - வேலையுடைய வீரன், 120.	

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ந	கந		வெட்சி
”	உரு	கொடியவிலை	கொடியவில்லை.
ச	நரு	‘கலும்’ எனவும்	மூலம் ‘கலும்’ எனவும்
சு	ந	படையினளவும்	சிலைப்படையினளவும்
”	க0	குறும்பின்	குறும்பின்
உஎ	உக	சேறப்பட்ட	சேறுகின்ற
சக	உந	பல்தொடி	பல்தொடி
ருக	நஉ	தோற்	தோல்
சு0	க0	றவிர்தார்	றவிர்தார்
சுச	உஅ	வேல்விட	வேல்பட
எ0	உ0	திடை குளிப்ப	திடைக்குளிப்ப.
எஉ	கஅ	யனையவன்உயிரை	யனையவனை
எச	உசு	நெருப்போடி	நெருப்போடி
அஉ	நச	மனங்கனலு	மறங்கனலு
அச	நந	உயர்ந்த	உயர்த்த
அஎ	உக	வாகுசு	வாக்கு
கக	உஎ	வ - யி	வ - று.
கச	கக	காற்றெறிந்த	காற்றெறிந்த
க0ந	க	வாட்புகழ்	வான்புகழ்
க0எ	உக	லகத்தை	லகலத்தை
”	உஎ	ஆடலமைந்தான்	ஆடலமர்ந்தான்
ககந	உக	கழனிநிலை	கழனிநிலை
கஉ0	உ	அகழ்ந்த	அகழ்ந்த
கஉந	உக	தொழுகலன்பு	தொழுகலன்பு
கஉக	உ0	தையன்	தவ்வன்
கநந	நரு	கரவருகாமம்	கரவருங்காமம்
கச0	கசு	மலைந்தன்று	மலைந்தன்று
கசந	கச	பொற்றாளாய்	பொற்றாளாய்
கசஉ	கந	படலமுற்றிற்று	படலம்முற்றிற்று
”	கஎ	தும்மையென்	தும்பையென்

